

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2006

Tilastokeskus
Statistikcentralen
Statistics Finland

Seutukunta- ja maakuntakatsaus

Tiedustelut – Förfrågningar:

Sirkku Hiltunen (08) 535 1411

Leena Jäntti (08) 535 1412

Niina Jaako (08) 535 1419

tilastokeskus.fi/aluekatsaus

tilastokeskus.fi/alueonline

oulu@tilastokeskus.fi

Kansi – Pärm: Irene Matis

ISSN 1456–2480

ISBN 952–467–555–2

© 2006 Tilastokeskus – Statistikcentralen

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Uppgiften får lånas med uppgivande av Statistikcentralen som källa.

Multiprint, Oulu – Uleåborg 2006

Alkusanat

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2006 on seutukunnalliseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu. Julkaisussa eri ilmiöitä ja niissä esiintyviä alueellisia eroja pyritään kuvaamaan mahdollisimman helposti havaittavassa muodossa. Katsaus ei sisällä perinteisiä numeromatriiseja, vaan tiedot on valmiiksi muokattu ja esitetty visuaalisesti seutukunnittaisina ja maakunnittaisina teemakarttoina ja diagrammeina.

Seutukunta- ja maakuntakatsaus kuuluu Tilastokeskuksen Aluekatsaussarjaan. Muita tähän sarjaan kuuluvia julkaisuja ovat Pohjois-Suomen, Itä-Suomen, Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen katsaukset sekä Kuntakatsaus.

Seutukuntajako (NUTS 4) luotiin aluekehityslakien perusjaoksi ja otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Seutukuntajaon käyttöönoton jälkeen rajoja on jonkin verran korjailtu vastaamaan paremmin alueiden sisäistä yhtenäisyyttä. Viimeksi seutukuntien lukumäärä muuttui vuoden 2005 alusta, jolloin seutukuntien määräksi tuli 77. Näistä 74 sijaitsee Manner-Suomessa ja 3 Ahvenanmaalla.

Förord

Översikten över ekonomiska regioner och landskap 2006 är en samlingspublikation som baserar sig på indelningen i ekonomiska regioner. I publikationen beskrivs olika fenomen och de regionala skillnaderna i dem på ett så åskådligt sätt som möjligt. Översikten innehåller inga traditionella siffermatriser, utan uppgifterna är färdigt bearbetade och presenteras visuellt i temakartor och diagram efter ekonomisk region och landskap.

Översikten över ekonomiska regioner och landskap ingår i Statistikcentralens publikationsserie Aluekatsaukset (ung. Regionala översikter). Andra publikationer i serien är översikterna över Norra Finland, Östra Finland, Södra Finland och Västra Finland samt Kommunöversikten.

Indelningen i ekonomiska regioner (NUTS 4) skapades som en grundindelning för regionutvecklingslagarna och infördes i början av år 1994.

Julkaisun tietolähteinä on käytetty Tilastokeskuksen tuottamien tilastojen lisäksi myös Työministeriön työtömyystilastoja sekä Adato Energian Oy:n julkaisemia energiatilastoja

Kaikki katsaukset ja niiden sisältämät materiaalit ovat saatavissa myös AlueOnline-verkkopalvelusta. (tilastokeskus.fi/alueonline). Verkkopalvelussa pdf-muotoiset katsaukset ja erilliset PowerPoint-tilastokuviot ovat värillisiä.

Julkaisun toimittamiseen ovat osallistuneet Sirkku Hiltunen, Niina Jaako ja Leena Jäntti Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelusta.

Tilastokeskuksessa toukokuussa 2006

Efter införandet har gränserna i någon mån justerats för att bättre svara mot områdenas inbördes enhetlighet. Senast ändrades antalet ekonomiska regioner i början av år 2005, då antalet blev 77. Av dem finns 74 i Fasta Finland och 3 på Åland.

Utöver Statistikcentralens statistik har arbetsministeriets arbetslöshetsstatistik och Adato Energia Oy:s energistatistik använts som datakällor för publikationen.

Alla översikter och materialet i dem finns också att tillgå via webbtjänsten AlueOnline (på finska, tilastokeskus.fi/alueonline). I webbtjänsten finns översikterna i pdf-format och de separata statistikfigurerna i PowerPoint finns i färg.

Publikationen har redigerats av Sirkku Hiltunen, Niina Jaako och Leena Jäntti vid Statistikcentralens regionkontor i Uleåborg.

Statistikcentralen i maj 2006

Jussi Melkas
Tietopalvelupäällikkö
Direktör, informationstjänst

Esko Syrjäkari
Aluepäällikkö
Regionchef

SISÄLLYS

SIVU

Alkusanat.....	3
Alueet	7
Väestö	12
Ikä- ja sukupuolirakenne.....	12
Syntyvyys ja kuolleisuus.....	27
Muuttoliike.....	31
Asuminen	38
Energia.....	46
Kansantalous.....	51
Koulutus	60
Kunnallistalous	65
Liikenne ja matkailu.....	71
Maa-, metsä- ja kalatalous.....	79
Oikeus.....	87
Palvelut.....	90
Rakentaminen	94
Sosiaaliturva ja terveys.....	98
Teollisuus	104
Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta.....	114
Tulot	120
Työmarkkinat.....	125
Työllisyys.....	125
Työttömyys.....	127
Ympäristö	138
Yritykset ja toimipaikat.....	142
Aluemuutokset	147
Käytetyt tietolähteet ja käsitteet.....	148
Kuvaluettelo	
Liite	

Alueet

Seutukunnat

Seutukunnat ovat yhden tai useamman kunnan muodostamia aluekokonaisuuksia, jotka Sisäasiainministeriö on määritellyt aluepoliittisen tukialuejaon perusalueiksi. Euroopan unionin hierarkkisessa NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) -alueluokitusjärjestelmässä seutukuntataso on NUTS 4-taso. Vain kuudella EU:n jäsenvaltiolla on vastaavia aluetasoja. Seutukuntien muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä, työssäkäyntiä ja liikenneyhteyksiä. Seutukuntajako otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Silloisen päätöksen mukaan Suomi jaettiin 88 seutukuntaan. Tämän jälkeen seutukuntajakoa on tarkistettu ja vuoden 2005 muutosten jälkeen seutukuntien lukumäärä on 77.

Kuntien määrä seutukunnissa vaihtelee yhdestä kahdeksaentoista. Eniten kuntia on Turun seutukunnassa. Maarianhaminan kaupunki erkaantui omaksi seutukunnakseen vuoden 2001 alussa. Seutukuntajakoa muutettiin viimeksi 1.1.2005, jolloin seutukuntien määrä väheni kolmella. Tuolloin Ilomantsin, Kärkikuntien ja Outokummun seutukunnat lakkautettiin. Lisäksi usea kunta vaihtoi seutukuntaa vuoden 2005 alussa (sivu 147).

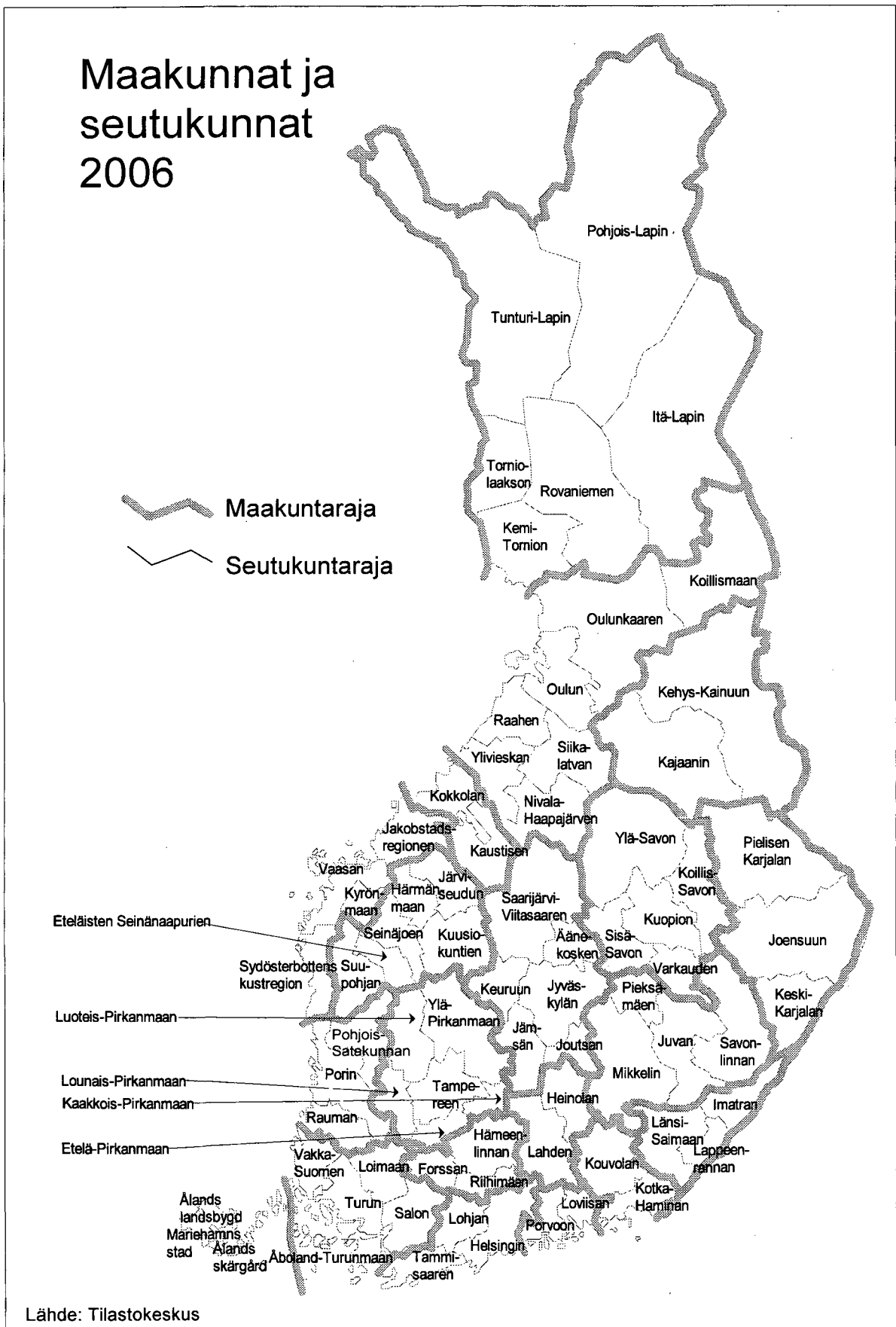
Seutukunnat ovat eri kokoisia niin väestöltään kuin pinta-alaltaankin. Koko Suomen väestöstä vajaa neljännes (23,5 %) asuu Helsingin seutukunnassa (1,24 milj. asukasta). Muita yli 100 000 asukkaan seutukuntia on kahdeksan. Neljän seutukunnan alueella asui alle 10 000 asukasta. Pienin niistä on Ahvenanmaalla sijaitseva Ålands skärgårdin seutukunta, jossa asukkaita oli vuoden 2005 lopussa 2 326. Pinta-alaltaan suurimmat seutukunnat ovat Lapissa, niistä suurimpana Pohjois-Lapin seutukunta, joka kattaa 10,5 % koko maan pinta-alasta. Pohjoisen seutukunnat ovat harvaanasuttuja. Suurin keskimääräinen asukastiheys on Helsingin seutukunnassa.

Maakunnat

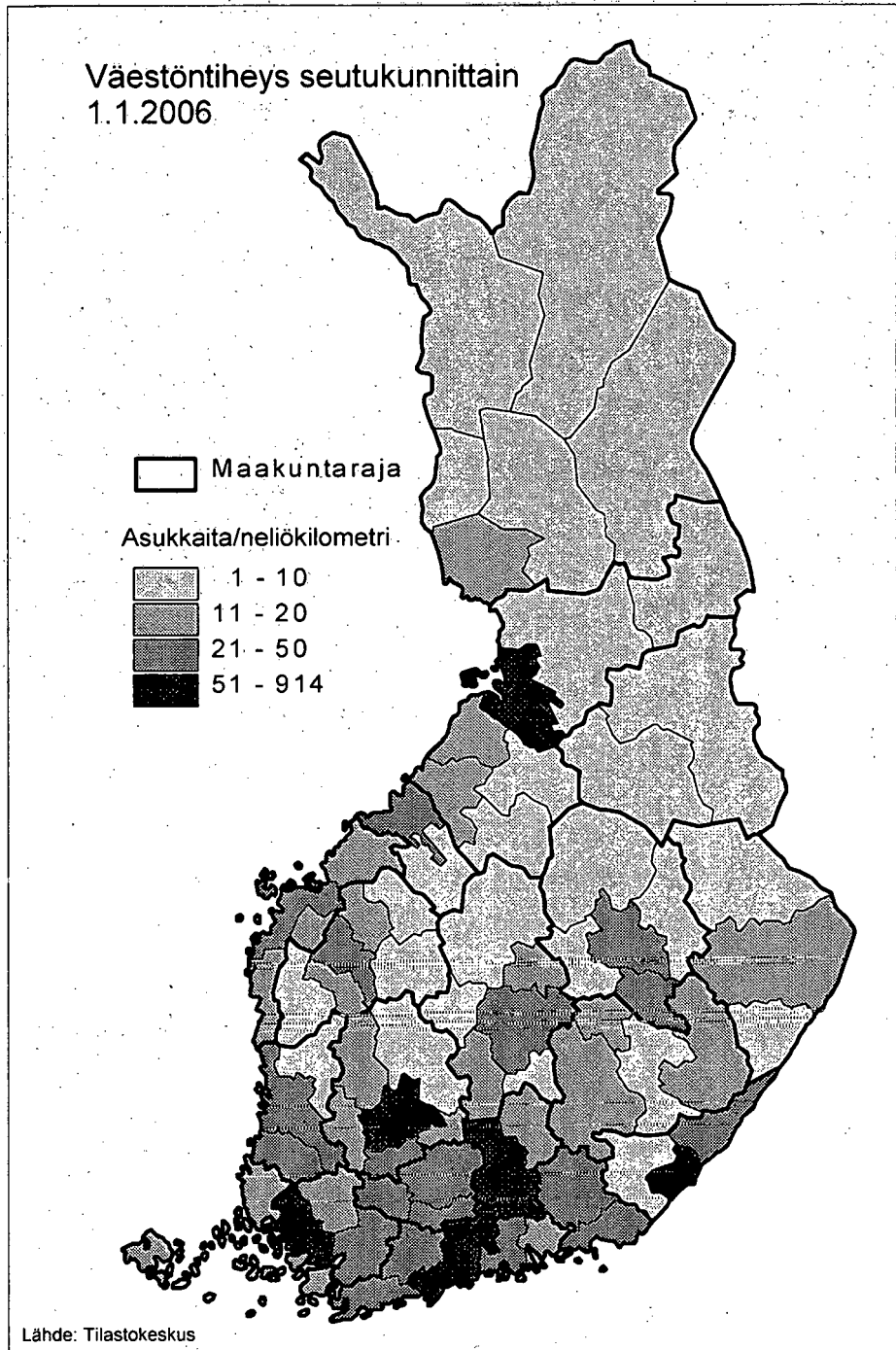
Maakuntataso on Euroopan unionin NUTS-alueluokitusjärjestelmässä NUTS 3-taso. Maakunta on alue, johon kuuluvat kunnat muodostavat toiminnallisesti ja taloudellisesti sekä alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan maakunnan liittojen aluejako otetaan valtion aluehallintoviranomaisten aluejakojen pohjaksi. Maakuntia on nykyään 20 kappaletta.

Seutukuntien määrä vaihtelee maakunnittain kahdesta seitsemään. Kahden seutukunnan maakuntia ovat Päijät-Häme, Kymenlaakso, Keski-Pohjanmaa, Kainuu ja Itä-Uusimaa. Eniten seutukuntia on Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa. Kuntien määrä vaihtelee maakunnissa Kainuun ja Itä-Uudenmaan kymmenestä Varsinais-Suomen 54:ään.

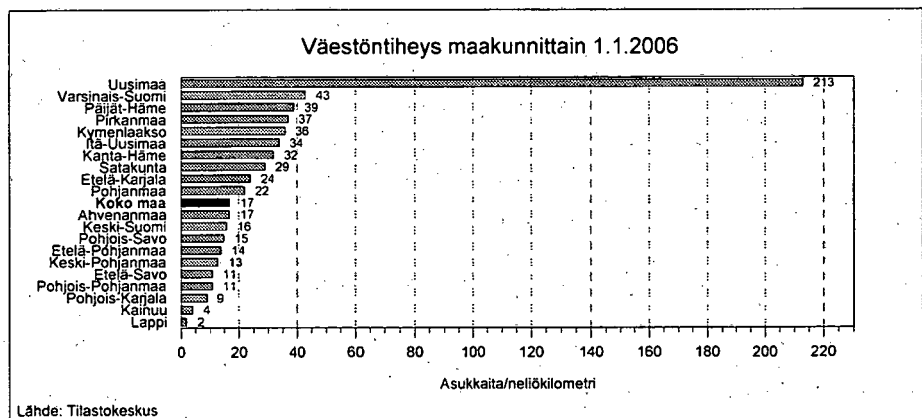
Uudenmaan asukasluku on maakuntien suurin. Siellä asui vuoden 2005 lopussa lähes 1,4 miljoonaa asukasta. Ahvenanmaalla, Keski-Pohjanmaalla, Kainuussa ja Itä-Uudellamaalla asukkaita oli alle 100 000. Tiheintä asutus on Uudellamaalla, jossa asuu 213 asukasta neliökilometrillä. Harvinta asutus on Pohjois-Suomen maakunnissa.

Kuva 1.1. Maakunnat ja seutukunnat 2006.

Kuva 1.2. Väestötiheys seutukunnittain 1.1.2006.

Kuva 1.3. Väestötiheys maakunnittain 1.1.2006.

Taulukko 1. Perustietoja seutukunnista ja maakunnista.

Seutukunta	Väkiluku	Väkiluvun muutos (%)	Syntyneiden enemmys, ‰	Kokonais- nettomuutto, ‰	Keski- ikä	Teoll.toim. jal.arvo, euroa/as.	Työllisyys- aste (%)	Elinkeinorakenne (%)		
								*ennakkotieto	2005	2005
Eteläisten seinänaapurien	19 164	-0,5	-3,7	-1,7	42,3	4 019	64,1	12,9	31,6	52,1
Etelä-Pirkanmaan	42 395	0,2	-0,9	2,7	42,5	14 218	64,5	3,8	42,0	52,3
Forssan	35 455	-0,3	-1,9	-1,3	42,6	6 747	67,2	6,3	35,6	56,4
Heinolan	29 055	-0,8	-4,9	-3,5	45,0	6 357	62,4	7,1	33,9	56,8
Helsingin	1 235 514	0,9	5,3	3,8	38,3	5 164	70,5	0,4	17,2	81,2
Hämeenlinnan	89 474	0,5	-1,5	6,1	41,9	6 304	66,2	4,0	27,6	66,8
Härmänmaan	29 945	-0,3	1,0	-4,6	41,7	5 486	65,3	11,0	33,0	54,0
Imatran	45 926	-0,7	-5,4	-2,0	45,1	10 834	59,8	5,2	34,7	58,1
Itä-Lapin	20 527	-2,3	-9,5	-14,3	46,5	3 316	50,3	13,2	18,5	64,6
Jakobstadsregionen	48 655	0,2	3,5	-1,6	39,7	10 035	70,7	9,2	35,9	53,1
Joensuun	115 998	0,6	1,0	4,5	40,5	5 498	58,4	5,2	26,0	66,3
Joutsan	6 094	-0,1	-6,7	5,1	48,2	1 306	59,1	16,9	23,0	57,0
Juvan	20 166	-0,8	-7,2	-0,9	45,5	1 946	60,8	20,0	21,6	55,0
Jyväskylän	164 851	0,9	5,0	3,9	38,6	3 222	61,8	2,3	24,2	71,2
Jämsän	25 459	-0,7	-2,3	-5,0	43,6	13 299	62,9	4,9	38,6	54,3
Järviseedun	21 364	-1,0	-2,0	-7,5	42,3	3 694	61,0	17,2	28,6	50,8
Kaakkois-Pirkanmaan	7 981	1,6	-2,4	17,6	43,8	2 332	66,7	12,5	30,4	54,9
Kajaanin	58 457	-0,3	1,7	-5,0	41,5	3 937	57,6	5,6	22,1	69,4
Kaustisen	18 043	-0,5	0,7	-5,2	40,6	2 281	64,6	22,8	24,0	49,6
Kehys-Kainuun	26 846	-1,7	-6,4	-11,1	45,5	1 643	50,2	14,0	20,3	61,2
Kemi-Tornion	61 354	0,0	2,2	-1,8	41,1	12 096	57,4	3,1	34,6	60,5
Keski-Karjalan	20 746	-1,4	-7,9	-6,4	45,0	3 603	56,0	16,3	25,3	54,7
Keuruun	13 200	-0,7	-4,6	-2,6	45,1	4 698	60,9	8,2	27,6	61,6
Koillismaan	21 841	-0,6	2,2	-8,2	40,7	1 512	56,3	9,7	17,4	69,9
Koillis-Savon	20 862	-0,7	-7,9	0,9	45,5	2 749	56,1	17,5	24,8	53,9
Kokkolan	52 653	0,6	5,0	0,4	39,7	6 846	63,9	6,2	27,3	64,2
Kotka-Haminan	88 007	0,0	-2,8	3,2	43,2	6 068	62,5	3,2	26,6	68,5
Kouvolan	97 189	-0,4	-2,1	-1,8	42,8	7 584	63,6	4,8	30,0	63,3
Kuopion	118 301	0,2	3,6	-1,6	39,4	3 177	62,3	3,0	18,8	76,1
Kuusikuntien	28 482	-0,8	-1,9	-6,3	43,1	2 978	62,0	13,1	26,1	58,6
Kyrönmaan	17 256	-0,2	1,0	-3,5	41,5	2 480	67,7	9,6	34,0	54,2
Lahden	169 920	0,3	1,0	2,1	41,5	6 301	64,0	2,9	32,1	63,3
Lappeenrannan	69 922	0,2	0,3	1,8	41,4	9 070	61,2	2,6	27,5	67,8
Lohjan	80 103	1,1	2,6	8,4	39,4	6 819	71,6	2,5	32,4	63,7
Loimaan	37 257	0,0	-3,8	3,9	43,0	3 686	68,1	12,4	30,8	54,4
Lounais-Pirkanmaan	28 006	-0,2	-2,7	0,3	43,8	4 511	64,6	9,7	32,6	55,1
Lovisan	18 620	-0,1	-5,6	4,1	43,9	11 846	66,4	8,0	31,1	59,0
Luoteis-Pirkanmaan	29 506	-0,2	-1,2	-1,2	43,3	5 679	62,7	8,7	34,8	54,4
Länsi-Saimaan	19 756	0,1	-4,3	5,3	44,5	1 605	63,7	12,8	23,4	61,1
Mariehamns stad	10 780	0,6	-1,5	7,4	41,5	2 913	74,0	0,5	13,0	83,2
Mikkelin	71 704	-0,2	-2,8	0,8	43,2	4 040	61,3	7,3	22,9	67,1
Nivala-Haapajärven	31 173	-0,6	2,0	-7,8	40,2	4 413	59,9	15,9	27,7	52,8
Oulun	206 549	1,8	10,7	7,2	35,6	8 989	63,4	1,6	25,2	71,4
Oulunkaaren	27 109	0,1	2,7	-1,4	40,2	2 579	55,0	11,1	28,0	57,8
Pieksämäen	20 966	-0,8	-4,5	-3,2	44,6	3 395	57,6	6,9	24,9	66,0
Pielisen Karjalan	31 578	-2,0	-6,6	-13,5	46,2	3 133	52,3	13,2	24,8	58,0
Pohjois-Lapin	17 622	-0,9	-0,6	-9,0	42,4	978	56,1	10,3	12,7	73,5
Pohjois-Satakunnan	24 923	-1,0	-3,4	-6,0	43,6	4 718	61,6	13,6	27,0	55,9
Porin	138 136	-0,3	-1,1	-2,4	42,7	6 230	62,2	3,6	30,7	63,9
Porvoon	74 313	0,7	2,9	4,1	39,1	12 612	71,5	2,8	28,8	67,2
Raahen	35 032	-0,6	4,1	-10,0	39,5	11 695	58,1	6,2	41,2	50,0
Rauman	66 907	0,0	0,2	-0,5	42,3	11 717	64,4	4,5	38,2	55,7
Riihimäen	43 452	1,0	0,4	9,8	40,5	3 551	67,9	3,3	27,2	68,0
Rovaniemen	62 550	0,3	3,6	-0,6	38,9	1 771	58,4	3,4	14,6	80,0

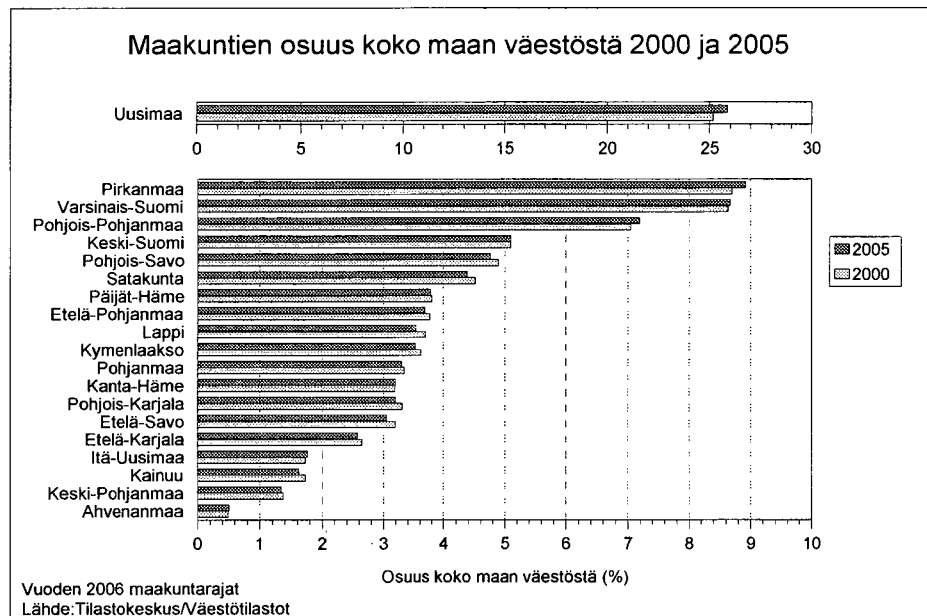
Seutukunta *ennakkotieto	Väkiluku	Väkiluvun muutos (%)	Syntyneiden enemmitys, ‰	Kokonais- nettomuutto, ‰	Keski- ikä	Teoll.toim. jal.arvo, euroa/as.	Työllisyys- aste (%)	Elinkeinorakenne (%)		
	2005	2005	2005	2005	2005	2004	2004*	2004*	Jalostus	Palvelut
Saarijärven-Viitasaaren	34 854	-1,0	-2,6	-7,5	44,5	3 086	57,8	15,5	26,0	54,9
Salon	63 278	0,6	0,0	5,6	42,2	18 936	69,5	6,5	38,3	53,4
Savonlinnan	47 671	-0,9	-4,4	-4,3	44,7	3 304	58,3	8,4	23,3	65,1
Seinäjoen	65 461	1,0	3,8	6,5	39,3	5 473	66,8	5,2	24,5	68,3
Siikalatvan	16 202	-0,9	-0,1	-9,3	40,2	6 045	59,7	17,6	28,9	49,9
Sisä-Savon	15 862	-1,6	-8,5	-7,7	46,2	1 761	56,7	15,1	22,1	59,4
Suupohjan	29 396	-1,0	-4,6	-5,8	43,4	3 574	62,0	13,5	32,1	51,3
Sydösterbottens kustregion	18 607	-1,0	-5,5	-4,5	45,7	6 104	70,0	17,0	24,9	56,0
Tammisaaren	43 533	0,1	-0,8	2,0	42,7	6 403	68,9	3,5	29,0	65,9
Tampereen	320 280	1,3	4,4	9,0	39,2	8 231	66,0	0,8	28,5	69,0
Torniolaakson	9 661	-1,4	-6,4	-8,3	45,8	1 605	51,6	11,7	19,4	65,3
Tunturi-Lapin	14 086	-0,3	-1,7	-2,4	42,9	443	59,6	7,9	12,1	76,9
Turun	298 452	0,5	1,8	3,7	40,3	6 303	66,0	1,6	25,4	71,6
Vaasan	89 109	0,4	2,0	1,5	40,6	6 888	67,7	4,1	25,7	68,8
Vakka-Suomen	33 837	-0,3	-1,1	-2,0	42,9	6 008	63,4	8,8	37,3	51,9
Varkauden	34 913	-0,9	-2,6	-6,8	43,1	4 805	59,4	3,9	36,1	57,3
Ylivieskan	40 100	0,2	5,8	-3,9	38,5	4 199	63,1	10,9	29,6	56,9
Ylä-Pirkanmaan	40 818	-0,8	-4,4	-3,1	45,1	5 401	61,6	8,5	33,8	54,9
Ylä-Savon	60 126	-0,9	-2,5	-6,7	43,5	3 959	58,6	15,1	23,8	57,6
Åboland-Turunmaan	22 760	-0,1	-4,2	3,4	43,8	11 588	68,6	5,7	26,5	65,8
Ålands landsbygd	13 660	1,4	2,9	10,1	40,3	2 575	76,4	6,5	20,1	70,6
Ålands skärgård	2 326	-0,9	-6,0	-4,7	45,7	133	71,5	13,6	10,8	70,5
Åänekosken	23 444	-0,4	0,7	-4,5	42,0	10 726	58,7	4,9	39,7	53,0

Maakunta *ennakkotieto	Väkiluku	Väkiluvun muutos (%)	Syntyneiden enemmitys, ‰	Kokonais- nettomuutto, ‰	Keski- ikä	Teoll.toim. jal.arvo, euroa/as.	Työllisyys- aste (%)	Elinkeinorakenne (%)		
	2005	2005	2005	2005	2005	2004	2004*	2004*	Jalostus	Palvelut
Ahvenanmaa	26 766	0,9	0,3	7,7	41,3	2 496	75,0	4,6	16,5	75,8
Etelä-Karjala	135 604	-0,1	-2,3	1,0	43,1	8 586	61,1	4,9	29,3	63,7
Etelä-Pohjanmaa	193 812	-0,1	-0,1	-1,3	41,5	4 473	64,3	10,4	28,3	58,9
Etelä-Savo	160 507	-0,5	-4,1	-1,4	44,1	3 473	59,9	9,1	23,1	64,9
Itä-Uusimaa	92 933	0,5	1,2	4,1	40,1	12 457	70,5	3,8	29,2	65,7
Kainuu	85 303	-0,8	-0,9	-6,9	42,8	3 208	55,3	8,0	21,6	67,1
Kanta-Häme	168 381	0,4	-1,1	5,5	41,7	5 691	66,9	4,3	29,2	64,9
Keski-Pohjanmaa	70 696	0,3	3,9	-1,1	39,9	5 672	64,1	10,3	26,5	60,6
Keski-Suomi	267 902	0,3	2,2	0,5	40,7	4 862	61,1	4,9	27,2	65,5
Kymenlaakso	185 196	-0,2	-2,5	0,6	43,0	6 865	63,1	4,1	28,4	65,7
Lappi	185 800	-0,3	0,3	-3,9	41,5	5 157	56,7	5,7	21,4	70,5
Pirkanmaa	468 986	0,9	2,3	6,3	40,6	8 025	65,2	2,8	30,7	64,6
Pohjanmaa	173 627	0,1	1,5	-0,5	41,0	7 244	68,7	7,4	29,2	61,6
Pohjois-Karjala	168 322	-0,2	-1,5	-0,2	42,1	4 810	57,0	7,8	25,7	63,5
Pohjois-Pohjanmaa	378 006	0,8	7,3	0,9	37,5	7 319	61,5	5,7	27,2	64,8
Pohjois-Savo	250 064	-0,4	-0,5	-3,7	41,8	3 467	60,2	7,7	22,9	66,7
Päijät-Häme	198 975	0,1	0,1	1,3	42,0	6 309	63,8	3,5	32,3	62,4
Satakunta	229 966	-0,3	-1,0	-2,2	42,7	7 686	62,8	4,9	32,5	60,6
Uusimaa	1 359 150	0,9	5,0	4,0	38,5	5 301	70,5	0,6	18,4	79,8
Varsinais-Suomi	455 584	0,4	0,5	3,5	41,2	8 083	66,6	3,9	28,5	66,1
Koko maa	5 255 580	0,4	1,9	1,7	40,5	6 154	65,1	4,0	25,1	69,0

Väestö

Vuoden 2005 lopussa Suomen 5 255 580 asukkaasta yli 23 % asui Helsingin seutukunnassa (1 235 514 as.). Helsingin ohella Tampereen ja Turun seutukunnat ovat Suomen väkimmäisiä. Yli kolmannes (35,3 %) koko maan väestöstä asuu näiden kolmen seutukunnan alueella. Väkiluvultaan pienimmässä Manner-Suomen seutukunnassa, Joutsan seudulla, oli vuoden 2005 lopussa 6 094 asukasta. Maakunnista Uudenmaan väestön osuus on selkeästi suurin ja se on myös kasvanut koko 1980- ja 1990-lukujen ajan siten, että nykyään yli neljännes (25,9 %) koko maan väestöstä asuu Uudella maalla.

Väkiluku kasvoi vuoden 2005 aikana 30 seutukunnassa, suhteellisesti eniten Oulun, Kaakkois-Pirkanmaan ja Ålands landsbygden seuduilla. Suhteellisesti eniten väestöä menettivät Itä-Lapin, Pielisen Karjalan ja Kehys-Kainuun seutukunnat. Maakunnittain tarkasteltuna väkimäärä lisääntyi eniten Uudellamaalla, Ahvenanmaalla ja Pirkanmaalla 0,9 %. Eniten väestö väheni Kainuussa sekä Etelä-Savossa yli, 0,5 %.

Kuva 2.1. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 2000 ja 2005.

Ikä- ja sukupuolirakenne

Vuonna 2005 suurimman ikäryhmän muodostivat 57-vuotiaat. Heidän joukossaan oli hieman enemmän naisia kuin miehiä. Vanhimmissa ikäluokissa naisten osuus on kuitenkin miesten osuutta suurempi. Esimerkiksi 94 vuotta täyttäneistä yli 80 % on naisia.

Väestön ikä- ja sukupuolirakenteessa on suuria eroja eri kuntaryhmien välillä. Kaupunkimaisissa kunnissa ikärakenne on suhteellisen tasapainoinen. Nuoria ikäluokkia on hieman vanhempia vähemmän, mutta kuitenkin huomattavasti enemmän kuin taajaan asutuissa tai varsinkin maaseutumaisissa kunnissa. Niissä nuorten aikuisten osuus on huomattavan pieni. Kaupunkimaisissa kunnissa naisten osuus väestöstä on suurempi kuin miesten. Maaseutumaisissa kunnissa tilanne on päinvastainen.

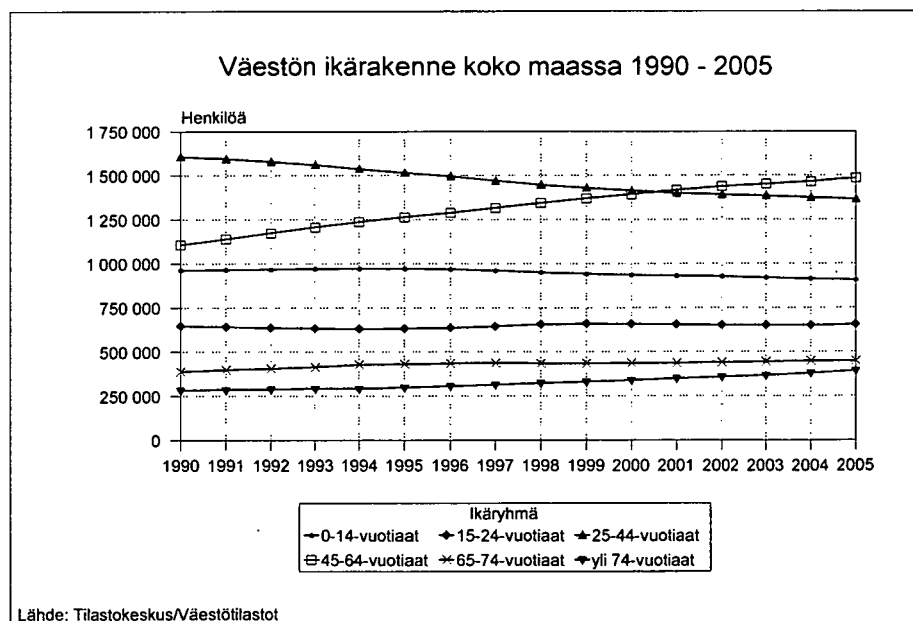
Väestön ikärakenne vaihtelee myös alueellisesti. Nuorten ikäluokkien osuus väestöstä on huomattavan suuri kaikissa Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan seutukunnissa. Ylivieskan, Oulun ja Oulunkaaren seutukunnissa alle 15-vuotiaita oli eniten vuonna 2005, yli 21 % koko väestöstä. Tämän ikäryhmän osuus jäi 12 seutukunnassa alle 15 %:iin. Suhteellisesti vähiten alle 15-vuotiaita oli Joutsan ja Itä-Lapin seutukunnissa ja maakunnista Etelä-Savossa sekä Etelä-Karjalassa.

Työikäisten (15–64-vuotiaat) osuudet vaihtelivat seutukunnissa noin 71 %:sta alle 60 %:iin. Suhteellisesti eniten tähän ikäryhmään kuuluvia oli Helsingin ja Tampereen seutukunnissa, vähiten Joutsan ja Ålands skärgårdin seutukunnissa. Uudellamaalla työikäisten osuus oli maakuntien suurin. Etelä-Pohjanmaalla tämän ikäryhmän osuus väestöstä oli vastaavasti pienin.

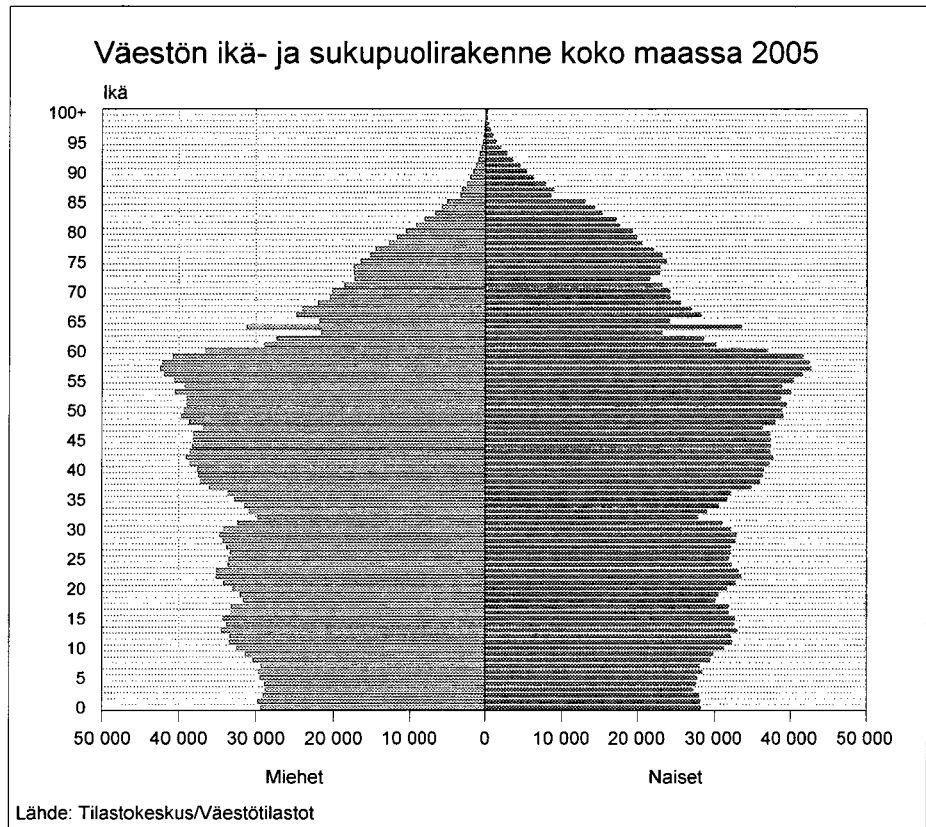
Vuonna 2005 yli 64-vuotiaita oli suhteellisesti eniten Etelä-Savon ja vähiten Uudenmaan maakunnassa. Yli 64-vuotiaiden määrä ylitti alle 15-vuotiaiden määrän 53 seutukunnassa. Suurin vanhimpien ikäluokkien osuus oli Joutsan seutukunnassa, jossa heitä oli 27 %. Oulun seutukunnassa 65 vuotta täyttäneiden osuus jäi alle yhteentoista prosenttiin.

Oulun seutukunnassa väestö oli maan nuorinta keski-ään ollessa 35,6 vuotta vuonna 2005. Joutsan seutukunnassa väestö oli keskimäärin vanhinta, 48,2 vuotta. Koko maassa keski-ikä oli 40,5 vuotta ja se on noussut 1,1 vuotta vuodesta 2000. Tänä aikana keski-ikä on noussut myös kaikissa seutu- ja maakunnissa. Itä-Lapin seutukunnassa se nousi eniten, 3,6 vuotta. Oulun ja Tampereen seutukunnissa nousua oli vähiten, 0,6 vuotta. 25 vuoden aikana (1980–2005) keski-ikä on noussut eniten Kainuussa (9,3 vuotta) ja vähiten Uudellamaalla (3,3 vuotta).

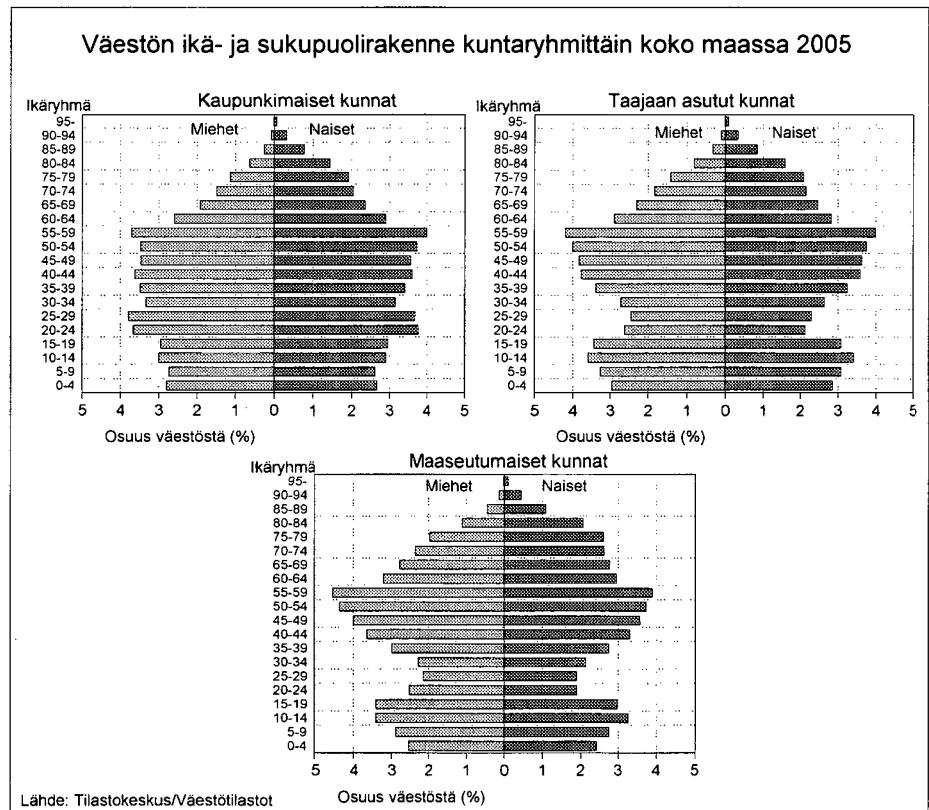
Suurin osa maakunnista ja seutukunnista (44 seutukuntaa) on sukupuolirakenteeltaan naisenemmistöisiä. Naisvaltaisimmat seutukunnat olivat vuonna 2005 Mariehamns stadin sekä Turun ja Helsingin seutukunnat, joissa tuhatta miestä kohti asui yli 1 080 naista. Naisten suhteellinen osuus oli pienin (alle 920 naista tuhatta miestä kohti) Oulunkaaren, Ålands skärgårdin ja Pohjois-Lapin seutukunnissa.

Kuva 2.2. Väestön ikärakenne koko maassa 1990–2005.

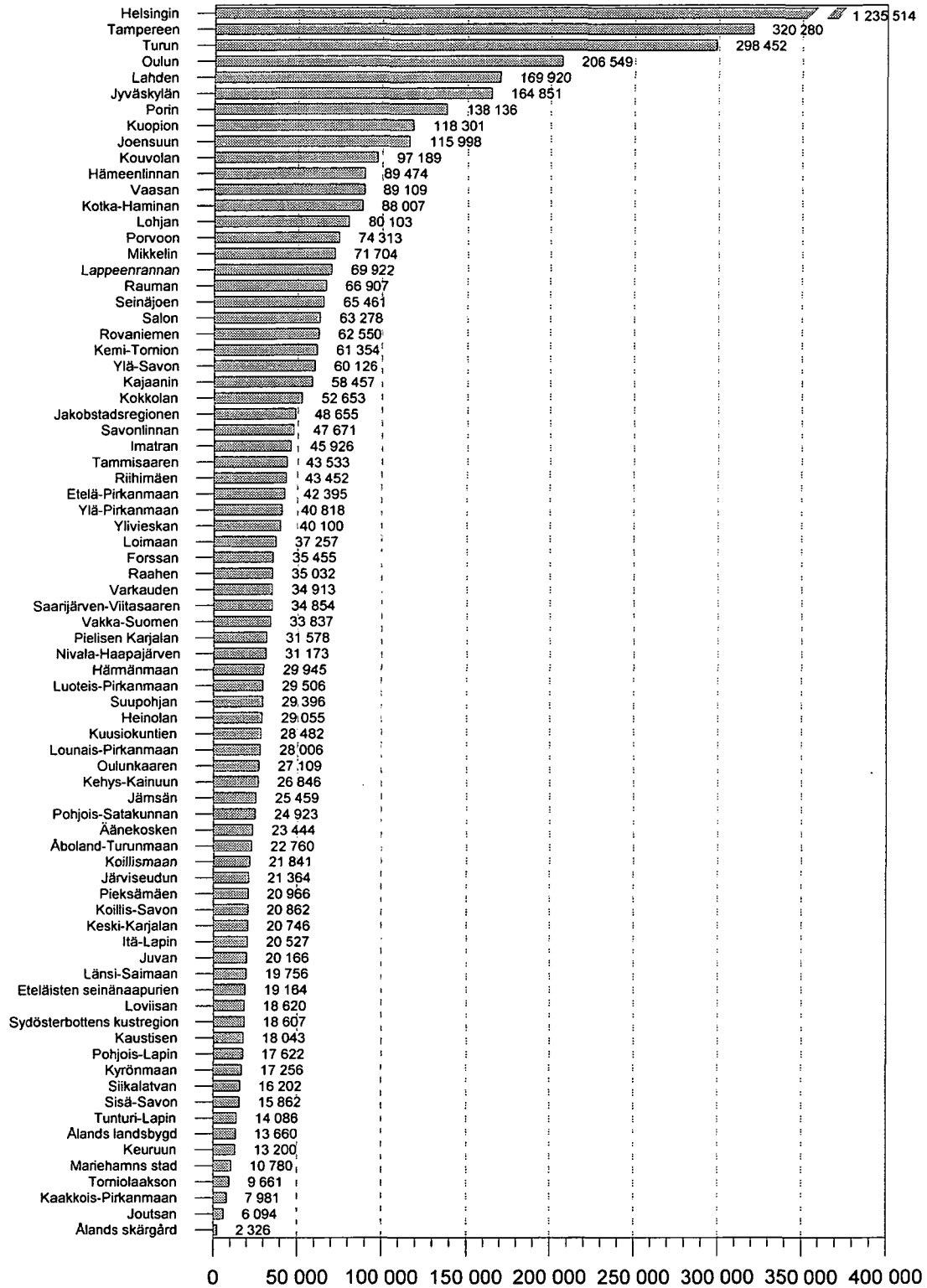

Kuva 2.3. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne koko maassa 2005.

Kuva 2.4. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne kuntaryhmittäin koko maassa 2005.

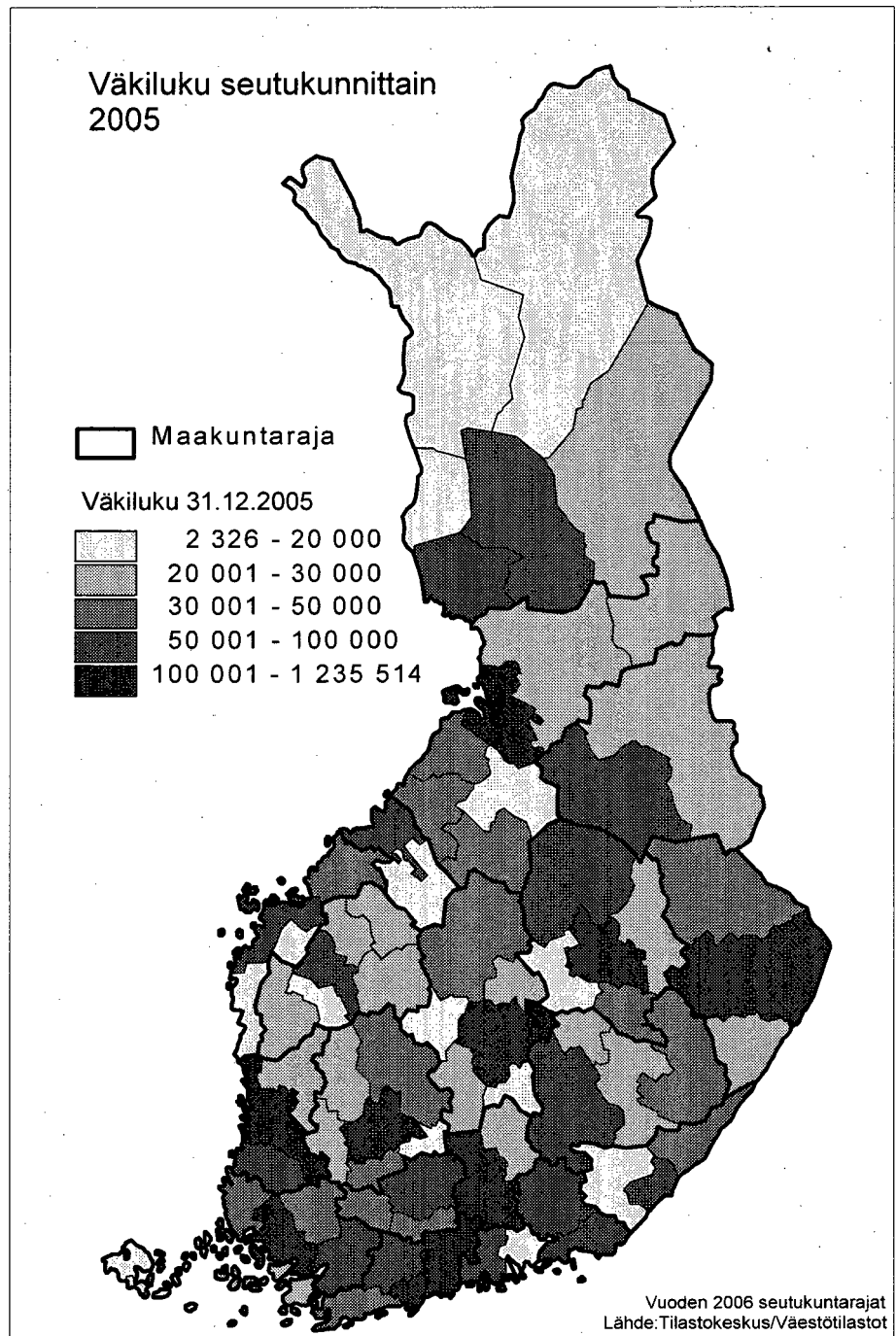
Väkiluku seutukunnittain 2005

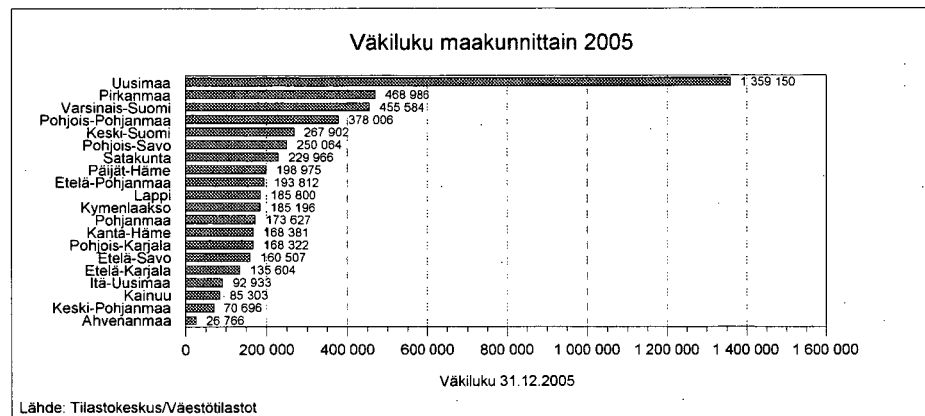
Vuoden 2006 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Väkiluku

Kuva 2.5. Väkiluku seutukunnittain 2005.

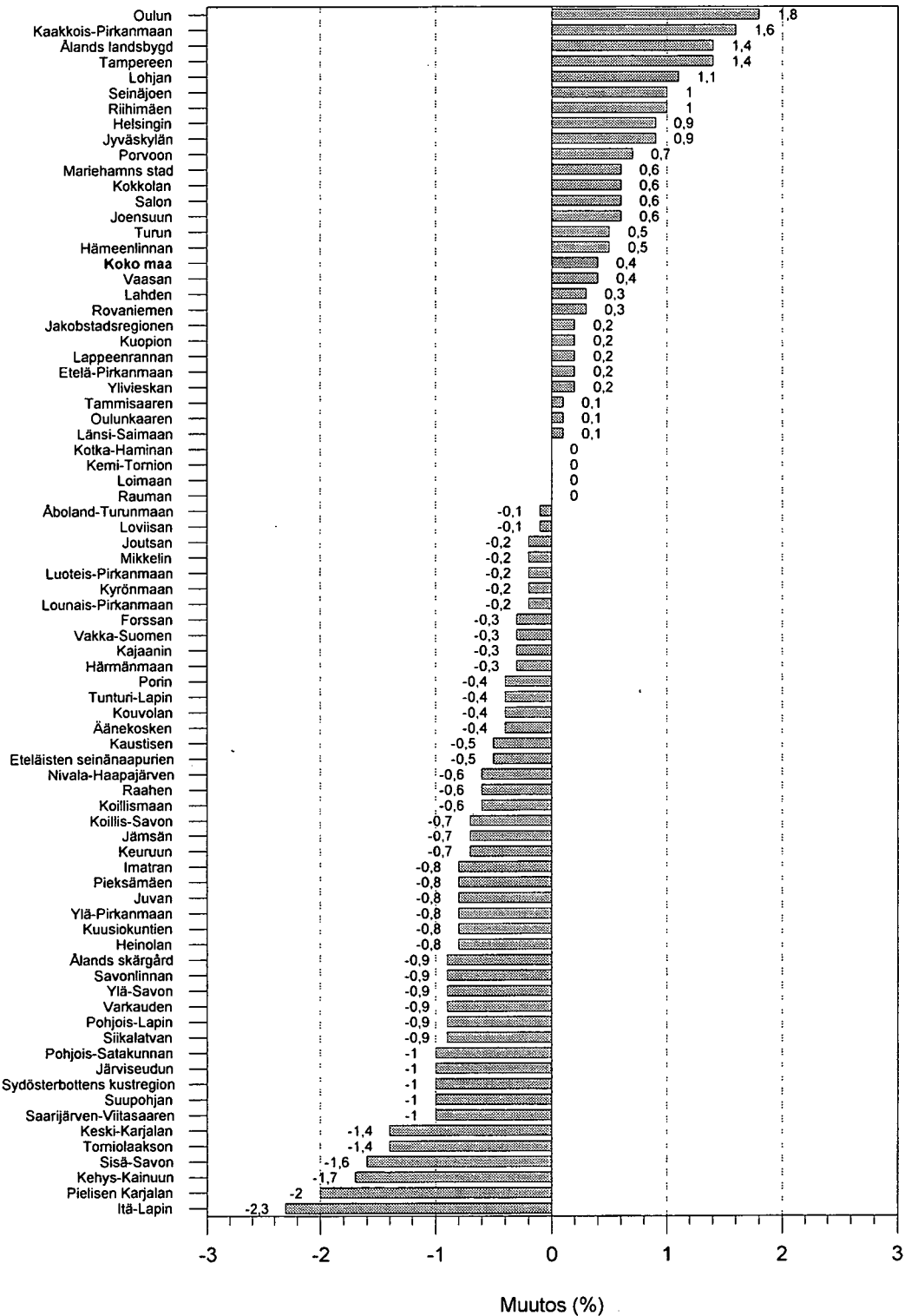

Kuva 2.6. Väkiluku seutukunnittain 2005.

Kuva 2.7. Väkiluku maakunnittain 2005.

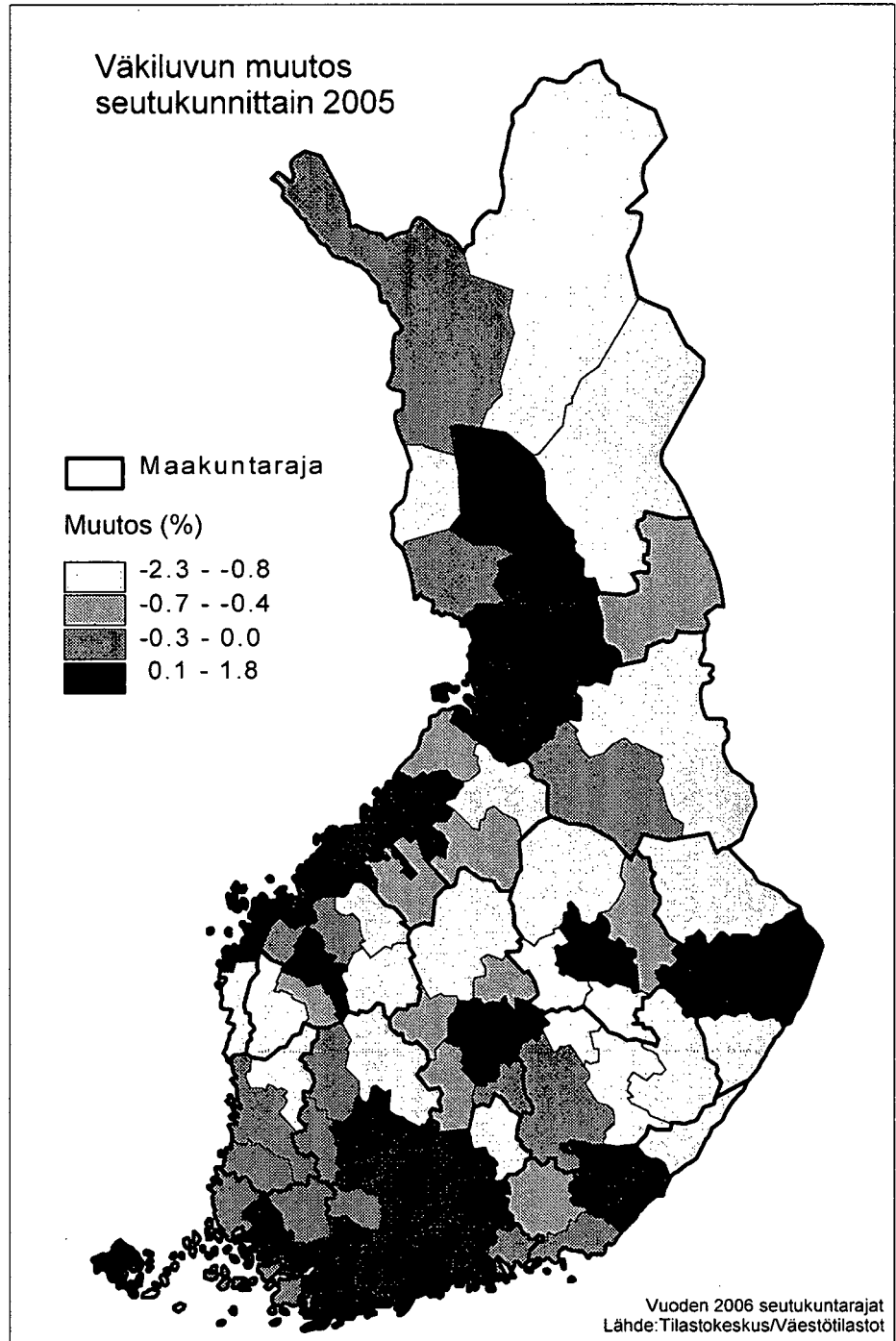
Väkiluvun muutos seutukunnittain 2005

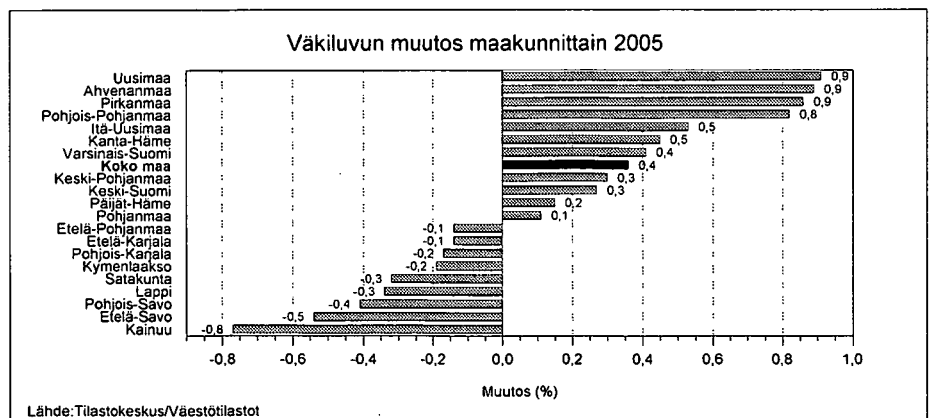
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

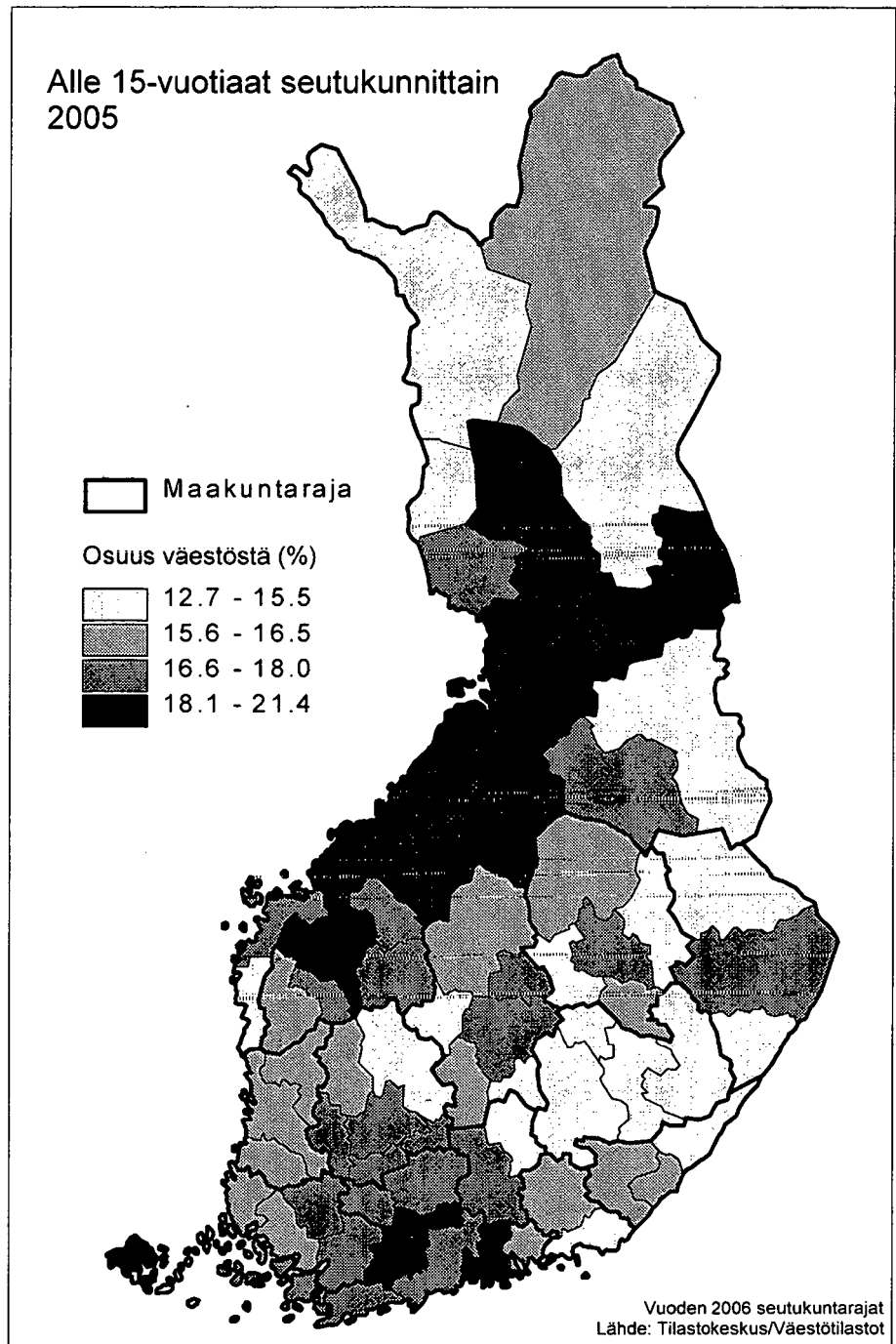
Kuva 2.8. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2005.

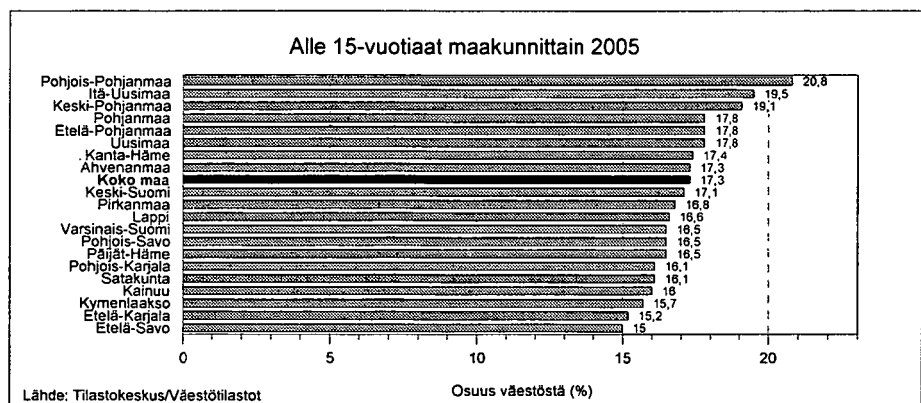
Kuva 2.9. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2005.

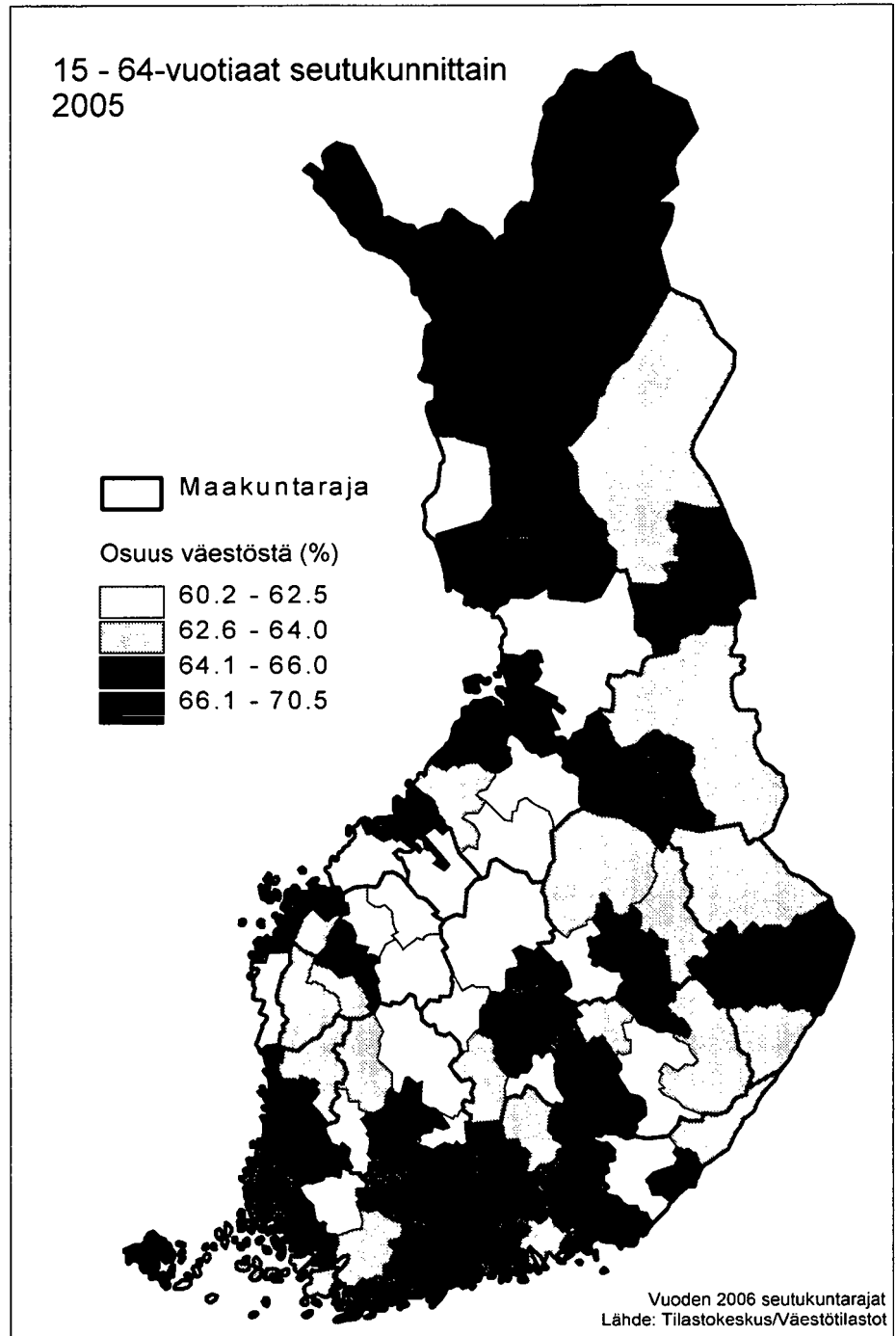
Kuva 2.10. Väkiluvun muutos maakunnittain 2005.

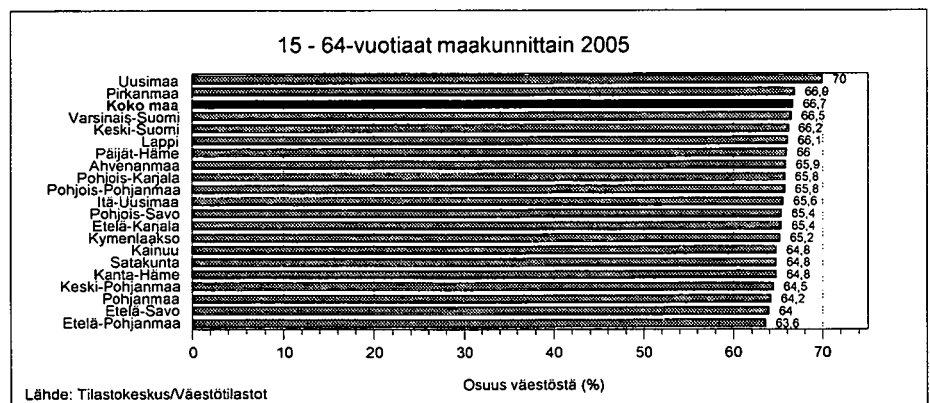
Kuva 2.11. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2005.

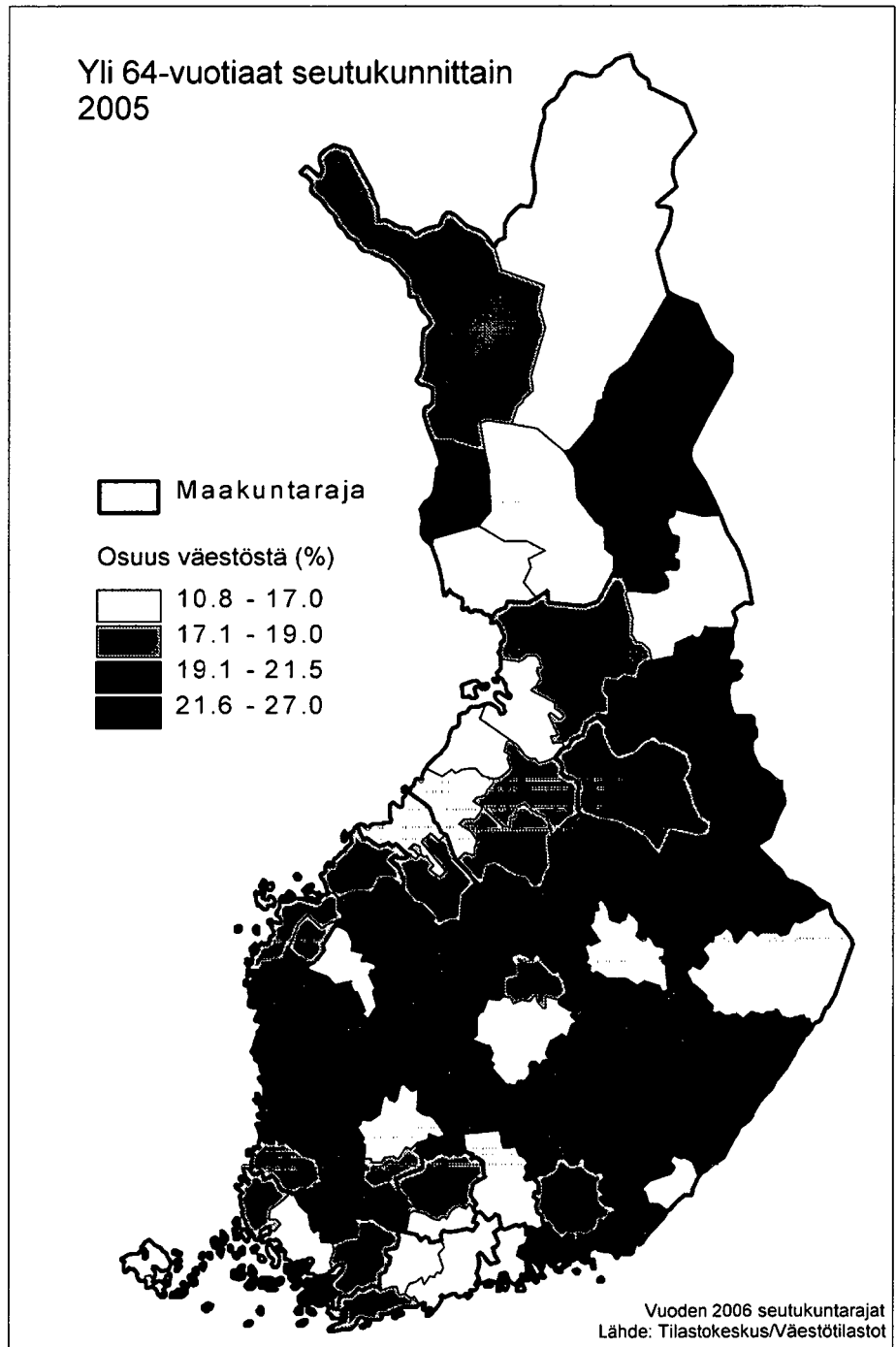
Kuva 2.12. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2005.

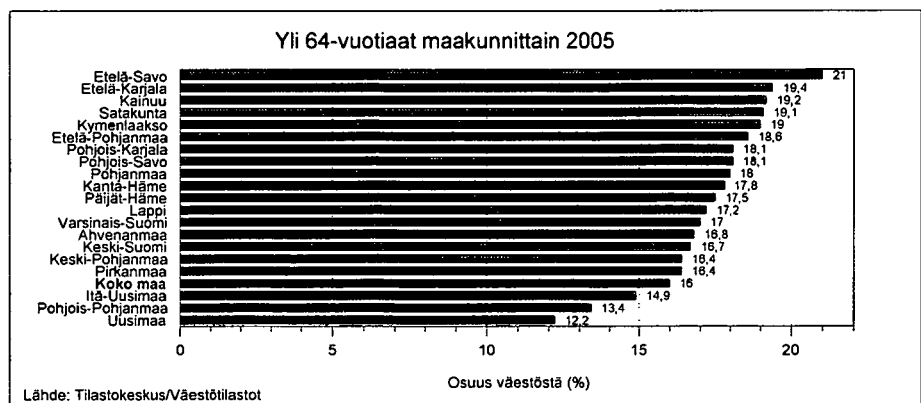
Kuva 2.13. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2005.

Kuva 2.14. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2005.

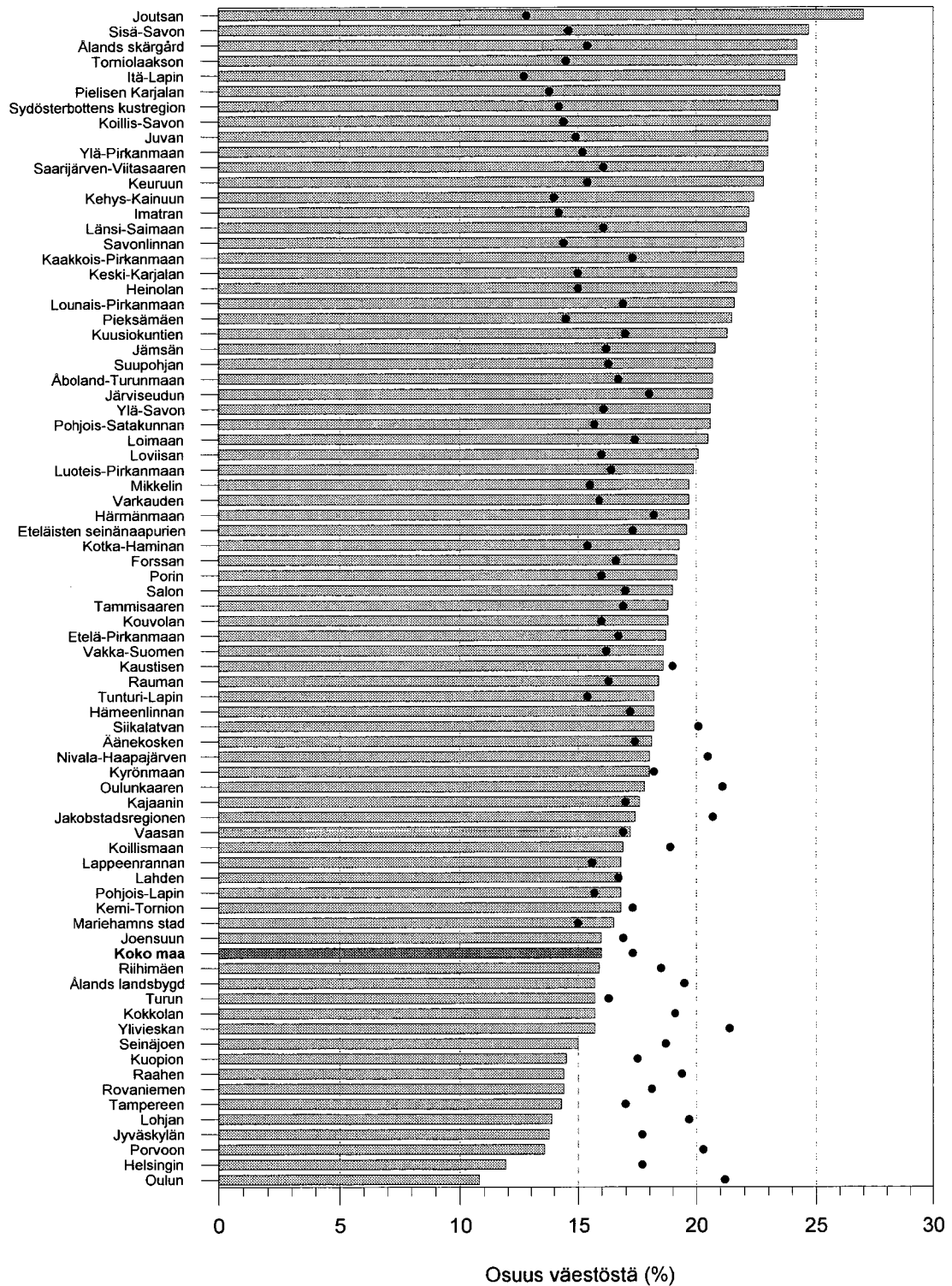

Kuva 2.15. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2005.

Kuva 2.16. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2005.

Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2005

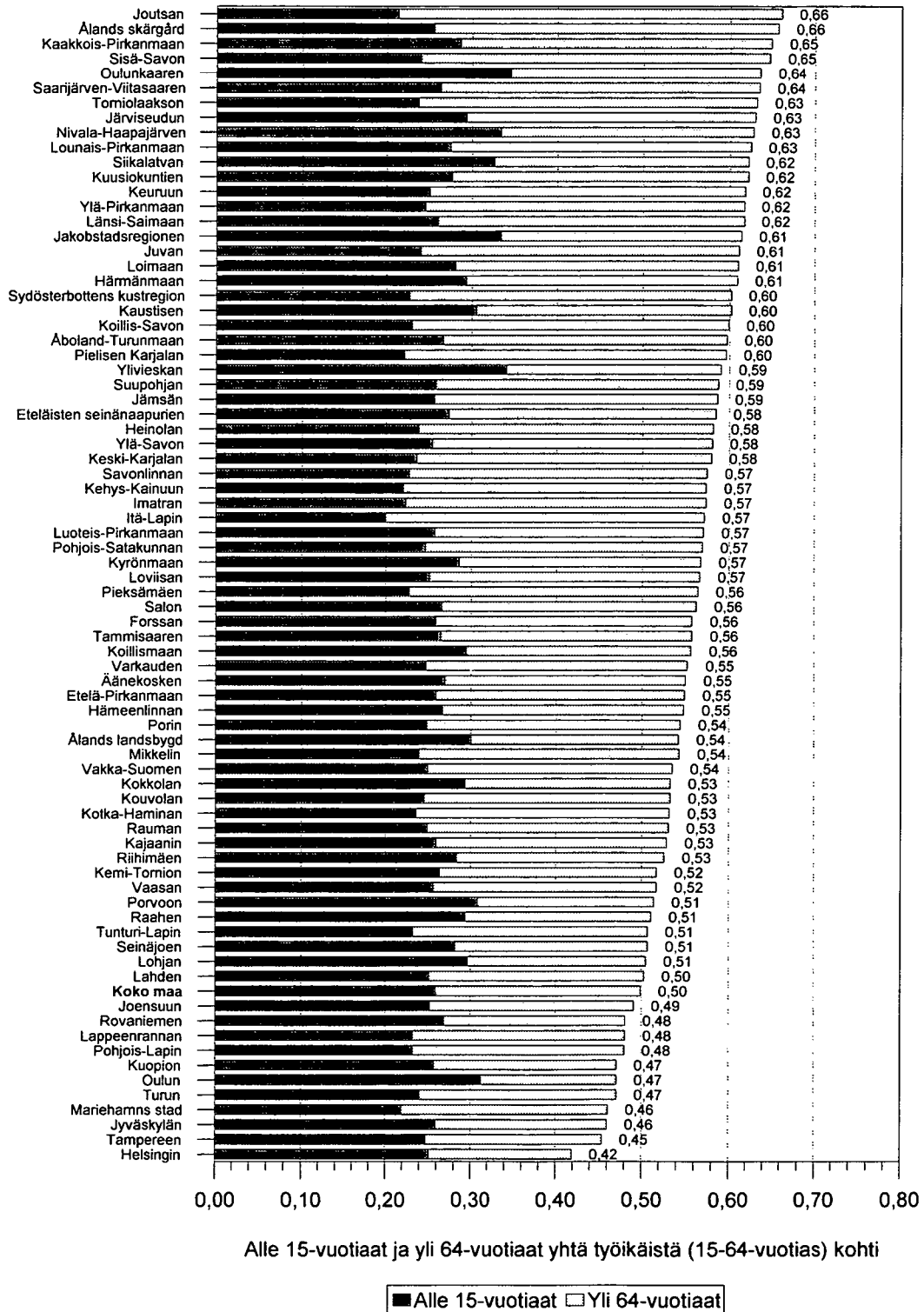

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Kuva 2.17. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2005.

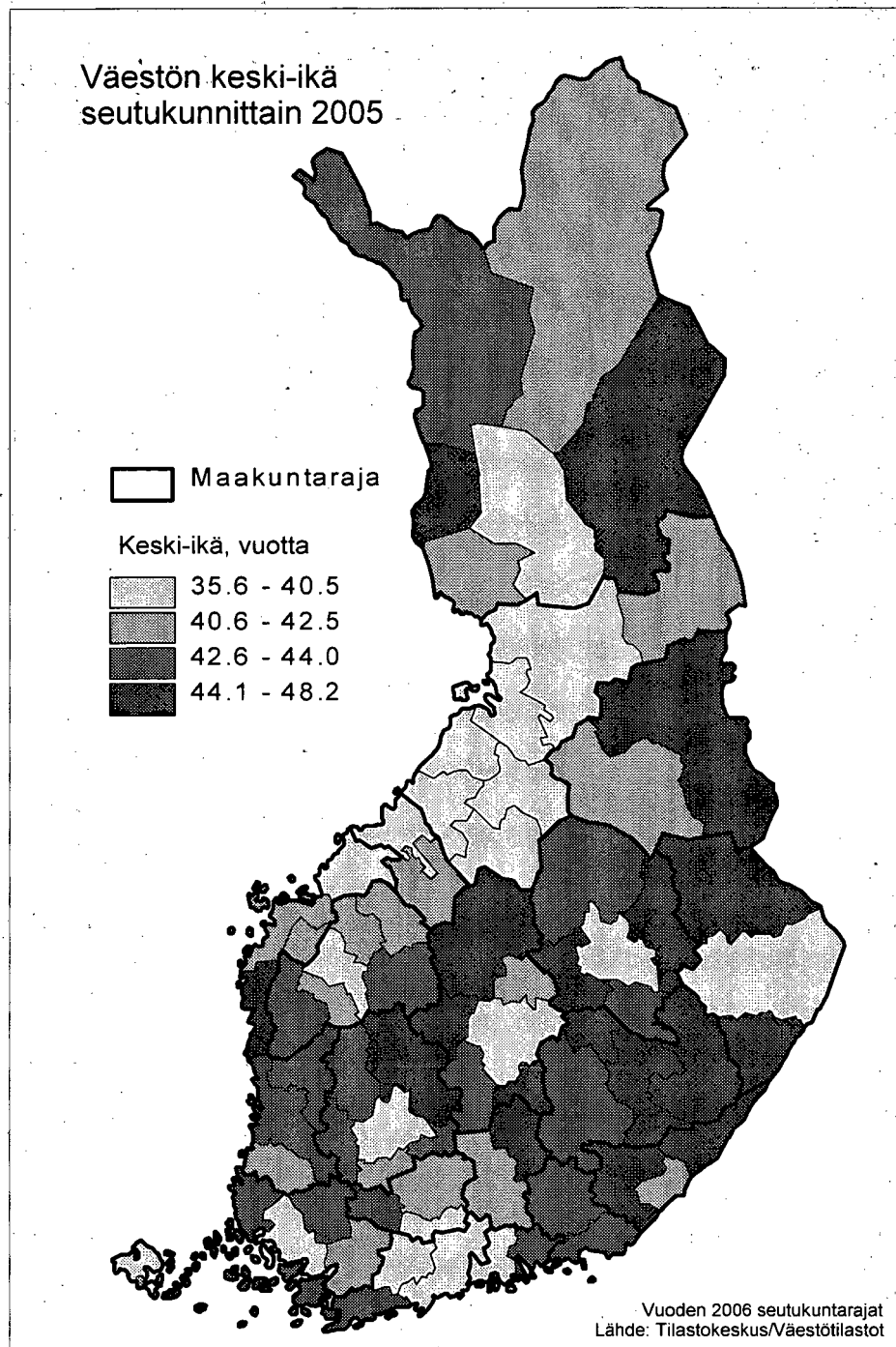
Demografinen huoltosuhte seutukunnittain 2005

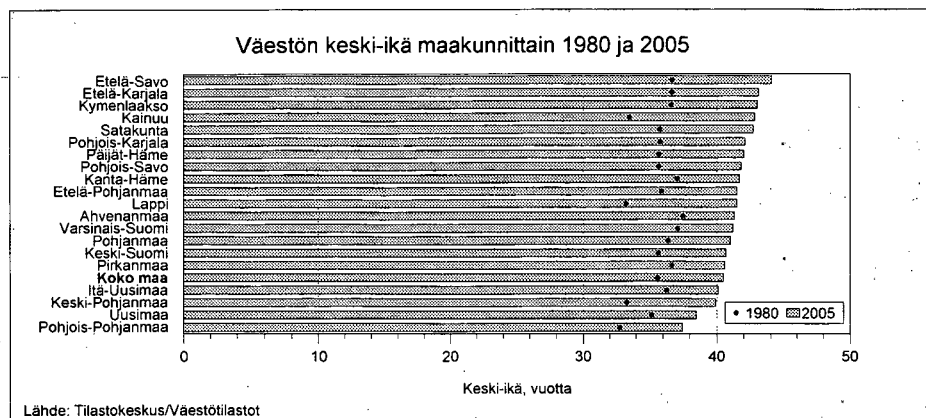
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

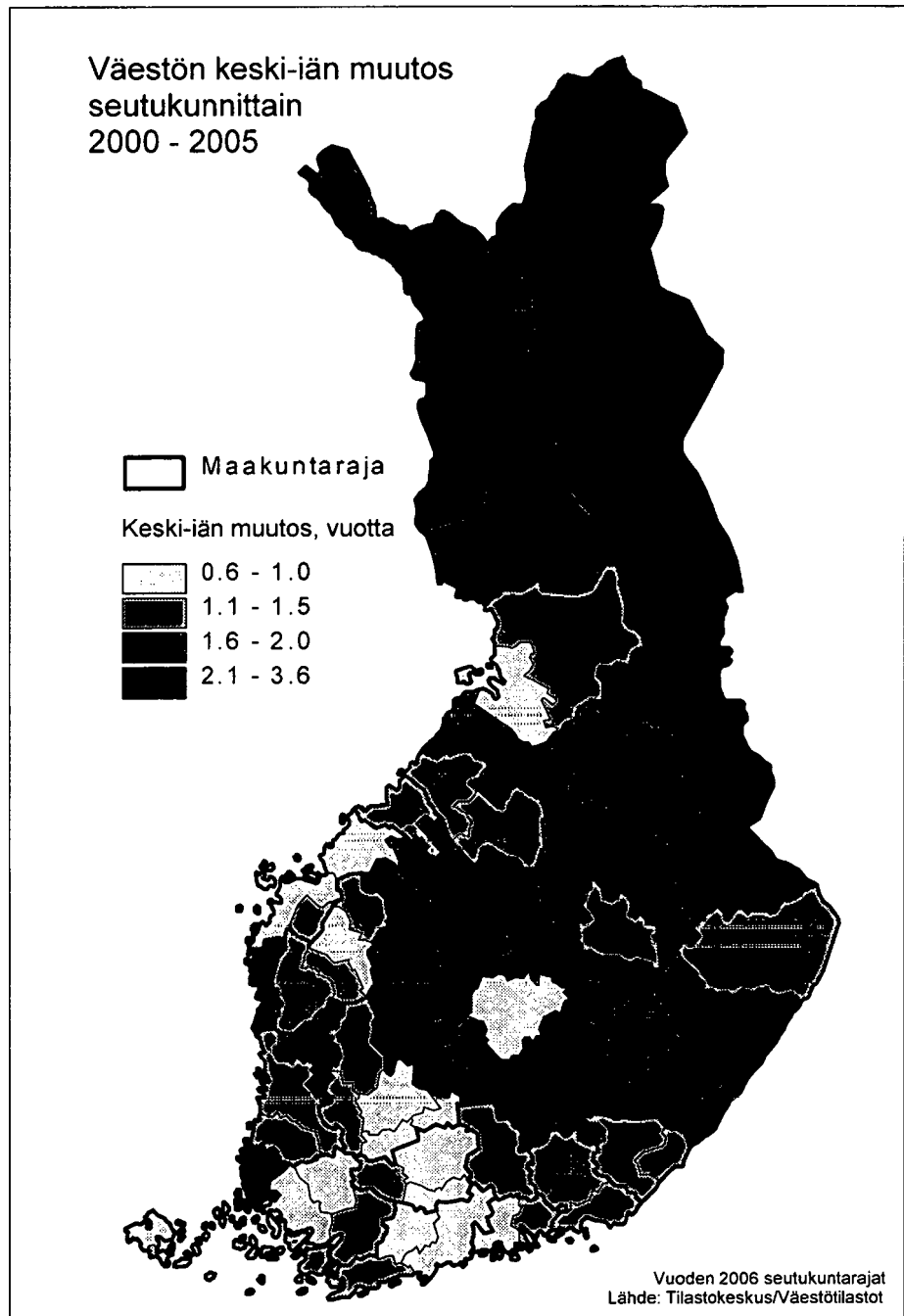
Kuva 2.18. Demografinen huoltosuhte seutukunnittain 2005.

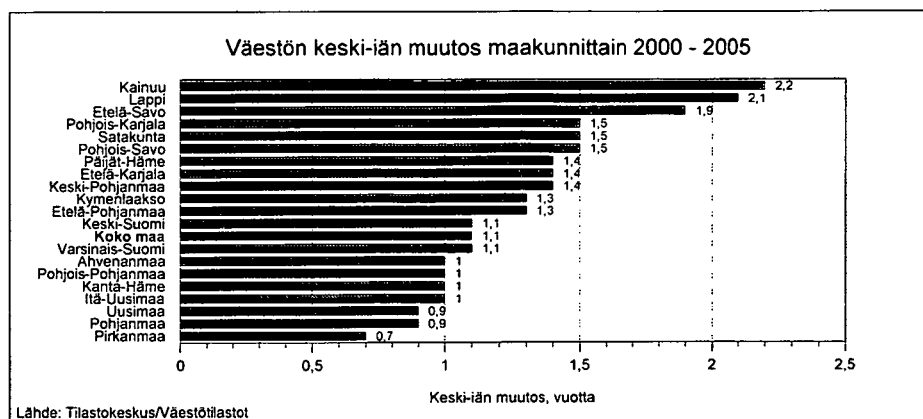
Kuva 2.19. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2005.

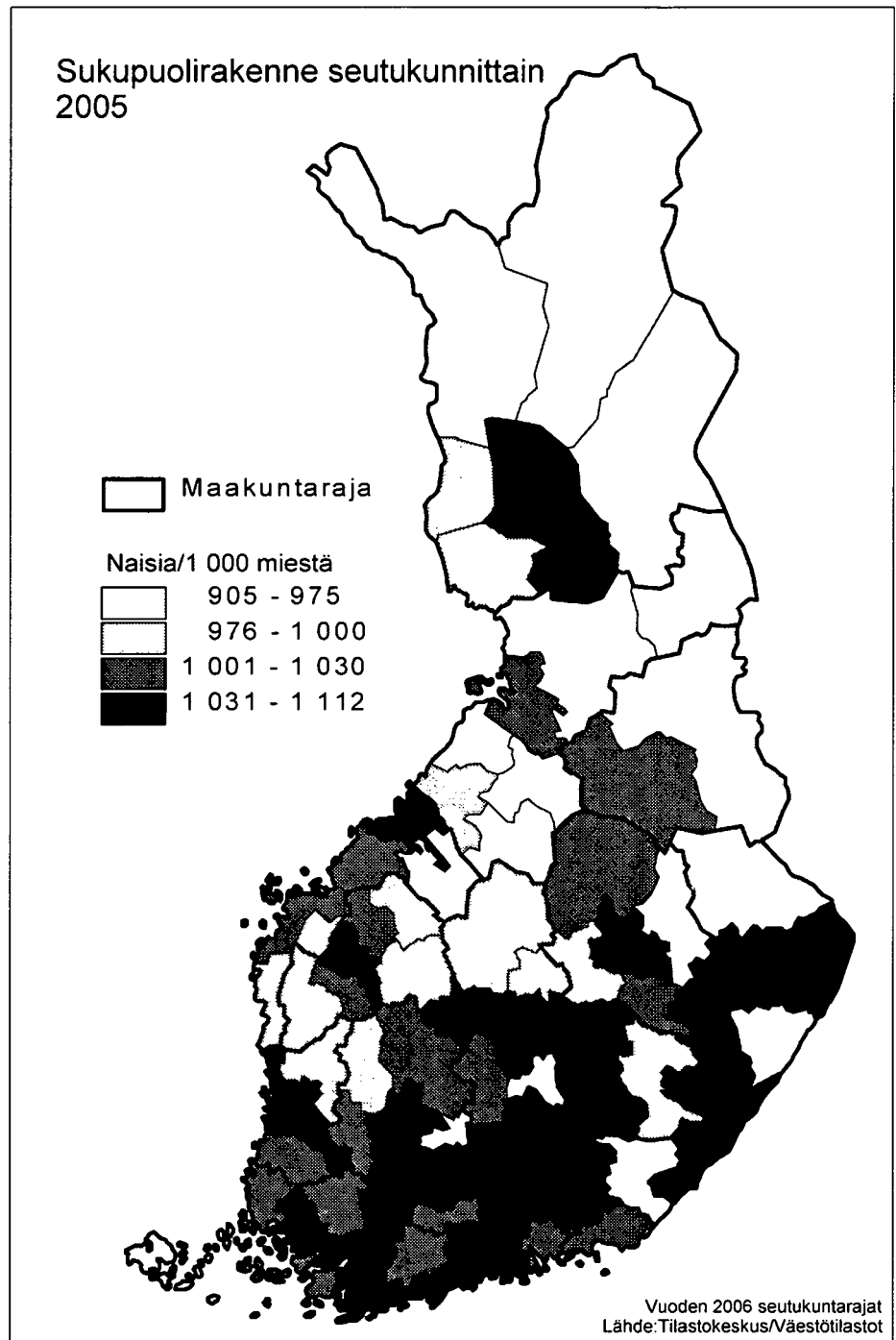
Kuva 2.20. Väestön keski-ikä maakunnittain 1980 ja 2005.

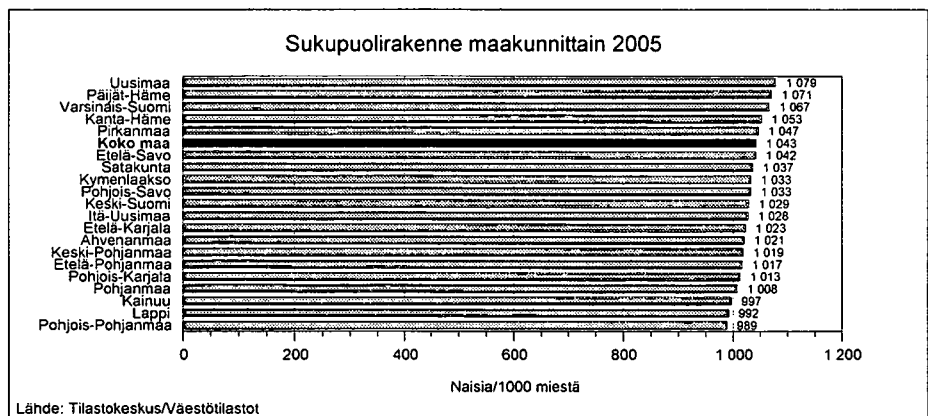
Kuva 2.21. Väestön keski-ian muutos seutukunnittain 2000–2005.

Kuva 2.22. Väestön keski-ian muutos maakunnittain 2000–2005.

Kuva 2.23. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2005.

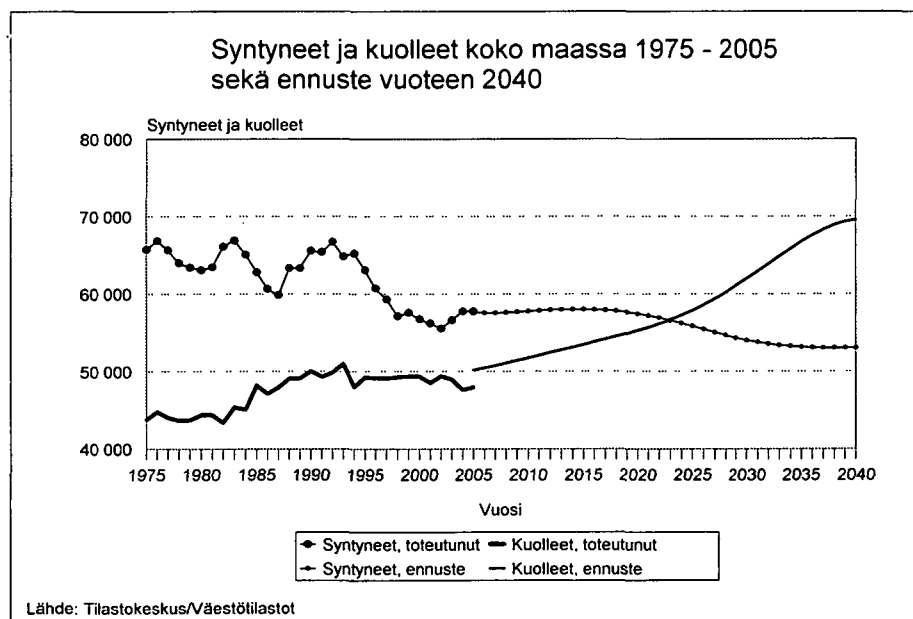
Kuva 2.24. Sukupuolirakenne maakunnittain 2005.

Syntyvyys ja kuolleisuus

Syntyvyys- ja kuolleisuusluvut kertovat syntyneiden ja kuolleiden määrän suhteessa koko väestöön. Vuonna 2005 syntyvyys oli korkeinta ja kuolleisuus matalinta Oulun seutukunnassa, jossa tuhatta asukasta kohti syntyi 17 lasta ja kuoli 6 henkilöä. Pienimmillään syntyvyys oli Itä-Lapin seutukunnassa, 5 syntynyttä tuhatta asukasta kohti. Sisä-Savon seutukunnassa kuolleisuus oli vastaavasti korkein, lähes 16 promillea.

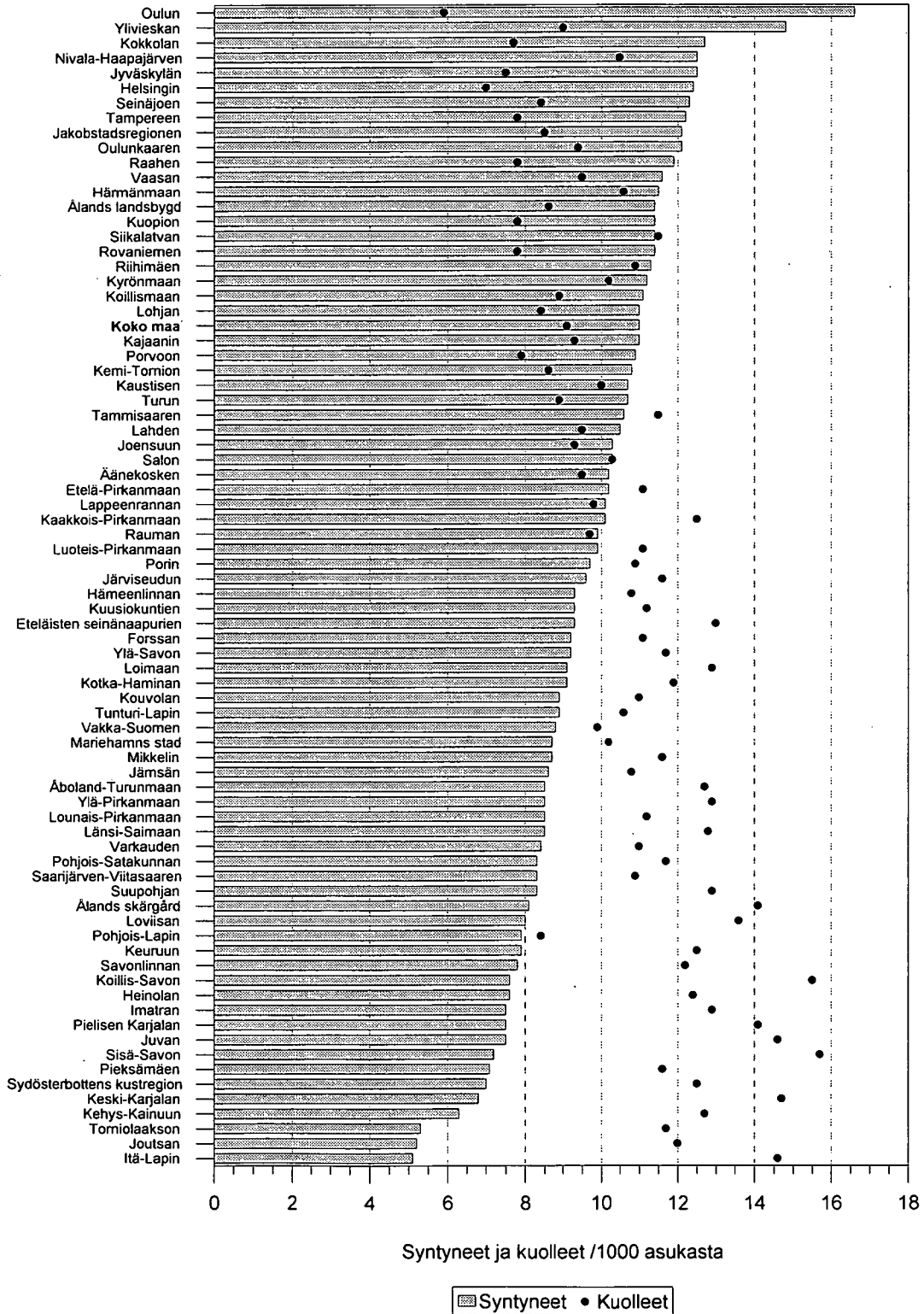
Syntyneiden enemmyydellä eli syntyneiden ja kuolleiden määrän erotuksella ilmaistaan *luonnollisen väestönmuutoksen* suuntaa ja suuruutta. Vuonna 2005 koko maassa syntyneitä oli enemmän kuin kuolleita, mutta syntyneiden enemmyyden ennustetaan jatkuvasti pienenevän syntyvyyden aletessa. Kuolleiden määrään taas vaikuttaa vuosittaisen satunnaisvaihtelun lisäksi väestön ikääntyminen, joka lisää kuolleiden määrää. Vuoden 2022 jälkeen luonnollisen väestönmuutoksen ennustetaan kääntyvän Suomessa negatiiviseksi.

Vuonna 2005 syntyneiden enemmisyys oli positiivinen 31 seutukunnassa, eli syntyneitä oli enemmän kuin kuolleita. Suurinta se oli Oulun seutukunnassa ja pienintä Itä-Lapin seutukunnassa, jossa syntyneitä oli vähiten suhteessa kuolleiden määrään. Kahdentoista maakunnan luonnollinen väestönmuutos oli positiivinen ja kahdeksan negatiivinen. Eniten luonnollista väestönkasvua tapahtui Pohjois-Pohjanmaalla. Heikointa luonnollinen väestönkehitys oli Etelä-Savon maakunnassa.

Kuva 2.25. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1975–2005 sekä ennuste vuoteen 2040.

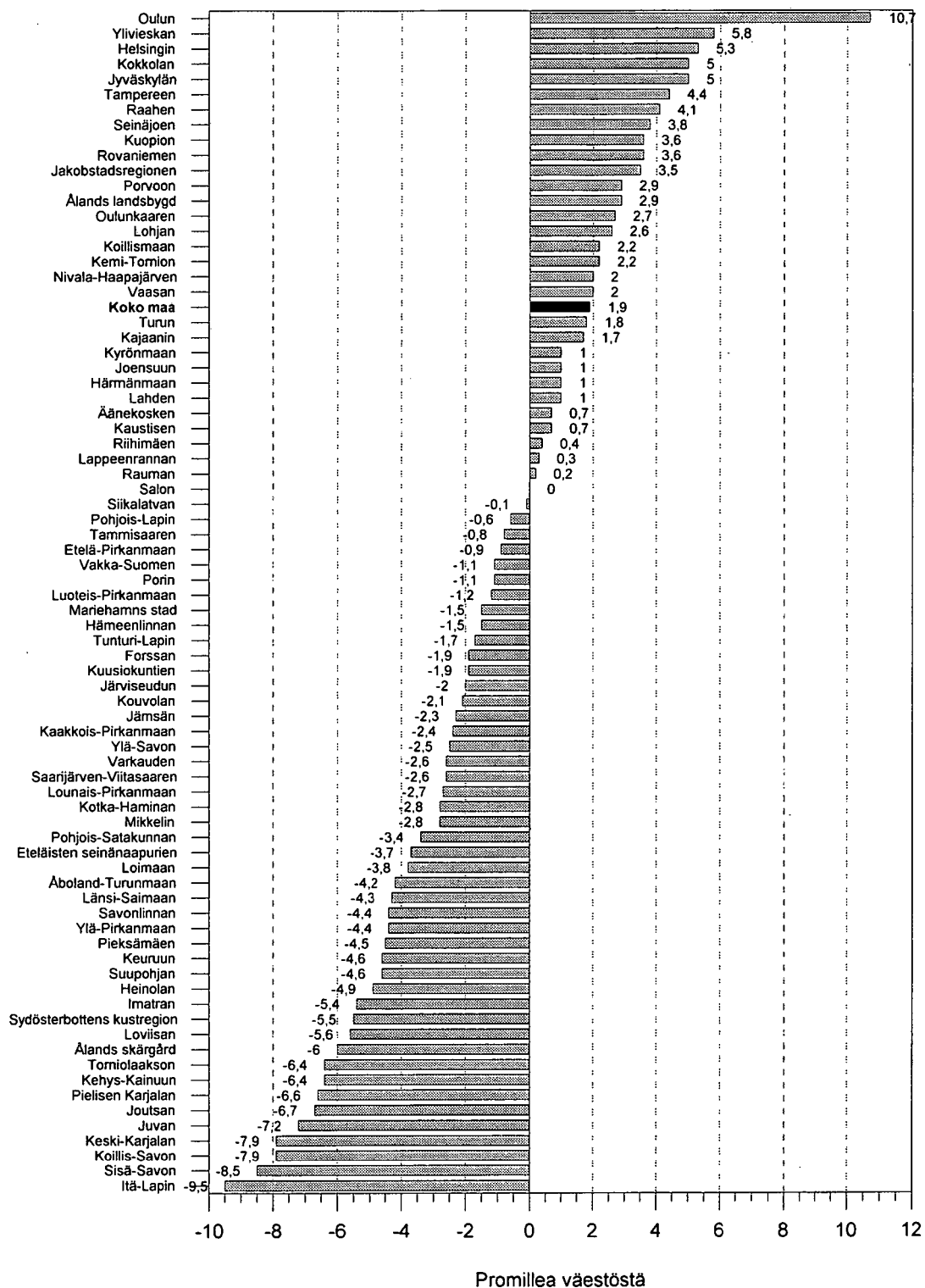
Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2005

Vuoden 2006 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus/Väestötillat

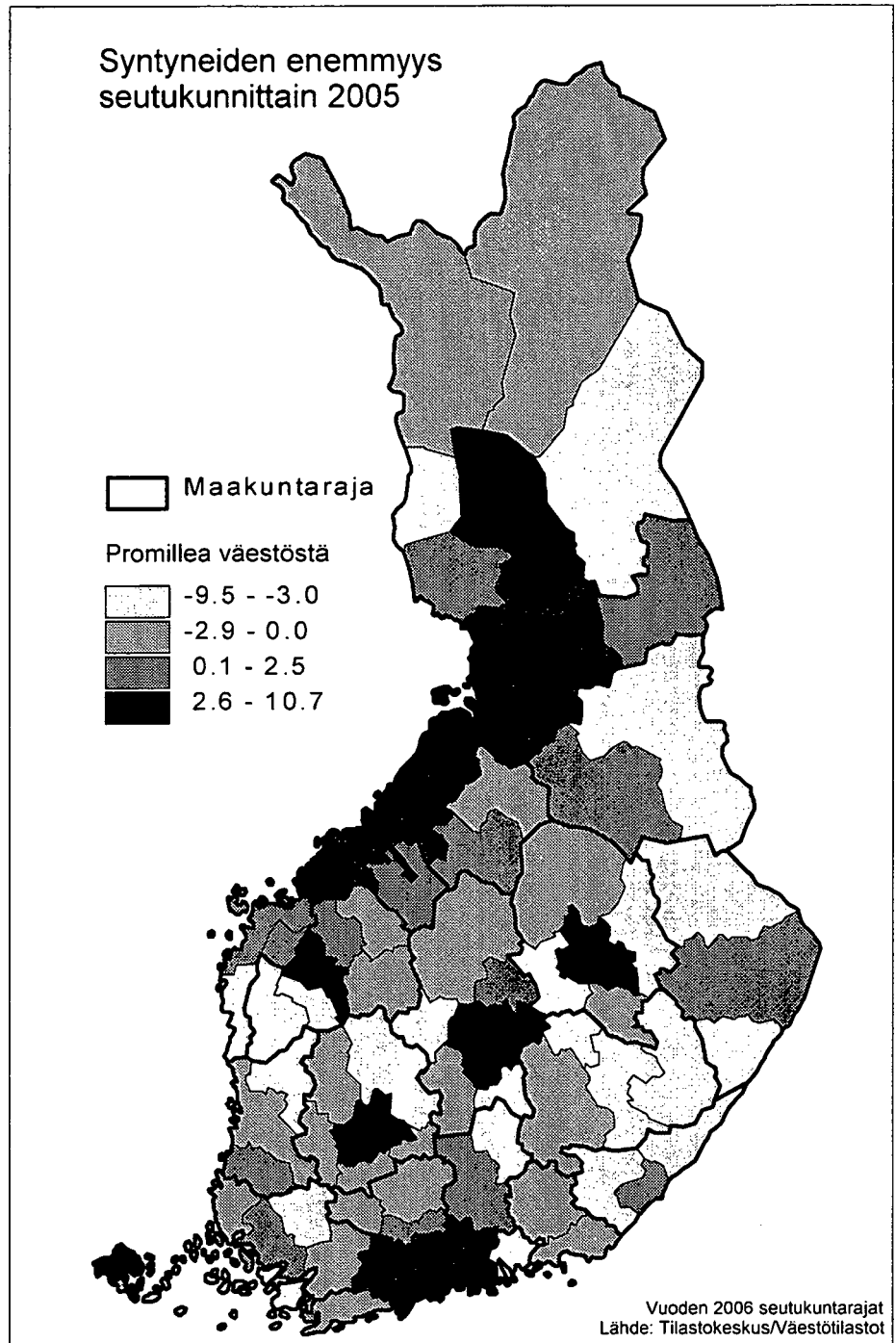
Kuva 2.26. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2005.

Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2005

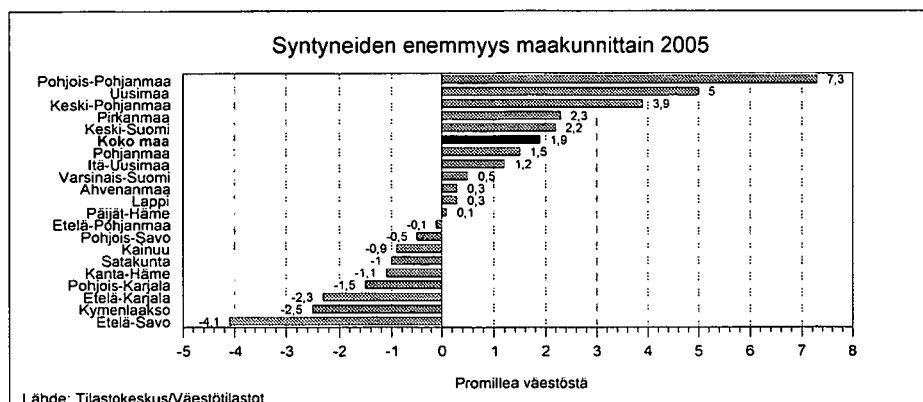

Vuoden 2006 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Kuva 2.27. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2005.

Kuva 2.28. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2005.

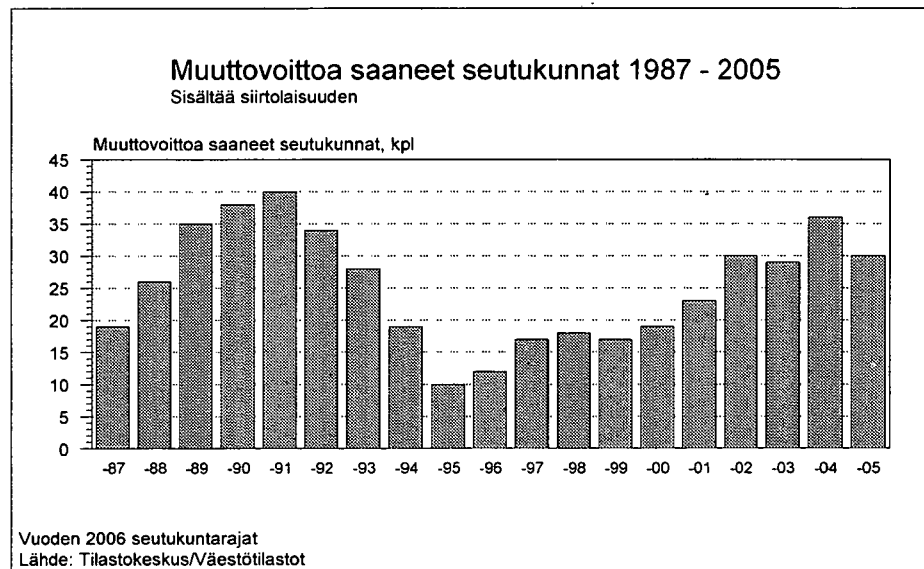

Kuva 2.29. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 2005.

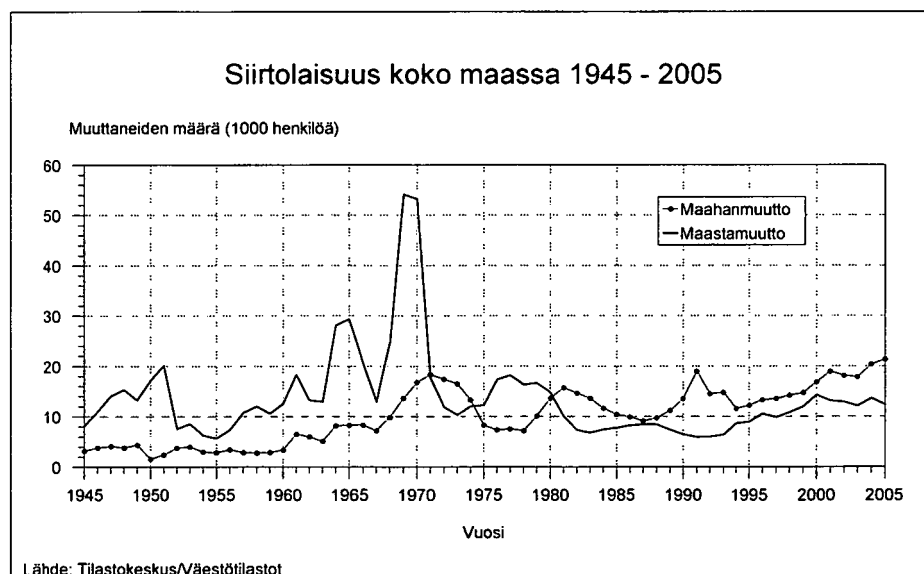
Muuttoliike

Muuttotase oli vuonna 2005 positiivinen 31 seutukunnassa. Suhteellisesti eniten muuttovoittoa saivat Kaakkois-Pirkanmaan, Ålands landsbygdin ja Riihimäen seutukunnat. Muuttoliikkeen seurauksena suhteellisesti eniten väestöä menettivät Itä-Lapin, Pielisen Karjalan ja Kehys-Kainuun seutukunnat. Maakunnista 12 oli muuttovoittoista, kärjessä Ahvenanmaa ja Pirkanmaa. Kainuussa ja Lapissa muuttotase oli suhteellisesti negatiivisin.

Suomessa maahanmuutto on ollut 1980-luvun alusta alkaen suurempaa kuin maastamuutto. Vuonna 2005 nettomaahanmuutto oli kaikissa maakunnissa positiivinen, ja seutukunnistakin vain kaksi oli muuttotappiollisia maiden välisessä muutossa. Suhteellisesti voimakkainta maiden välinen nettomuutto oli Ahvenanmaalla, varsinkin Mariehamns stadin seutukunnassa.

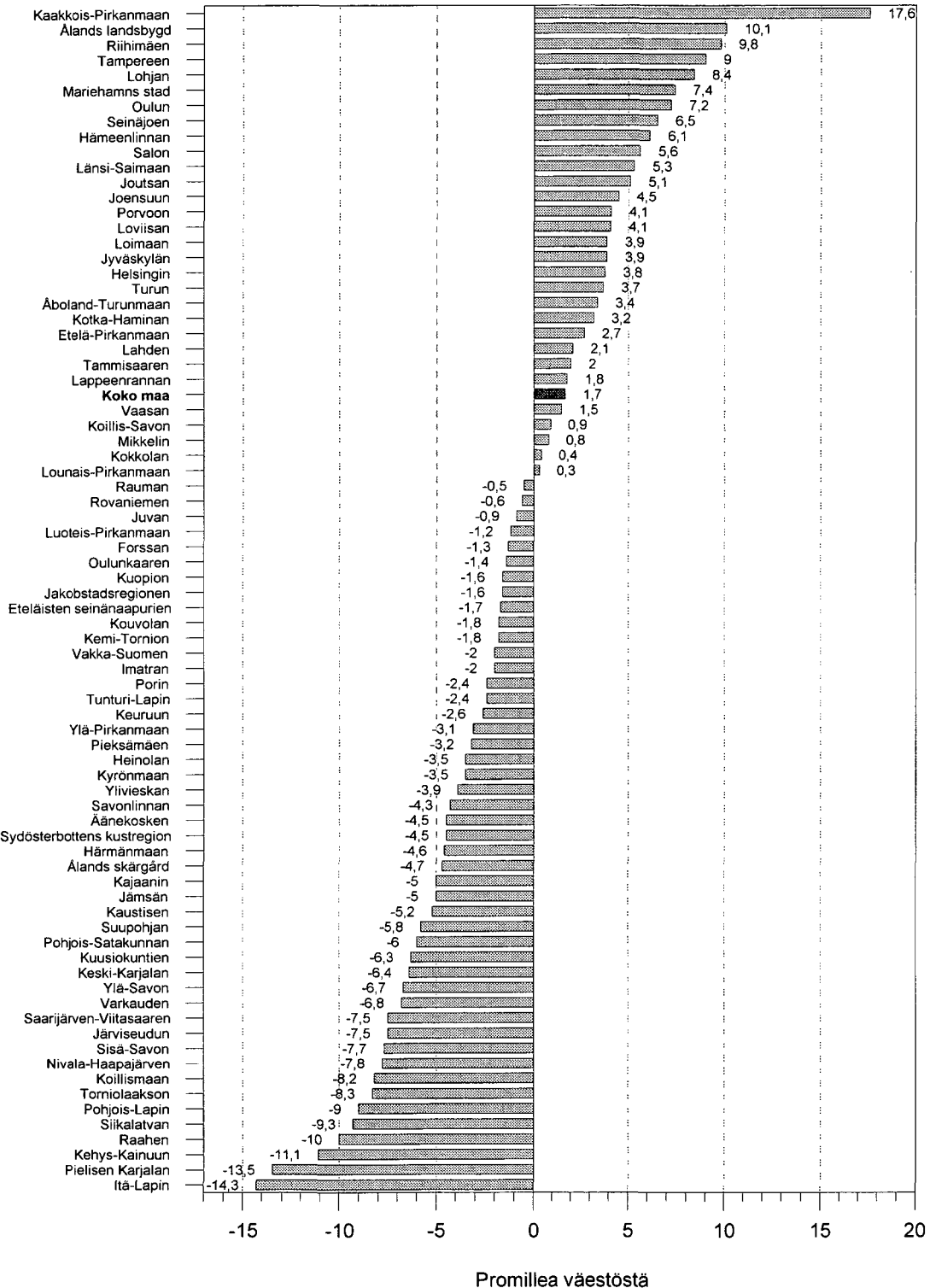

Kuva 2.30. Muuttovoittoa saaneet seutukunnat 1980–2005

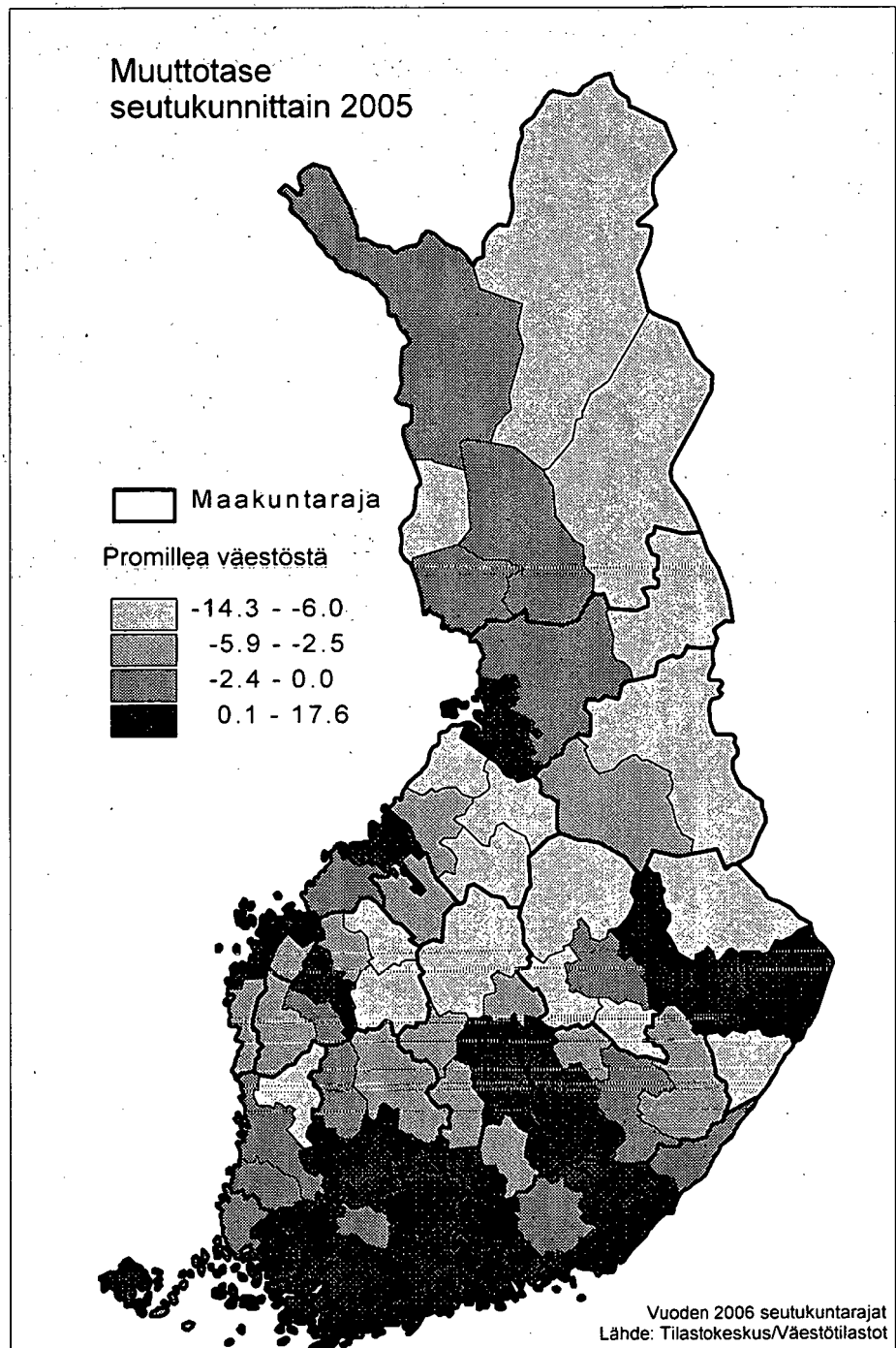
Kuva 2.31. Siirtolaisuus koko maassa 1945–2005.

Muuttotase seutukunnittain 2005

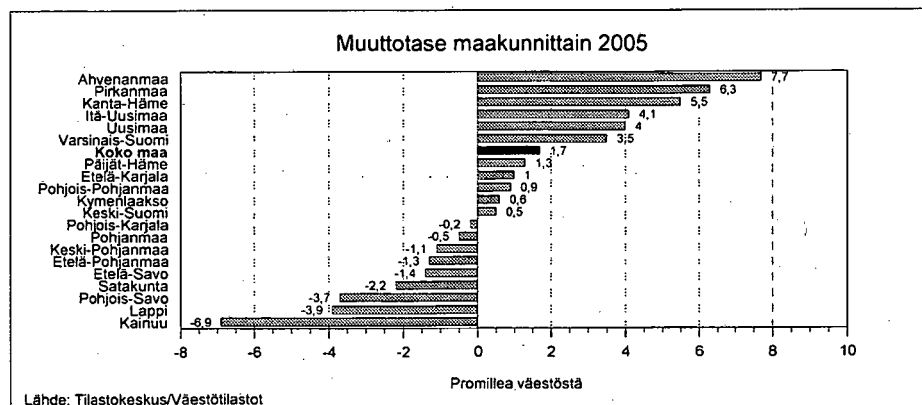

Vuoden 2006 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus/Väestötillastot

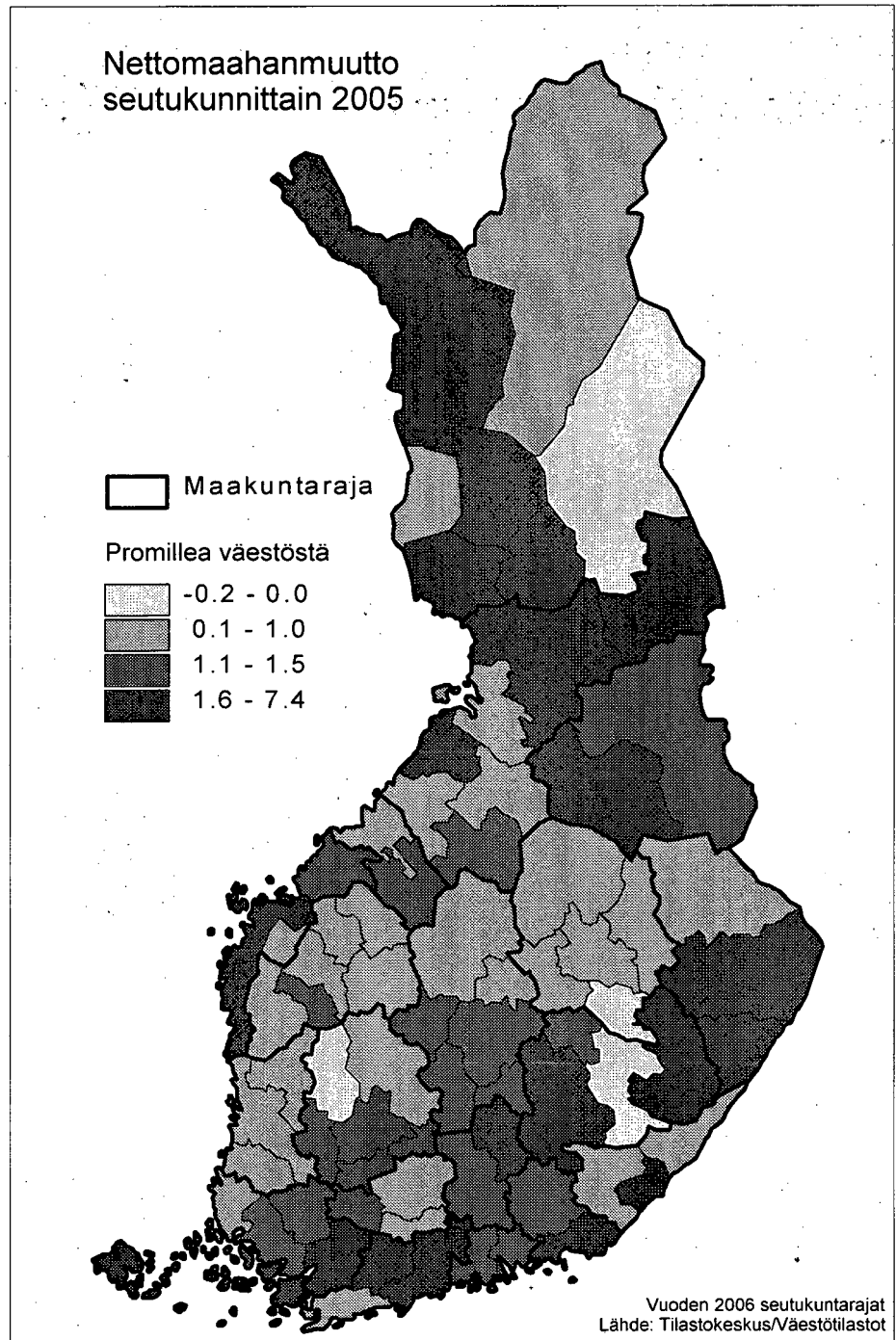
Kuva 2.32. Muuttotase seutukunnittain 2005.

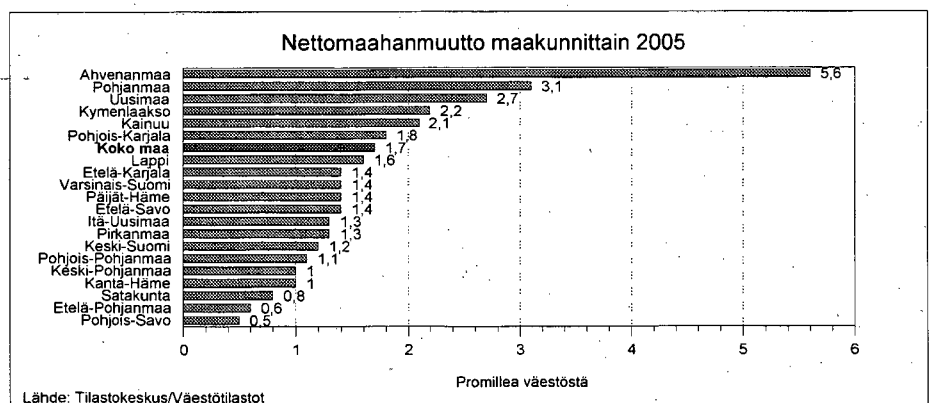
Kuva 2.33. Muuttotase seutukunnittain 2005.

Kuva 2.34. Muuttotase maakunnittain 2005.

Kuva 2.35. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2005.

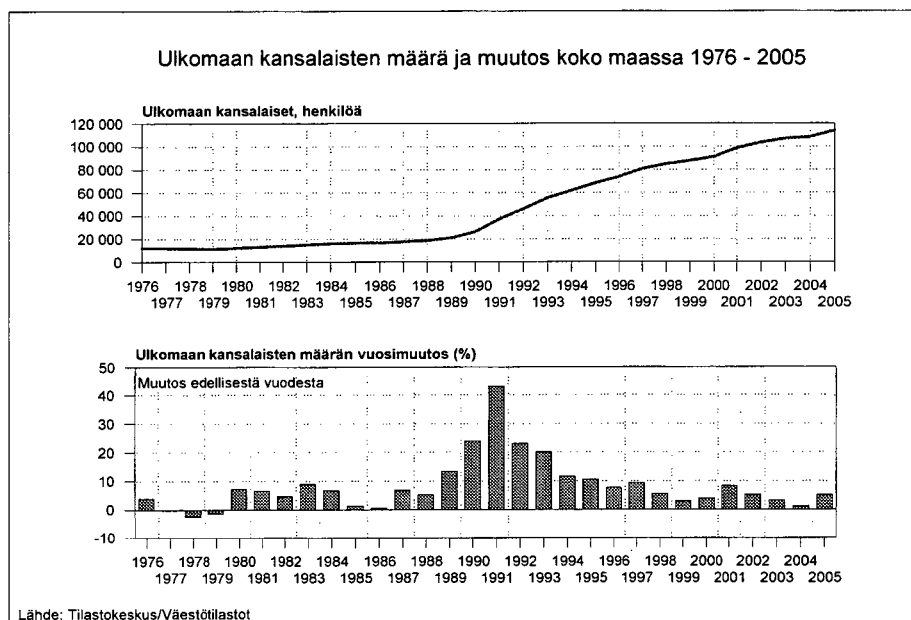

Kuva 2.36. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2005.

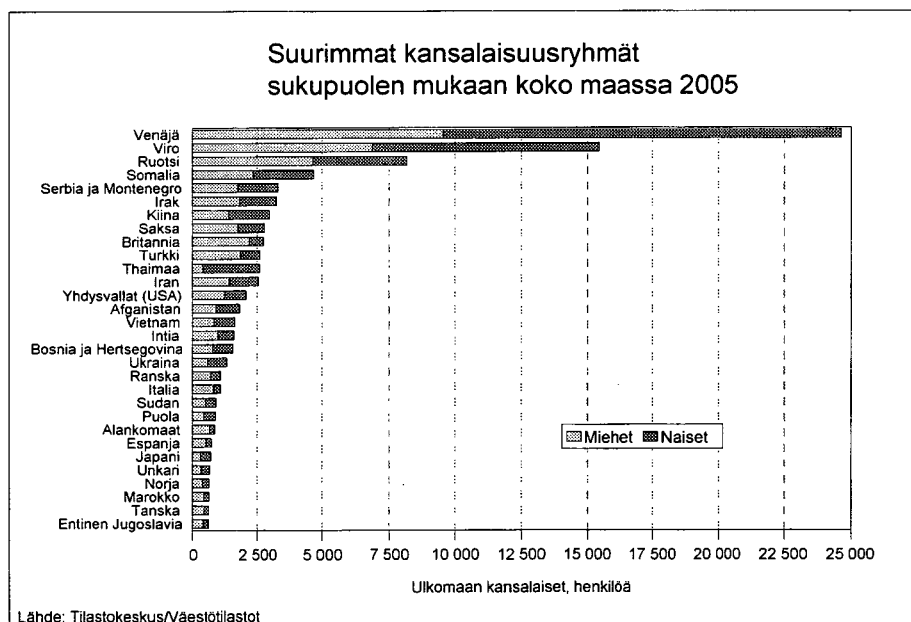
Ulkomaan kansalaiset

Ulkomaiden kansalaisten määrä on kasvanut Suomessa huomattavasti koko 1990-luvun ajan. Vuonna 2005 ulkomaiden kansalaisia oli koko maassa 113 852 henkeä, mikä on 2,2 % väestöstä. Lähes puolet heistä asui Helsingin seutukunnassa. Mariehamns stadin seutukunnassa ulkomaalaisten osuus väestöstä oli kuitenkin suurin, 7,6 %. Pienimmäksi ulkomaalaisten osuus jäi Kuusiokuntien seutukunnassa. Ulkomaalaisia asui maakunnista suhteellisesti eniten Ahvenanmaalla ja vähiten Etelä-Pohjanmaalla.

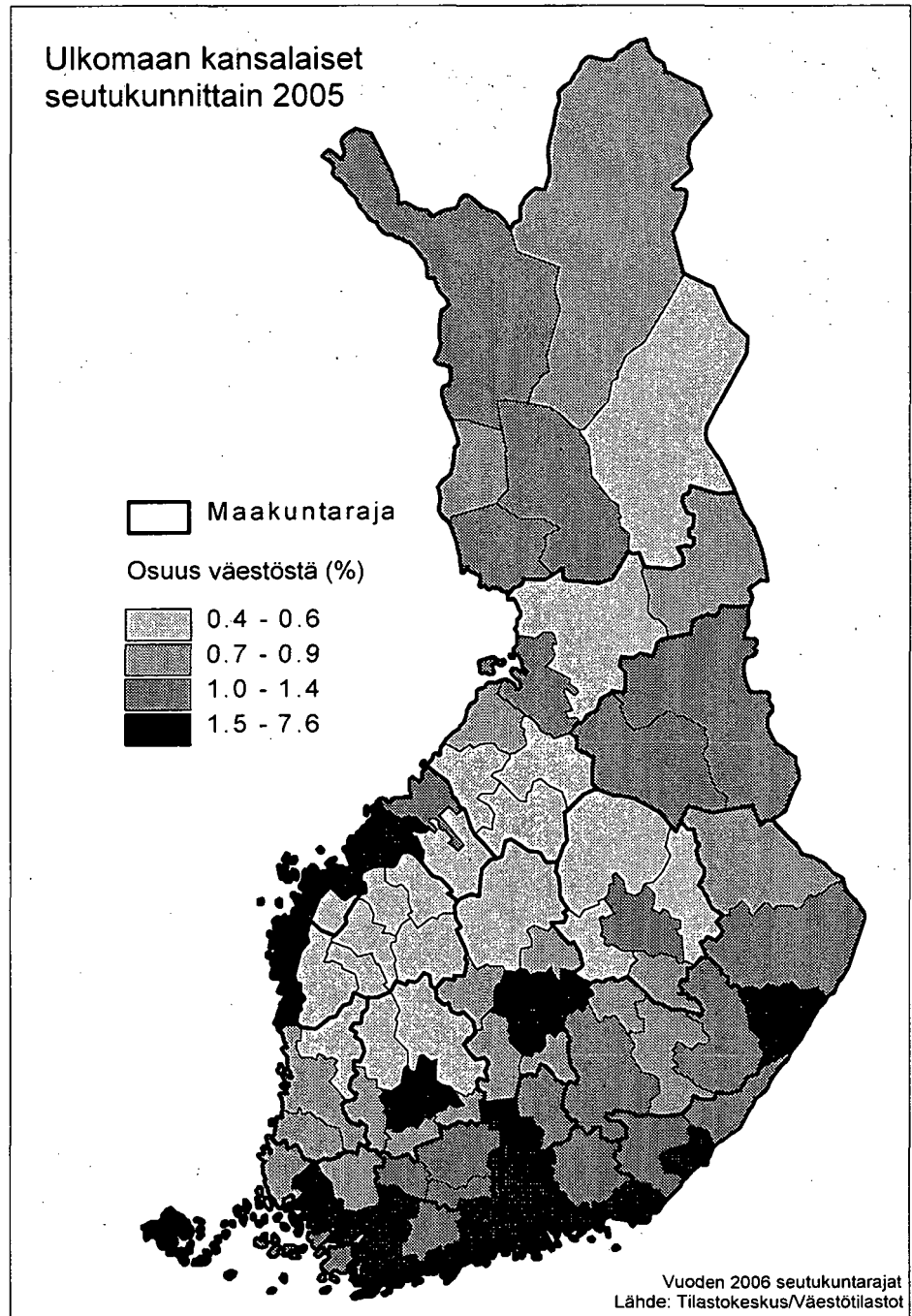
Suurimmat ulkomaalaisten ryhmät olivat Venäjän (24 621 henkeä), Viron (15 459 henkeä), Ruotsin (8 196 henkeä) ja Somalian (4 704 henkeä) kansalaiset.

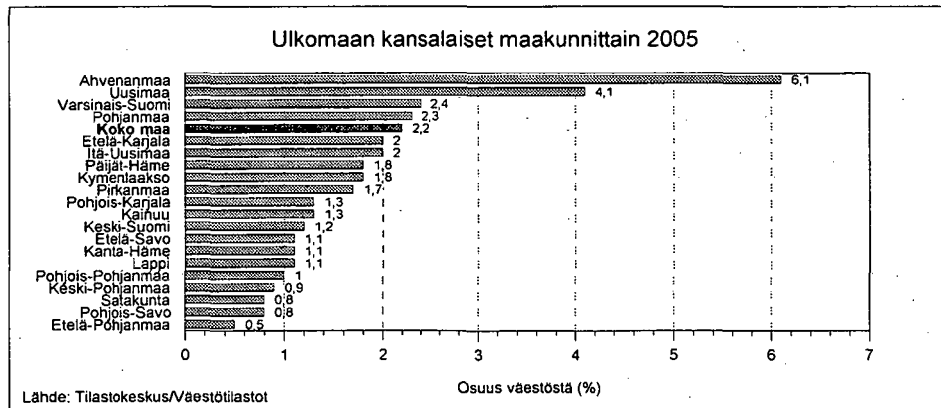
Kuva 2.37. Ulkomaan kansalaisten määrä ja muutos koko maassa 1976–2005.

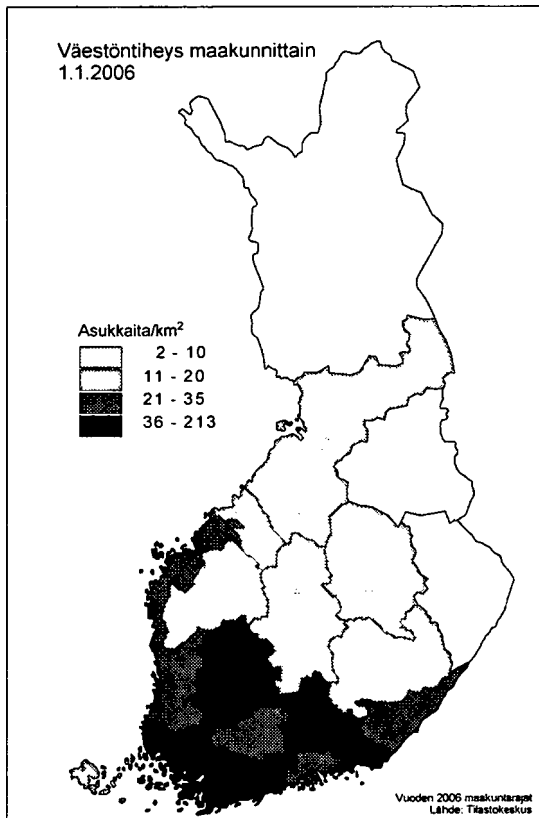
Kuva 2.38. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2005.

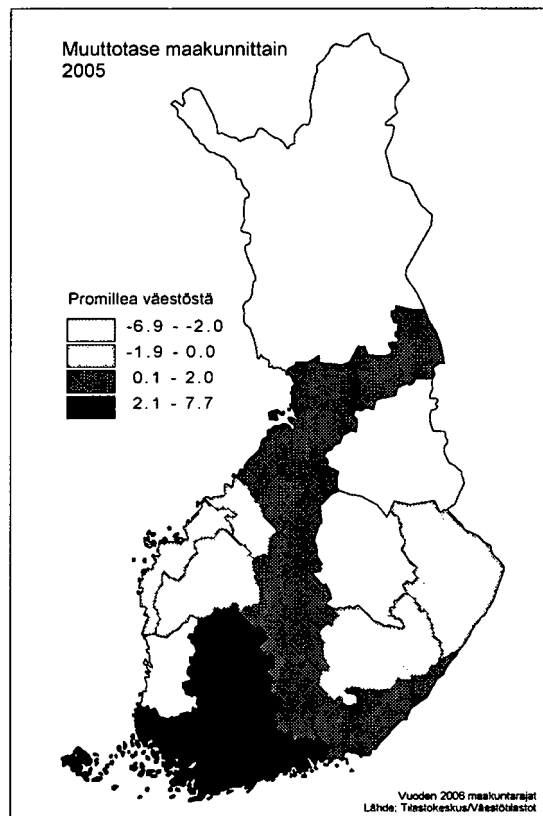
Kuva 2.39. Ulkomaan kansalaiset seutukunnittain 2005.

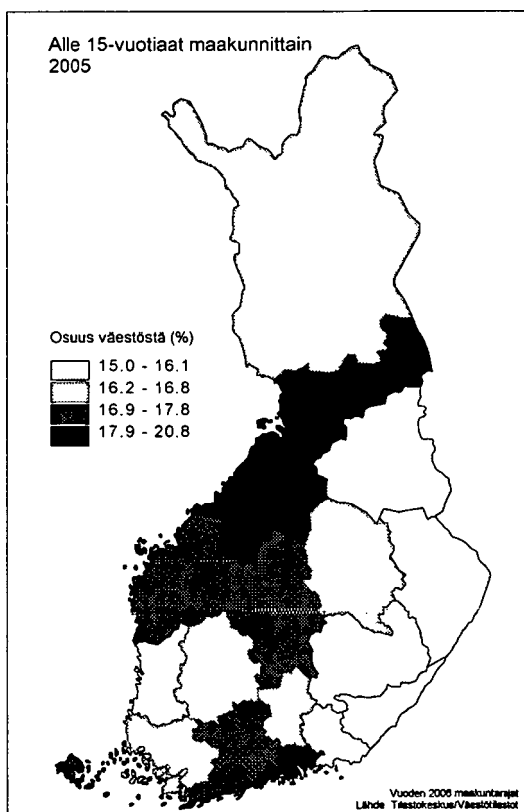
Kuva 2.40. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 2005.

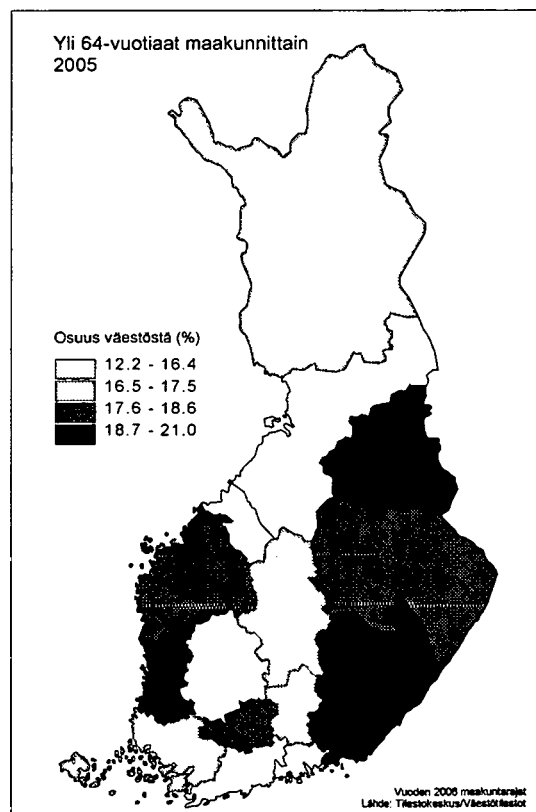
Kuva 2.41. Väestötiheys maakunnittain 2006.

Kuva 2.42. Muuttotase maakunnittain 2005.

Kuva 2.43. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2005.

Kuva 2.44. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2005.

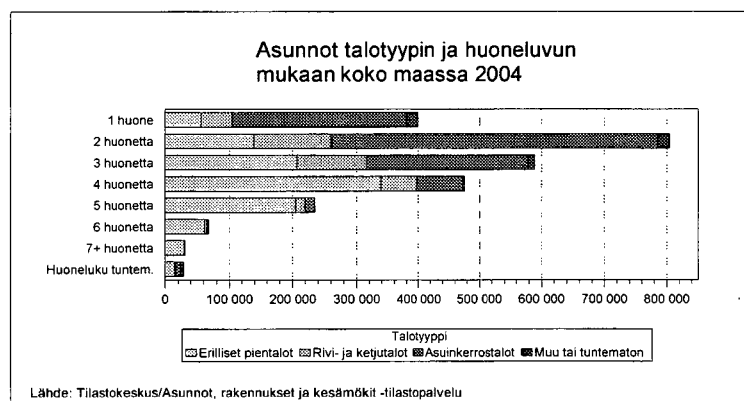
Asuminen

Vuoden 2004 lopussa Suomessa oli 2,6 miljoonaa asuntoa, joista vajaa kymmenesosa ei ollut vakituksessa asuinkäytössä. Asunnon ei katsota olevan vakituksessa asuinkäytössä, mikäli siinä on väestön keskusrekisterin mukaan vain tilapäisiä asukkaita tai ei lainkaan asukkaita. Kaikista asunnoista 44 % oli kerrostaloasuntoja ja tyypillisin huoneisto oli 2 huoneen asunto.

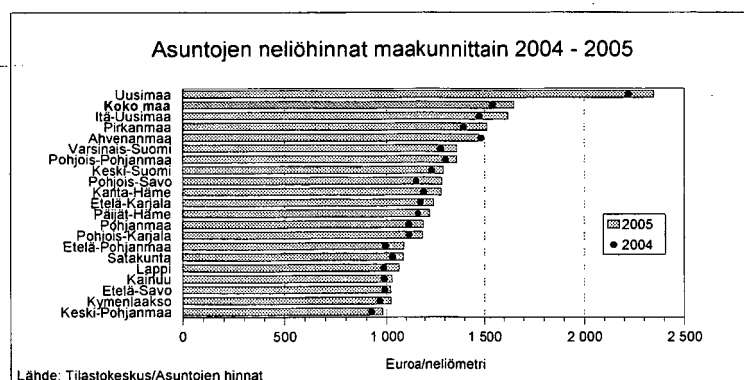
Asuntokuntien keskipäästö oli vuonna 2004 keskimäärin 2,1 asukasta. Samana vuonna 6,8 % Suomen asuntokunnista oli ahtaasti asuttuja. Asuntokunta lasketaan ahtaasti asuvaksi mikäli henkilöitä on enemmän kuin yksi huonetta kohti (normi 3). Siikalatvan ja Oulunkaaren seutukunnissa ahtaasti asuttujen asuntokuntien osuus oli lähes 13 %, kun taas Rauman ja Seinäjoen seutukunnissa osuus oli alle 5 %.

Koko maan asuntokunnista 63,1 % asui omistusasunnoissa ja 33,4 % vuokra-asunnoissa. Seutukunnittain tarkasteltuna asuntokuntien omistusosuus oli Kyrönmaan seutukunnassa suurin ja Mariehamns stadin seutukunnassa pienin vuonna 2004. Samana vuonna ei vakinaisessa asuinkäytössä olevien asuntojen osuus oli suurin Tunturi-Lapin seutukunnassa.

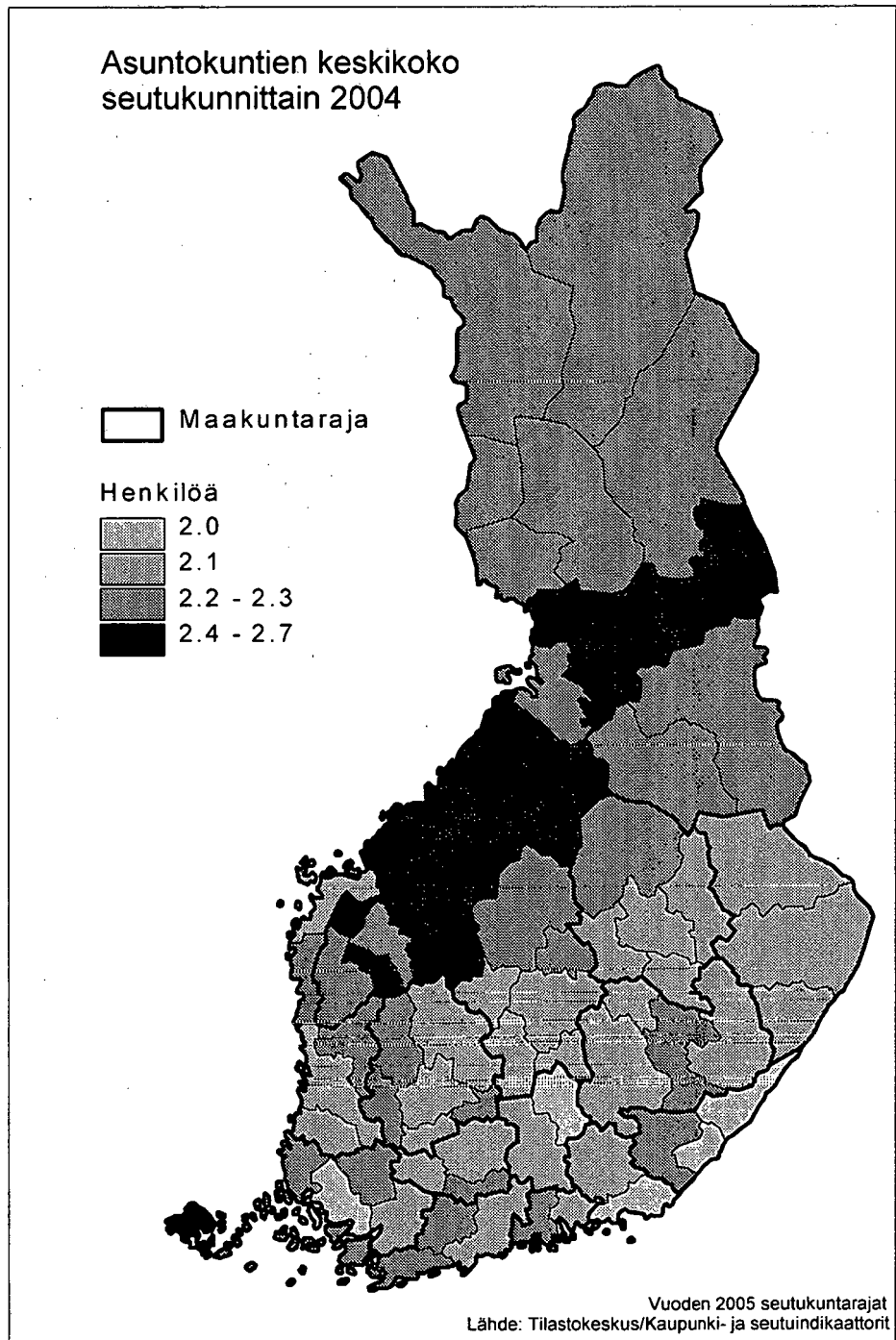
Asunto-osakehuoneistojen velaton keskihinta oli koko maassa 1 651 euroa neliömetriltä vuonna 2005. Uudellamaalla asunnot olivat huomattavasti kalliimpia kuin muualla, keskimäärin 2 350 euroa. Keski-Pohjanmaalta huoneiston sai edullisimmin.

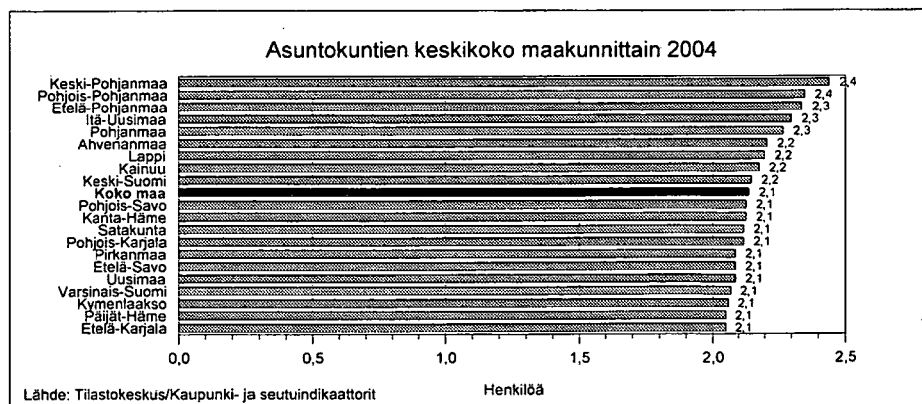
Kuva 3.1. Asunnot talotyyppiin ja huoneluvun mukaan koko maassa 2004.

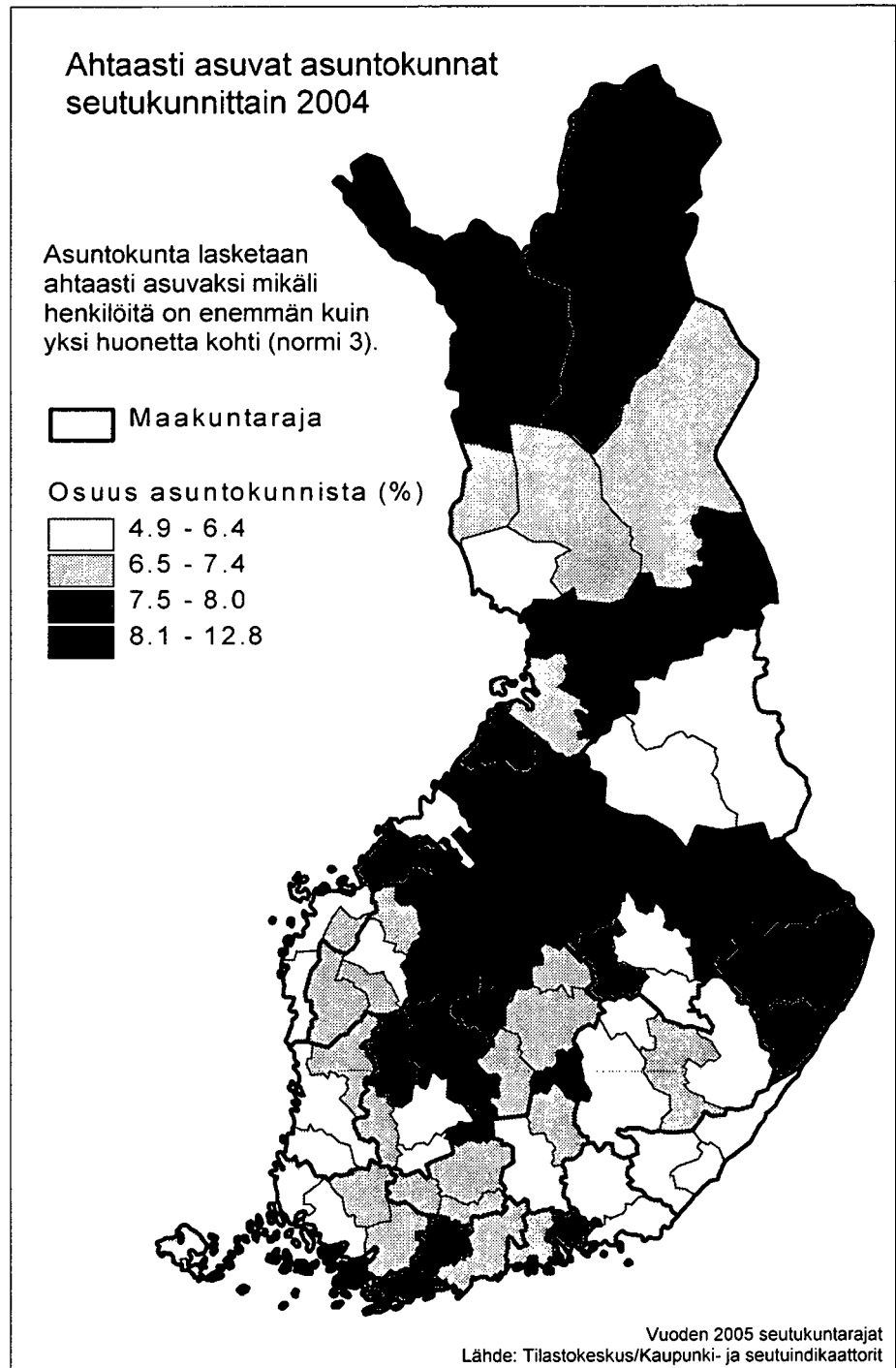
Kuva 3.2. Asuntojen neliöhinnat maakunnittain 2004–2005.

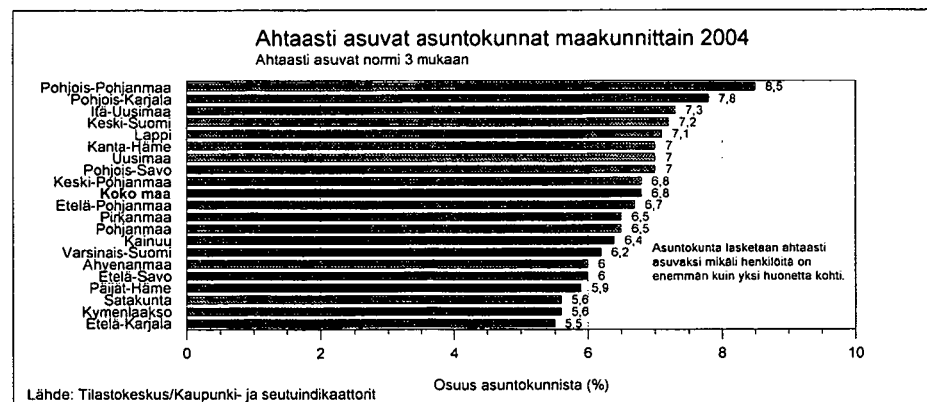
Kuva 3.3. Asutokuntien keskikoko seutukunnittain 2004.

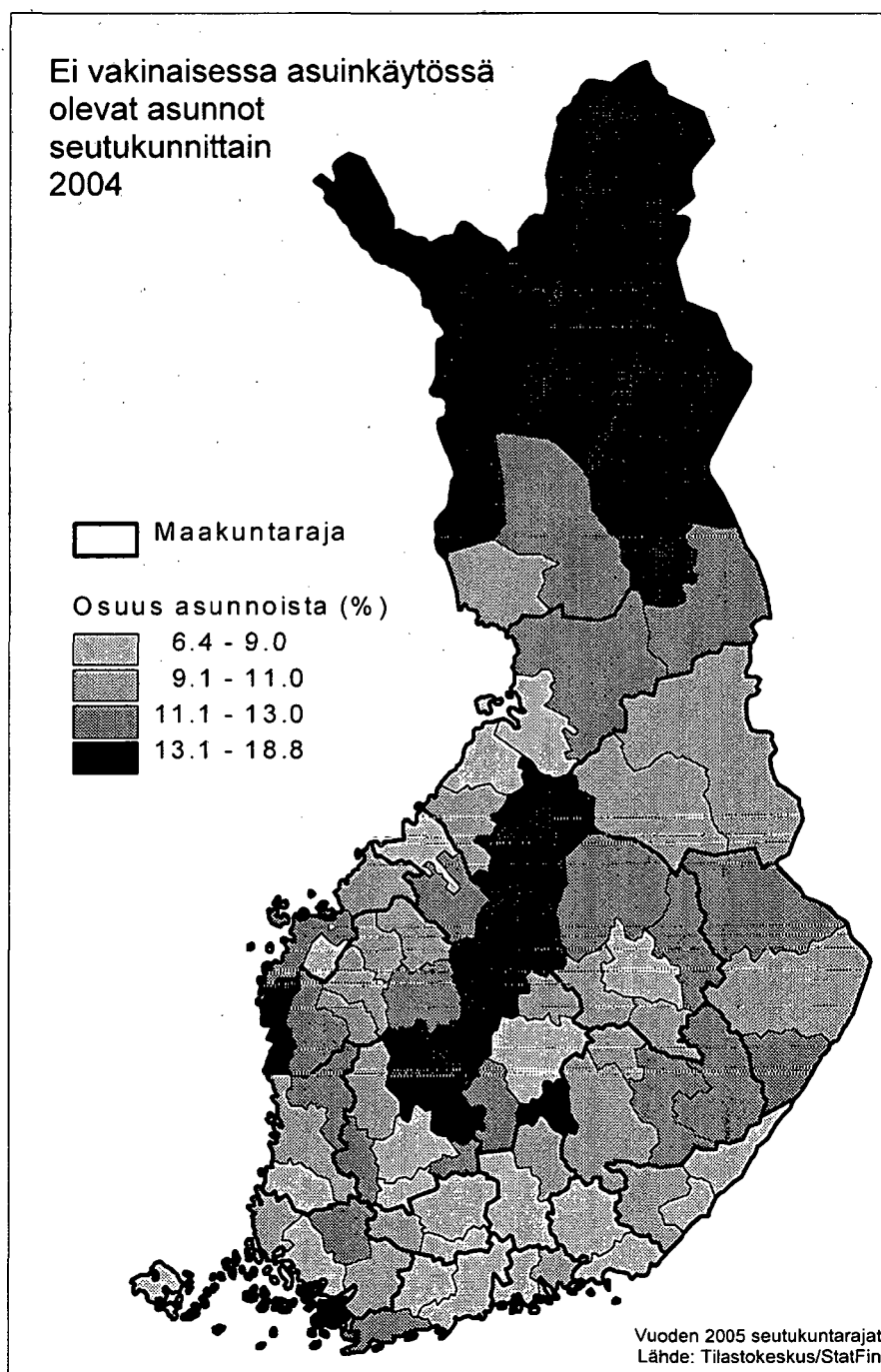
Kuva 3.4. Asutokuntien keskikoko maakunnittain 2004.

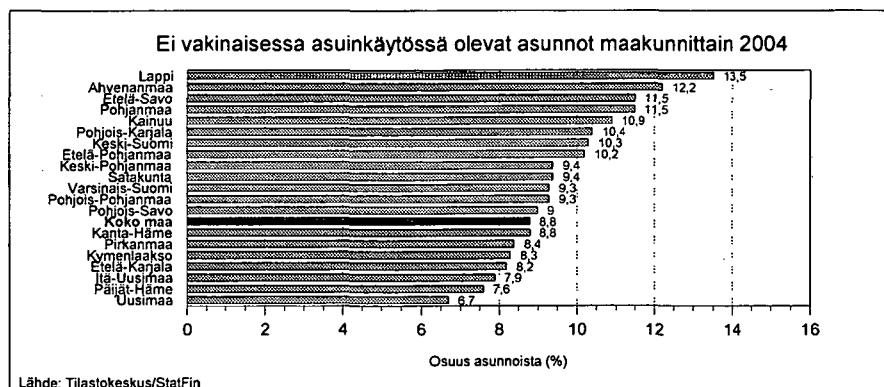
Kuva 3.5. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2004.

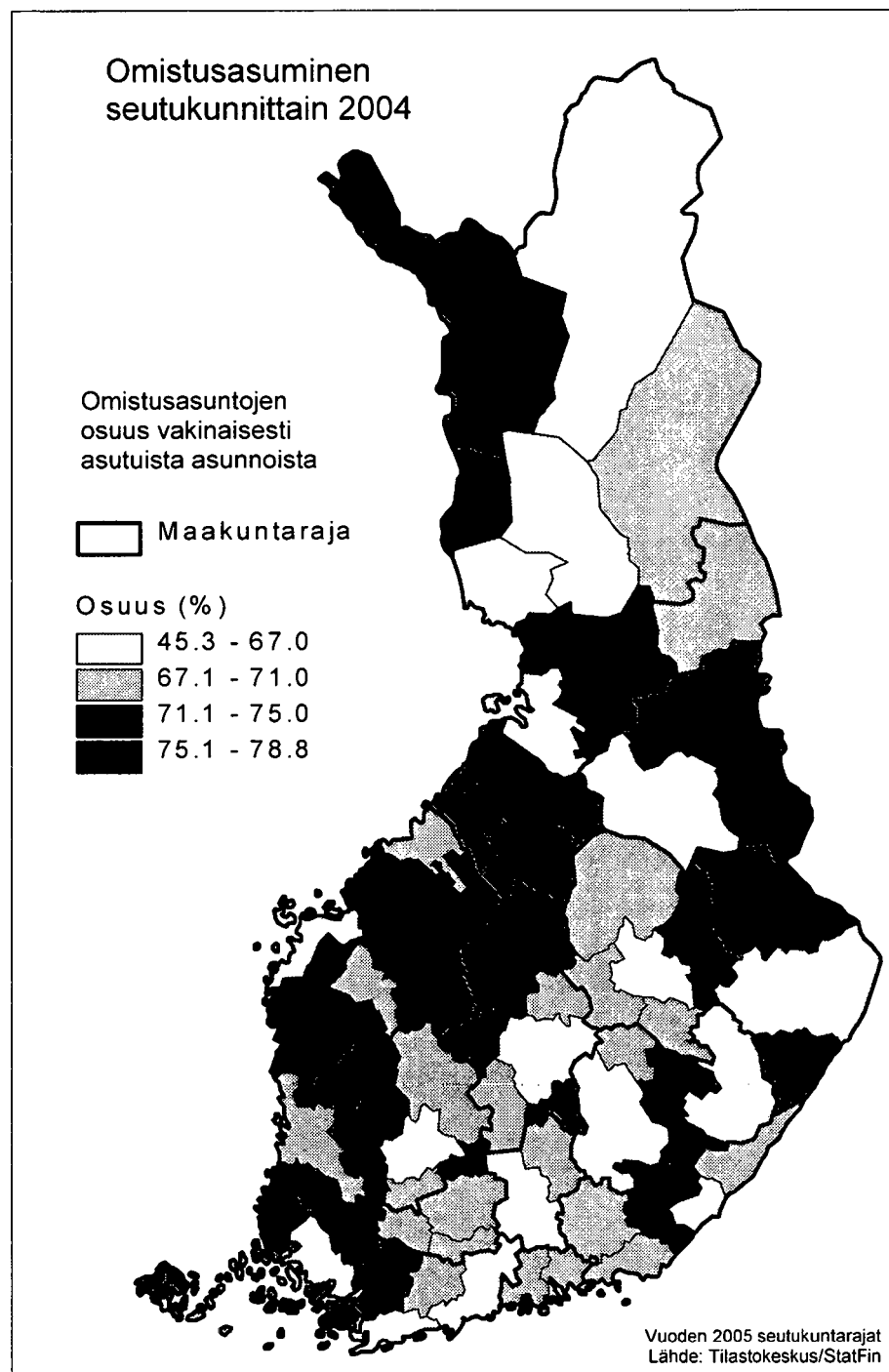
Kuva 3.6. Ahtaasti asuvat asuntokunnat maakunnittain 2004.

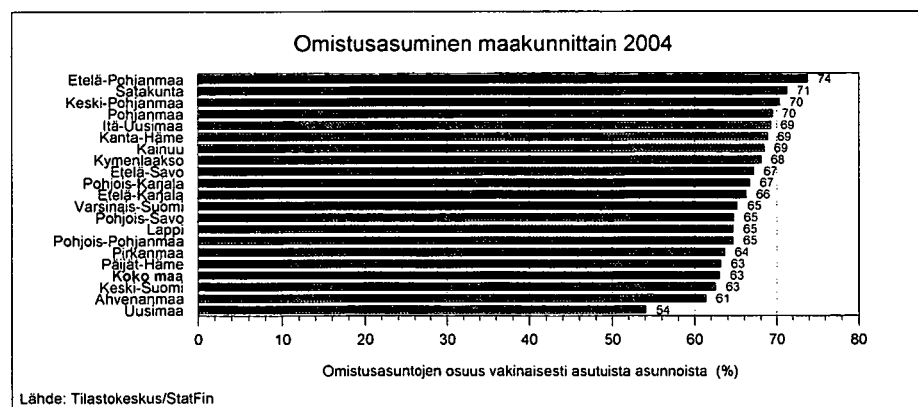
Kuva 3.7. Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevat asunnot seutukunnittain 2004.

Kuva 3.8. Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevat asunnot maakunnittain 2004.

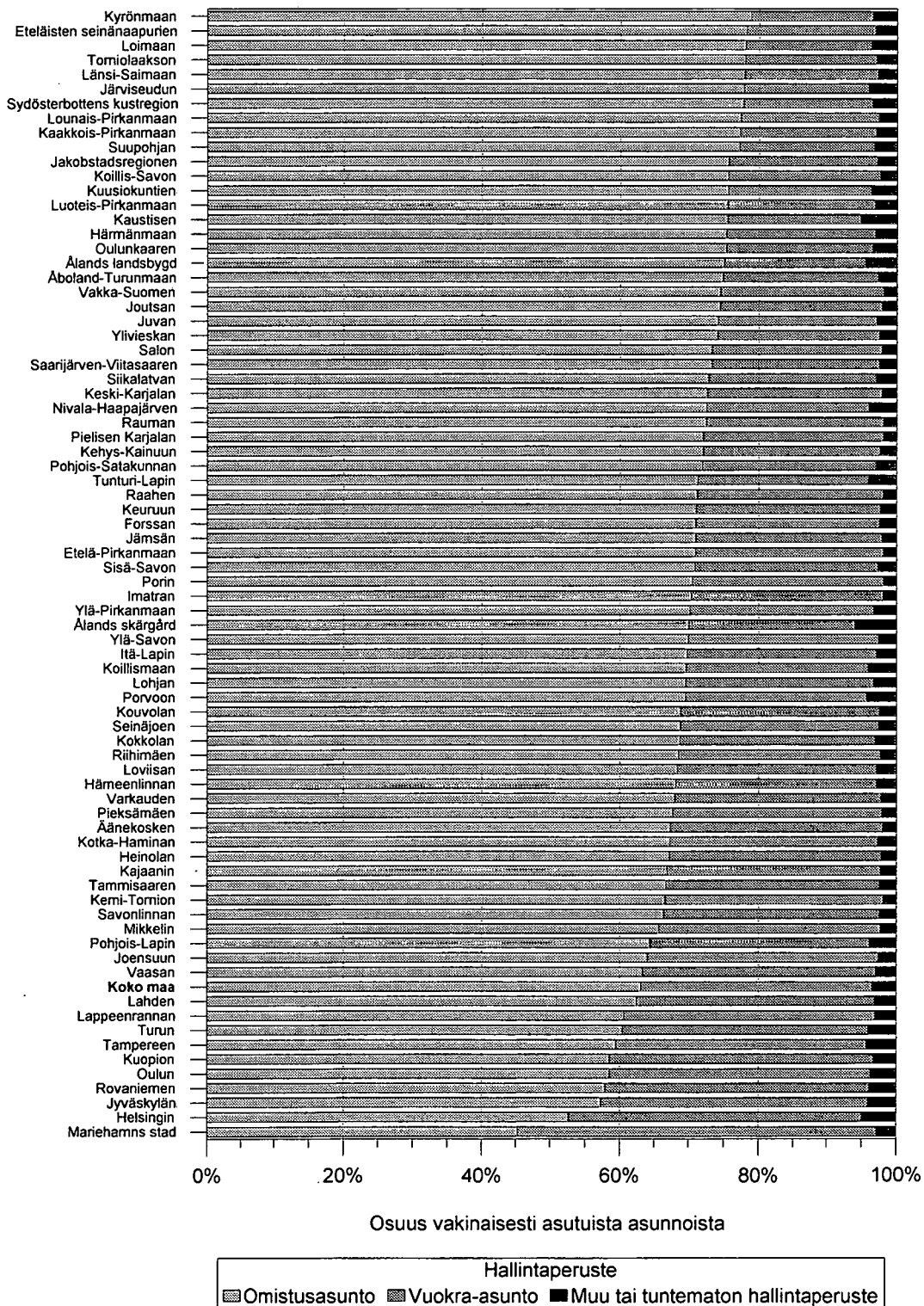

Kuva 3.9. Omistusasuminen seutukunnittain 2004.

Kuva 3.10. Omistusasuminen maakunnittain 2004.

Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2004

Vuoden 2005 seutukuntarajat
 Lähde: Tilastokeskus/StatFin

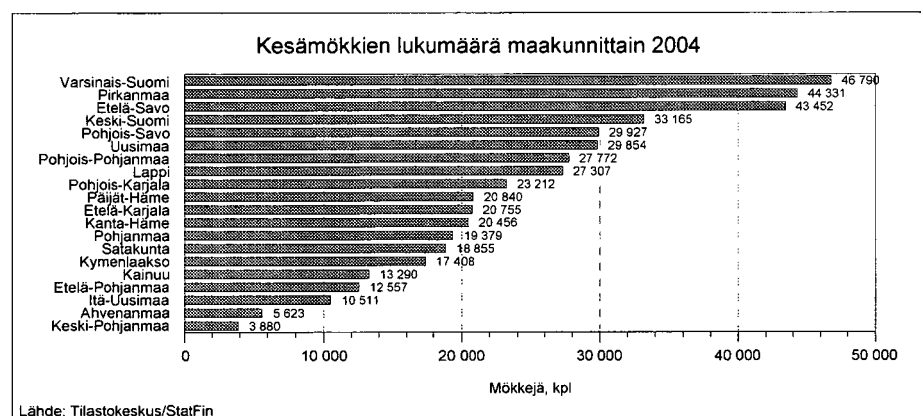
Kuva 3.11. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2004.

Kesämökkit

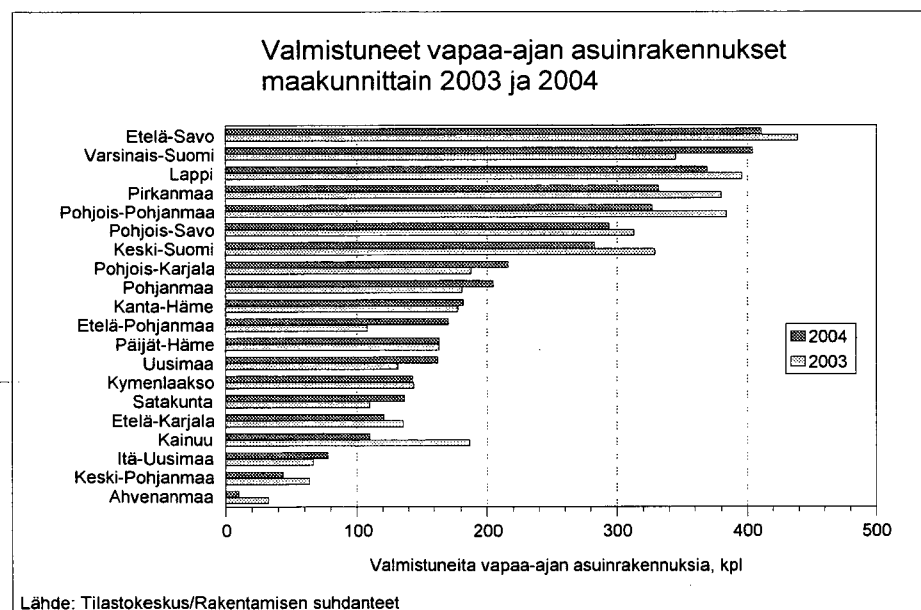
Suomessa oli vuoden 2004 lopussa 469 364 kesämökkiä. Eniten niitä oli Varsinais-Suomessa, Pirkanmaalla ja Etelä-Savossa, kussakin yli 43 000. Etelä-Savossa mökkejä oli kuitenkin asukaslukuun suhteutettuna runsaimmin, 269 kappaletta tuhatta asukasta kohti. Uudellamaalla kesämökkejä on asukaslukuun verrattuna vähiten.

Mikkelin seutukunnassa mökkien määrä oli seutukuntien suurin, lähes 21 000 kappaletta. Asukaslukuun nähden mökkejä oli kuitenkin eniten Ålands skärgårdin seutukunnassa.

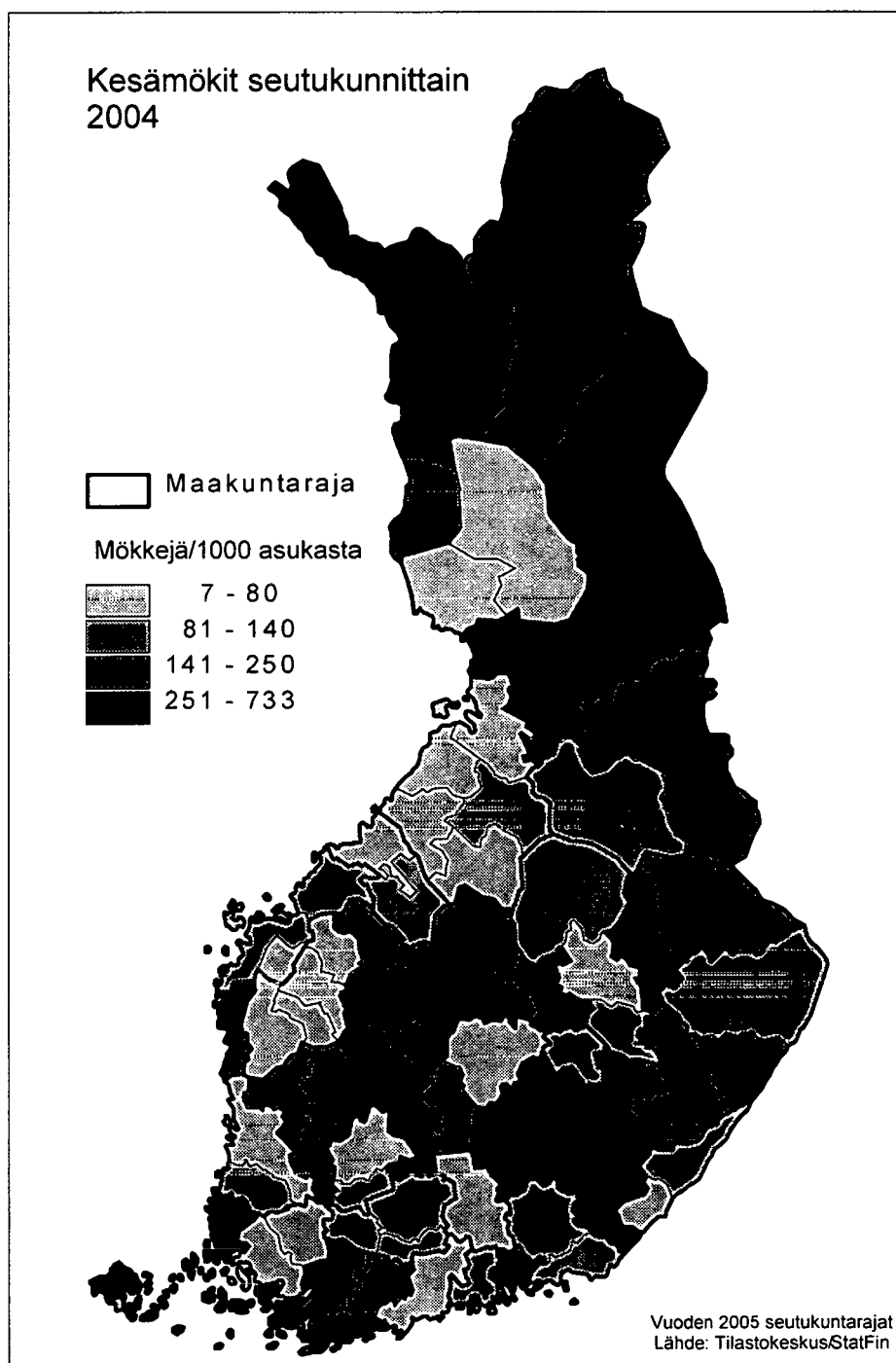
Uusia vapaa-ajan asuinrakennuksia valmistui vuonna 2004 yhteensä 4 164, mikä on hieman vähemmän kuin edellisvuonna. Rakentaminen lisääntyi edellisestä vuodesta suhteellisesti eniten Etelä-Pohjanmaalla. Määrällisesti eniten mökkejä valmistui kuitenkin Etelä-Savoon ja Varsinais-Suomeen.

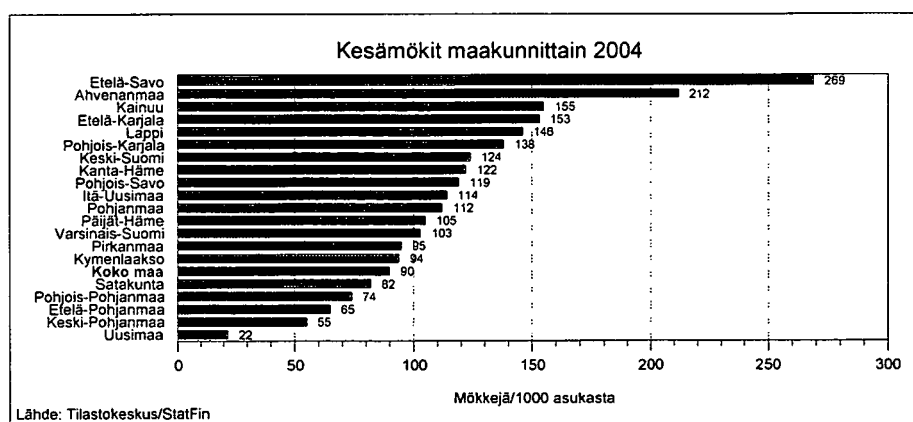
Kuva 3.12. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2004.

Kuva 3.13. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 2003–2004.

Kuva 3.14. Kesämökkit seutukunnittain 2004.

Kuva 3.15. Kesämökkit maakunnittain 2004.

Energia

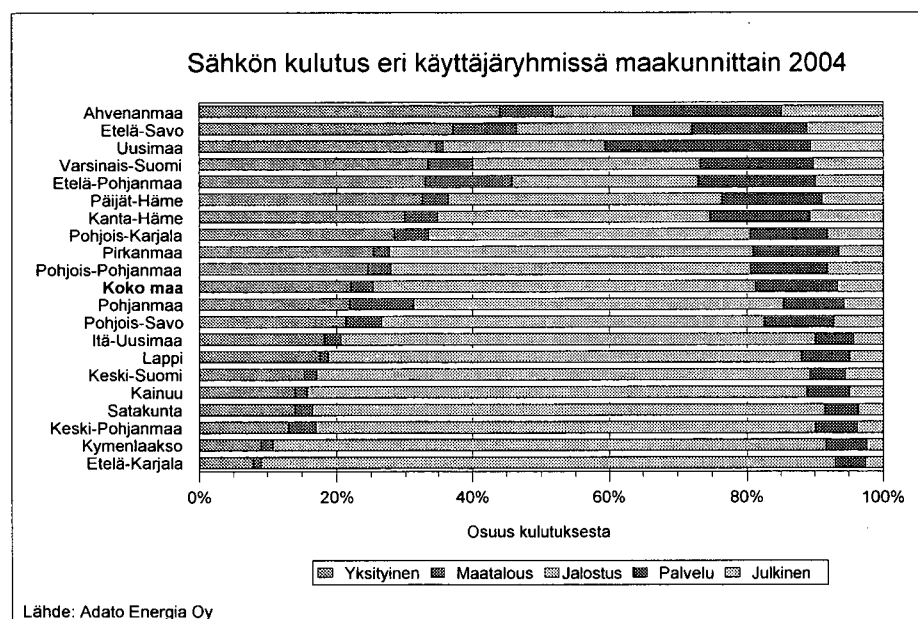
Vuonna 2004 Suomessa tuotettiin sähköä yli 82 100 GWh. Siitä noin neljännes tuotettiin Satakunnassa. Toiseksi suurin sähkön tuottaja oli Uusimaa. Sähköomavaraisia maakuntia olivat Satakunnan lisäksi Itä-Uusimaa, Pohjanmaa, Lappi ja Pohjois-Pohjanmaa, eli tuotanto ylitti näissä maakunnissa kulutuksen. Yli 30 % koko maan vesivoimaenergiasta tuotettiin Lapissa.

Sähkön kokonaiskulutus koko maassa oli reilu 87 000 GWh. Jalostuksen osuus kulutuksesta oli 56 %. Kotitaloudet käyttivät sähköä 22 %, palvelut 12 % ja maatalous 3 % koko maan kokonaiskulutuksesta.

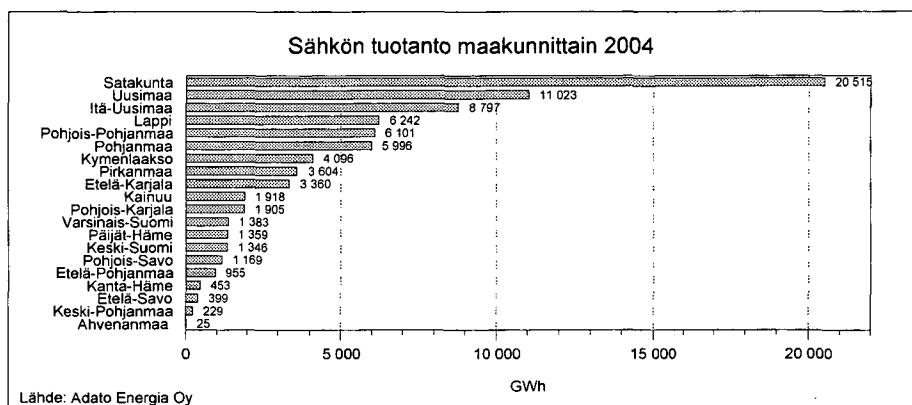
Eniten sähköä kului Uudenmaan maakunnassa ja vähiten Ahvenanmaalla. Kymenlaaksossa ja Etelä-Karjalassa jalostuksen osuus sähkönkulutuksesta oli yli 80 %, kun taas Ahvenanmaalla, Etelä-Savossa, Etelä-Pohjanmaalla ja Uudellamaalla yksityinen sähkönkulutus oli jalostuksen kulutusta suurempaa. Maatalouteen käytettiin sähköä suhteellisesti eniten Etelä-Pohjanmaalla.

Jämsän seutukunnassa jalostus käytti suhteellisesti eniten sähköä (128 MWh/as) vuonna 2004. Vähiten sähköä kului Rovaniemen ja Tunturi-Lapin seutukuntien teollisuudessa. Sydösterbottens kustregionin seutukunnan alueella maatalous kulutti suhteellisesti eniten sähköä (7,4 MWh/asukas).

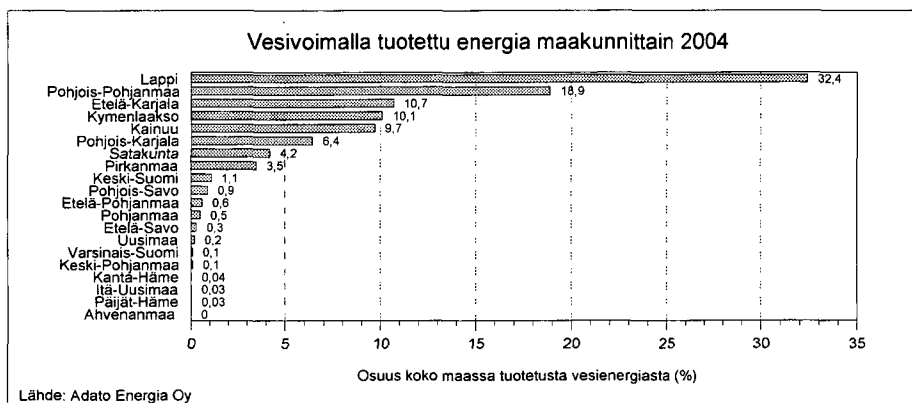
Yksityinen sähkön kulutus asukasta kohti laskettuna oli vähäisintä Härmänmaan seutukunnassa. Eniten sähköä kului yksityisessä käytössä Tunturi-Lapin ja Pohjois-Lapin seutukunnissa, kuten yleensäkin Lapissa. Pienintä yksityinen sähkön kulutus asukasmäärään suhteutettuna oli Etelä-Pohjanmaan maakunnassa.

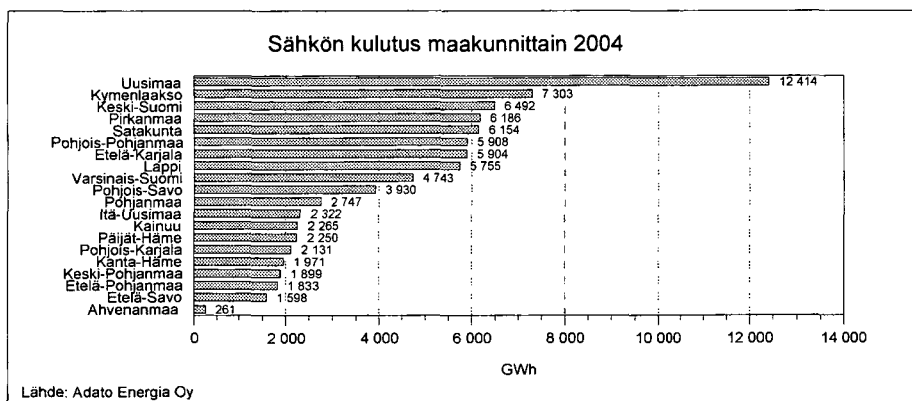
Kuva 4.1. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2004.

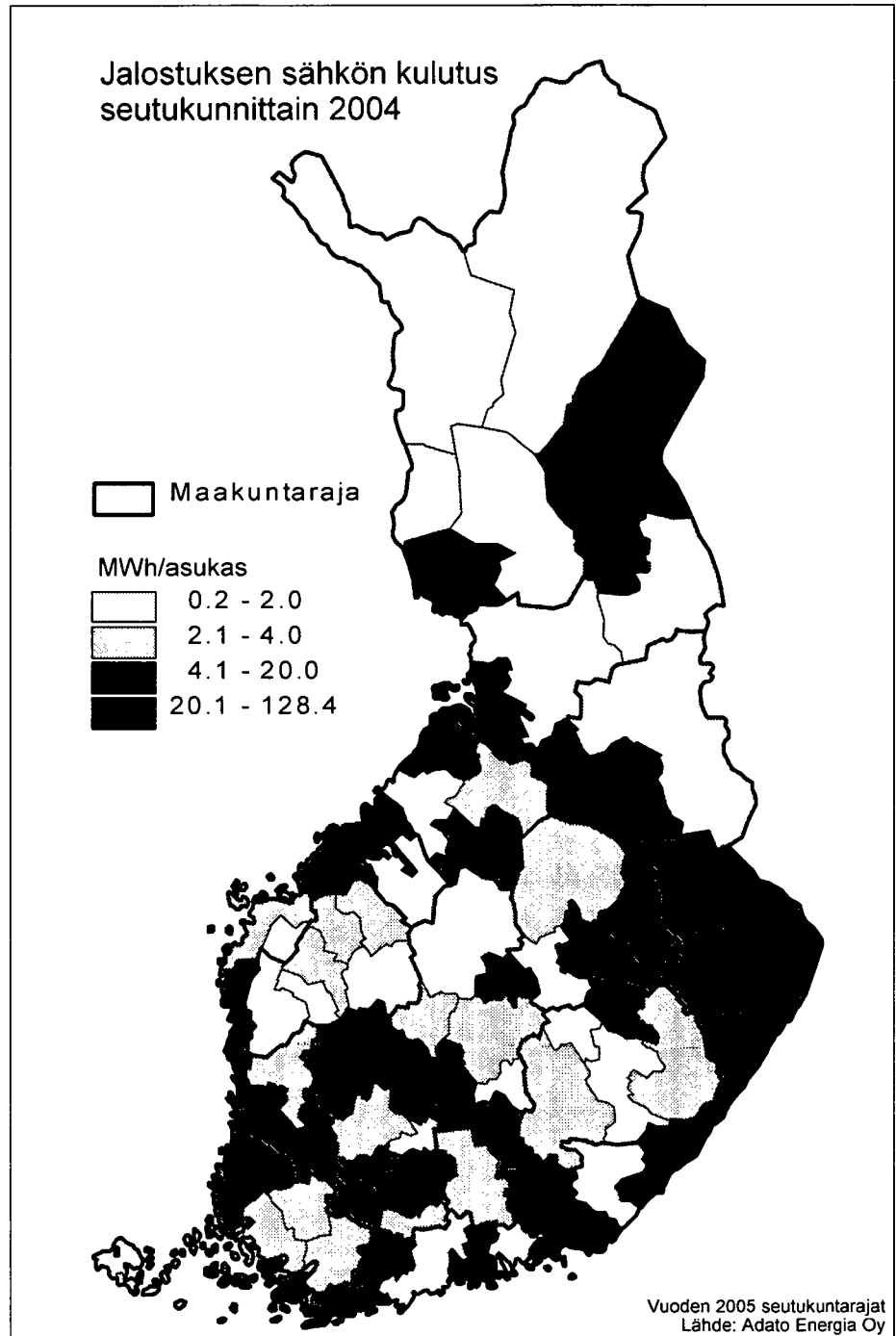
Kuva 4.2. Sähkön tuotanto maakunnittain 2004.

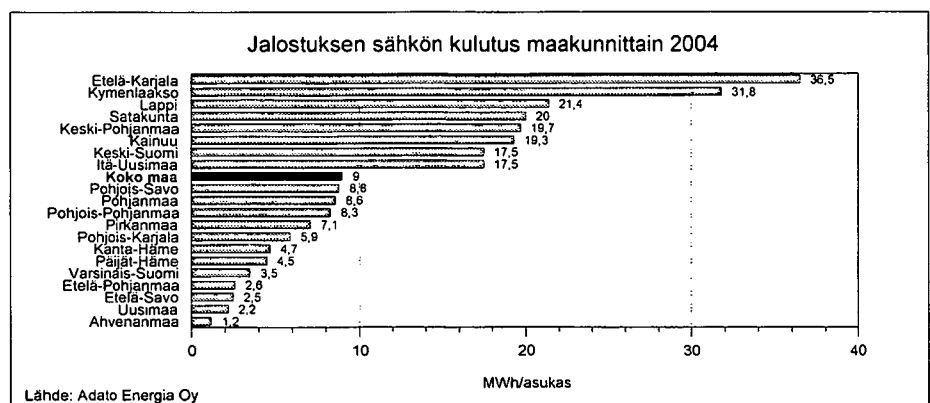
Kuva 4.3. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 2004.

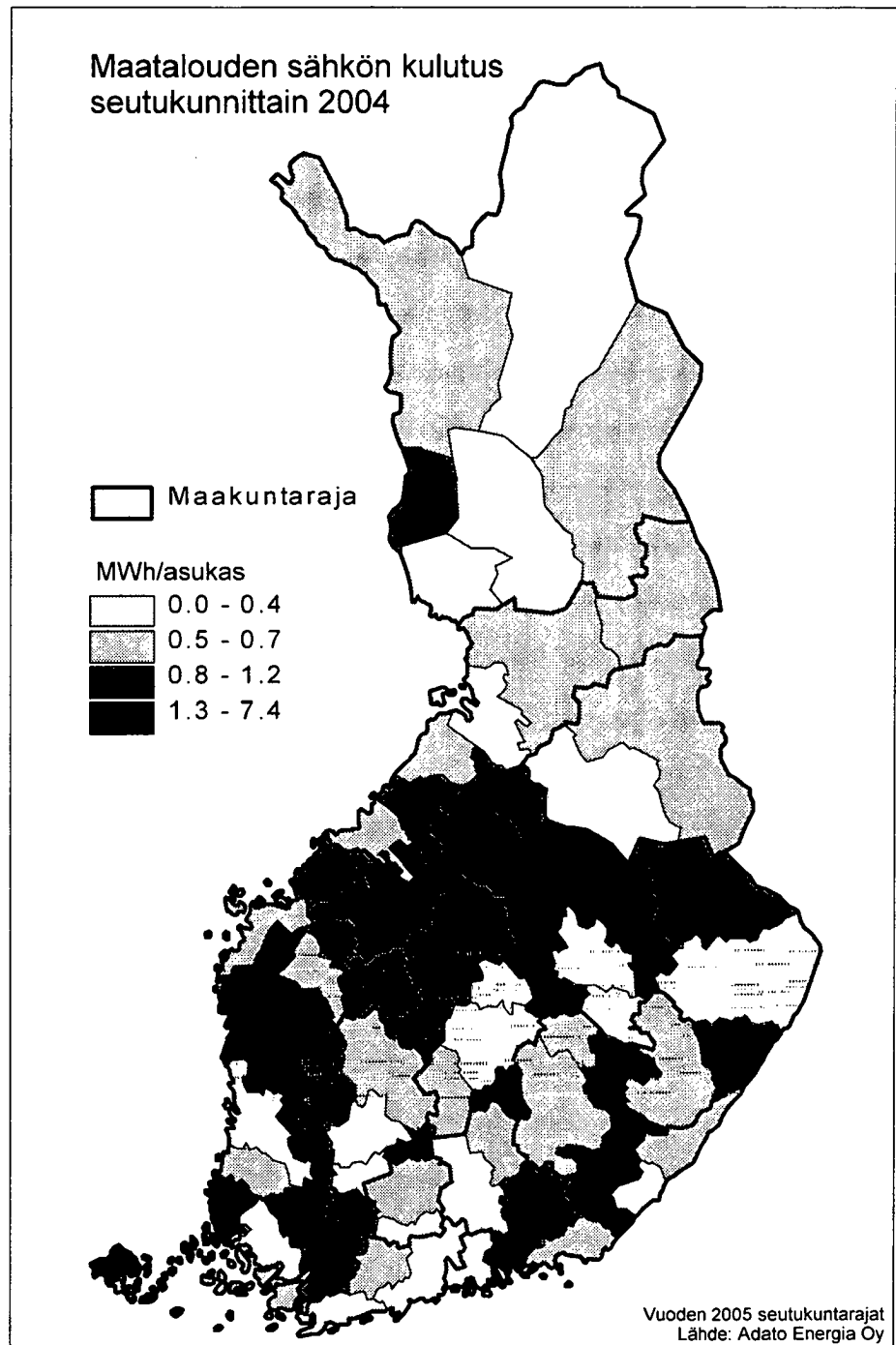
Kuva 4.4. Sähkön kulutus maakunnittain 2004.

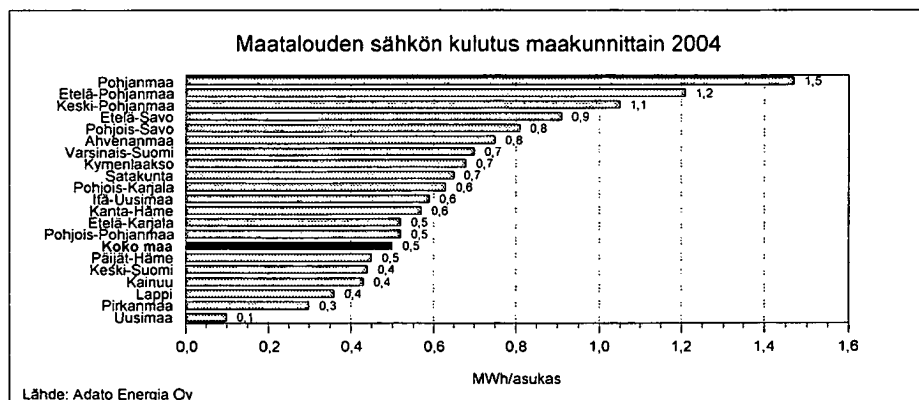
Kuva 4.5. Jalostuksen sähkön kulutus seutukunnittain 2004.

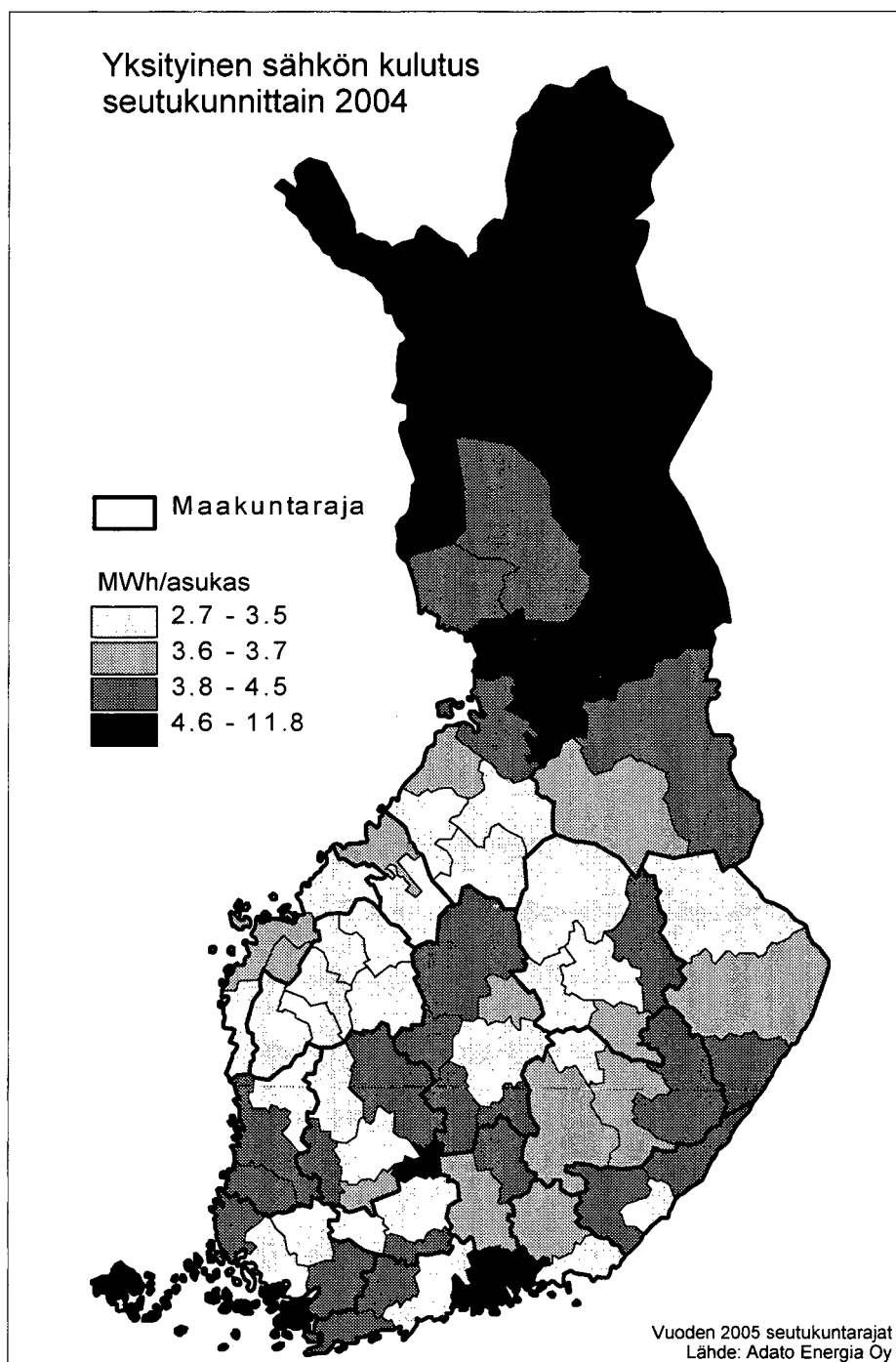
Kuva 4.6. Jalostuksen sähkön kulutus maakunnittain 2004.

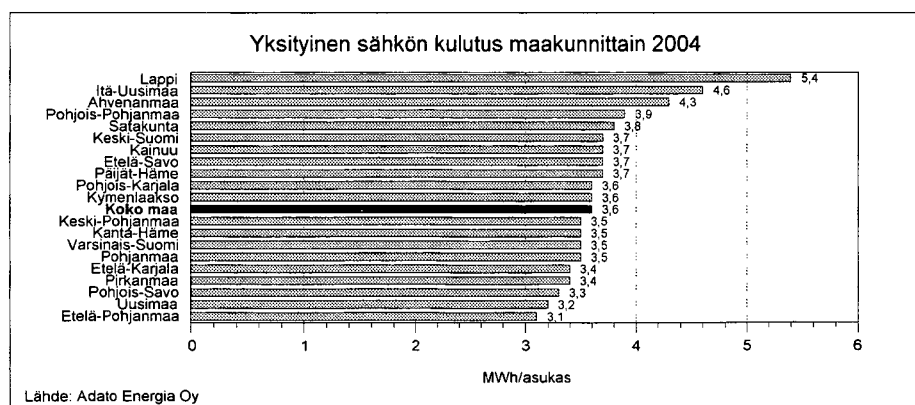
Kuva 4.7. Maatalouden sähkön kulutus seutukunnittain 2004.

Kuva 4.8. Maatalouden sähkön kulutus maakunnittain 2004.

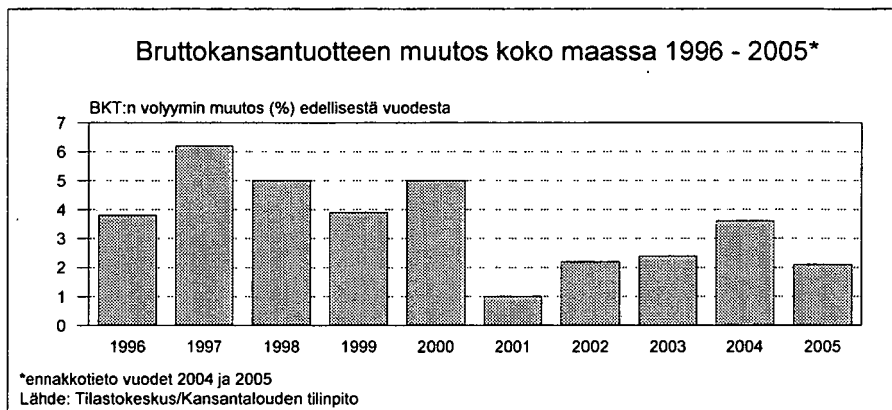
Kuva 4.9. Yksityinen sähkön kulutus seutukunnittain 2004.

Kuva 4.10. Yksityinen sähkön kulutus maakunnittain 2004.

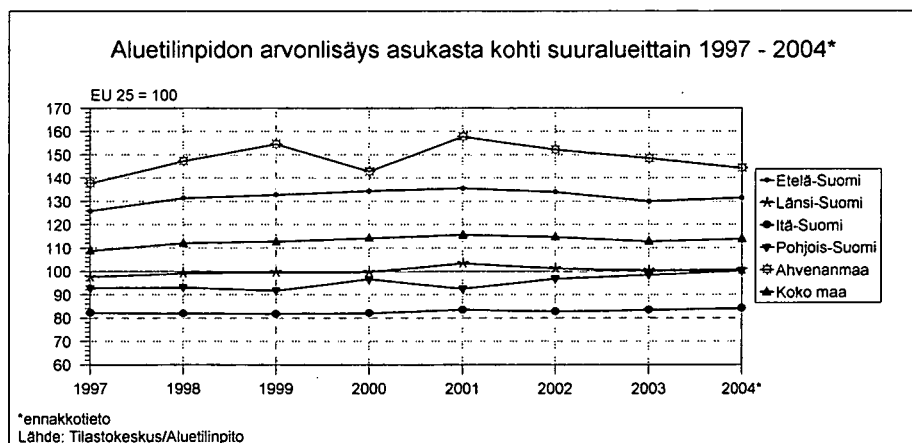
Kansantalous

Bruttokansantuotteen määrä kasvoi Tilastokeskuksen ennakkotietojen mukaan 2,1 prosenttia vuonna 2005. Bruttokansantuote eli tuotettujen tavaroiden ja palveluiden yhteenlaskettu arvonlisäys oli silloin 155 miljardia euroa.

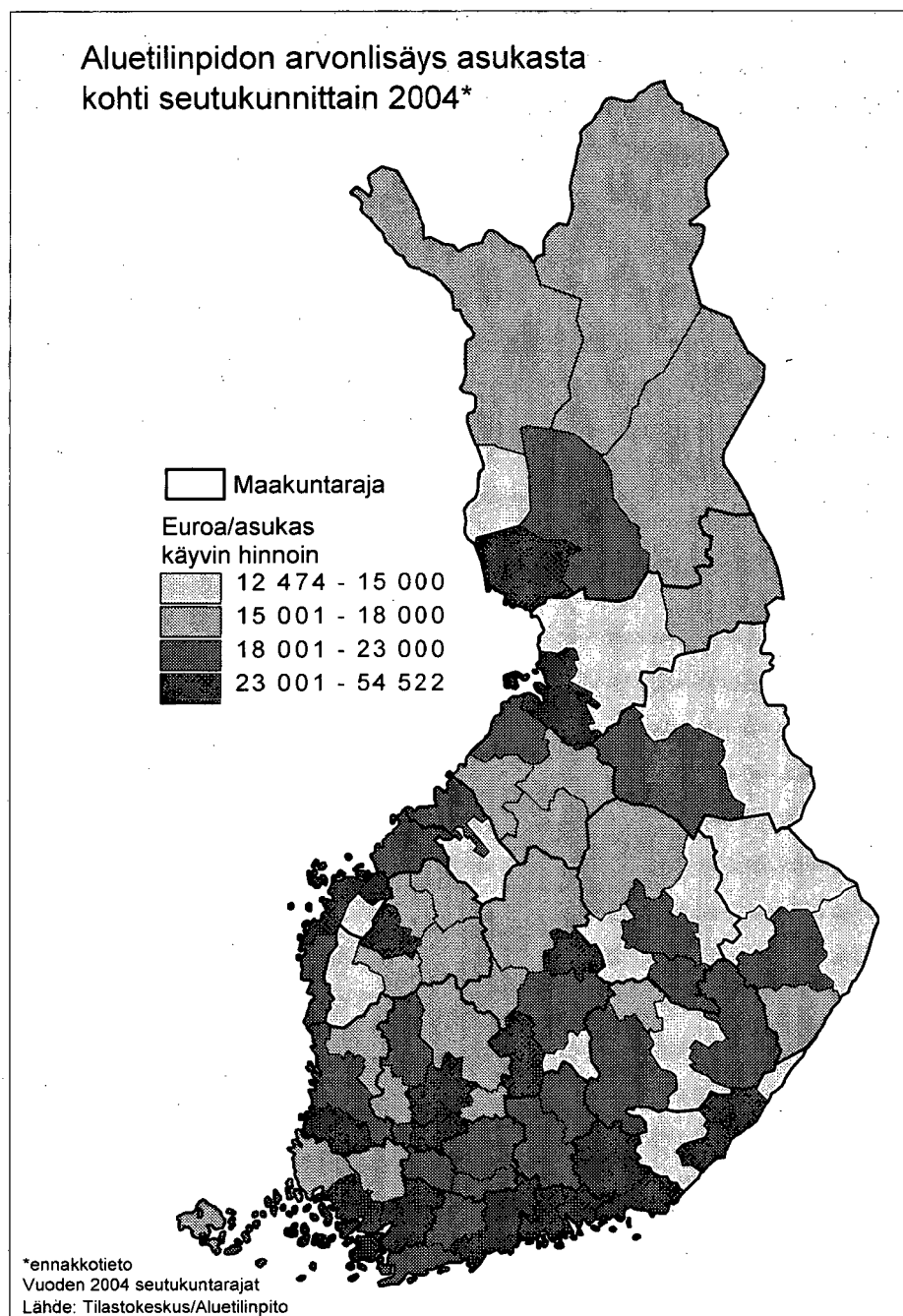
Kuva 5.1. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1996–2005.

Tuotannon ja työllisyyden aluetilit kuvaavat Suomen aluetaloutta kansantalouden tilinpidon käsittein ja määritelmien tuotantoyksikön sijaintipaikan mukaan. Tuotannon ja työllisyyden aluetilien laadinnassa noudatetaan Euroopan tilinpitäjärjestelmän (EKT 1995) ohjeistusta. Nyt toteutettu aluetilinpidon uudistus on osa kansantalouden tilinpidon EKT 95:n kolmannen ja viimeisen vaiheen uudistusta. Aluetilinpidon tietoja on toistaiseksi saatavissa vuoteen 2004 saakka (ennakkotieto). Näiden tietojen aluejakona on suuralue, maakunta ja seutukunta.

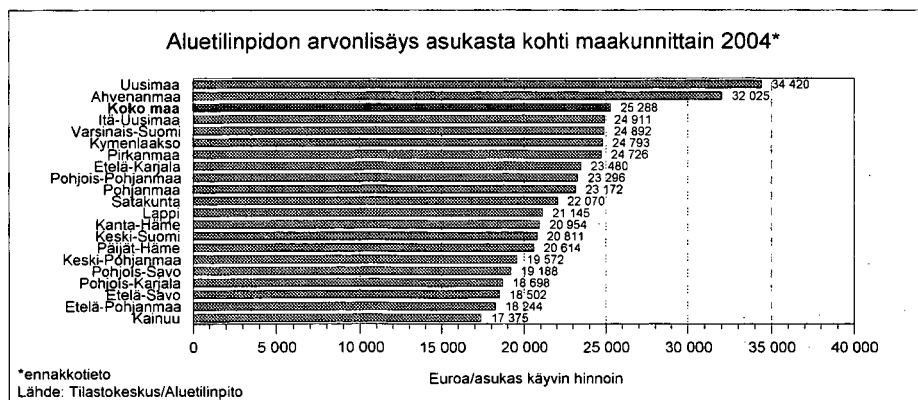

Kuva 5.2. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain 1997–2004, EU 25=100.

Asukasta kohti laskettu aluetilinpidon arvonlisäys oli Ahvenanmaan ja Etelä-Suomen suuralueilla yli koko maan keskiarvon vuonna 2004 (ennakkotieto). Nämä alueet ylittivät myös reilusti EU:n keskimääräisen (EU25) tason. EU25-tarkastelussa (ostovoimakorjattu) koko maa sai vuonna 2004 arvon 113,9. Itä-Suomen suuralue jäi 84,1 %:iin EU25:n keskimääräisestä arvonlisäyksestä asukasta kohti laskettuna.

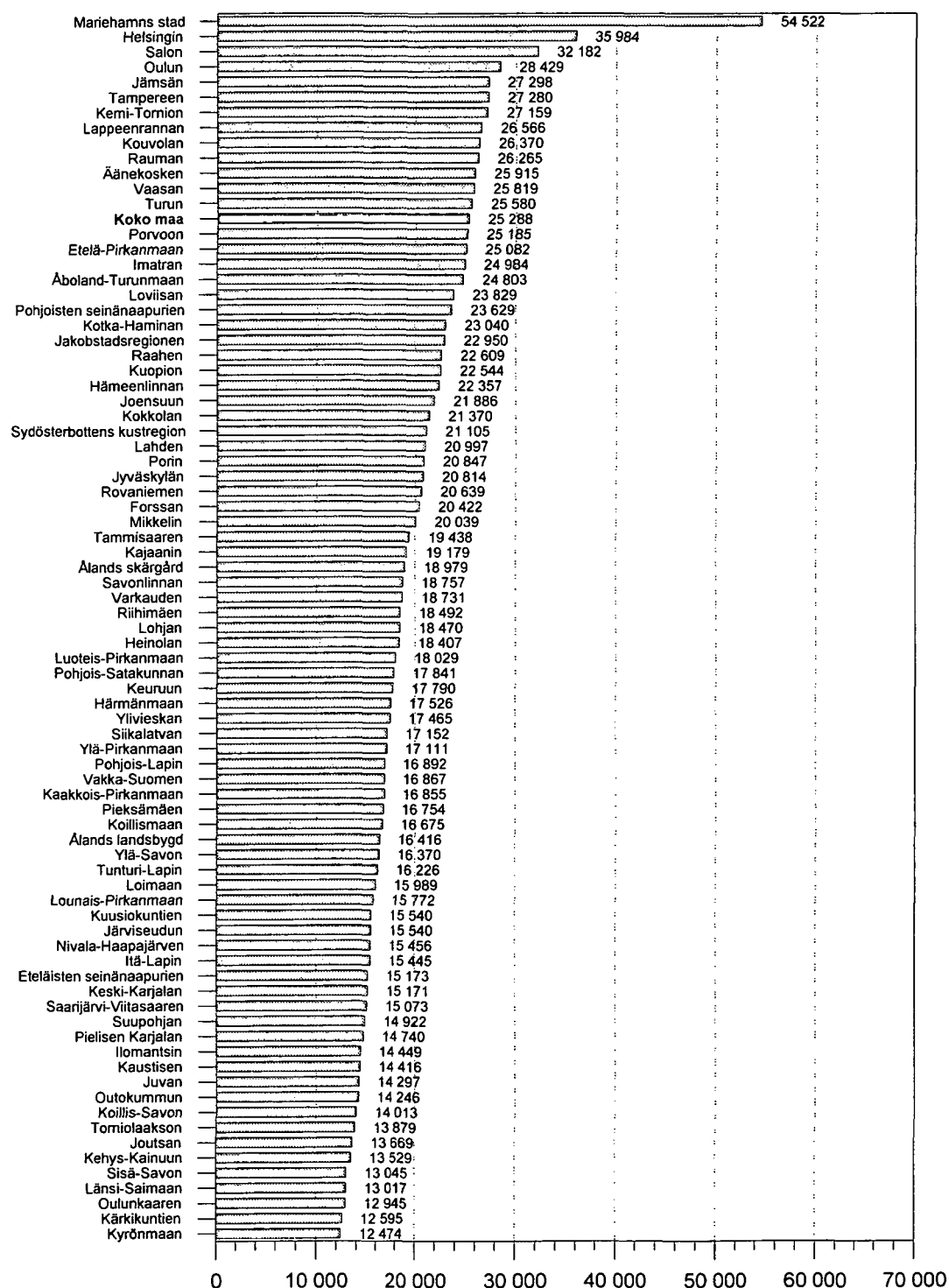

Kuva 5.3. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004.

Kuva 5.4. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 2004.

Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004*

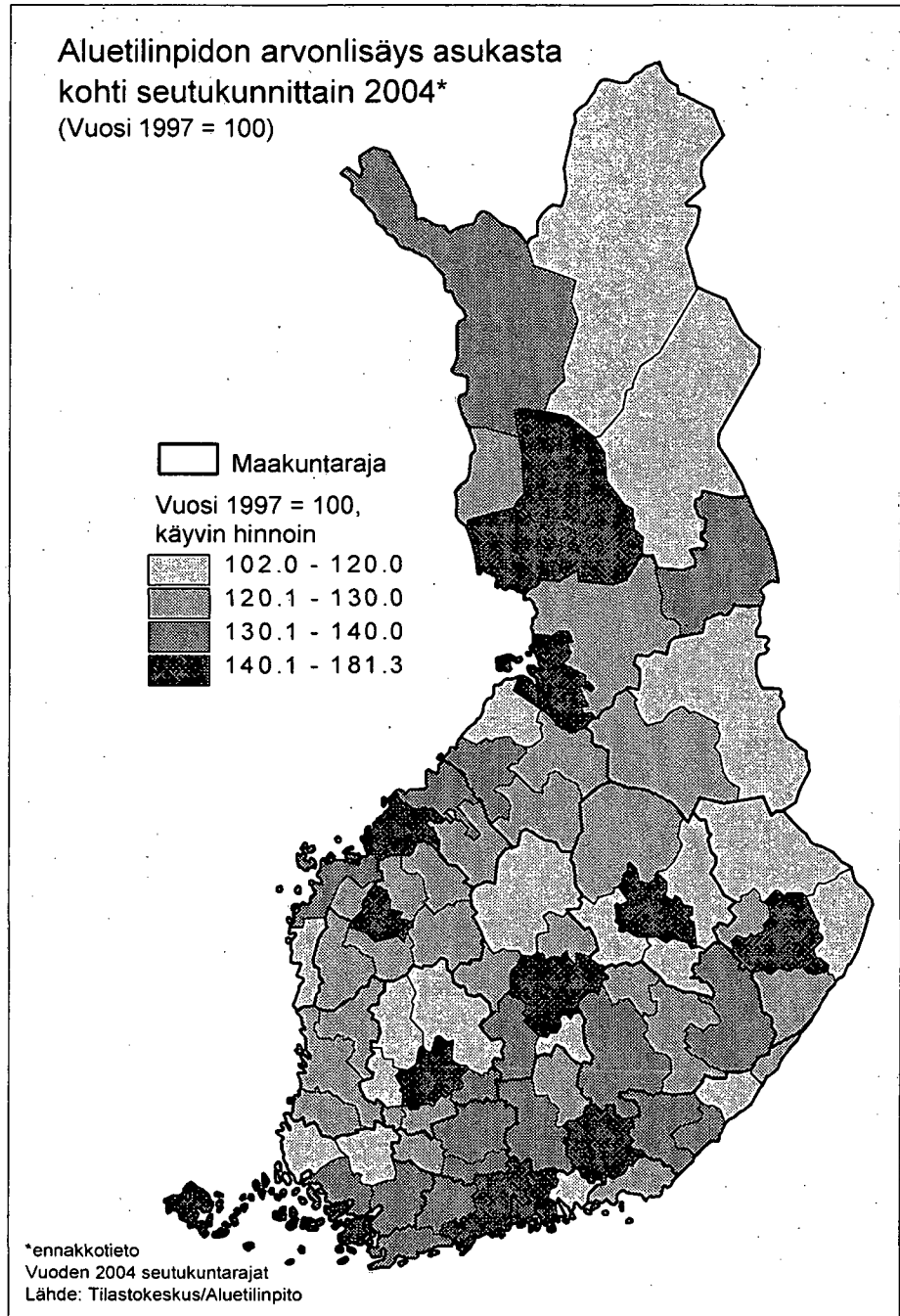
*ennakkotieto

Vuoden 2004 seutukuntarajat

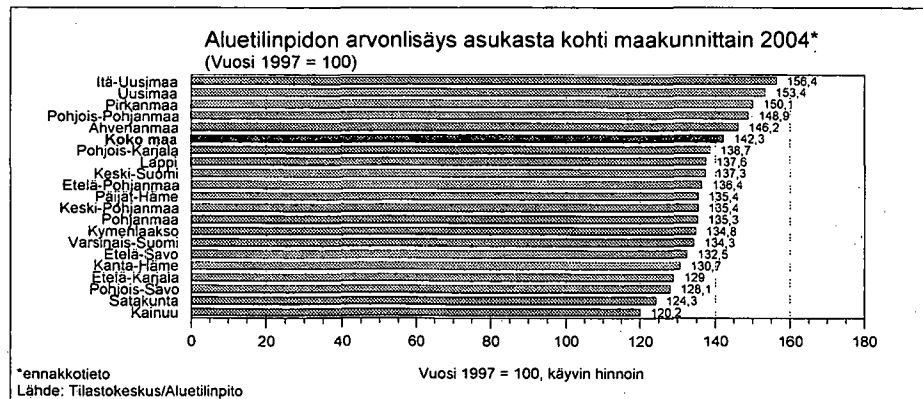
Euroa/asukas käyvin hinnoin

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

Kuva 5.5. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004.

Kuva 5.6. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004, vuosi 1997 = 100.

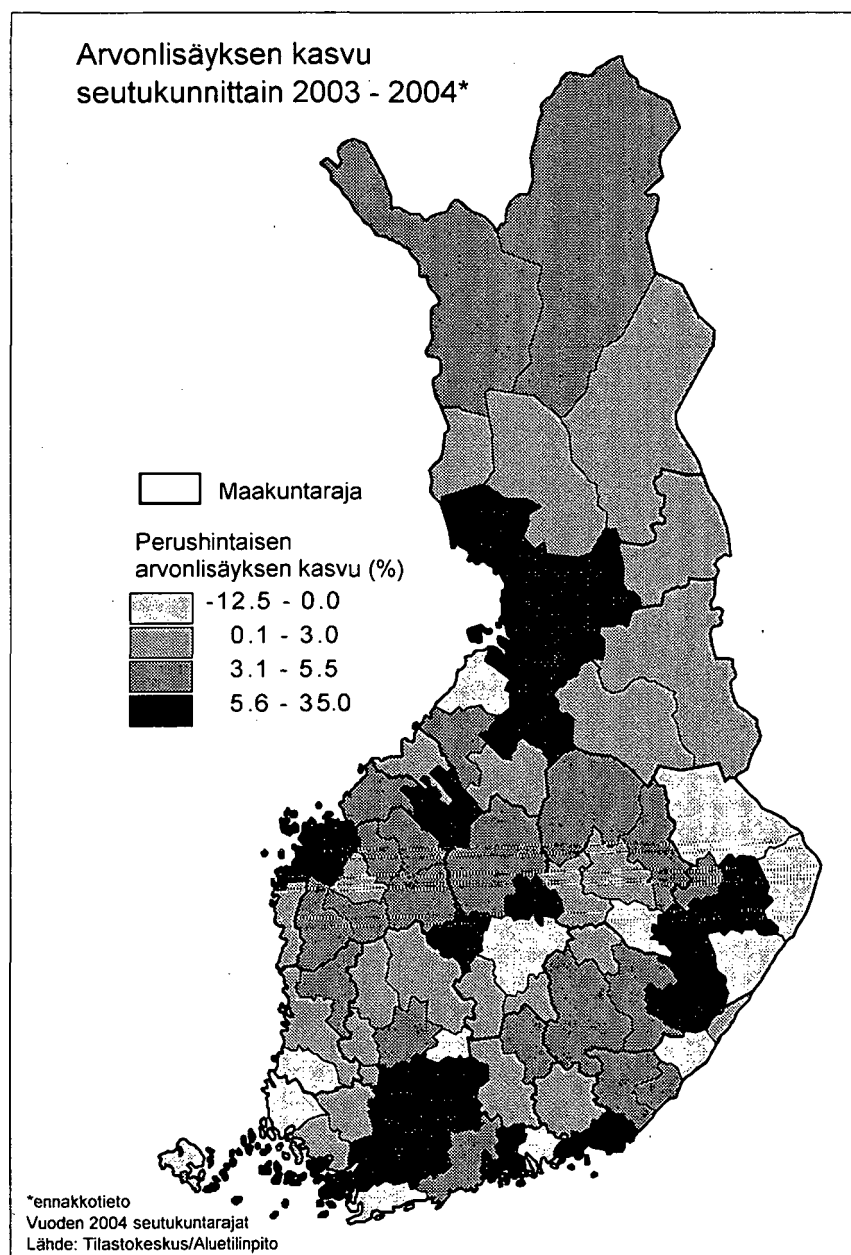

Kuva 5.7. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 2004, vuosi 1997 = 100.

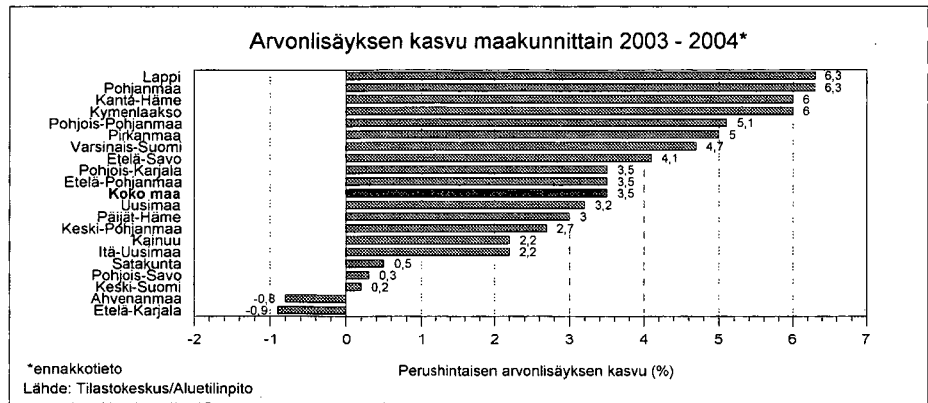
Mariehamns stadin seutukunta menestyi seutukunnista parhaiten vuonna 2004 (ennakkotieto) asukasta kohti lasketun arvonlisäyksen määrällä mitattuna. Käypähintainen arvonlisäys oli siellä yli 54 522 euroa asukasta kohti, eli yli kaksinkertainen koko maan arvoon (25 288 euroa/asukas) nähden. Myös Helsingin ja Salon seutukunnissa arvonlisäys oli yli 30 000 euroa asukasta kohti. Pienin se oli Kyrönmaan, Kärkikuntien ja Oulunkaaren seutukunnassa, alle 13 000 euroa asukasta kohti.

Useamman vuoden tarkastelussa Itä-Uudellamaalla, Uudellamaalla ja Pirkanmaalla on tapahtunut voimakkain arvonlisäyksen kasvu. Vuonna 2004 arvonlisäys asukasta kohti oli näissä maakunnissa yli 50 % suurempi kuin vuonna 1997.

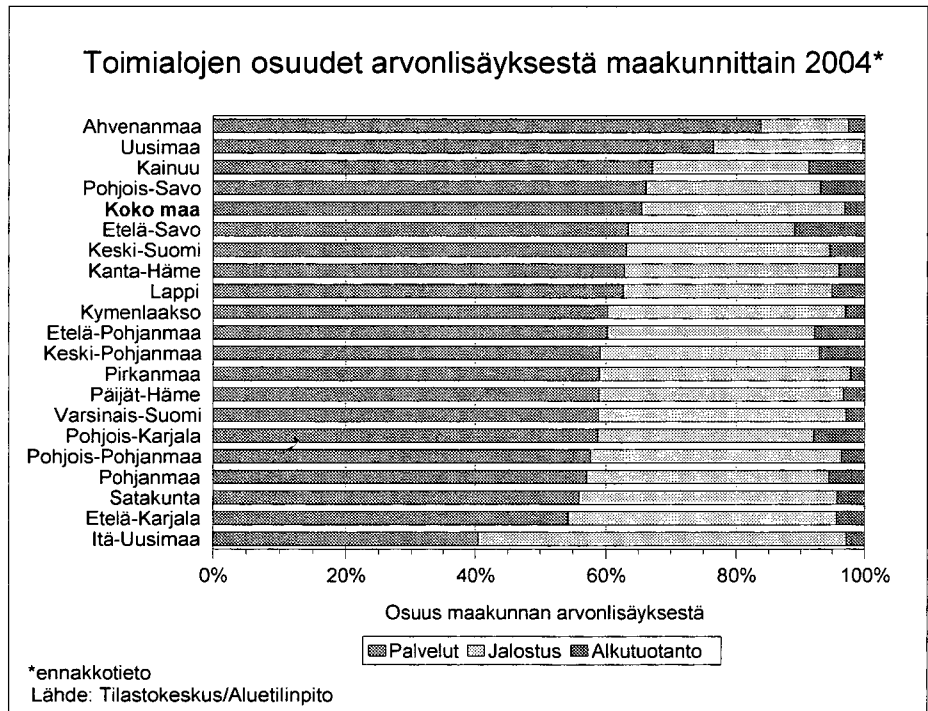
Vuonna 2004 (ennakkotieto) arvonlisäys kasvoi Lapin ja Pohjanmaan maakunnissa lähes kaksi kertaa nopeammin kuin koko maassa keskimäärin. Koko maassa kasvu oli 3,5 %. Seutukuntien voimakkain kasvu tapahtui samana vuonna Åboland-Turunmaan, Lohjan ja Salon seutukunnissa.

Kuva 5.8. Arvonlisäyksen kasvu seutukunnittain 2003–2004.

Kuva 5.9. Arvonlisäyksen kasvu maakunnittain 2003–2004.

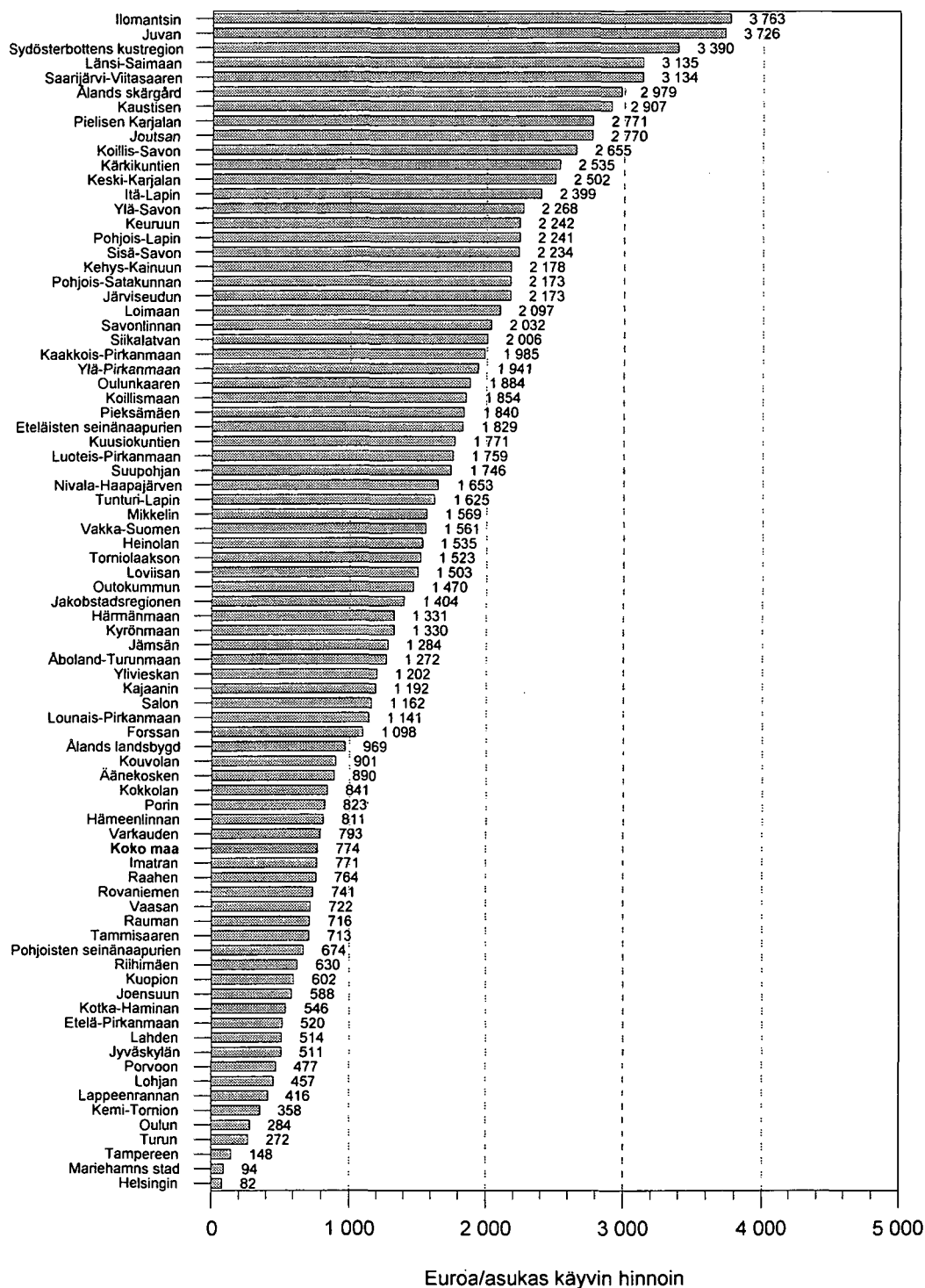

Kuva 5.10. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2004.

Maakunnittaisessa tarkastelussa alkutuotannon osuus oli suurin Etelä-Savossa. Jalostuksen osuus oli suurin Itä-Uudellamaalla. Ahvenanmaalla 83 % ja Uudellamaalla yli 76 % arvonlisäyksestä muodostui palvelutoimialoilla vuonna 2004 (ennakkotieto).

Alkutuotannon arvonlisäys asukasta kohti laskettuna oli Ilomantsin ja Juvan seutukuntien alueella suurin, yli 3 700 euroa. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys oli vastaavasti suurin Salon seutukunnassa (20 600 euroa/asukas) ja palvelutoimialojen Mariehamns stadin seutukunnassa (lähes 49 000 euroa/asukas).

Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2004*

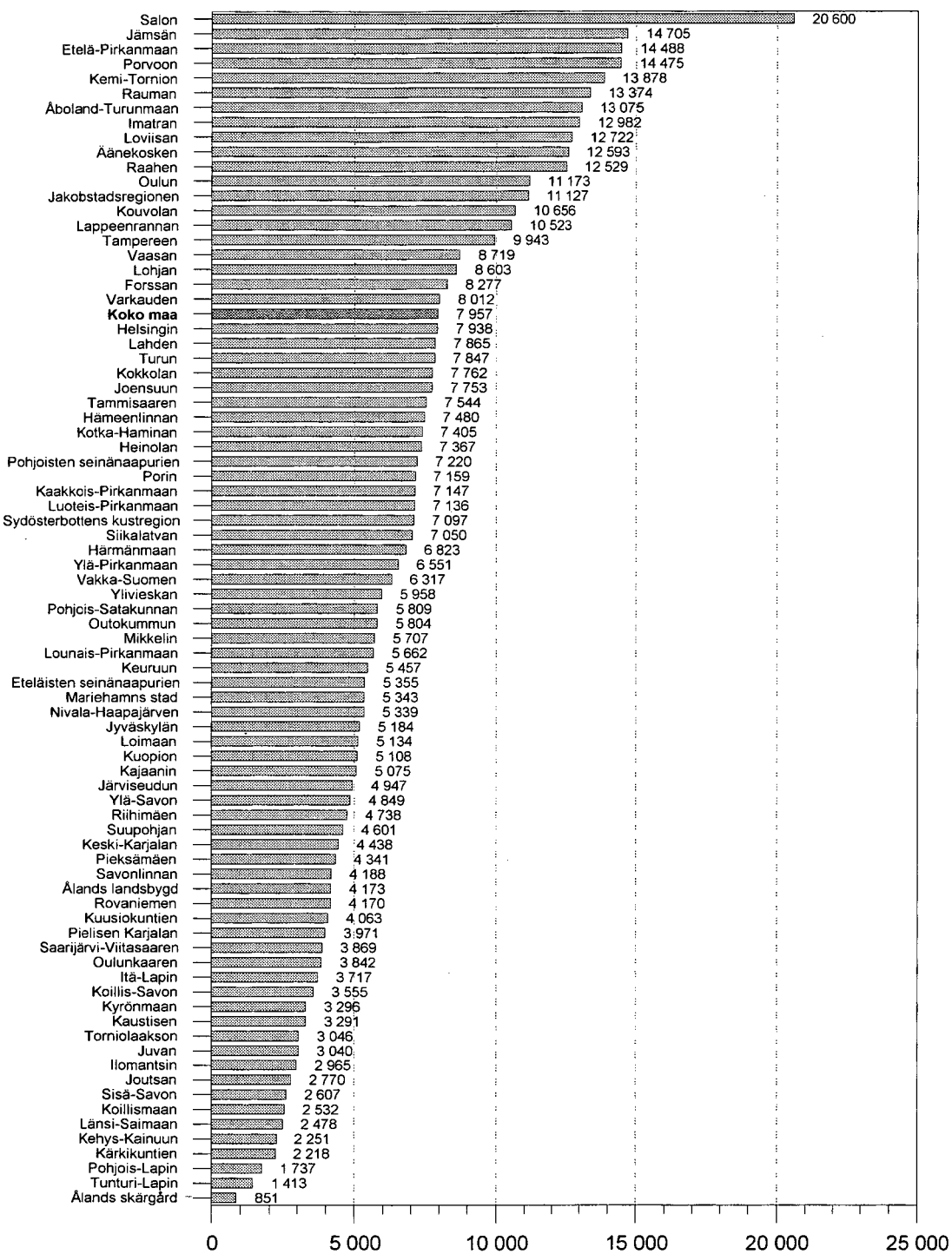
*ennakkotieto

Vuoden 2004 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Aluutilinpito

Kuva 5.11. Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2004.

Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2004*

*ennakkotieto

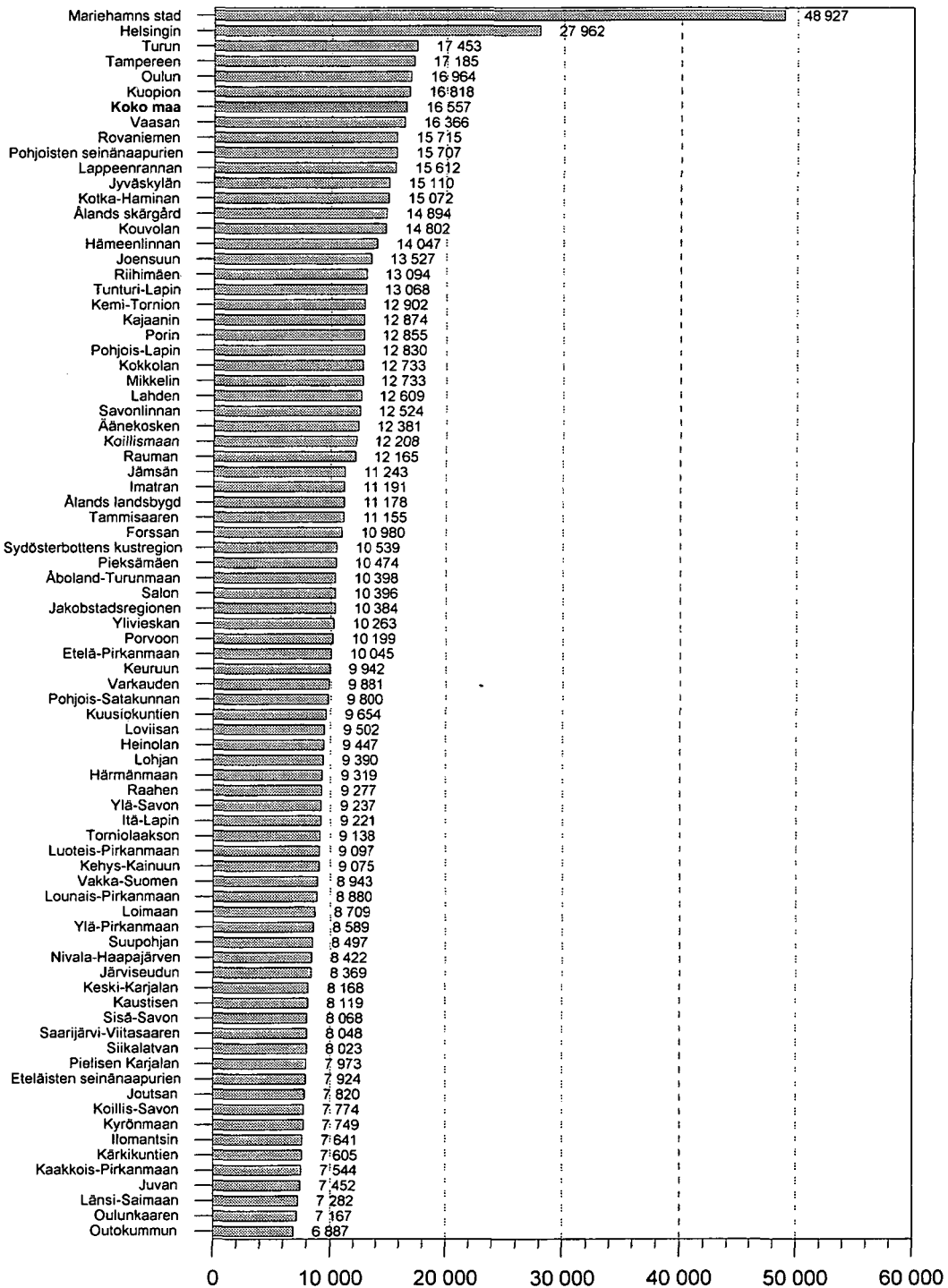
Vuoden 2004 seutukuntarajat

Euroa/asukas käyvin hinnoin

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

Kuva 5.12. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2004.

Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2004*

*ennakkotieto

Euroa/asukas käyvin hinnoin

Vuoden 2004 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

Kuva 5.13. Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2004.

Koulutus

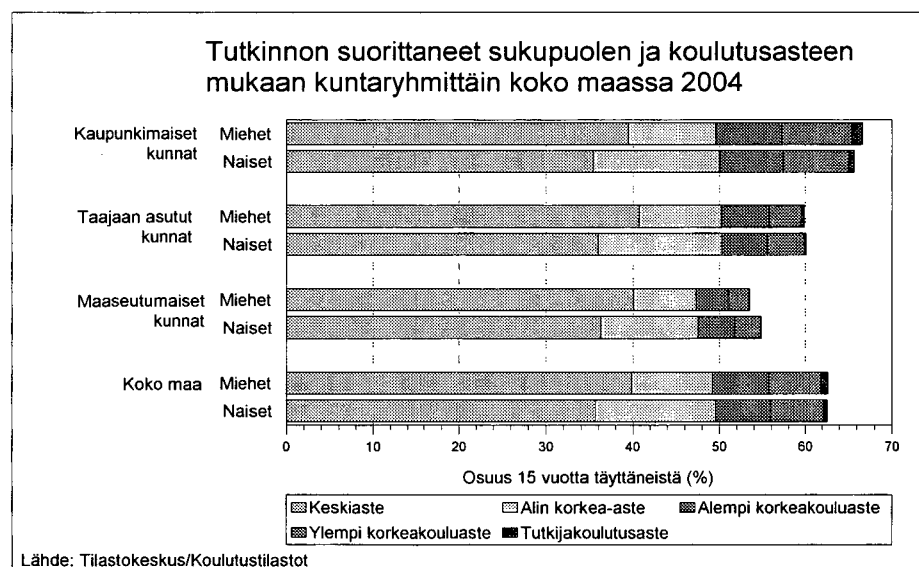
*Koulutusaste*jaottelu noudattaa pääosin koulujärjestelmän rakennetta. *Keskiasteen* koulutusta ovat ylioppilastutkinnot, 1–3-vuotiset ammatilliset tutkinnot, ammatilliset perustutkinnot, ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot. Koulutus kestää pääsääntöisesti 2–3 vuotta. *Korkea-asteen* koulutus jaotellaan; *alin korkea-aste* (mm. teknikon ja sairaanhoitajan tutkinnot), *alempi korkeakouluaste* (insinöörin tutkinnot), *ylempi korkeakouluaste* (maisteritutkinnot) ja *tutkijakoulutusaste* (lisenssiaatin- ja tohtorintutkinnot). Vuonna 2004 koko maan 15 vuotta täyttäneestä väestöstä keskiasteen opinnoita oli suorittanut 37,7 % ja korkea-asteen tutkintoja 25 %. Kaupunkimaisissa kunnissa korkeakouluasteen suorittaneita oli eniten.

Tutkinnon suorittanut väestö määritellään 15 vuotta täyttäneestä väestöstä ja heitä oli koko maassa 62,7 % vuonna 2004. Seutukunnittain tarkasteltuna tutkinnon suorittaneiden osuus oli suurin Oulun (70,6 %) ja pienin Ålands skärgårdin seutukunnassa (48,2 %). Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli suhteellisesti eniten Helsingin seutukunnassa.

Koulutustasoa mitataan Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella väestön koulutustasomittaimella. Luku osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna 20 vuotta täyttäneeseen väestöön, ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Vuonna 2004 väestön koulutustasomittain oli koko maassa keskimäärin 300. Korkein se oli Helsingin seutukunnassa, 363 ja matalin Joutsan seutukunnassa, 199.

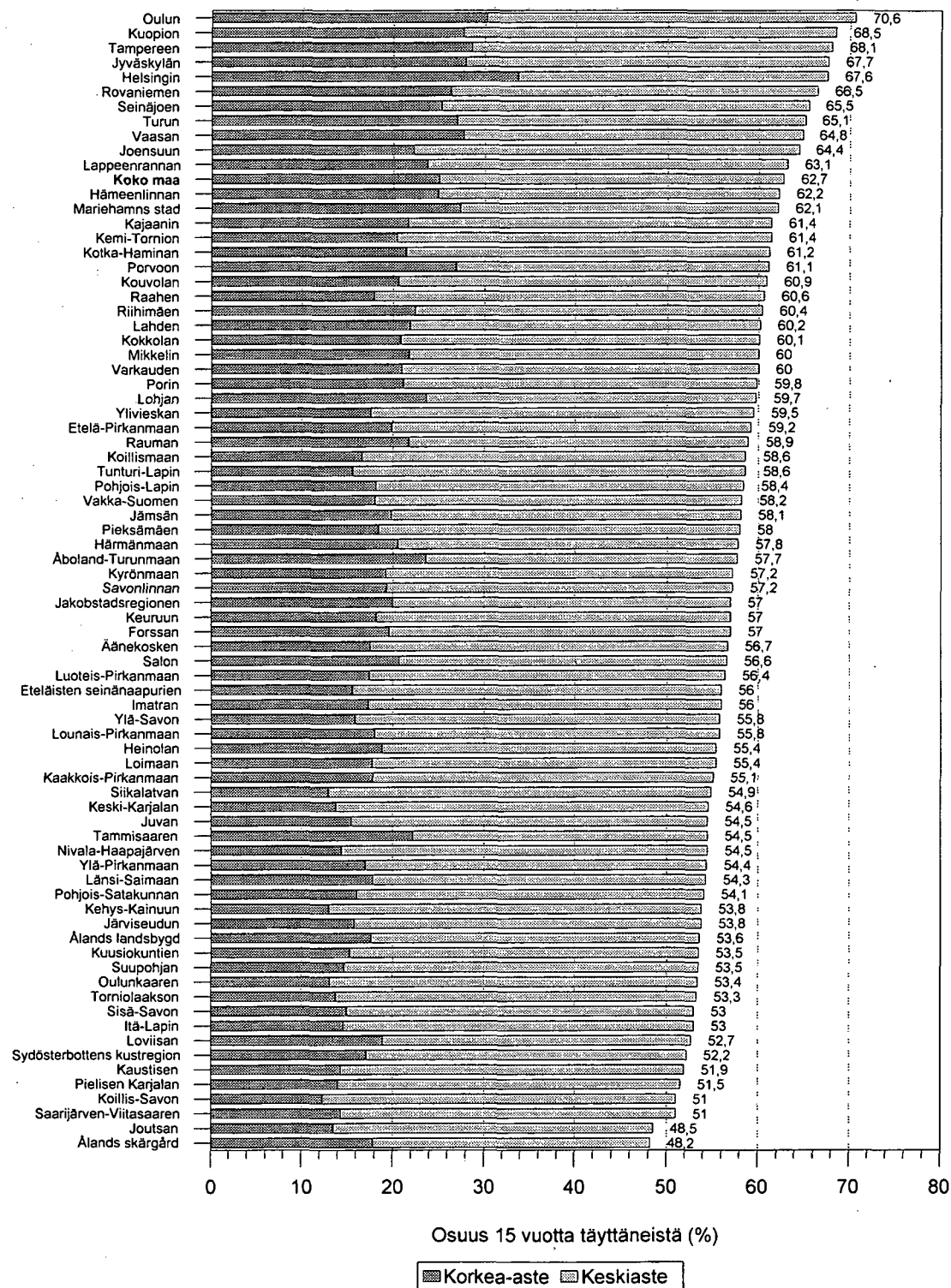
Koko maan työpaikoista 7 % oli koulutuksen toimialoilla vuonna 2004 (ennakkotieto).

Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset asukasta kohti olivat vuonna 2004 suurimmat Koillismaan seutukunnassa ja pienimmät Länsi-Saimaan seutukunnassa.

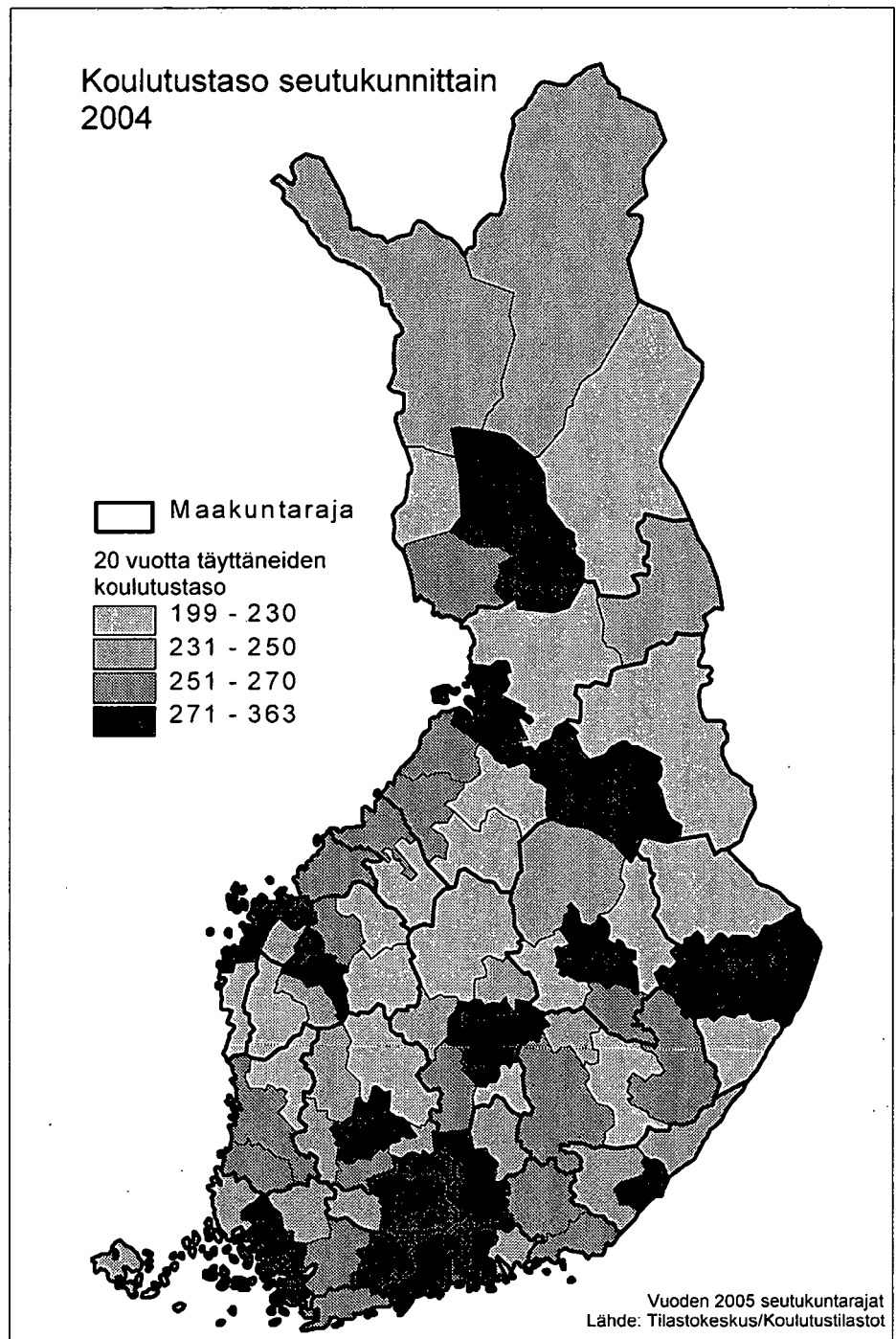
Kuva 6.1. Tutkinnon suorittaneet sukupuolen ja koulutusasteen mukaan kuntaryhmittäin koko maassa 2004.

Koulutusaste seutukunnittain 2004

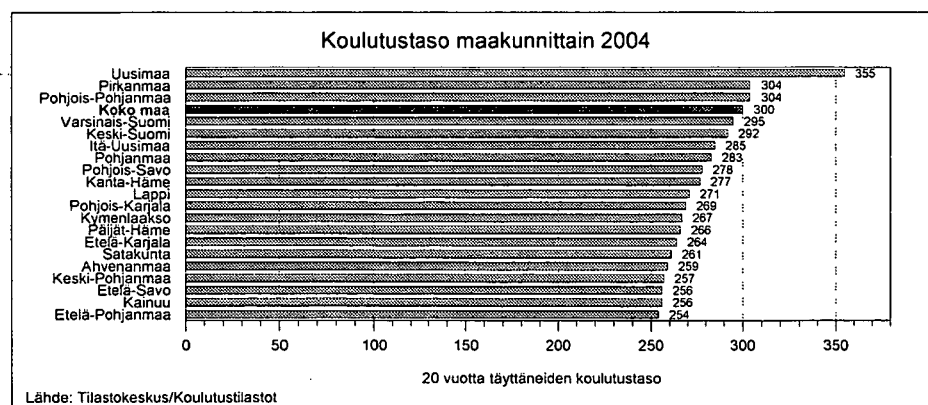

Vuoden 2005 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus/Koulutustilastot

Kuva 6.2. Koulutusaste seutukunnittain 2004.

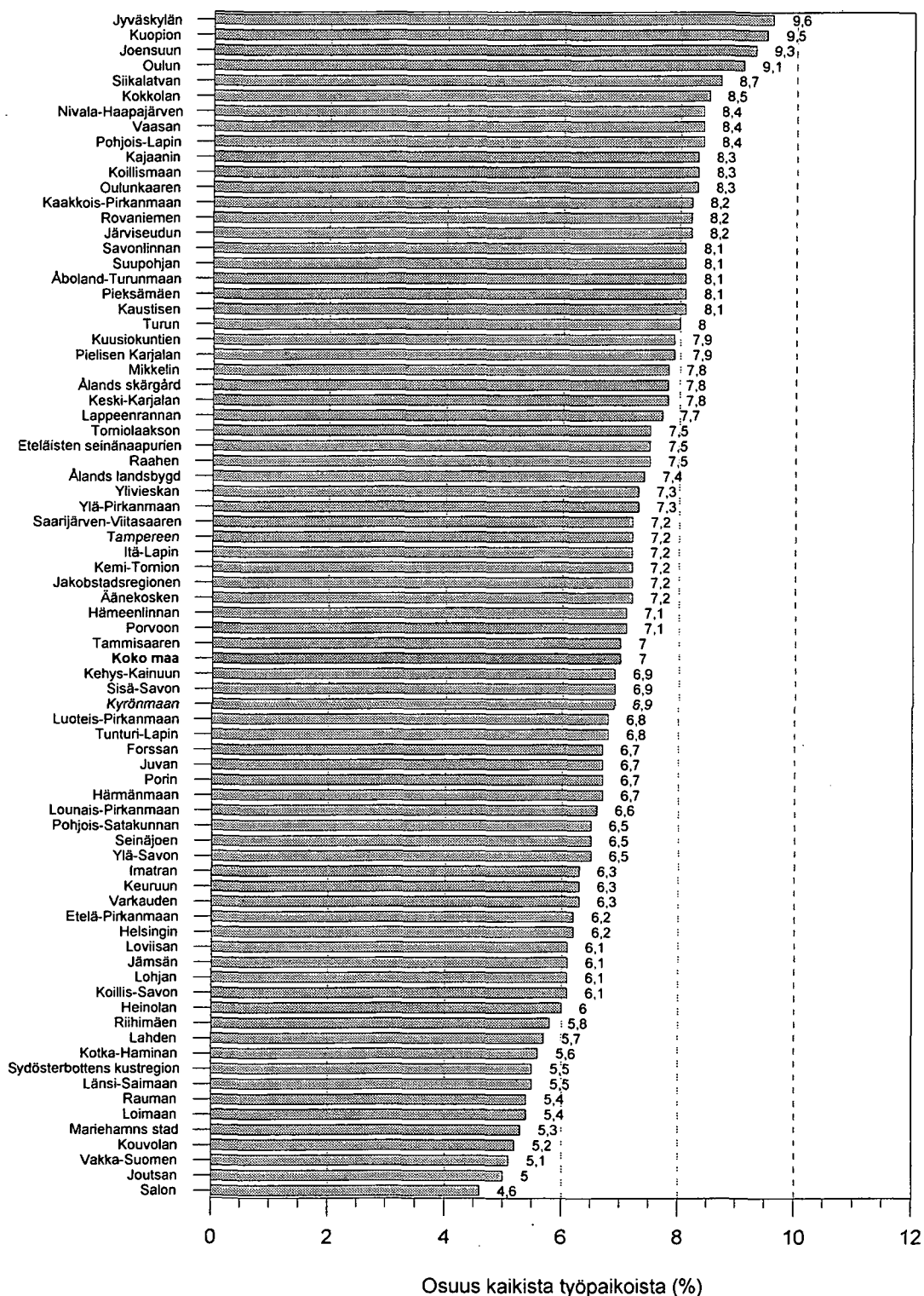

Kuva 6.3. Koulutustaso seutukunnittain 2004.

Kuva 6.4. Koulutustaso maakunnittain 2004.

Koulutuksen työpaikat seutukunnittain 2004*

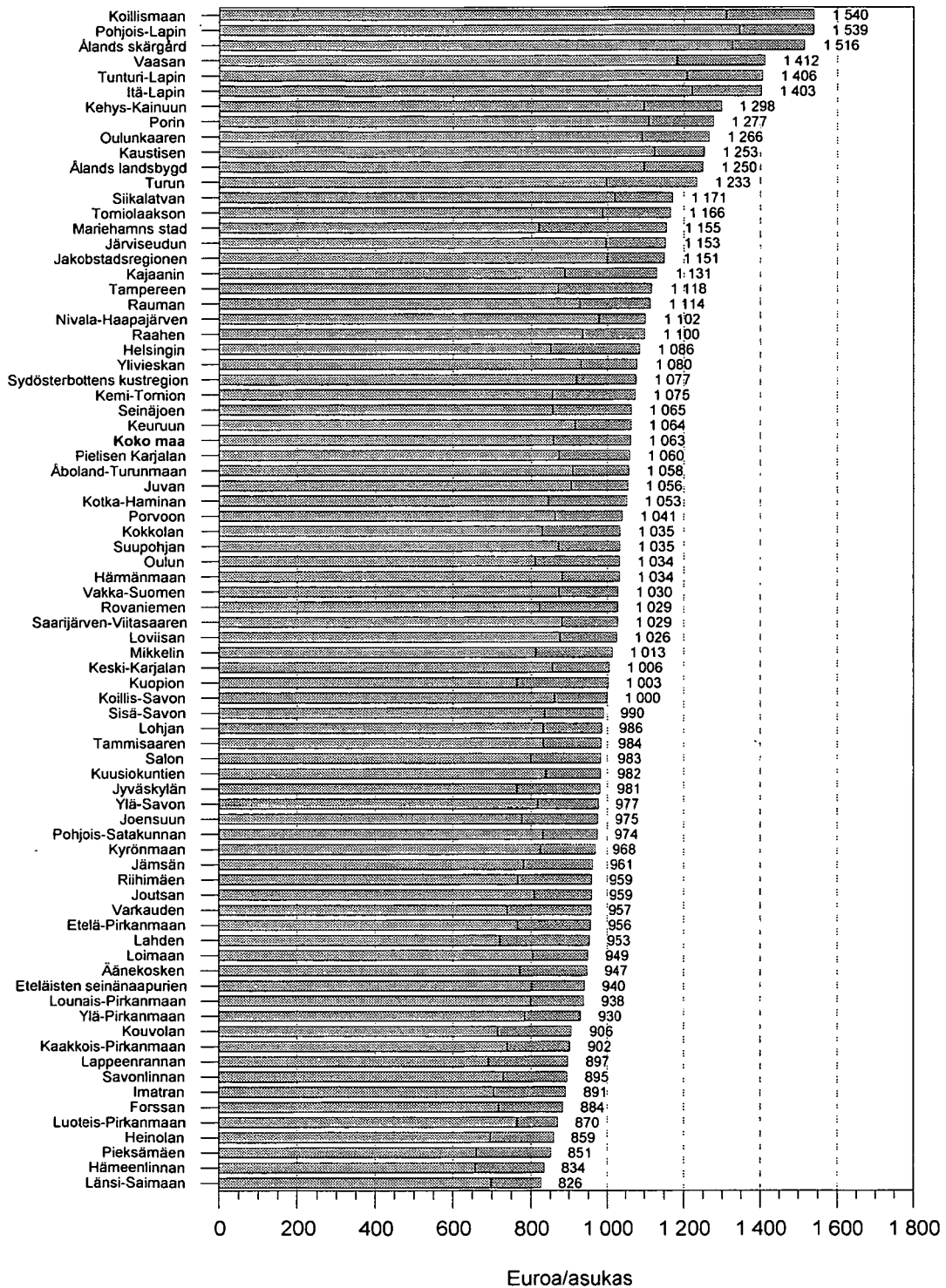
*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 6.5. Koulutuksen työpaikat seutukunnittain 2004.

Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004

Vuoden 2005 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 6.6. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004.

Kunnallistalous

Katsauksessa esitetyt kunnallistaloutta kuvaavat talousarvioluvut on laadittu kuntien Tilastokeskukselle ilmoittamien tietojen perusteella. Verrattaessa tunnuslukuja keskiarvoihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

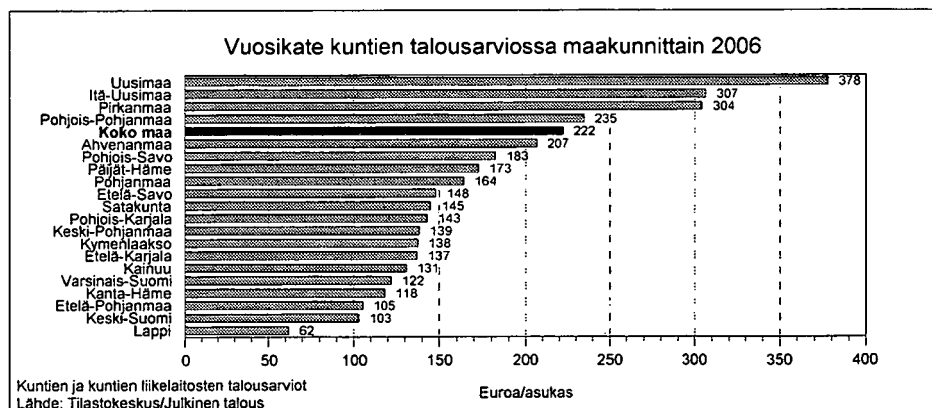
Esitetyt talousarvotiedot vuodelta 2006 poikkeavat kuntien virallisista talousarvioista siten, että kunnan lukuihin on yhdistetty ns. liikelaitosmallia noudattavien liikelaitosten tiedot. Näin talousarvotiedot ovat vertailukelpoisia tilinpäätöstietojen kanssa. Liikelaitosten käsittelytapa saattaa vaikuttaa huomattavasti mm. vuosikatteisiin. Liikelaitosmallia noudattavia liikelaitoksia on kuntien ilmoituksen mukaan 70 kunnalla koko maassa.

Kuntien keskimääräisten verotulojen arvioidaan olevan vuonna 2006 korkeimmat Helsingin seutukunnassa, yli 3 500 euroa asukasta kohti. Lisäksi kahdeksassa muussa seutukunnassa verotulojen arvioidaan ylittävän koko maan keskimääräisen arvon. Järviseudun, Saarijärven-Viitasaaren ja Tornionlaakson seutukunnissa verotulot jäävät pienimmiksi asukasta kohti. Maakunnista vain Uusimaa ja Itä-Uusimaa ylittävät koko maan arvon. Etelä-Pohjanmaan maakunnan alueella verotulot ovat arvion mukaan suhteellisesti pienimmät.

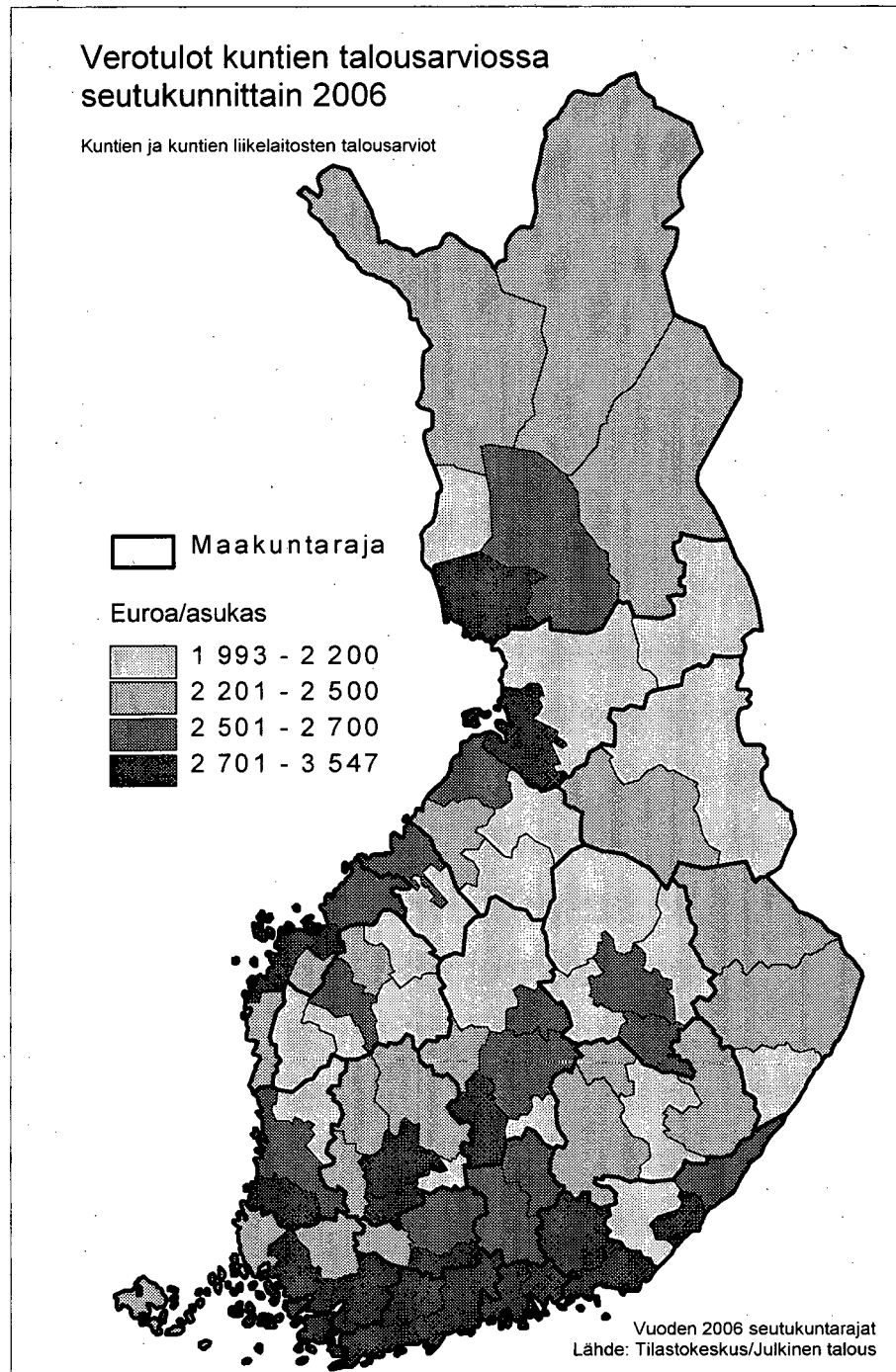
Kuntien vuosikate (euroa/asukas) on arvion mukaan negatiivisin Tunturi-Lapin seutukunnassa. Suurin vuosikate on Helsingin seutukunnassa ja maakunnista Uudellamaalla.

Kuntien valtionosuudet ovat vuoden 2005 talousarvotietojen mukaan suurimmat asukasta kohti Itä-Lapin ja Koillismaan seutukunnissa. Pienimmät ne ovat Helsingin ja Mariehamns stadin seutukunnissa.

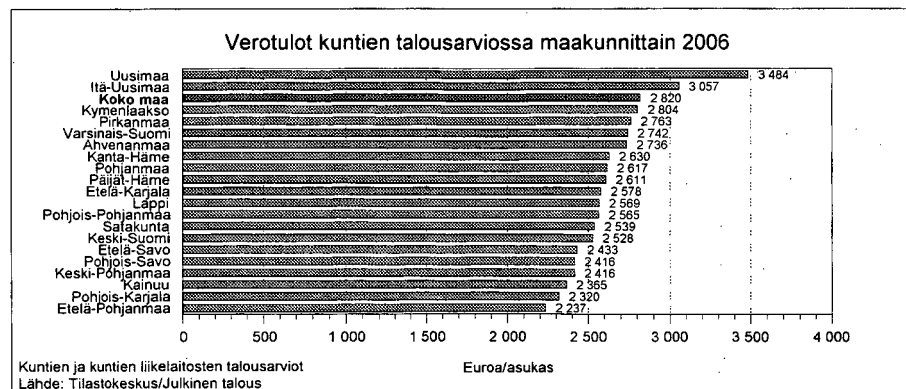
Kuntien henkilökunnan määrä vaihteli vuonna 2004 seutukunnissa Tornionlaakson ja Itä-Lapin 87 työntekijästä Ålands landsbygdin seutukunnan 45 työntekijään tuhatta asukasta kohti. Kainuun ja Lapin maakunnissa henkilökuntaa oli suhteessa eniten ja Kanta-Hämeen maakunnassa vähiten.

Kuva 7.1. Vuosikate kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.

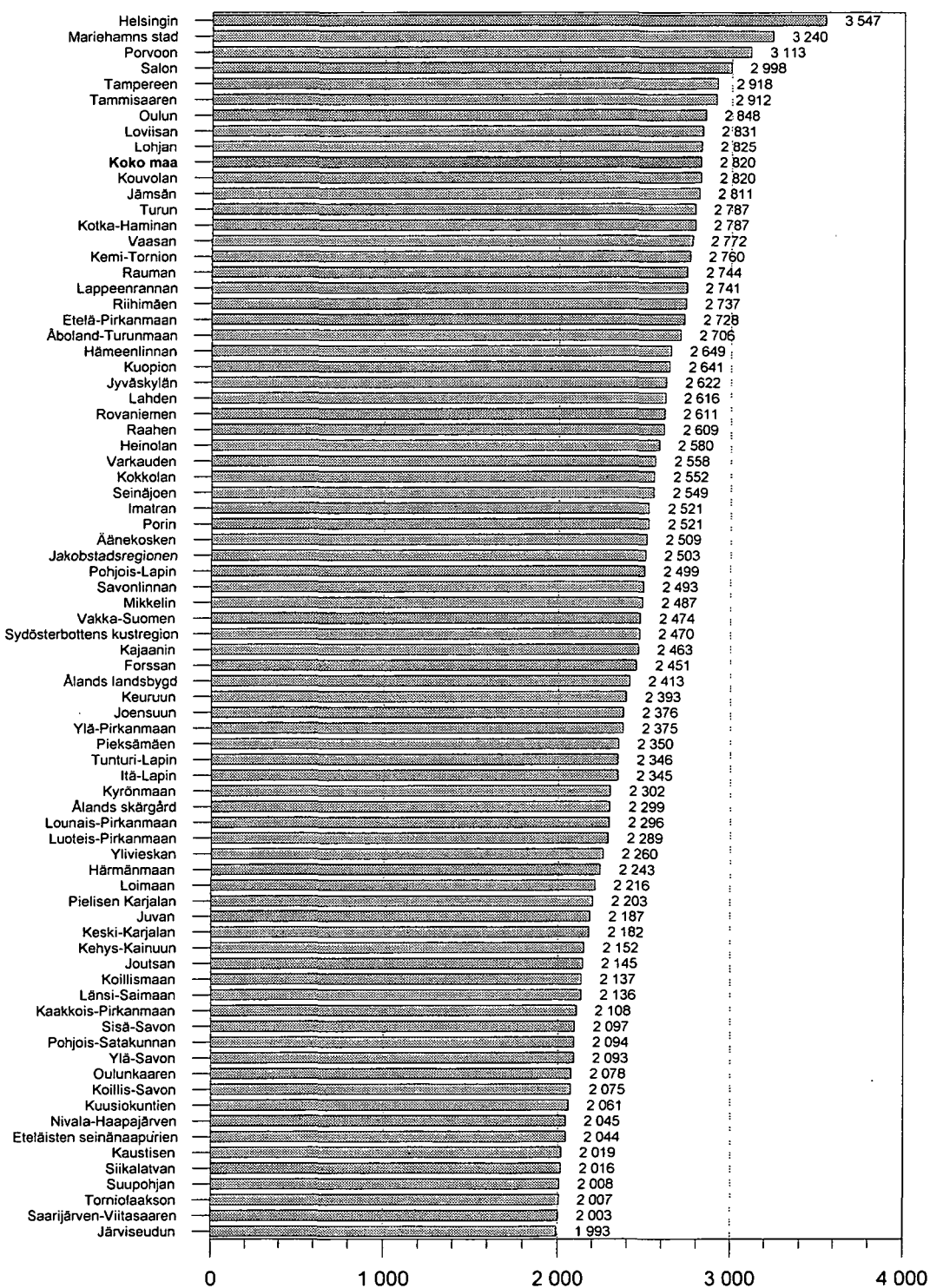

Kuva 7.2. Verotulot kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.

Kuva 7.3. Verotulot kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.

Verotulot kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006

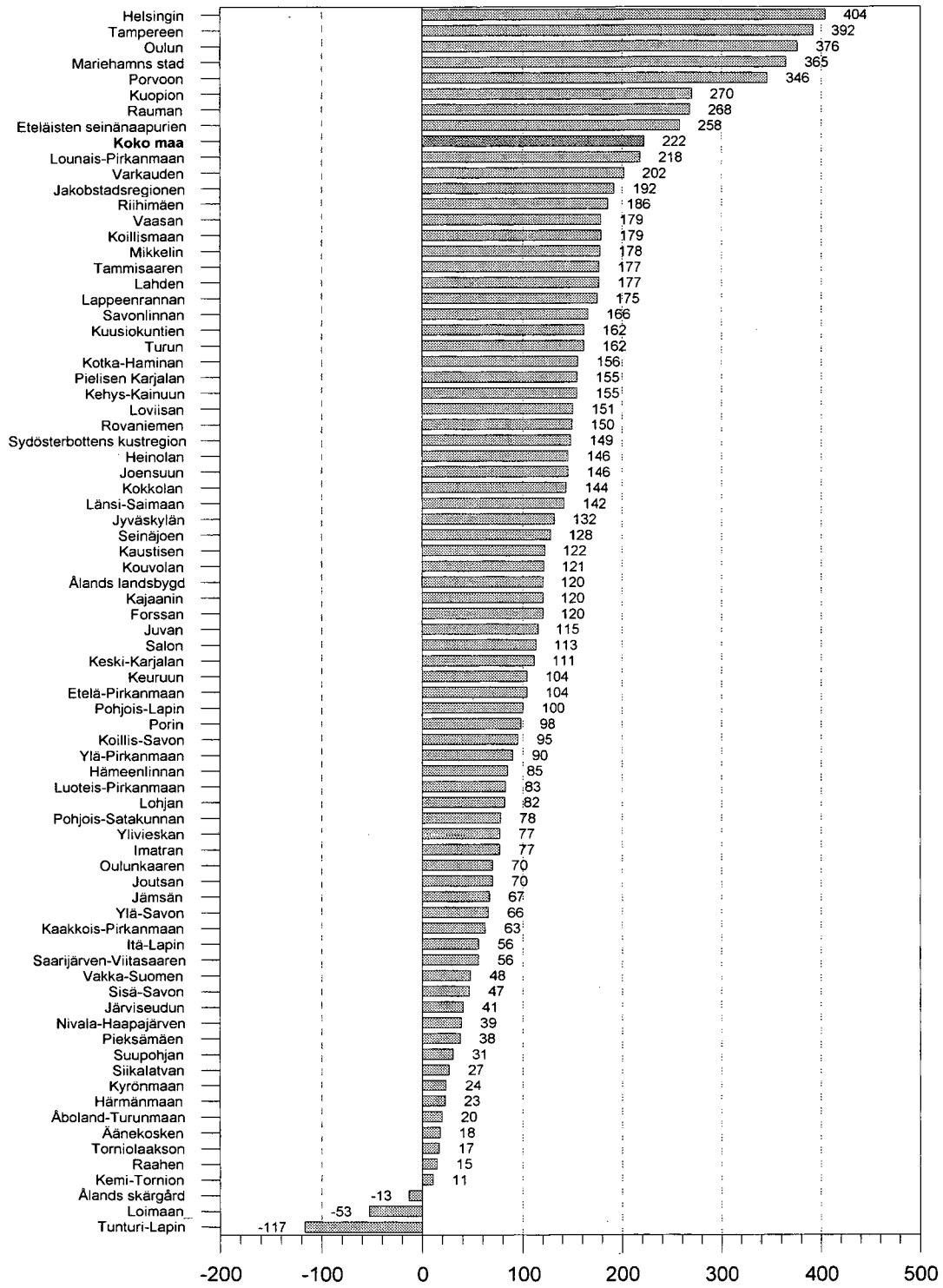

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Euroa/asukas

Kuva 7.4. Verotulot kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.

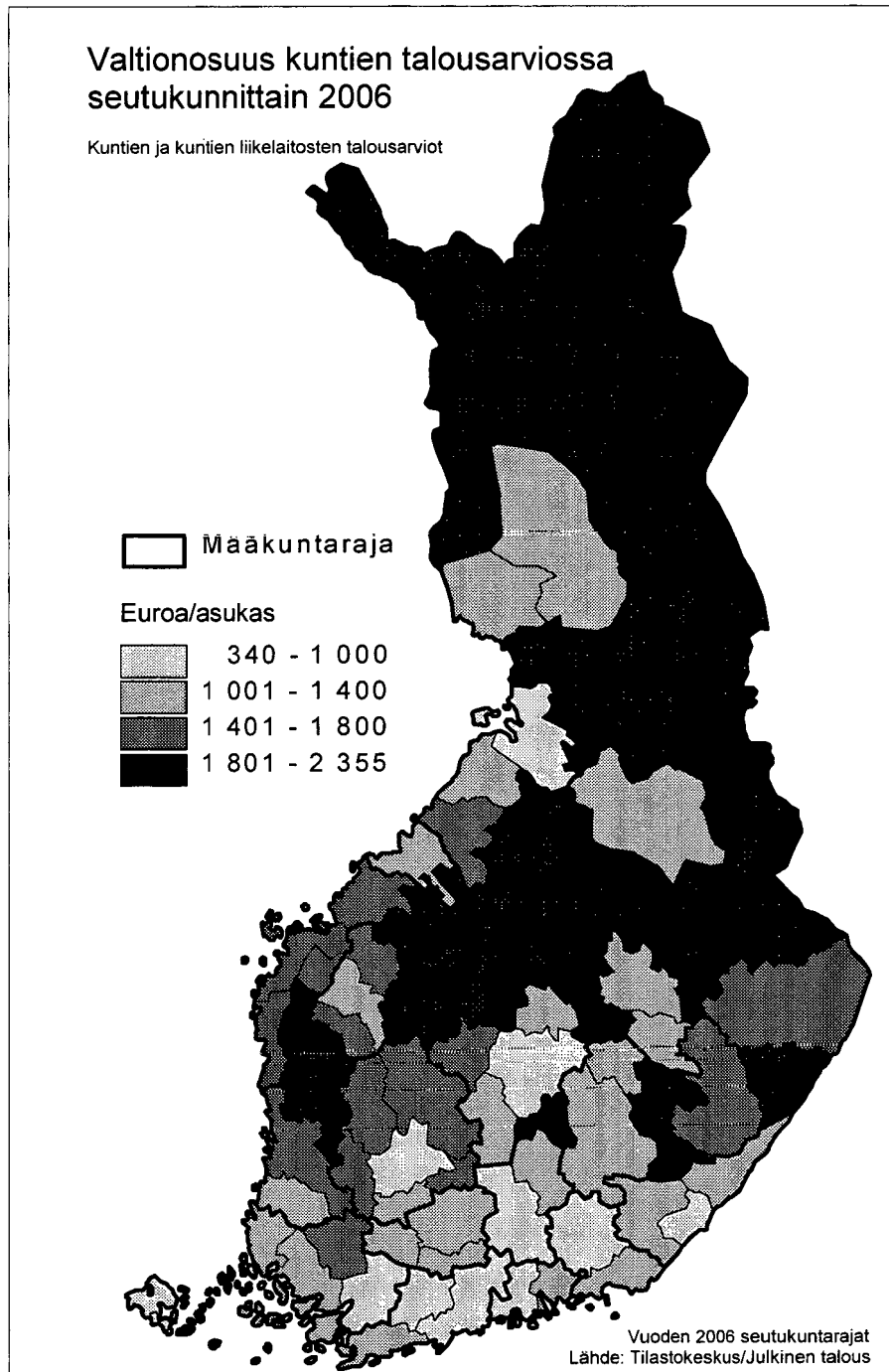
Vuosikate kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006

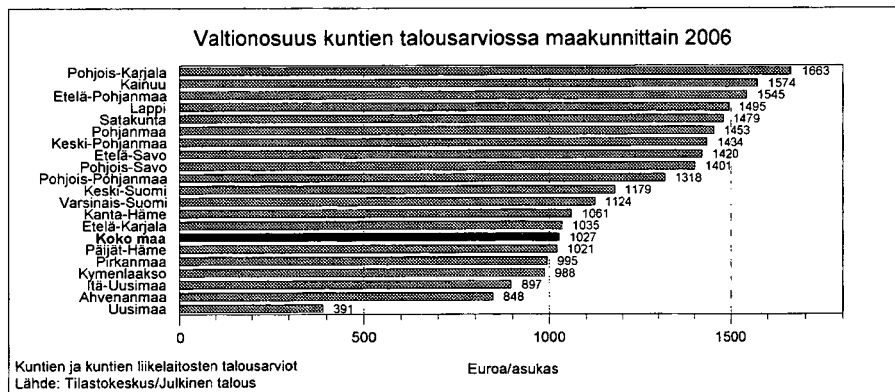
Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Euroa/asukas

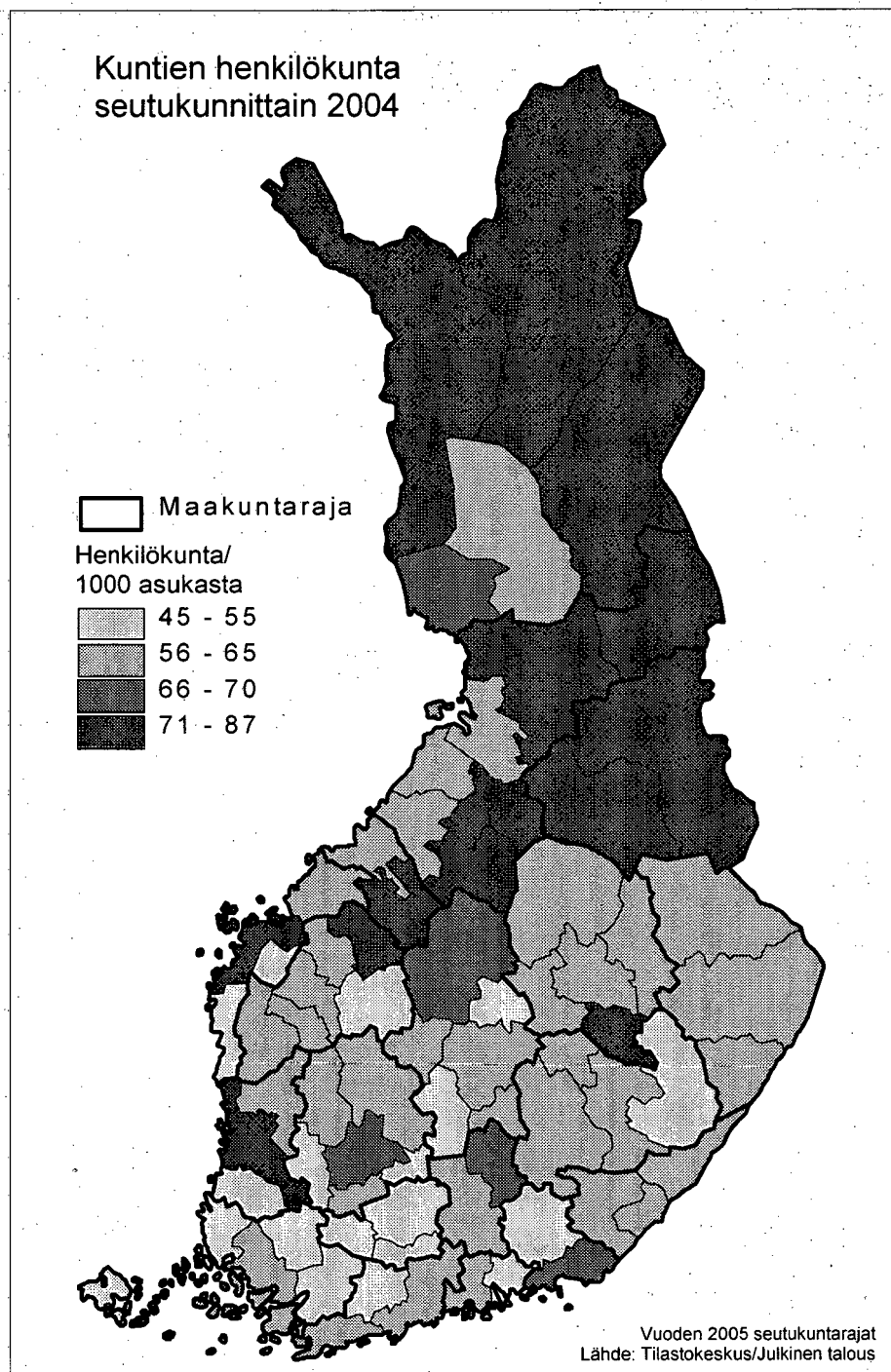
Kuva 7.5. Vuosikate kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.

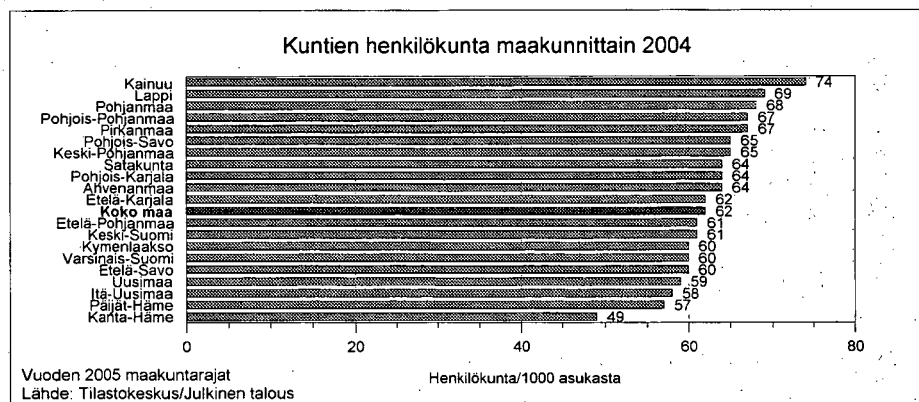
Kuva 7.6. Valtionosuus kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.

Kuva 7.7. Valtionosuus kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.

Kuva 7.8. Kuntien henkilökunta seutukunnittain 2004.

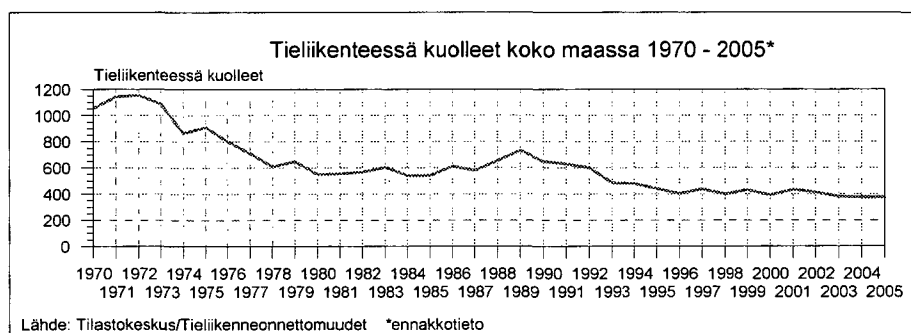
Kuva 7.9. Kuntien henkilökunta maakunnittain 2004.

Liikenne ja matkailu

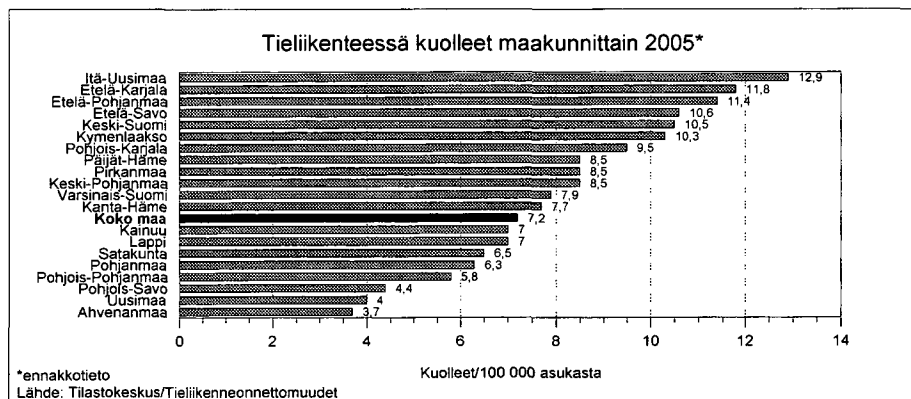
Suomessa oli tuhatta asukasta kohti 462 henkilöautoa vuonna 2005. Autoistunein maakunta oli Ahvenanmaa, ja suhteellisesti vähiten autoja omistivat uusimaalaiset. Seutukunnista autoistuneimpia olivat Ålands landsbygd ja Kyrönmaa, joissa henkilöautoja oli yli 580 tuhatta asukasta kohti. Suhteellisesti vähiten autoja oli Helsingin seutukunnassa asuvilla.

Tieliikennekuolemat ovat vähentyneet 1970-luvun alusta lähtien. 1990-luvun puolivälin jälkeen tieliikenteessä kuolleiden määrä on pysytellyt suhteellisen tasaisena, noin neljässä sadassa. Suhteellisesti eniten kuolemantapauksia sattui vuonna 2005 (ennakkotieto) Itä-Uudellamaalla, lähes 13 tapusta 100 000 asukasta kohti. Ahvenanmaalla liikennekuolemia sattui suhteellisesti vähiten.

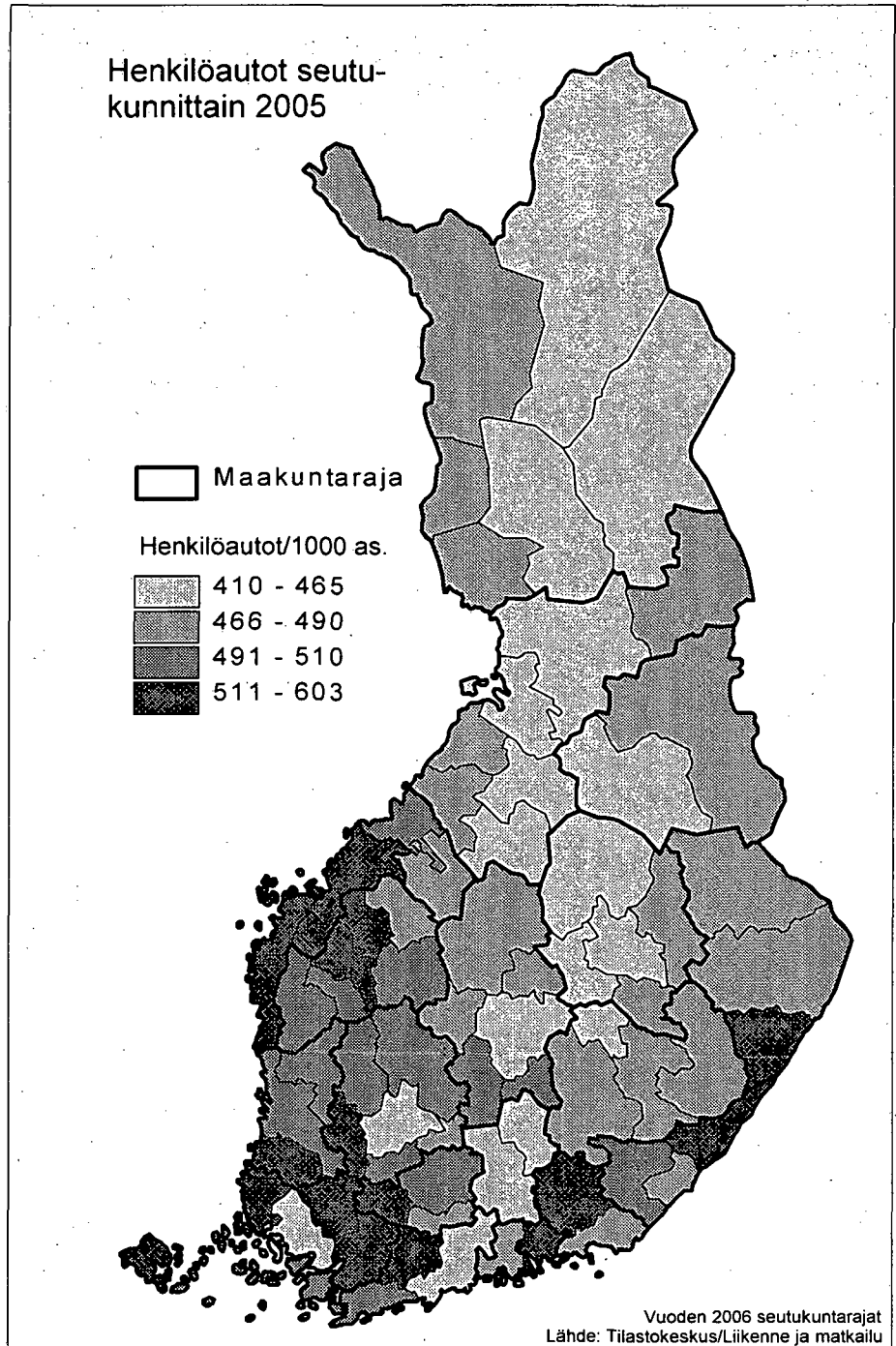
Tieliikenteessä loukkaantuneita oli samana vuonna suhteellisesti vähiten Ahvenanmaalla ja eniten Lapissa. Seutukunnista loukkaantumisia tapahtui suhteellisesti eniten Tunturi-Lapin seutukunnassa, vähiten puolestaan Ålands skärgårdin seutukunnassa.

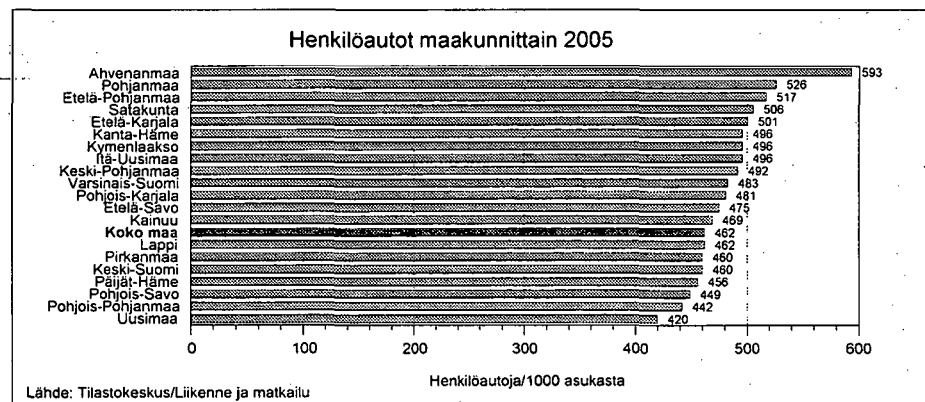
Kuva 8.1. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2005.

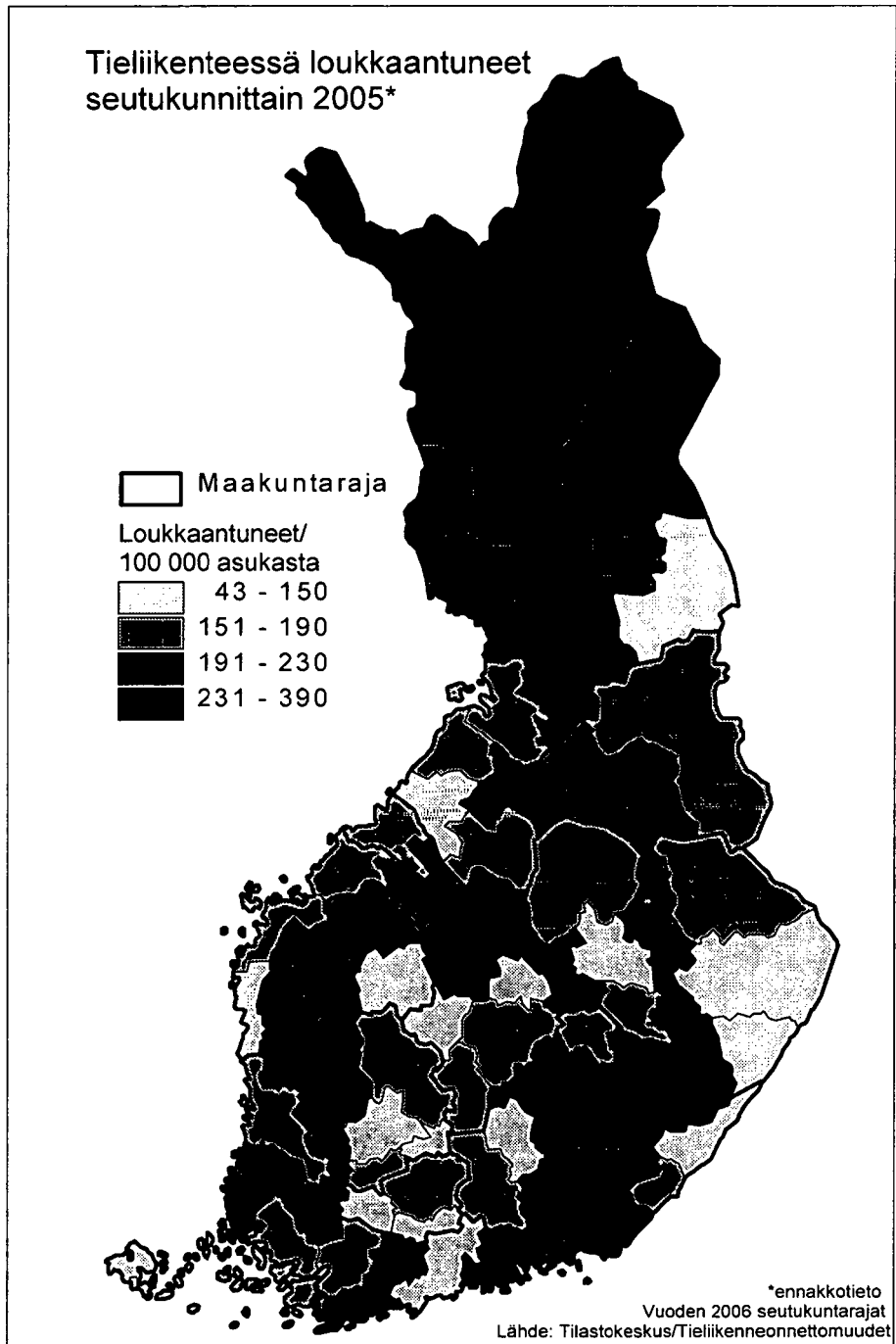
Kuva 8.2. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2005.

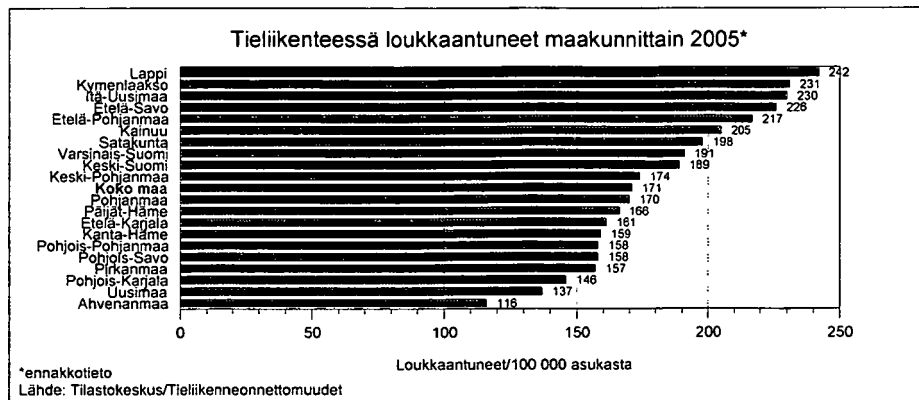
Kuva 8.3. Henkilöautot seutukunnittain 2005.

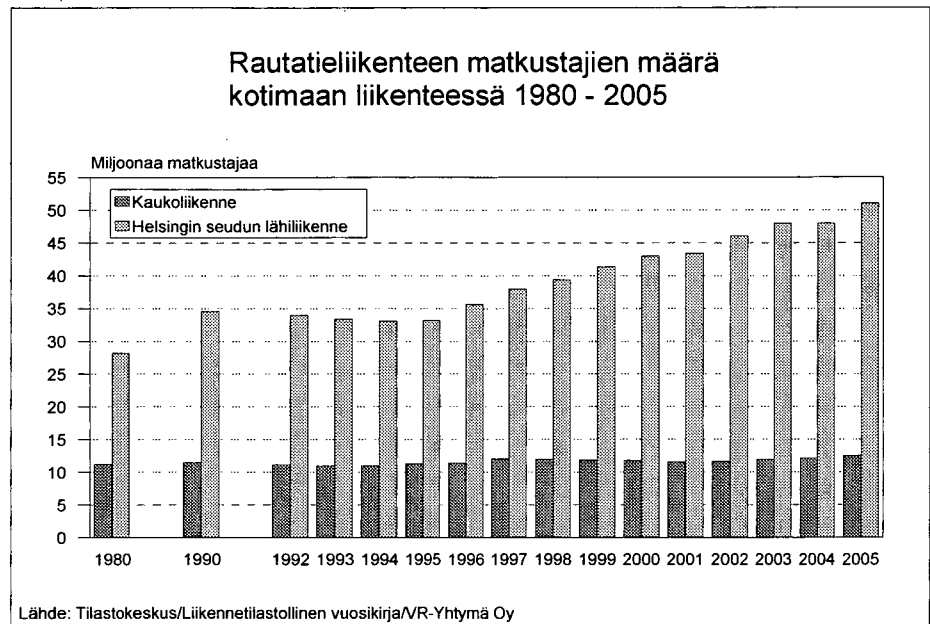
Kuva 8.4. Henkilöautot maakunnittain 2005.

Kuva 8.5. Tieliikenteessä loukkaantuneet seutukunnittain 2005.

Kuva 8.6. Tieliikenteessä loukkaantuneet maakunnittain 2005.

Kuva 8.7. Rautatieliikenteen matkustajien määrä kotimaan liikenteessä 1980–2005.

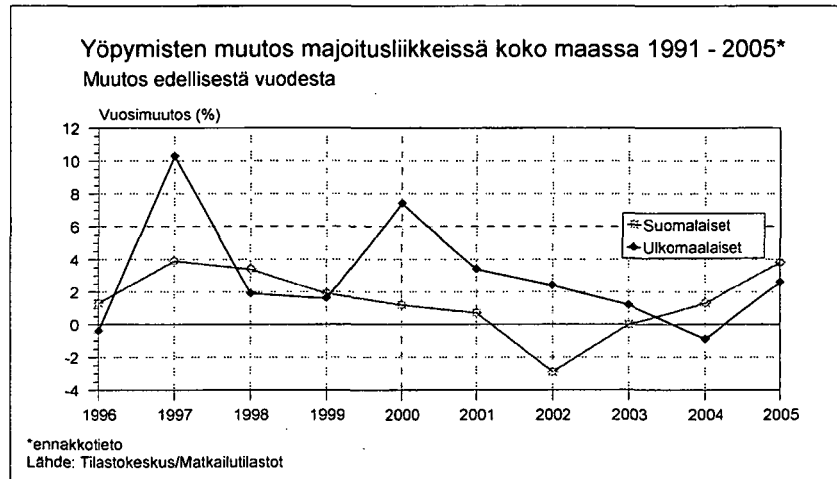
Rautatieliikenteessä matkustajien määrä on kasvanut vuodesta 1995 alkaen voimakkaasti Helsingin seudun lähiliikenteessä. Kaukoliikenteen matkustajamäärät ovat vaihdelleet vain vähän viime vuosina. Junaa käytti kulkuvälineenä vuonna 2005 yhteensä 12,5 miljoonaa matkustajaa kaukoliikenteessä ja 51 miljoonaa matkustajaa Helsingin lähiliikenteessä.

Matkailu

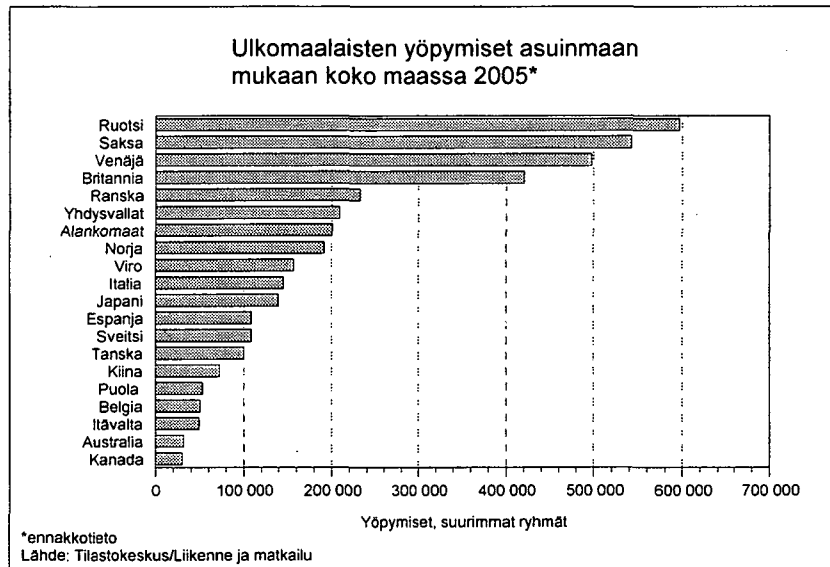
Koko maan majoitusliikkeissä kirjattiin vuonna 2005 ennakkotiedon mukaan 17,1 miljoonaa yöpymistä. Yöpyemisten kokonaismäärä lisääntyi 3,4 % vuoteen 2004 verrattuna. Kotimaisten matkailijoiden yöpymiset lisääntyivät lähes neljä prosenttia ja ulkomaisten matkailijoiden yöpymisten määrä kasvoi 2,6 %. Ulkomaalaisten tekemistä yöpymisistä suurimman ryhmän muodostivat ruotsalaiset. Seuraavaksi eniten yöpymisvuorokausia kirjattiin Saksan ja Venäjän matkailijoilta.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan majoitus- ja ravitsemistoimipaikkoja oli tammikuussa 2006 koko maassa yli 14 700 kappaletta. Toimipaikkojen määrä oli asukaslukuun suhteutettuna suurin Ålands skärgårdin ja pienin Eteläisten seinänaapurien seutukunnassa. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus kaikista toimipaikoista oli suurin Tunturi-Lapin, Ålands skärgårdin ja Pohjois-Lapin seutukunnissa.

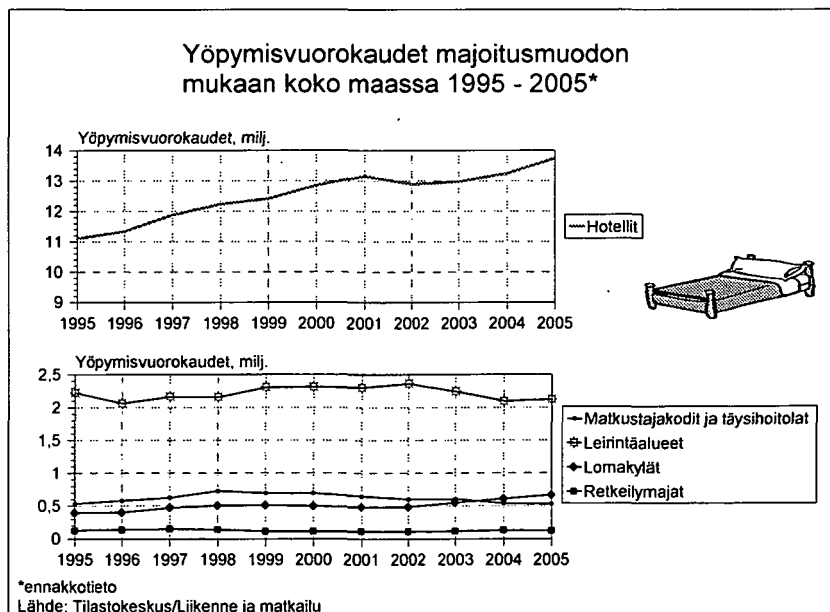
Majoituskapasiteetti on suurin Uudellamaalla, missä oli vuoden 2006 alussa yhteensä lähes 12 800 huonetta ja mökkiä. Lapissa majoituskapasiteettia oli seuraavaksi eniten, lähes 7 500 huonetta ja mökkiä.

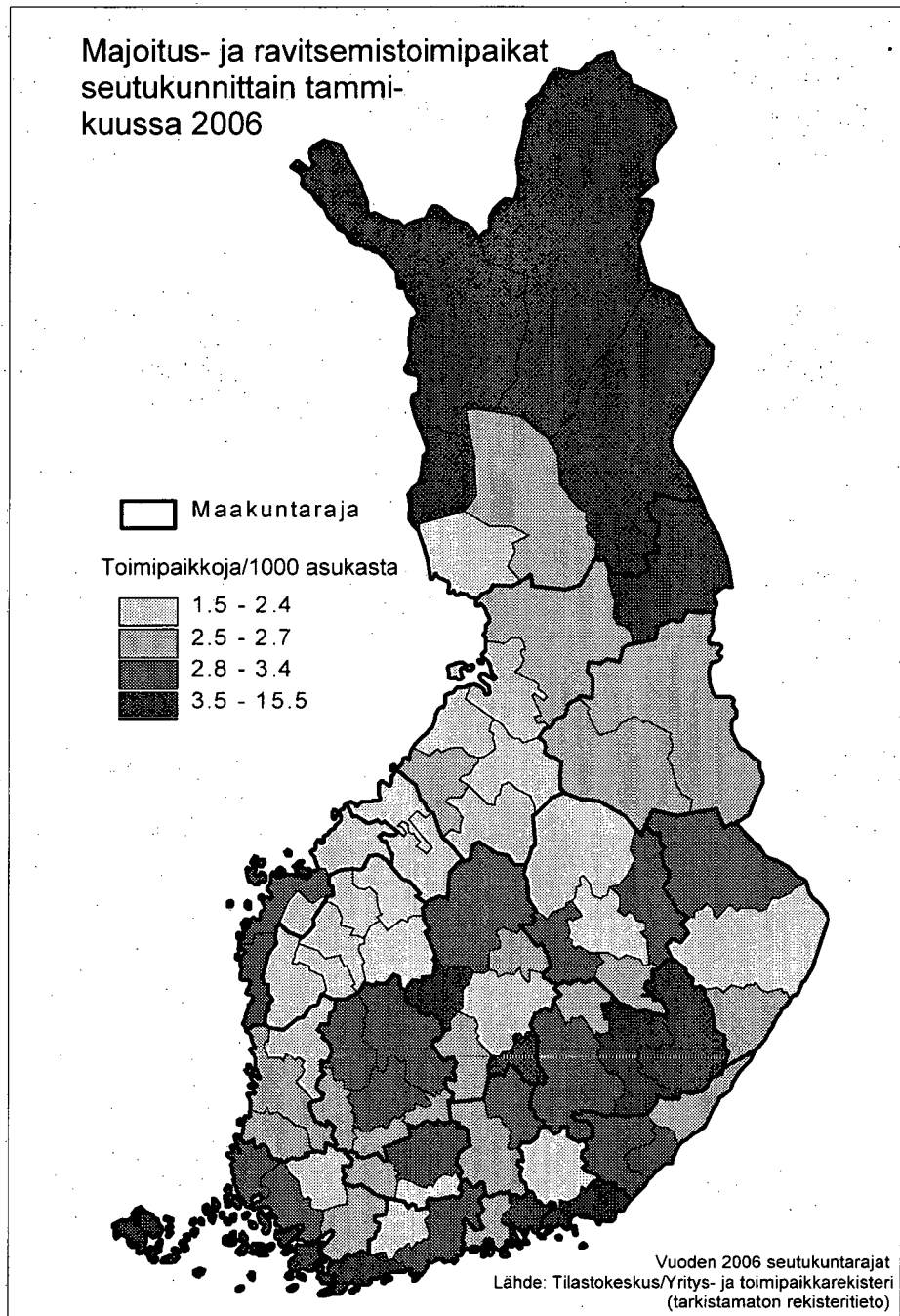
Kuva 8.8. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1991–2005.

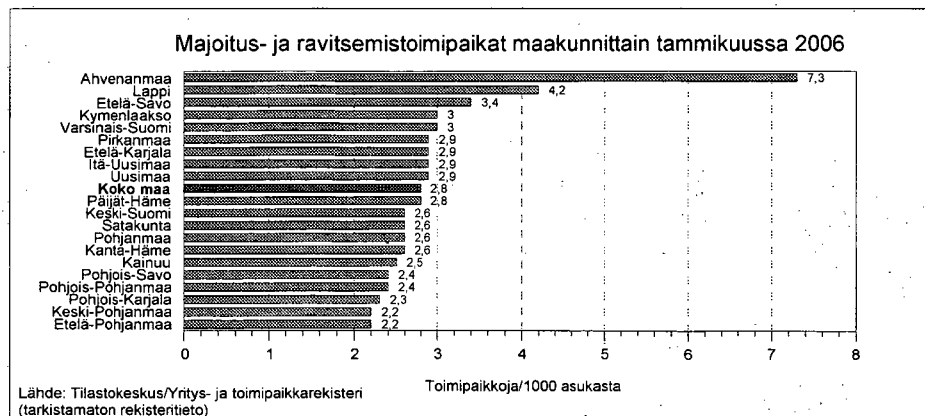
Kuva 8.9. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2005.

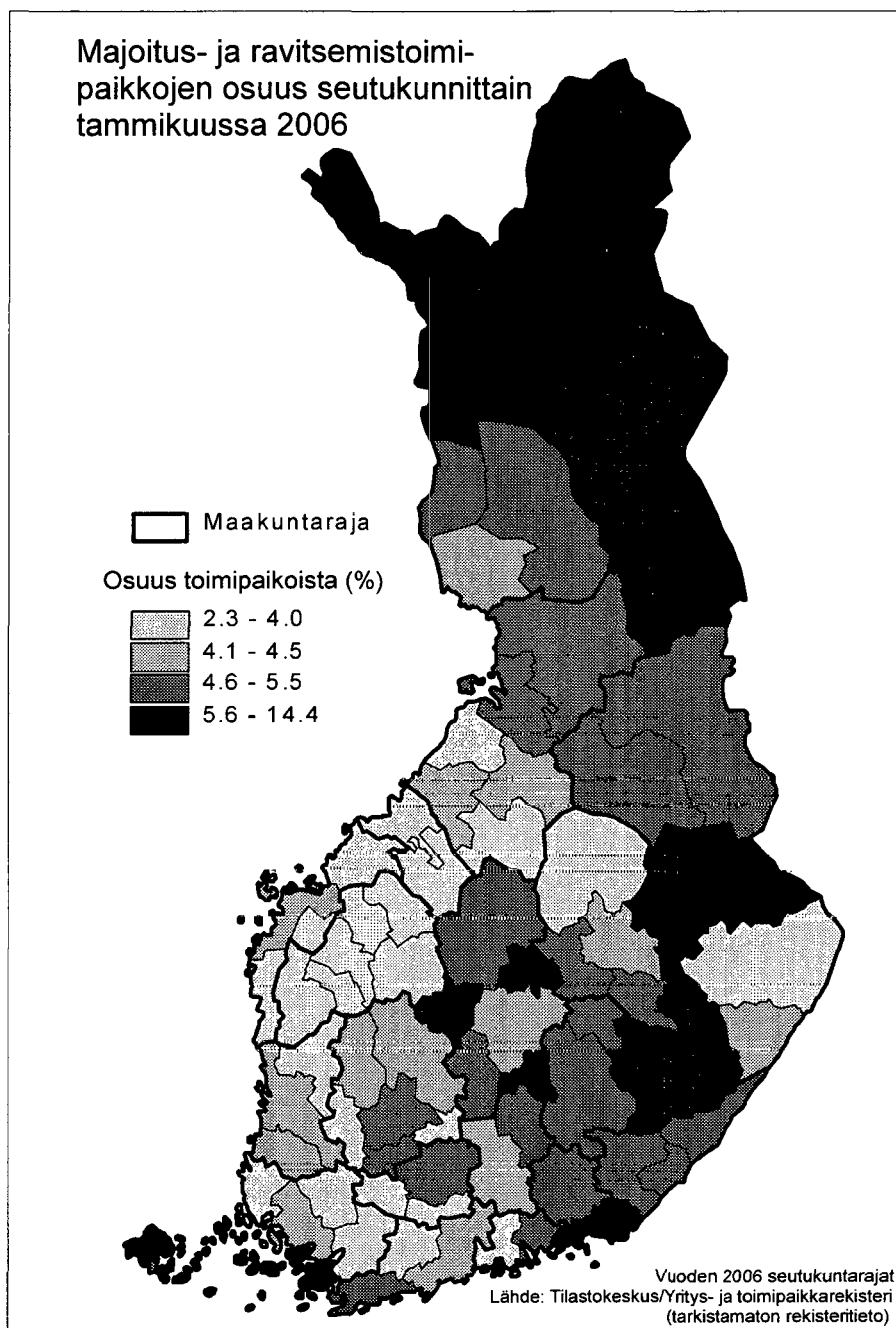
Kuva 8.10. Yöpymisvuorokaudet majoitusmuodon mukaan koko maassa 1993–2005.

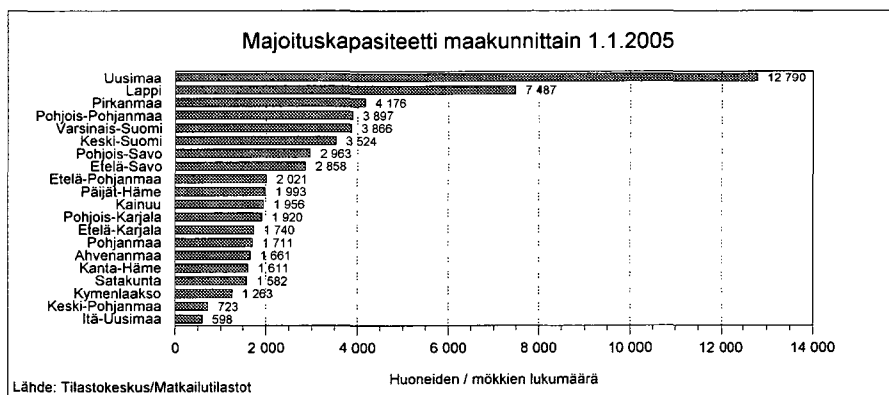
Kuva 8.11. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2006.

Kuva 8.12. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2006.

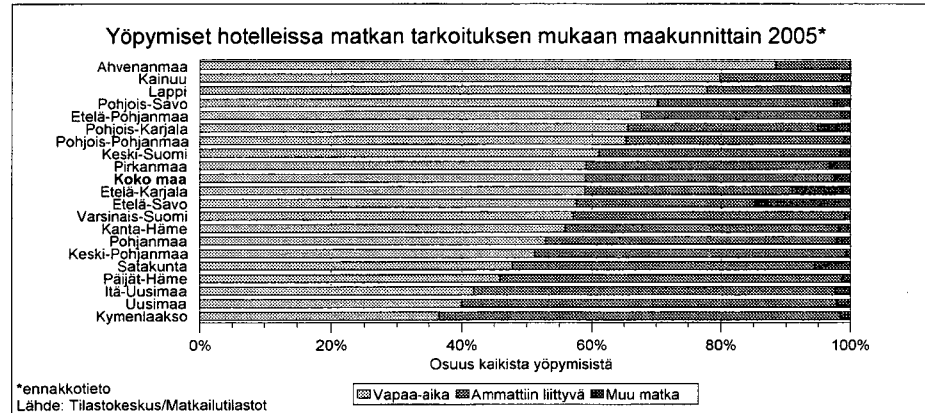
Kuva 8.13. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus seutukunnittain 2006.

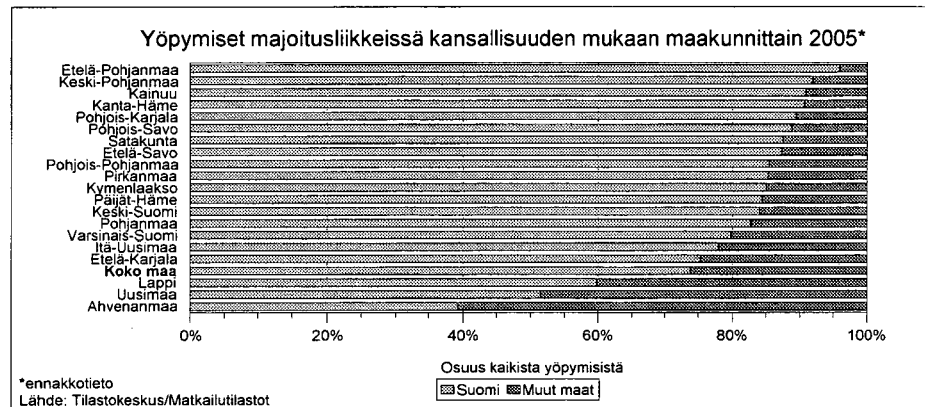
Kuva 8.14. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1.1.2005.

Kaikista yöpymisistä vapaa-ajan yöpymisten osuus oli vuonna 2005 (ennakkotieto) 59 %. Ahvenanmaalla vapaa-ajan matkojen osuus oli suurin, kun taas Kymenlaakson hotelleissa ammattiin liittyvien matkojen osuus oli suurin, 61,9 %.

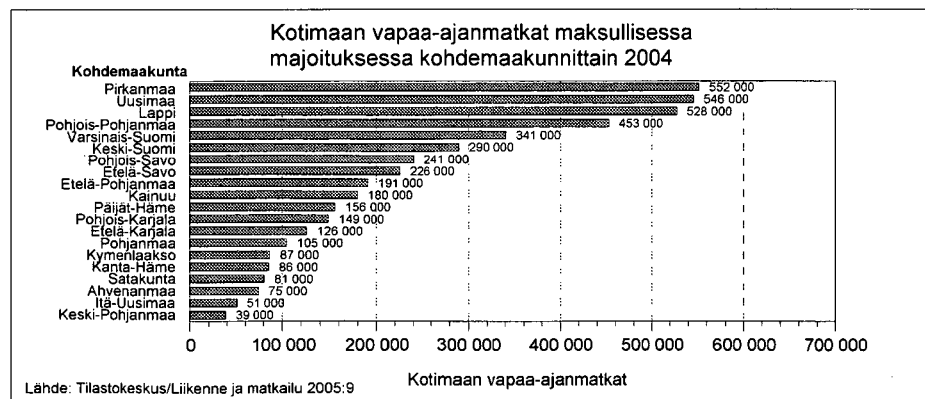
Suomalaisten tekemistä kotimaan maksullisen majoituksen vapaa-ajanmatkoista eniten suuntautui Pirkanmaalle vuonna 2004. Sinne tehtiin 552 000 matkaa. Toiseksi suosituin matkakohde oli Uusimaa, jonne matkoja tehtiin 546 000.

Kuva 8.15. Yöpymiset hotelleissa matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2005.

Kuva 8.16. Yöpymiset majoitusliikkeissä kansallisuuden mukaan maakunnittain 2005.

Kuva 8.17. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2004.

Maa-, metsä- ja kalatalous

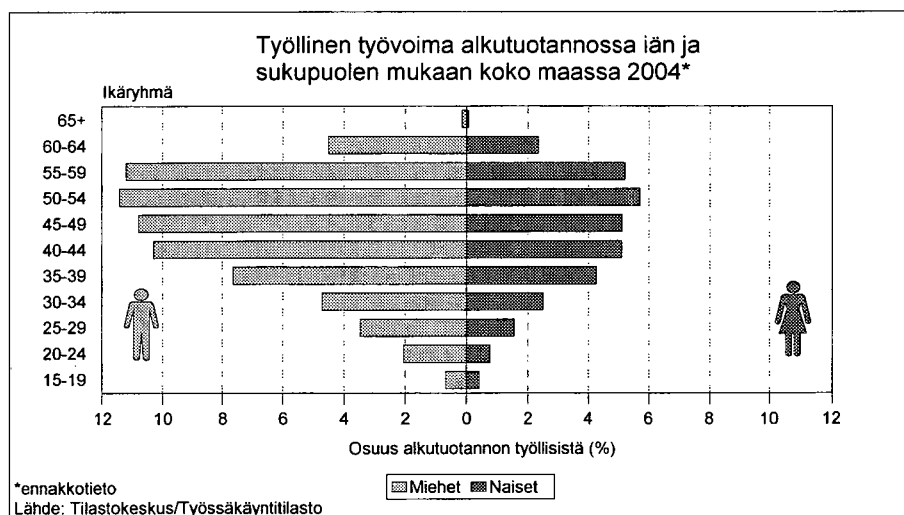
Vuonna 2004 (ennakkotieto) 50–54-vuotiaat muodostivat suurimman alkutuotannon työllisten ikäluokan. Alkutuotannossa työskentelevistä kaksi kolmasosaa oli miehiä.

Kaustisen seutukunta oli alkutuotantovaltaisimmin vuonna 2004. Lähes 23 % alueen työllisistä työskenteli maa-, metsä- tai kalatalouden toimialoilla. Helsingin, Mariehamns stadin ja Tampereen seutukunnissa vastaava osuus oli alle prosenttin. Maakunnista alkutuotantovaltaisimpia ovat Etelä- ja Keski-Pohjanmaa. Uudenmaan alueella alkutuotannon merkitys työllistäjänä on vähäisin.

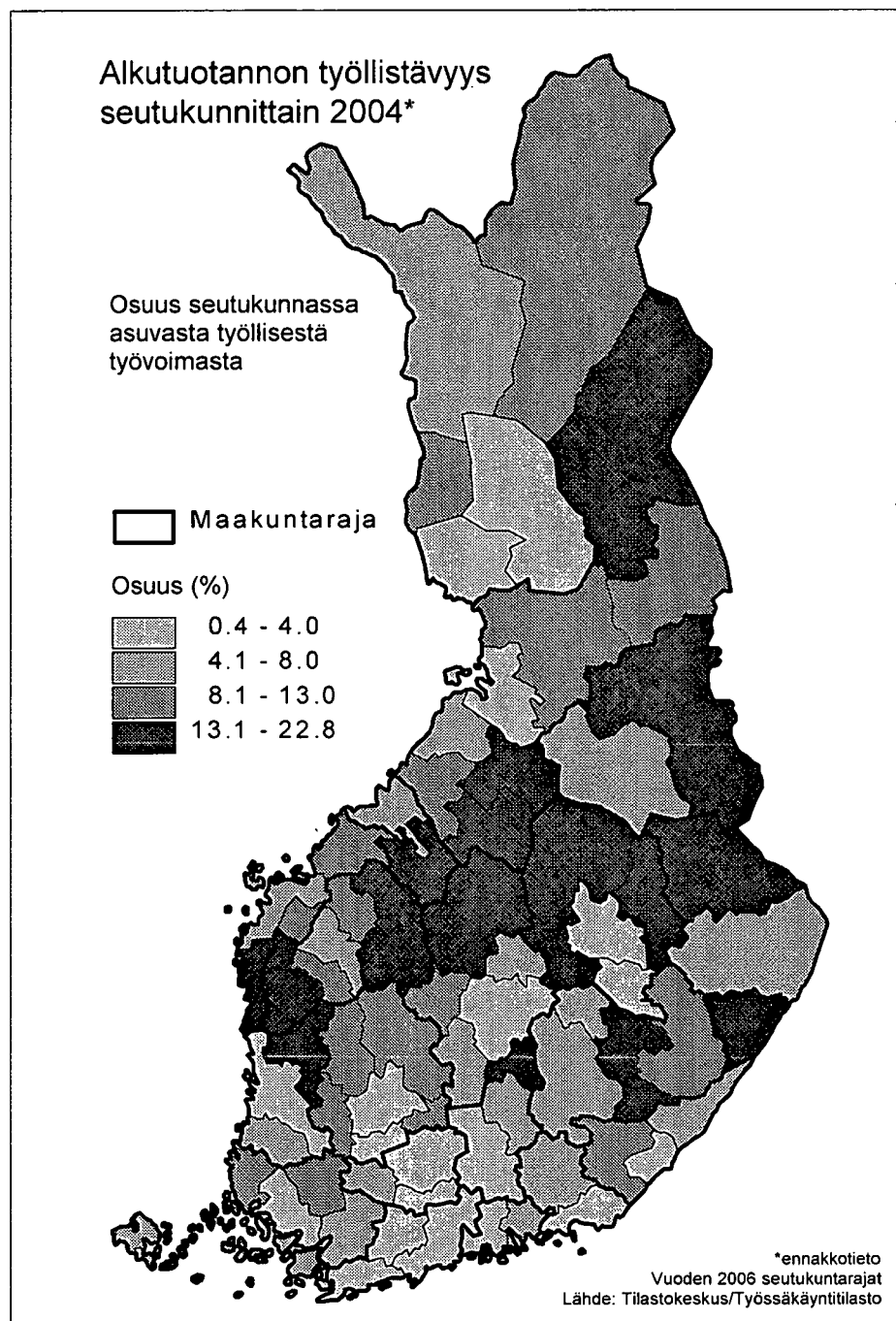
Työpaikat ovat vähentyneet alkutuotannossa vuodesta 2000 vuoteen 2004 (ennakkotieto) kaikissa Suomen seutukunnissa. Mariehamns stadin seutukunnassa ne vähenivät eniten, yli 47 %. Suhteellisesti vähiten alkutuotannon työpaikkoja menettivät Tornionlaakson ja Itä-Lapin seutukunnat.

Peltoalaltaan suurimmat maatilat sijaitsivat vuonna 2003 Itä-Uudellamaalla ja Uudellamaalla. Etelä-Savossa ja Lapissa tilojen keskimääräiset peltoalat jäivät pienimmiksi. Seutukunnittain peltoalat vaihtelivat Loviisan seutukunnan lähes 45 hehtaarista Pohjois-Lapin seutukunnan reiluun 12 hehtaariin tilaa kohti. Tilojen keskimääräiset metsäalat olivat puolestaan suurimmat Lapissa ja Kainuussa. Keskimäärin eniten metsää oli Rovaniemen seutukunnan ja vähiten Loimaan seutukunnan tiloilla.

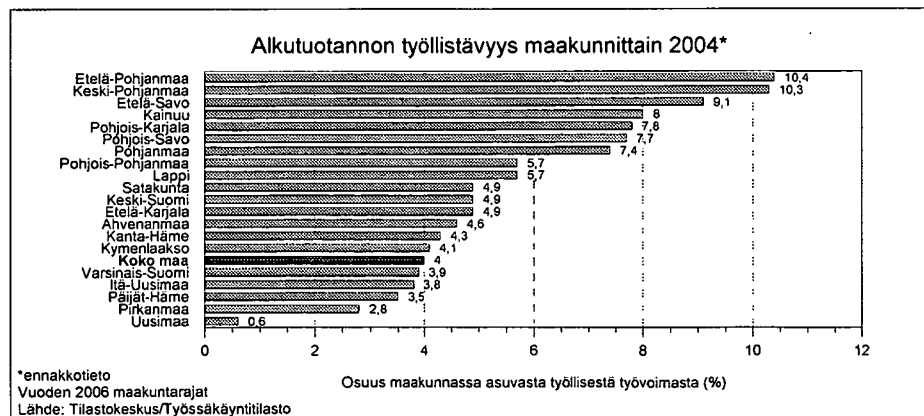
Tilojen keskimääräinen verotettava tulo oli samana vuonna suurin Riihimäen seutukunnassa ja pienin Pohjois-Lapin seutukunnan alueella. Maakunnista Uudellamaalla tilojen tulot olivat suurimmat, Lapissa pienimmät. Seutukunnista maatilatalouden velat olivat suurimmat Salon seutukunnassa ja pienimmät Pohjois-Lapin seutukunnassa. Maatilatalouden tulo- ja velkatietoja ei voida esittää viiden seutukunnan osalta, koska kuntatiedoissa on näiden alueella salassapitosäynnösten mukaisia tietoja. Seutukunnittaiset maatilatalouden luvut on laskettu kunnittaisista tiedoista.

Kuva 9.1. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.

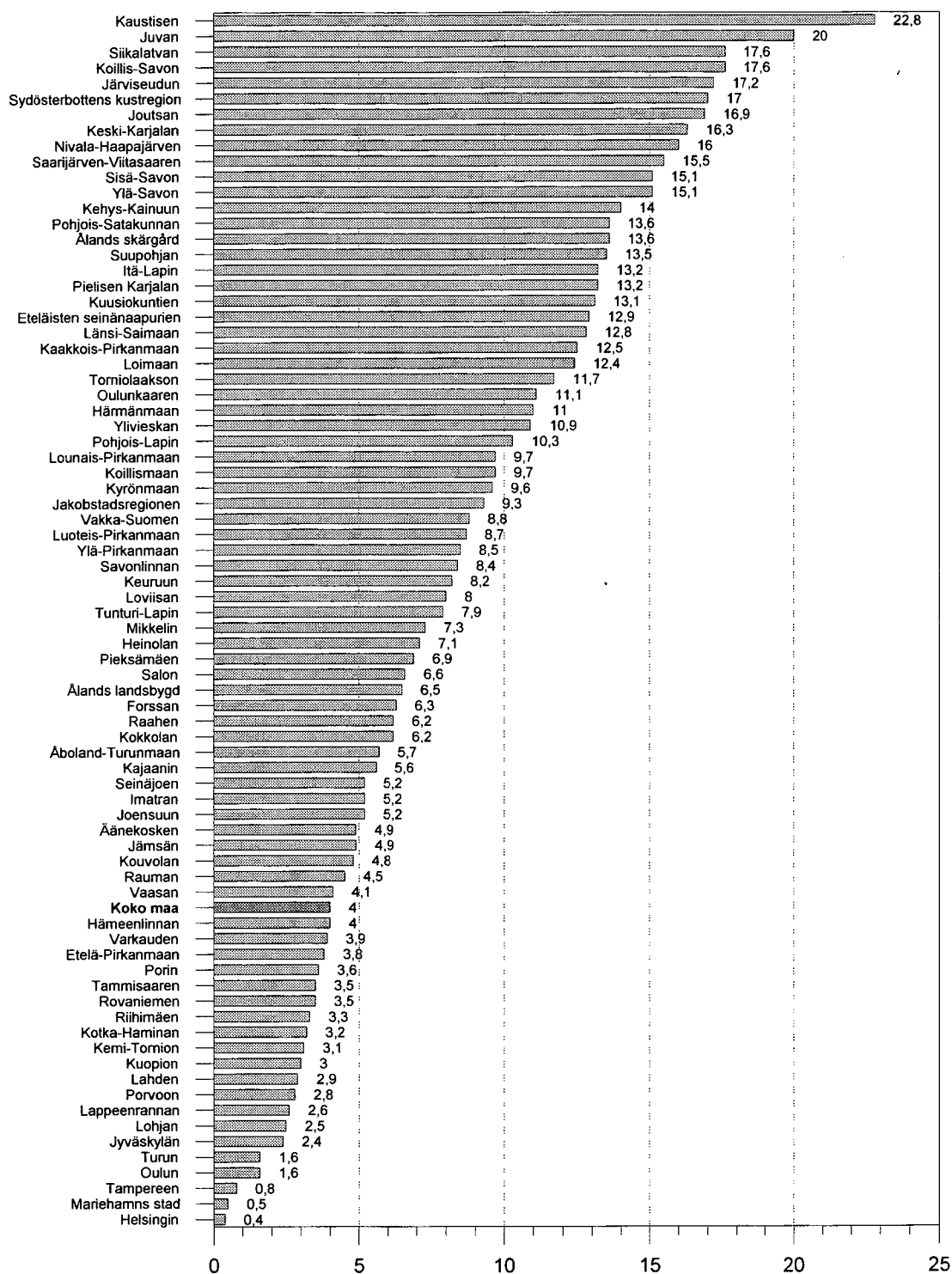

Kuva 9.2. Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2004.

Kuva 9.3. Alkutuotannon työllistävyys maakunnittain 2004.

Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2004*

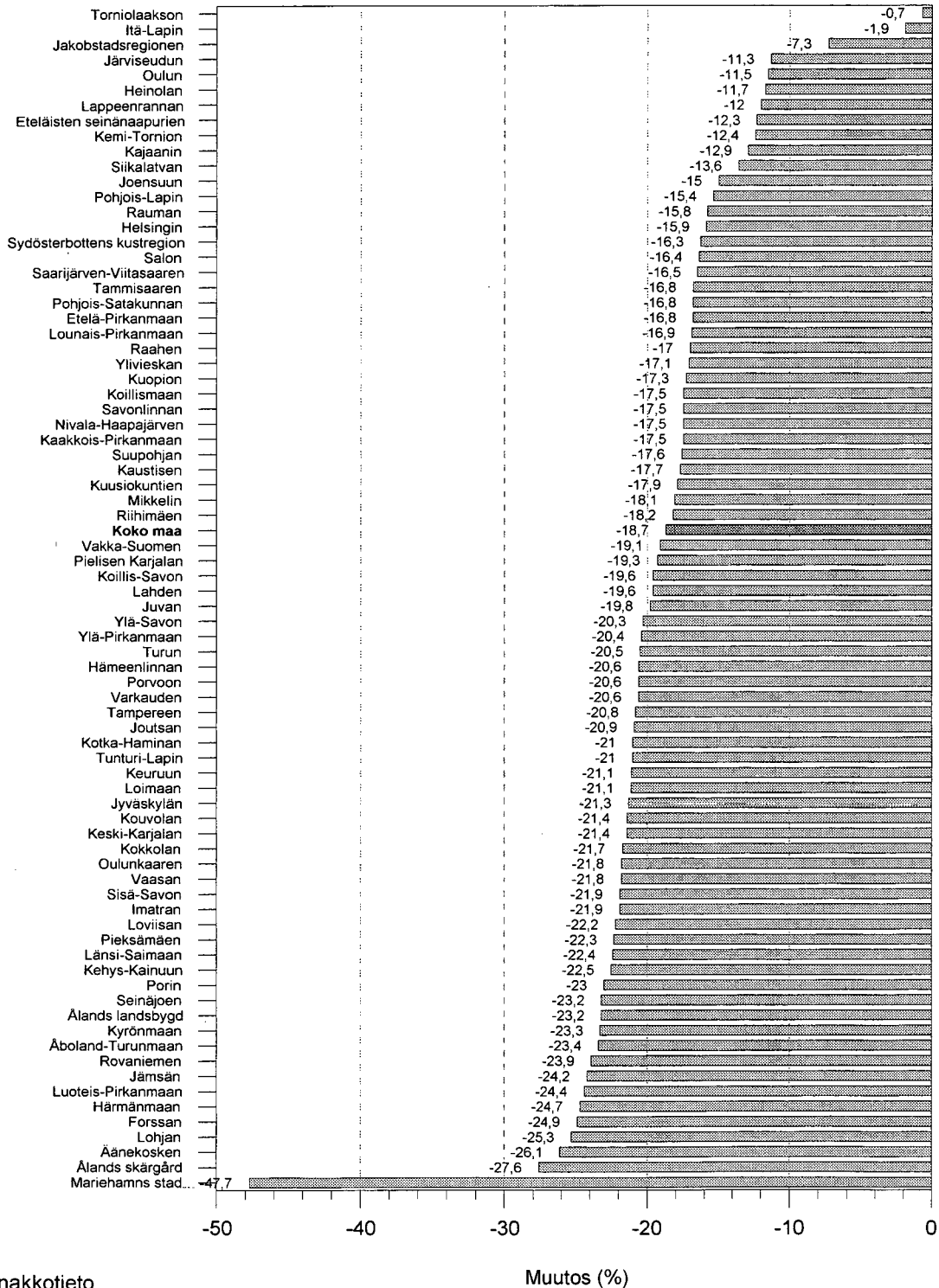
*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 9.4. Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2004.

Alkutuotannon työpaikkojen muutos seutukunnittain 2000 - 2004*

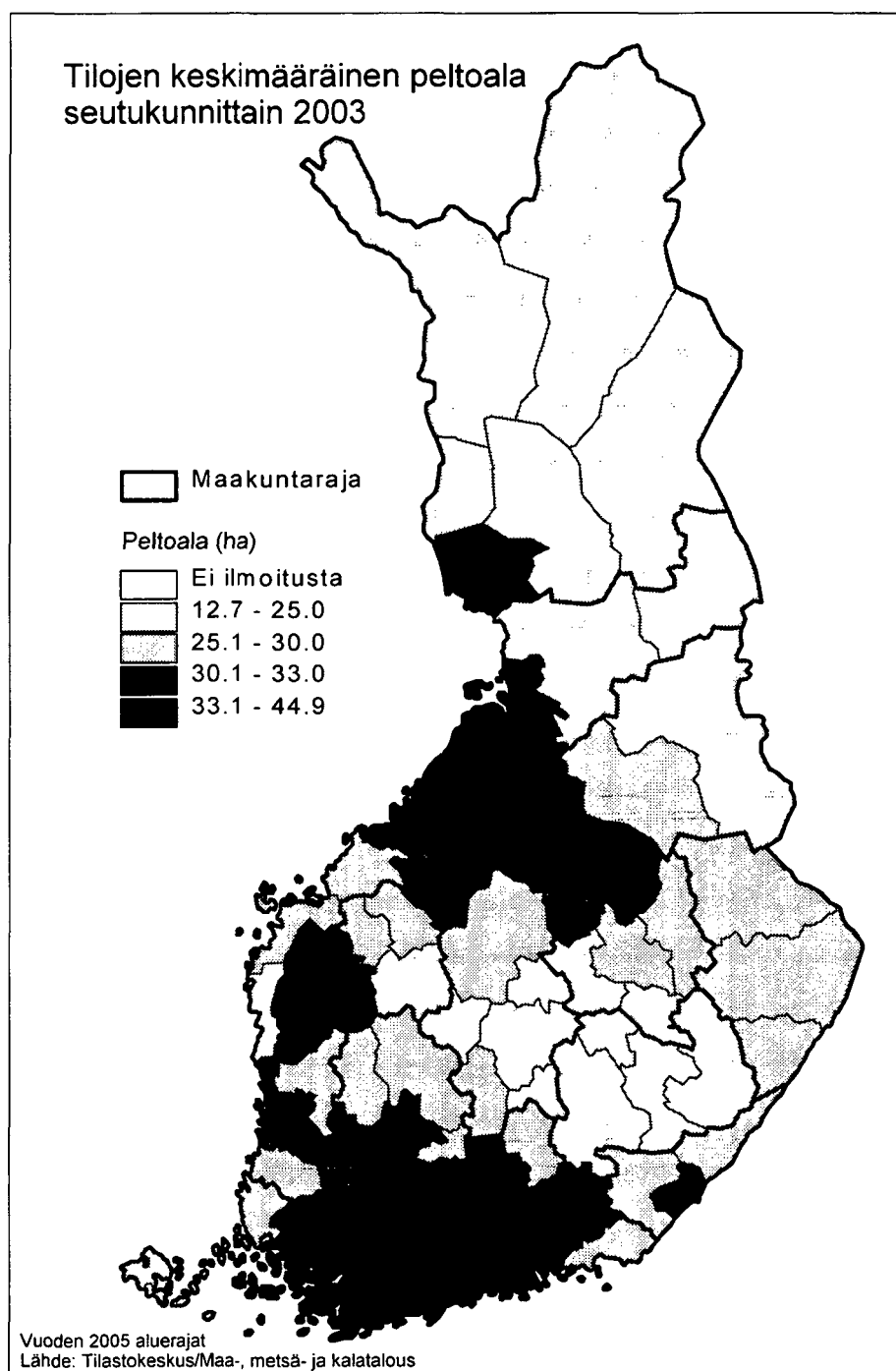

*ennakkotieto

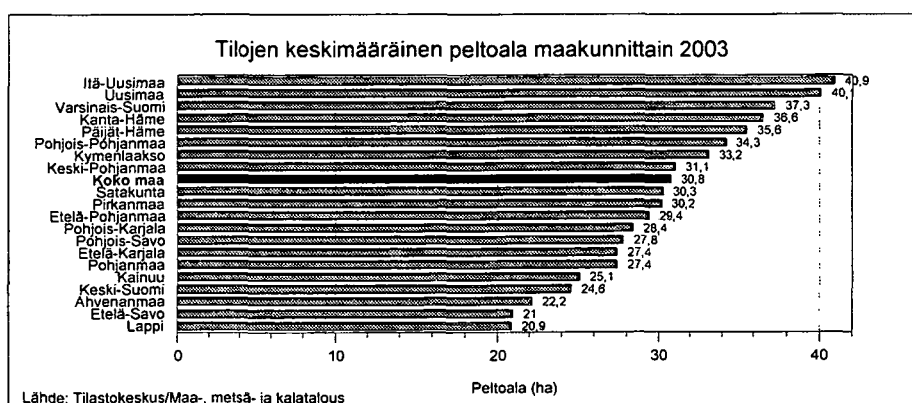
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

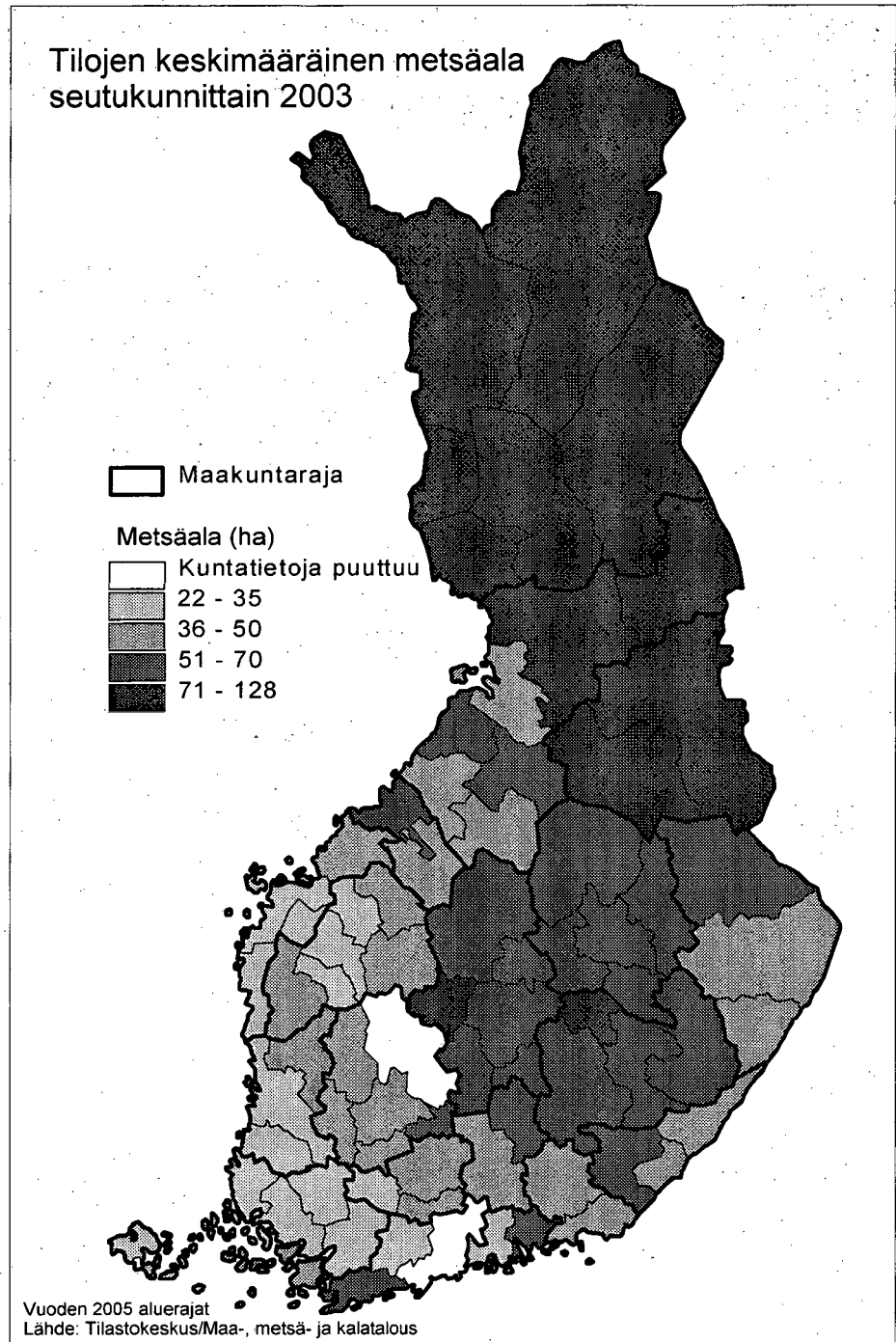
Kuva 9.5. Alkutuotannon työpaikkojen muutos seutukunnittain 2000–2004.

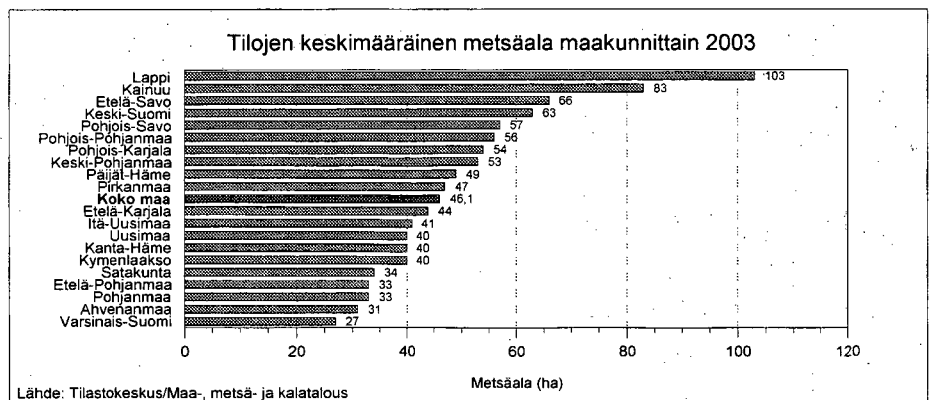
Kuva 9.6. Tilojen keskimääräinen peltoala seutukunnittain 2003.

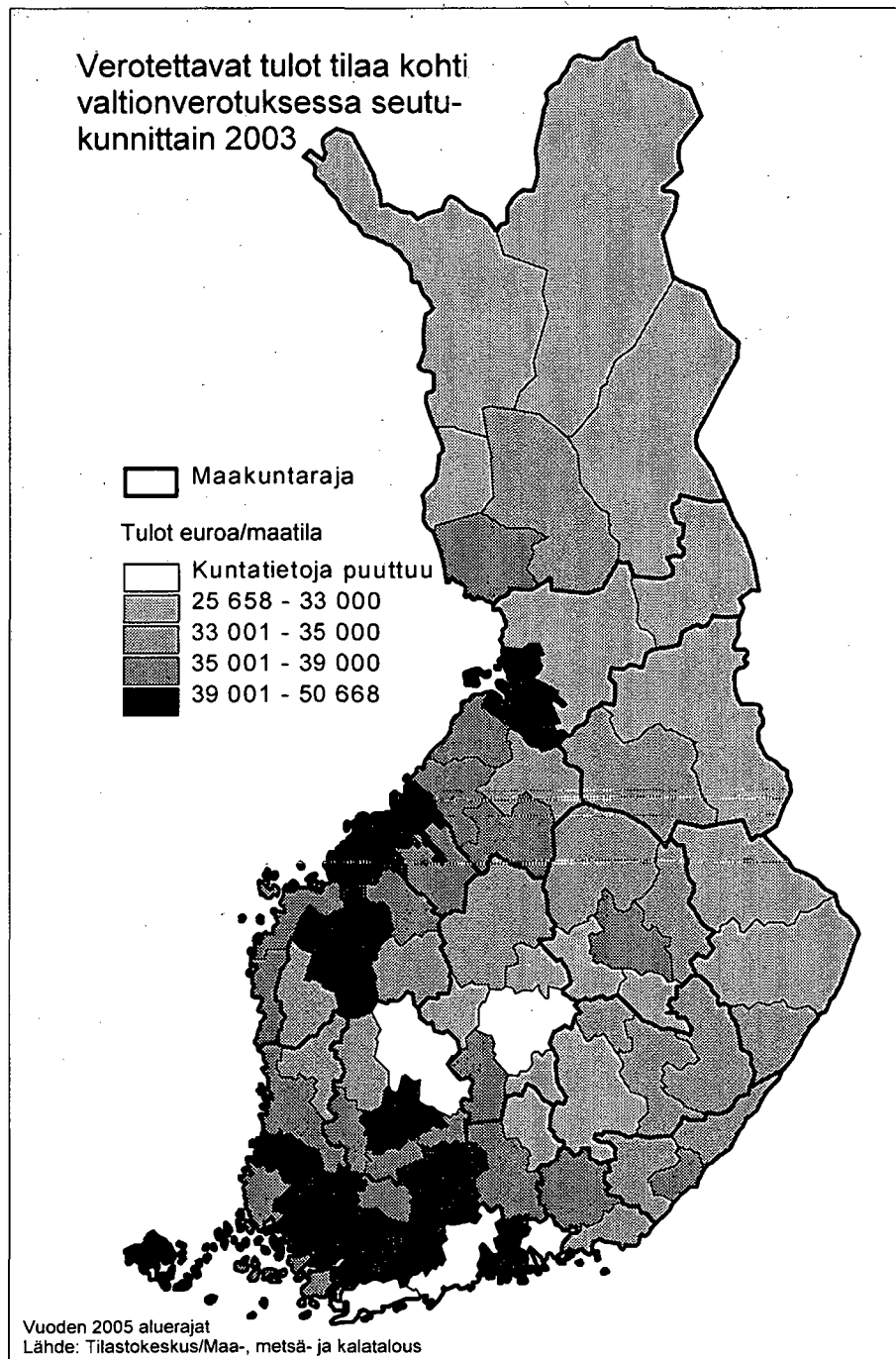
Kuva 9.7. Tilojen keskimääräinen peltoala maakunnittain 2003.

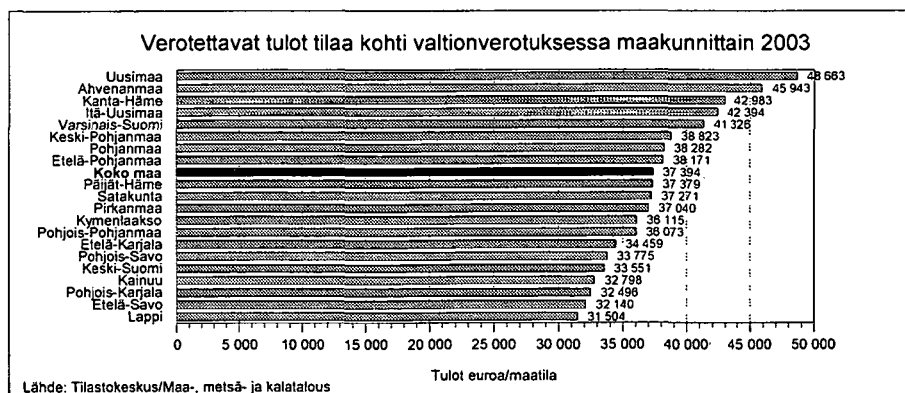
Kuva 9.8. Tilojen keskimääräinen metsäala seutukunnittain 2003.

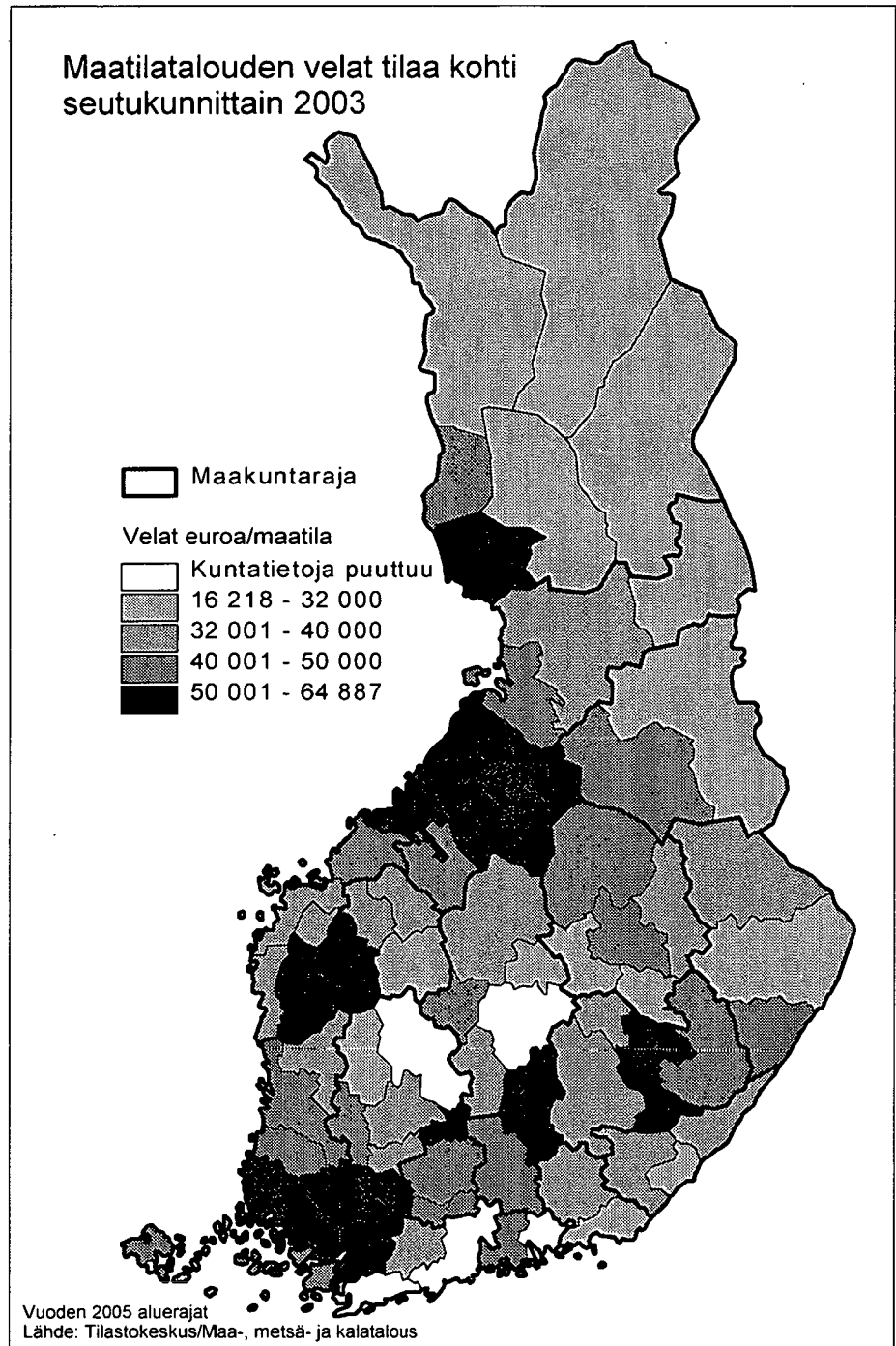
Kuva 9.9. Tilojen keskimääräinen metsäala maakunnittain 2003.

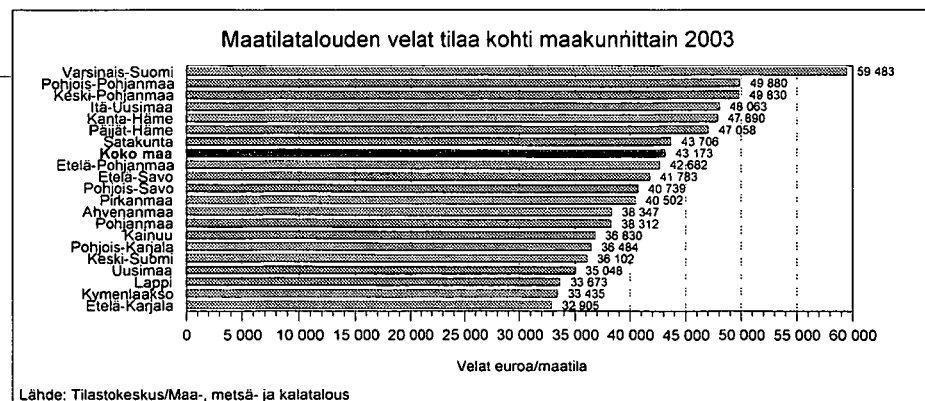
Kuva 9.10. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa seutukunnittain 2003.

Kuva 9.11. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa maakunnittain 2003.

Kuva 9.12. Maatilatalouden velat tilaa kohti seutukunnittain 2003.

Kuva 9.13. Maatilatalouden velat tilaa kohti maakunnittain 2003.

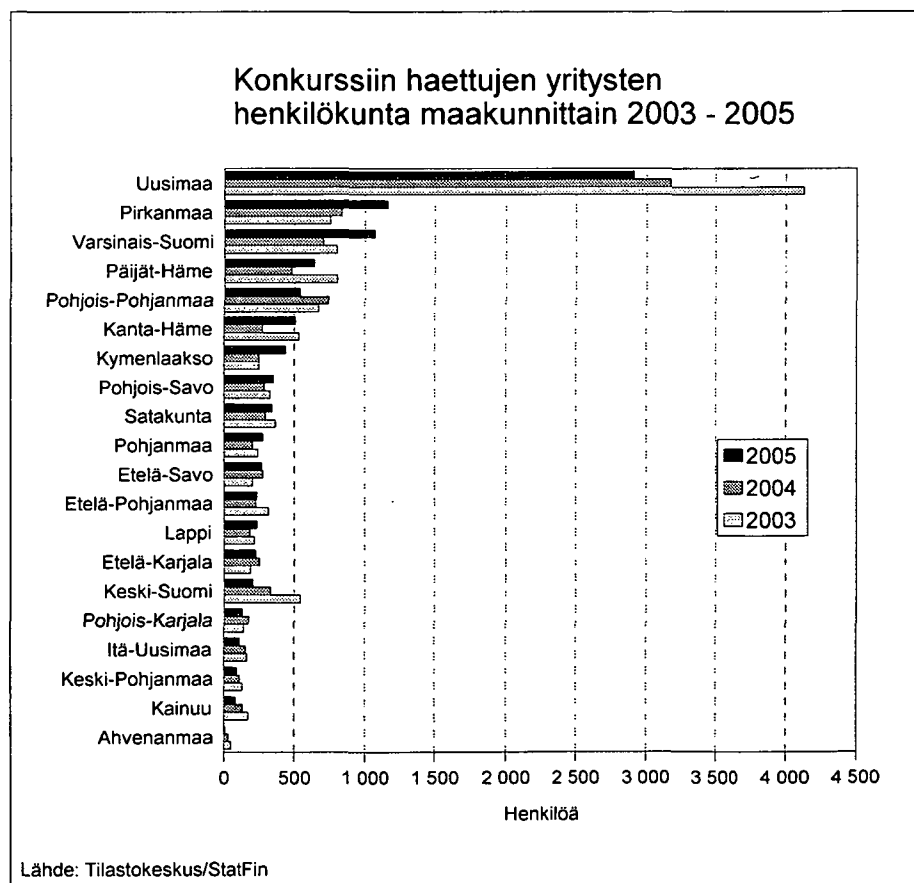
Oikeus

Vuonna 2005 haettiin koko maassa vajaa 2 300 yritystä konkurssiin. Henkilökuntaa näillä yrityksillä oli 9 900. Uudenmaan osuus konkurssiyritysten henkilökunnasta oli 29 %. Pirkanmaalla konkurssiyritysten henkilökuntaa oli toiseksi eniten.

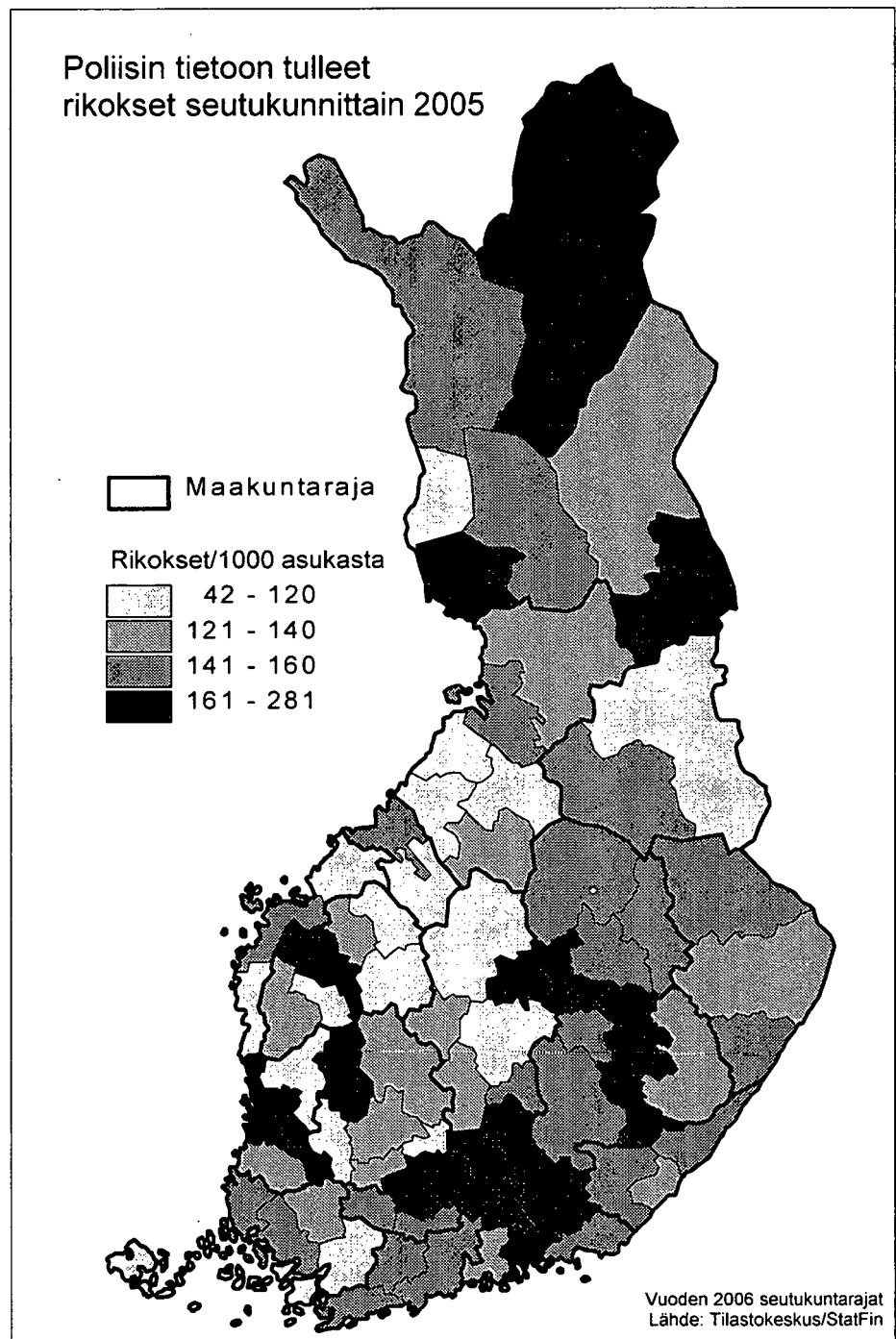
Rikostilastoilla kuvataan niiden rikosten määriä, joista on tehty rikosilmoitus, rangaistusvaatimusilmoitus tai annettu rikesakko. *Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset* jaetaan kuuteen ryhmään; omaisuusrikokset, henkeen ja terveyteen kohdistuneet rikokset, seksuaalirikokset, rikokset oikeuden käyttöä vastaan, liikenne rikokset sekä muut rikoslakia vastaan tehdyt rikokset. *Poliisin tietoon tulleet rikokset* sisältää rikoslakia vastaan tehdyt rikokset sekä muita lakeja vastaan tehdyt rikokset.

Poliisin tietoon tuli kaikkiaan 781 800 rikosta vuonna 2005. Näistä rikoslakia vastaan tehtyjä rikoksia oli 526 500. Asukaslukuun nähden eniten rikoksia poliisin tietoon tuli Sisä-Savon, Juvan ja Varkauden seutukunnissa. Vastaavasti rikoslakirikoksia tehtiin eniten Mariehamns stadin, Loviisan ja Heinolan seutukunnissa. Ålands skärgårdin alueella rikosten määrä oli suhteellisesti pienin vuonna 2005.

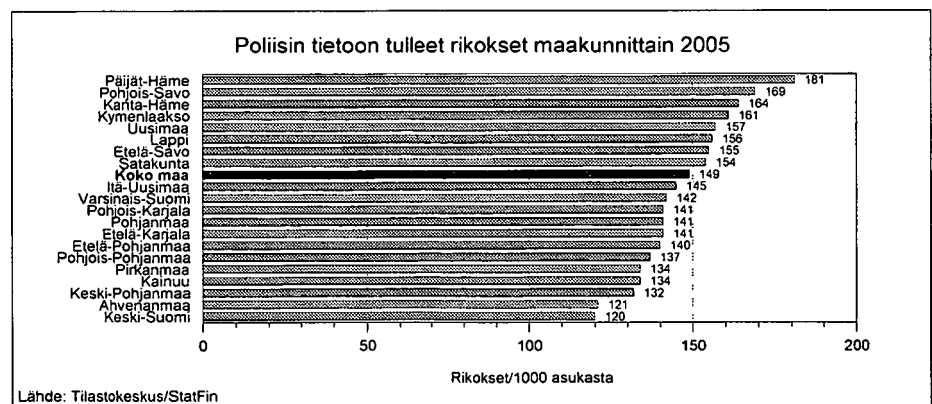
Maakunnista Päijät-Hämeessä tehtiin asukaslukuun nähden eniten poliisin tietoon tulleita rikoksia sekä rikoslakirikoksia. Rikoslakirikoksia tapahtui suhteellisesti vähiten Keski-Pohjanmaalla.

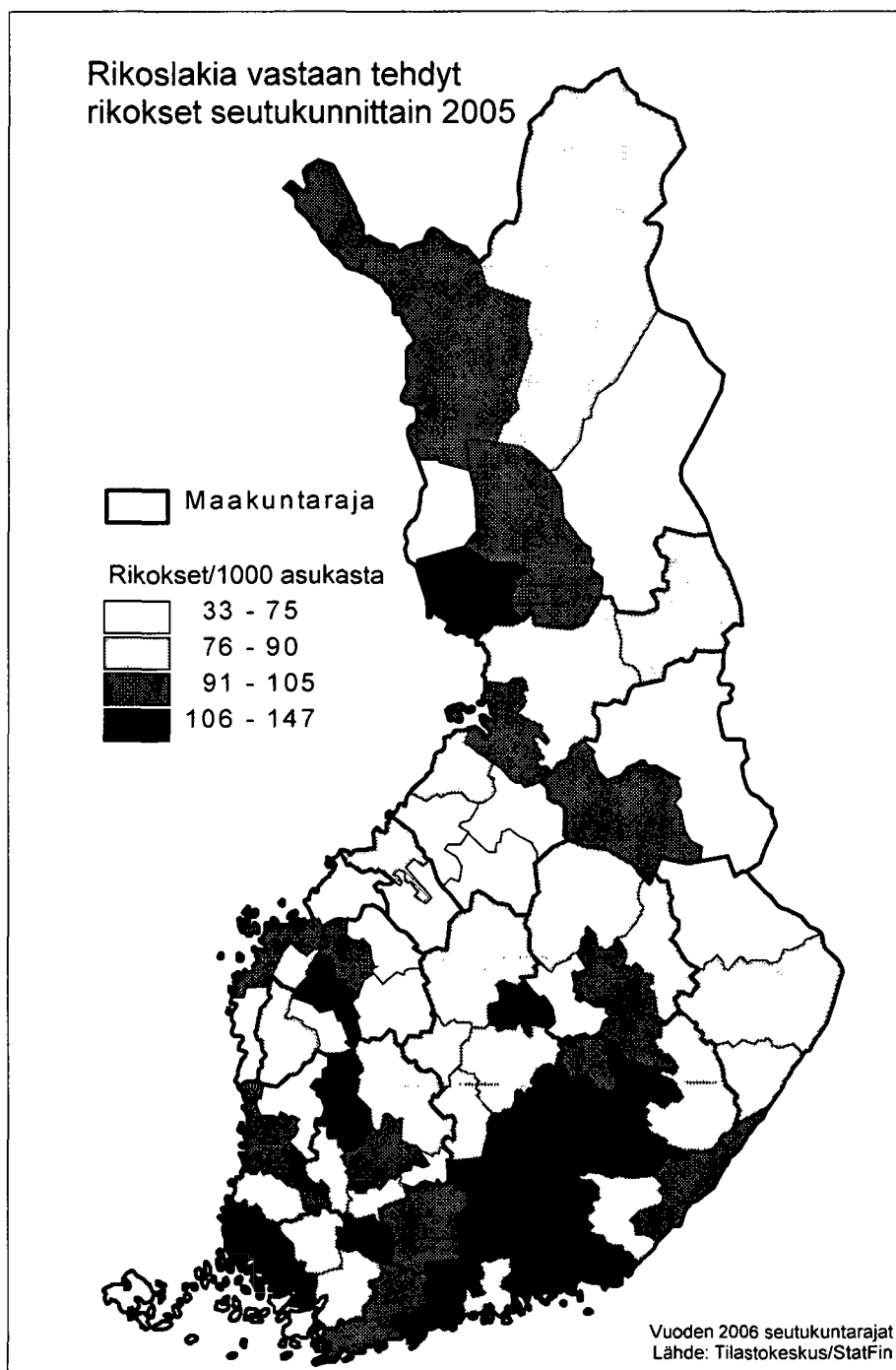
Kuva 10.1. Konkurssiin haettujen yritysten ja henkilökunta maakunnittain 2005.

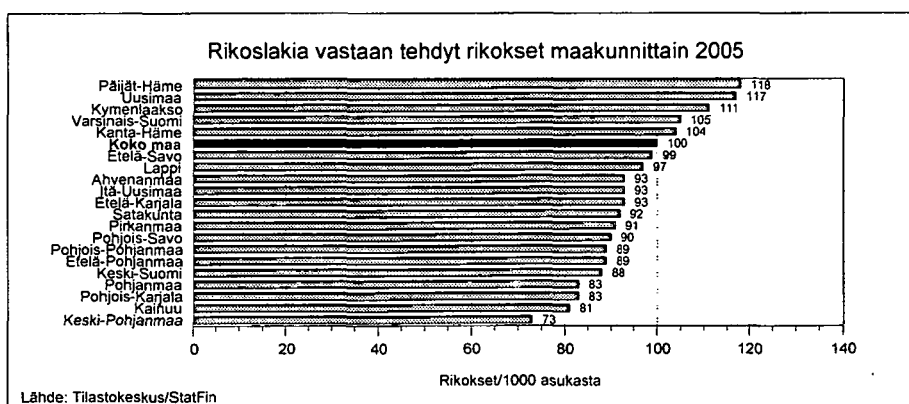
Kuva 10.2. Poliisin tietoon tulleet rikokset seutukunnittain 2005.

Kuva 10.3. Poliisin tietoon tulleet rikokset maakunnittain 2005.

Kuva 10.4. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset seutukunnittain 2005.

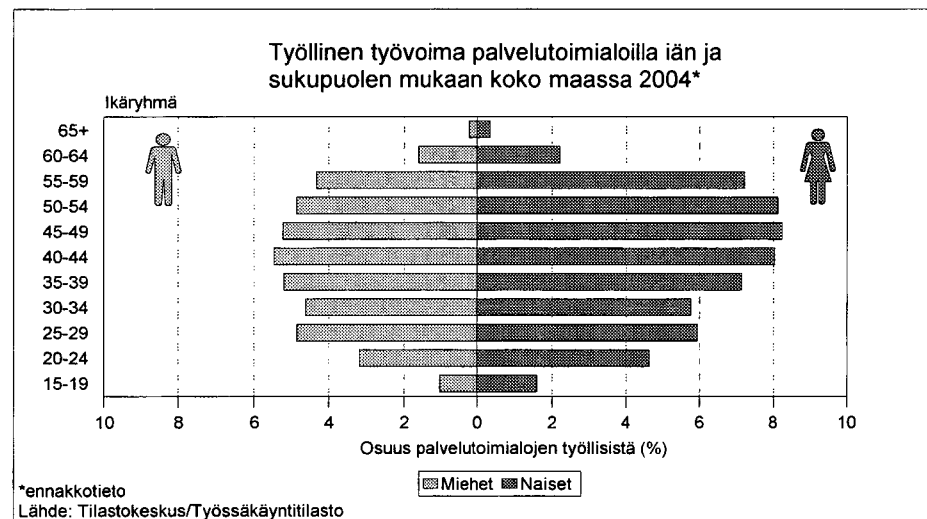
Kuva 10.5. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset maakunnittain 2005.

Palvelut

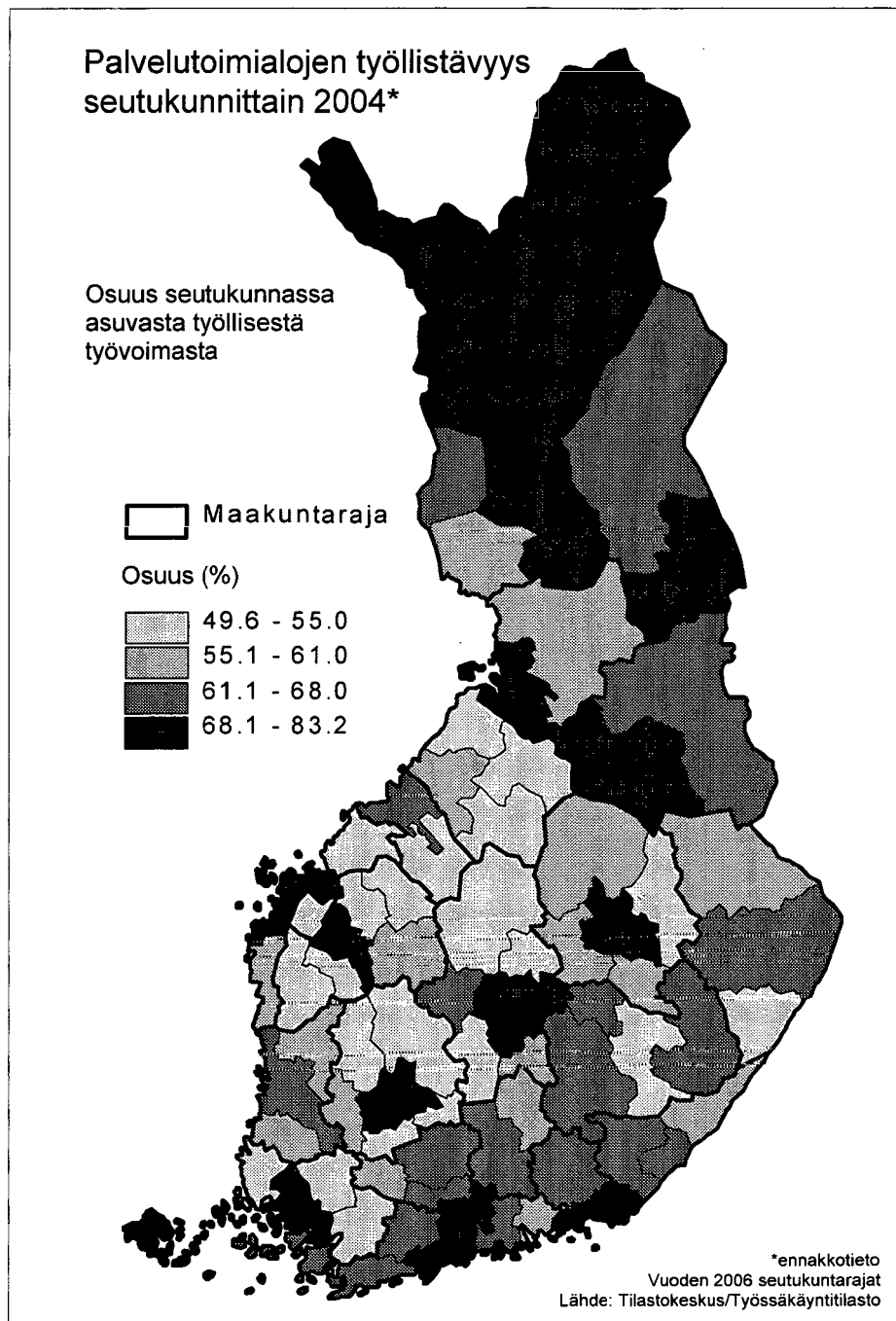
Palvelutoimialojen työllisestä työvoimasta lähes 60 % oli naisia vuonna 2004 (ennakkotieto). Suurimmat ikäryhmät tällä sektorilla muodostivatkin 45–54-vuotiaat naiset.

Mariehamns stadin, Helsingin, Rovaniemen, Tunturi-Lapin ja Kuopion seutukunnissa palvelutoimialojen merkitys työllistäjänä oli suurin. Niissä useampi kuin kolme neljästä työllisestä sijoittui palveluiden toimialoille. Kausitisen, Siikalatvan ja Raahen seutukunnissa palvelut työllistivät suhteellisesti vähiten. Maakunnista Uusimaa ja Ahvenanmaa ovat palveluvaltaisimpia. Etelä-Pohjanmaalla ja Keski-Pohjanmaalla palvelujen merkitys oli pienin.

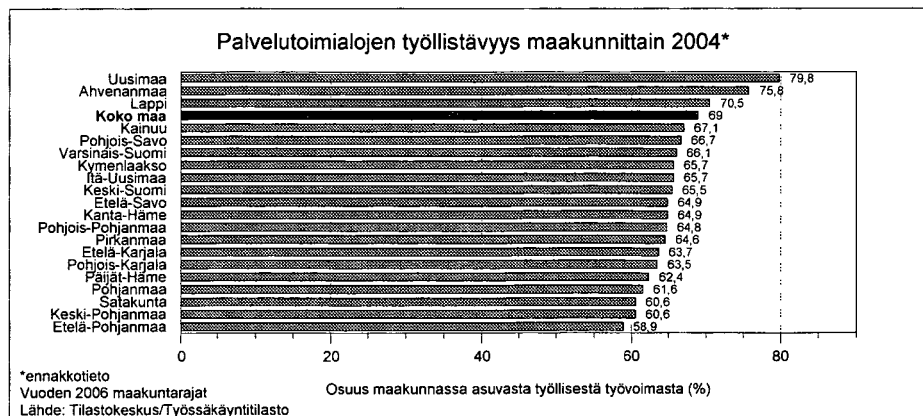
Vuonna 2004 (ennakkotieto) peräti 34 seutukunnan alueella palvelutyöpaikkojen määrä oli pienempi kuin neljä vuotta aiemmin. Itä-Lapin seutukunnan alueella työpaikat näillä toimialoilla vähenivät suhteellisesti eniten, lähes 12 %. Tunturi-Lapin alueella niiden määrä lisääntyi vastaavana aikana eniten, lähes 8 %.

Kuva 11.1. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.

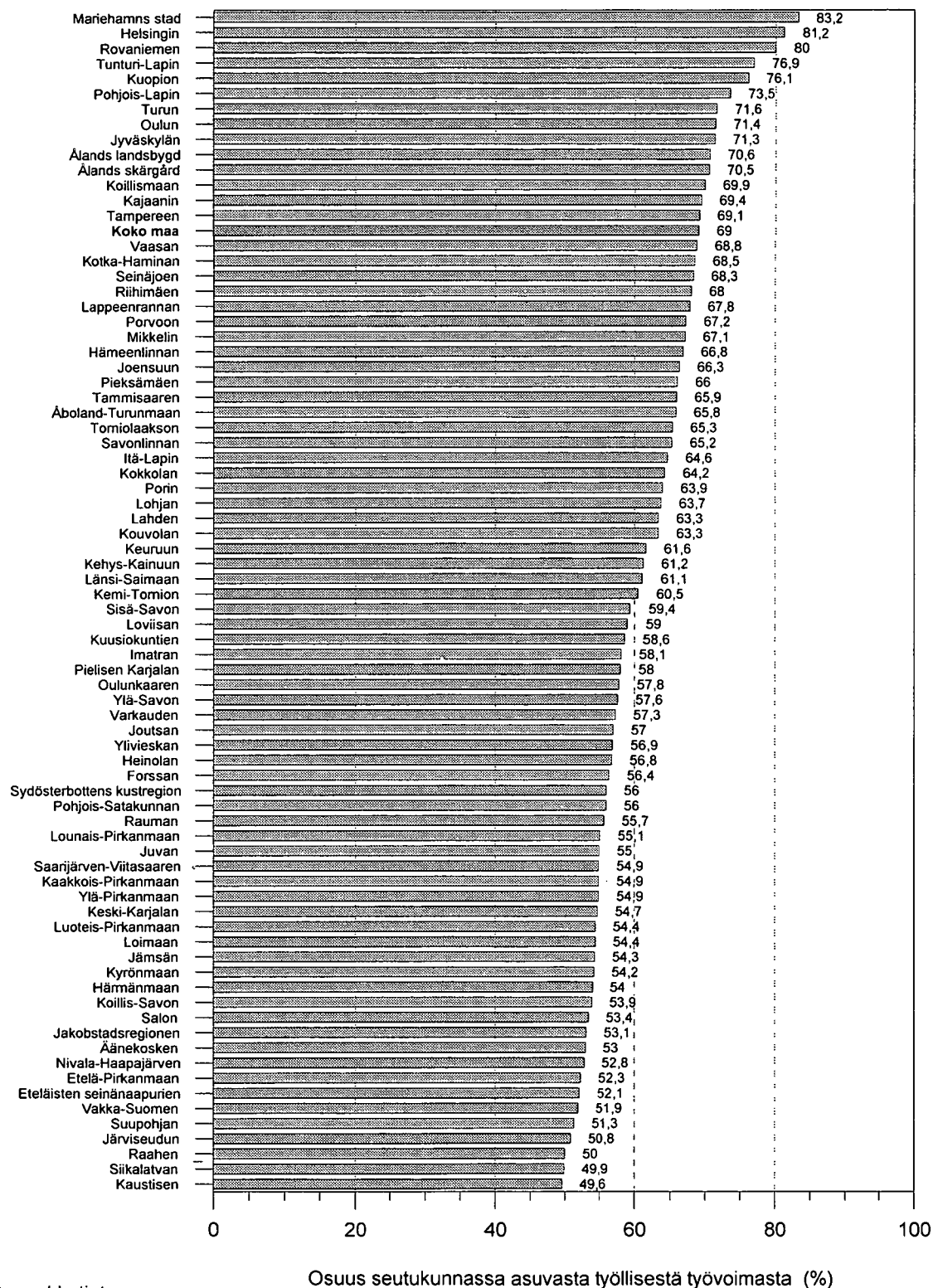

Kuva 11.2. Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2004.

Kuva 11.3. Palvelutoimialojen työllistävyys maakunnittain 2004.

Palvelutoimialojen työllistävyyss seutukunnittain 2004*

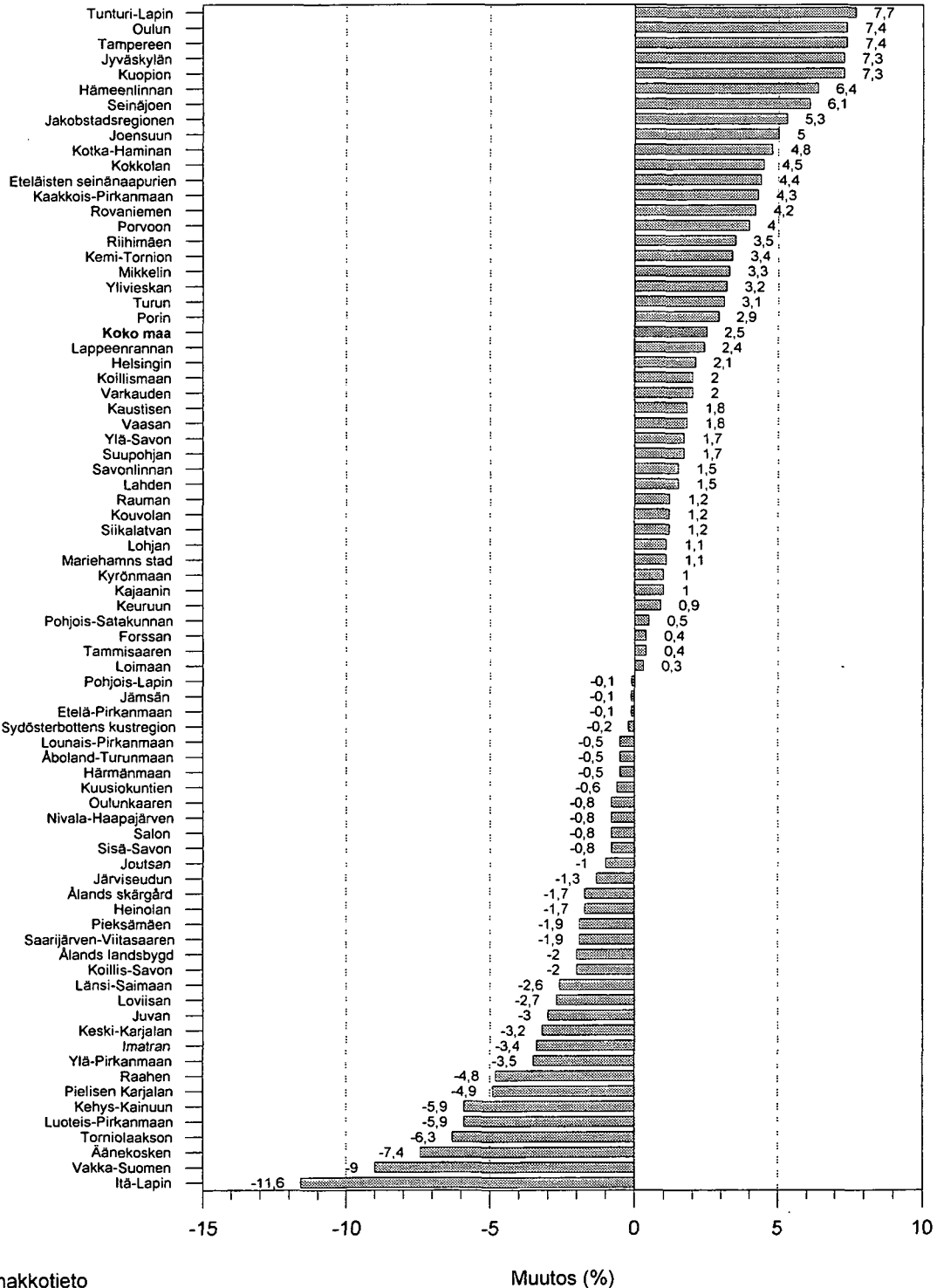
*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 11.4. Palvelutoimialojen työllistävyyss seutukunnittain 2004.

Palvelutyöpaikkojen muutos seutukunnittain 2000 - 2004*

*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

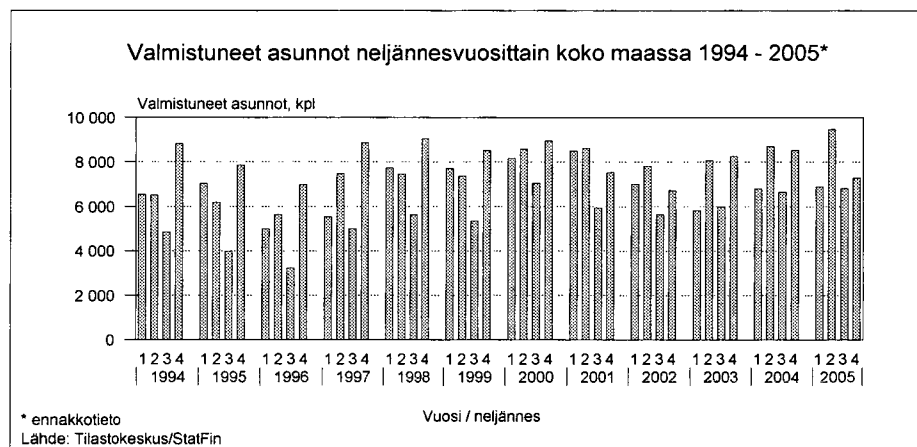
Kuva 11.5. Palvelutyöpaikkojen muutos seutukunnittain 2000–2004.

Rakentaminen

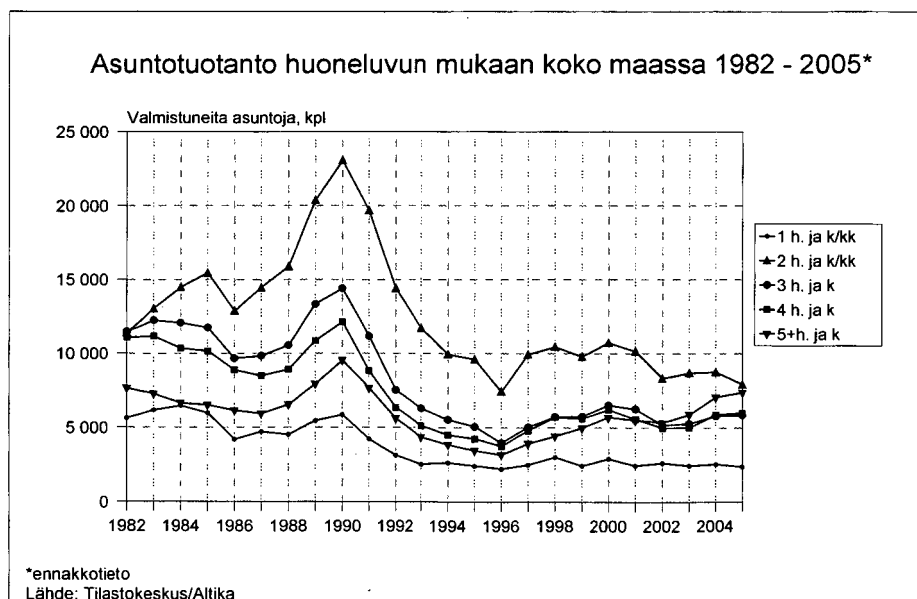
Vuonna 2005 (ennakkotieto) valmistui koko maassa yli 30 400 asuntoa, mikä on noin 2 300 asuntoa vähemmän kuin tarkastelujakson kiivaimpana aikana, vuonna 2000. Asuntotuotanto oli suhteessa vilkkainta Oulun ja Seinäjoen seutukunnissa. Ålands landsbygdnin seutukuntaan ei valmistunut yhtään asuntoa vuoden 2005 ennakkotietojen mukaan. Maakunnista asuntotuotanto oli suhteessa vilkkainta Pohjois-Pohjanmaalla ja vähiten asukasluvuun nähden asuntoja valmistui Ahvenanmaalle.

Yleisin valmistuneiden asuntojen huonemäärä on kaksi huonetta ja keittiö tai keittokomero.

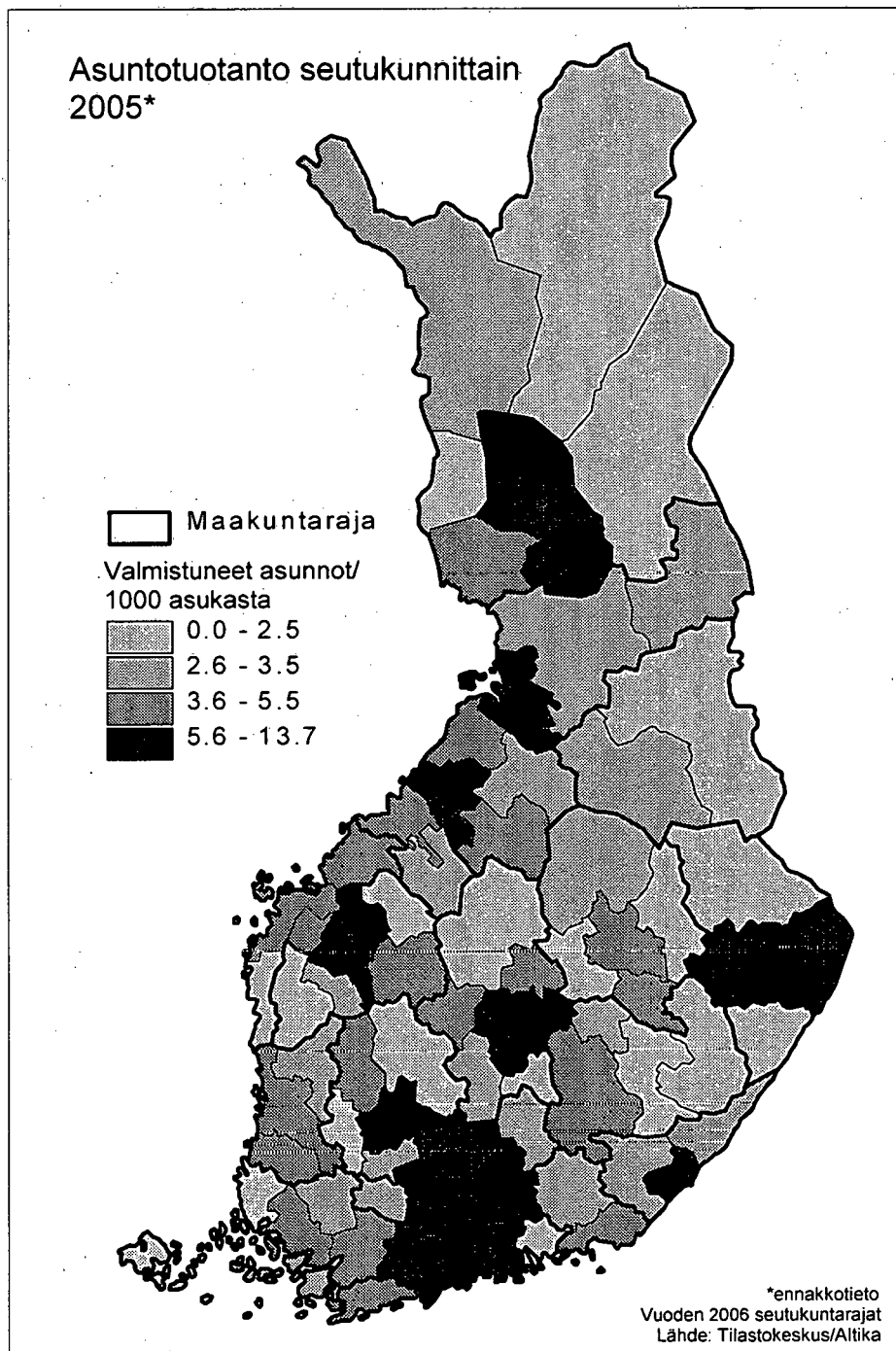
Vuonna 2004 rakennuksia valmistui asukasluvuun nähden eniten Pohjois-Lapin seutukuntaan ja vähiten Ålands landsbygdnin seutukuntaan. Maakunnista rakennuksia valmistui asukasluvuun nähden eniten Pohjanmaalle ja vähiten Ahvenanmaalle.

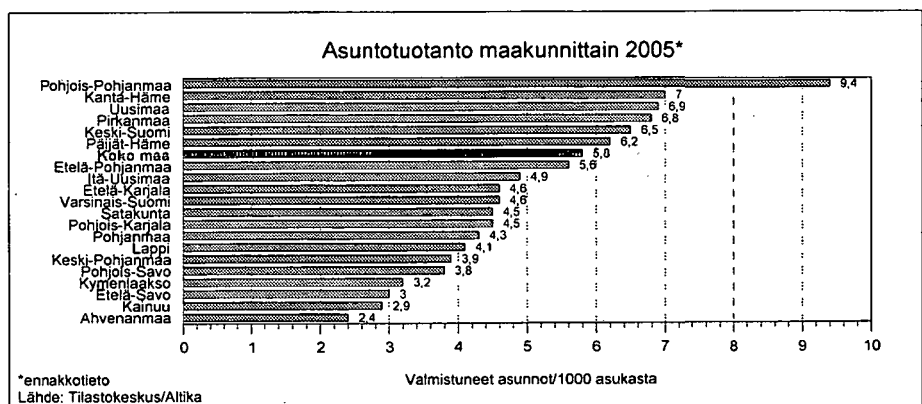
Kuva 12.1. Valmistuneet asunnot neljännesvuosittain koko maassa 1994–2005.

Kuva 12.2. Asuntotuotanto huoneluvun mukaan koko maassa 1982–2005.

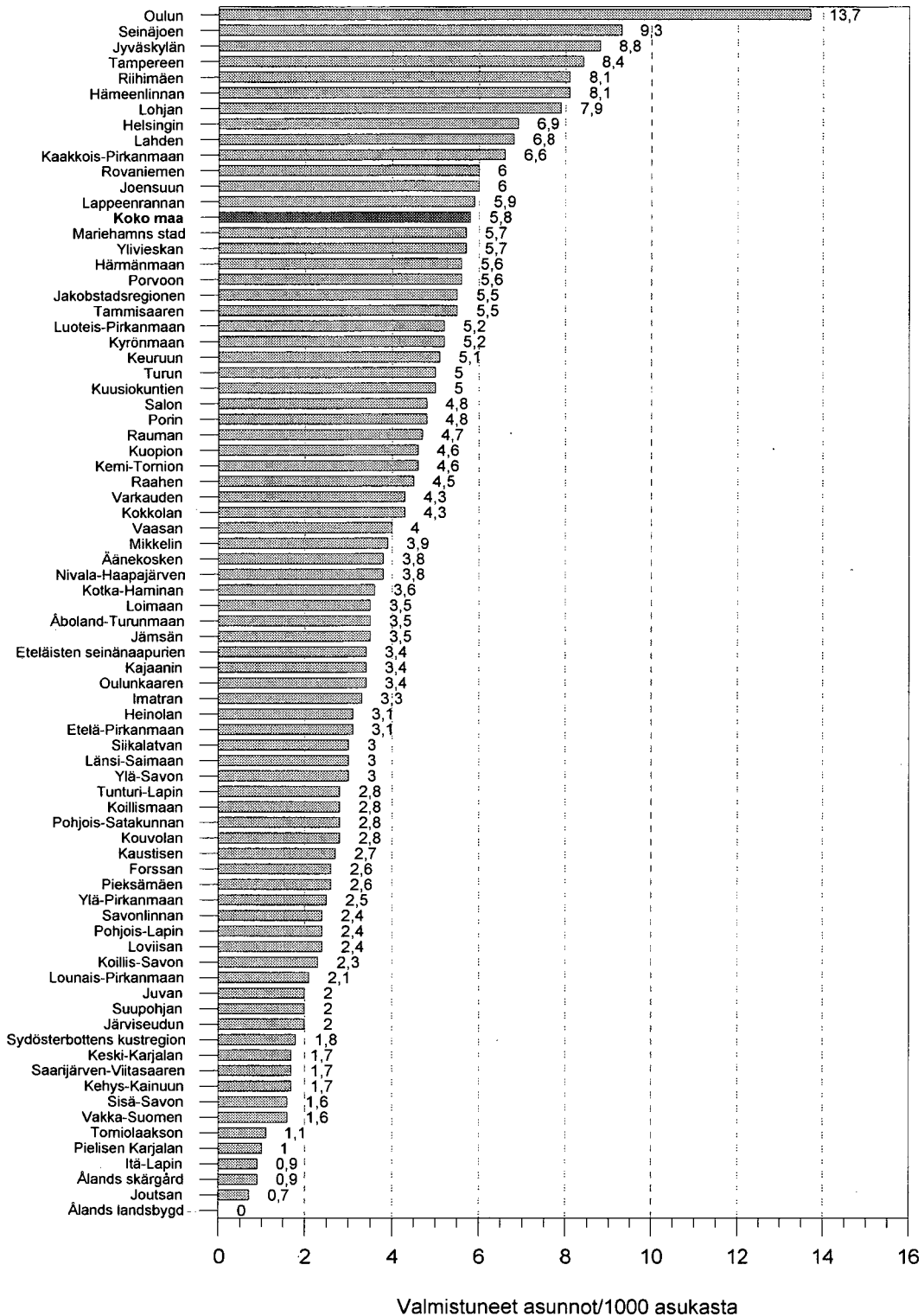

Kuva 12.3. Asuntotuotanto seutukunnittain 2005.

Kuva 12.4. Asuntotuotanto maakunnittain 2005.

Asuntotuotanto seutukunnittain 2005*

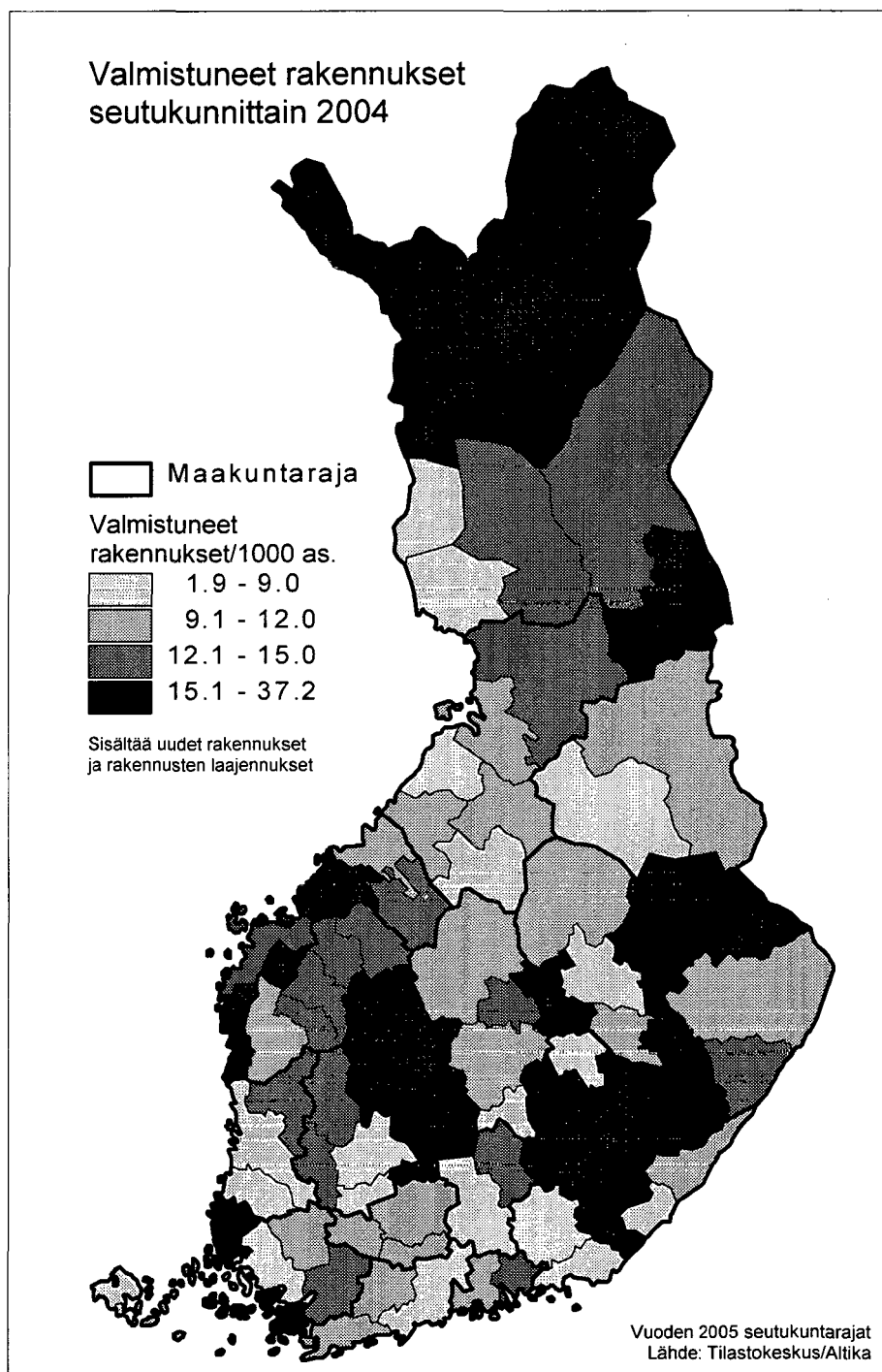

*ennakkotieto

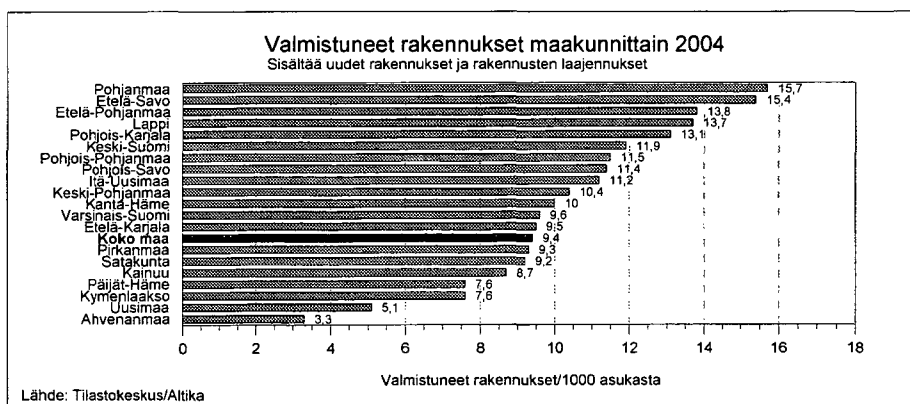
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Altika

Kuva 12.5. Asuntotuotanto seutukunnittain 2005.

Kuva 12.6. Valmistuneet rakennukset seutukunnittain 2004.

Kuva 12.6. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 2004.

Sosiaaliturva ja terveys

Lähes 27 % koko maan työllisistä naisista työskenteli terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimialoilla vuonna 2004 (ennakkotieto). Miehillä vastaava osuus oli huomattavasti vähemmän ollen 3,5 %.

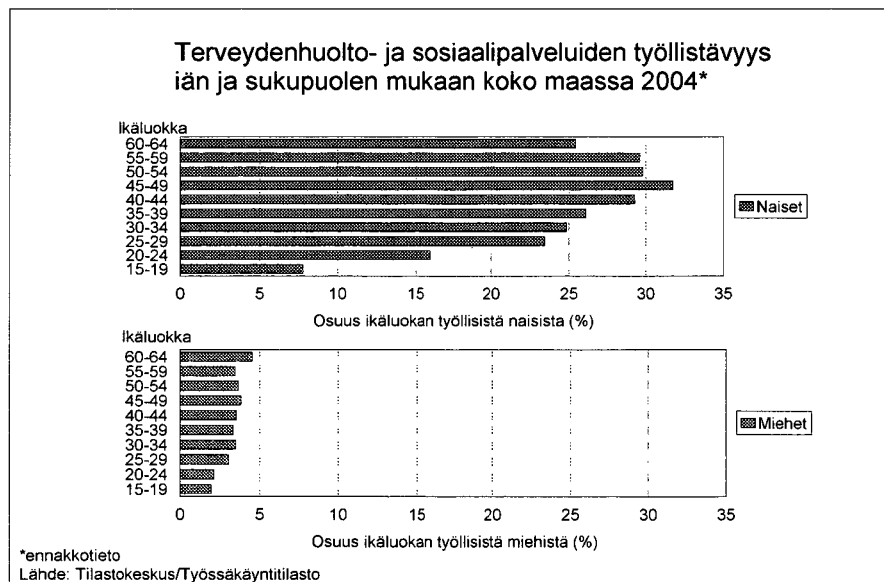
Sosiaali- ja terveystoimen kustannukset koostuvat muun muassa lasten päivähoito-, perusterveydenhuolto- ja erikoissairaanhoidomenoista. Vuonna 2004 Manner-Suomen sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset asukasta kohti olivat suurimmat Uudellamaalla. Seutukuntakohtaiset kustannukset olivat suurimmat Sisä-Savon seutukunnassa, 2 683 euroa asukasta kohti. Länsi-Saimaan seutukunnassa sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset olivat vähäisimmät, 2 029 euroa/asukas.

Manner-Suomen kunnista lasten päivähoiton nettokustannukset olivat ylivoimaisesti suurimmat Helsingin seutukunnassa, 443 euroa asukasta kohti. Joutsan seutukunnassa päivähoiton nettokustannukset menot olivat vain 142 euroa asukasta kohti.

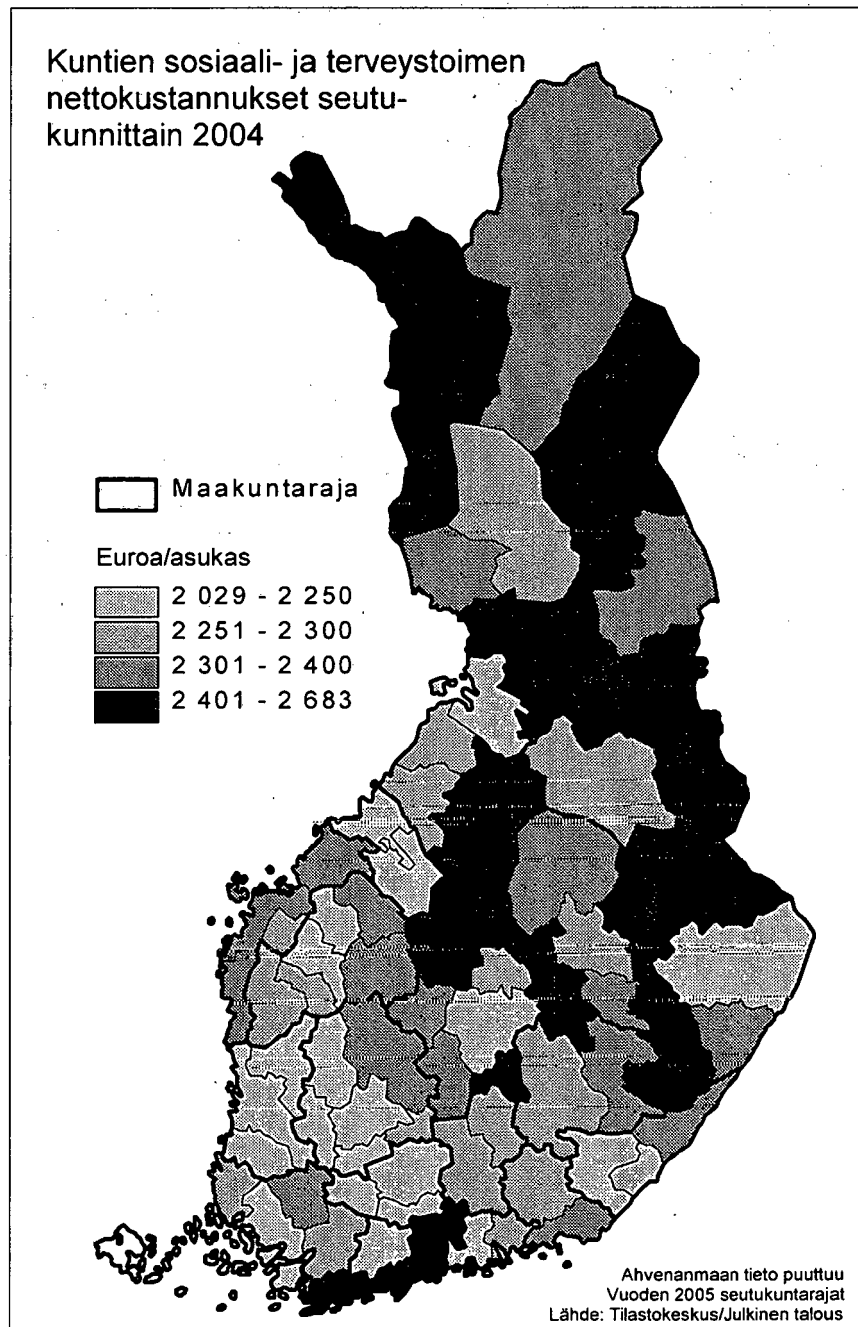
Perusterveydenhuollon nettokustannukset asukasta kohti vaihtelivat Itä-Lapin seutukunnan 767 eurosta Porvoon seutukunnan 329 euroon. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset olivat korkeimmat Sydösterbottens kustregionin seutukunnassa ja matalimmat Lahden seutukunnassa. Ahvenanmaan seutukuntien osalta näitä tietoja ei ole eritelty.

Kotipalvelun nettokustannukset vaihtelivat Manner-Suomessa Härmänmaan 53 eurosta Torniolaakson seutukunnan reiluun 180 euroon asukasta kohti. Vastaava arvo oli koko maassa keskimäärin 83 euroa. Toimeentulotukimenot olivat Suomessa keskimäärin 1 656 euroa tapausta tai perhettä kohti.

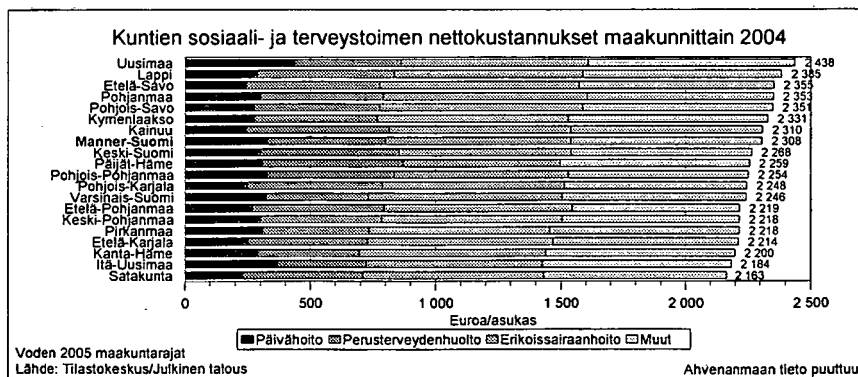
Seutukuntakohtaiset kunnallistalouden tunnusluvut ovat kuntien yhteenlaskettuja lukuja. Verrattaessa lukuja toisiinsa alueisiin ja keskiarvoihin tulee muistaa, että kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

Kuva 13.1. Terveydenhuolto- ja sosiaalipalveluiden työllistävä iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.

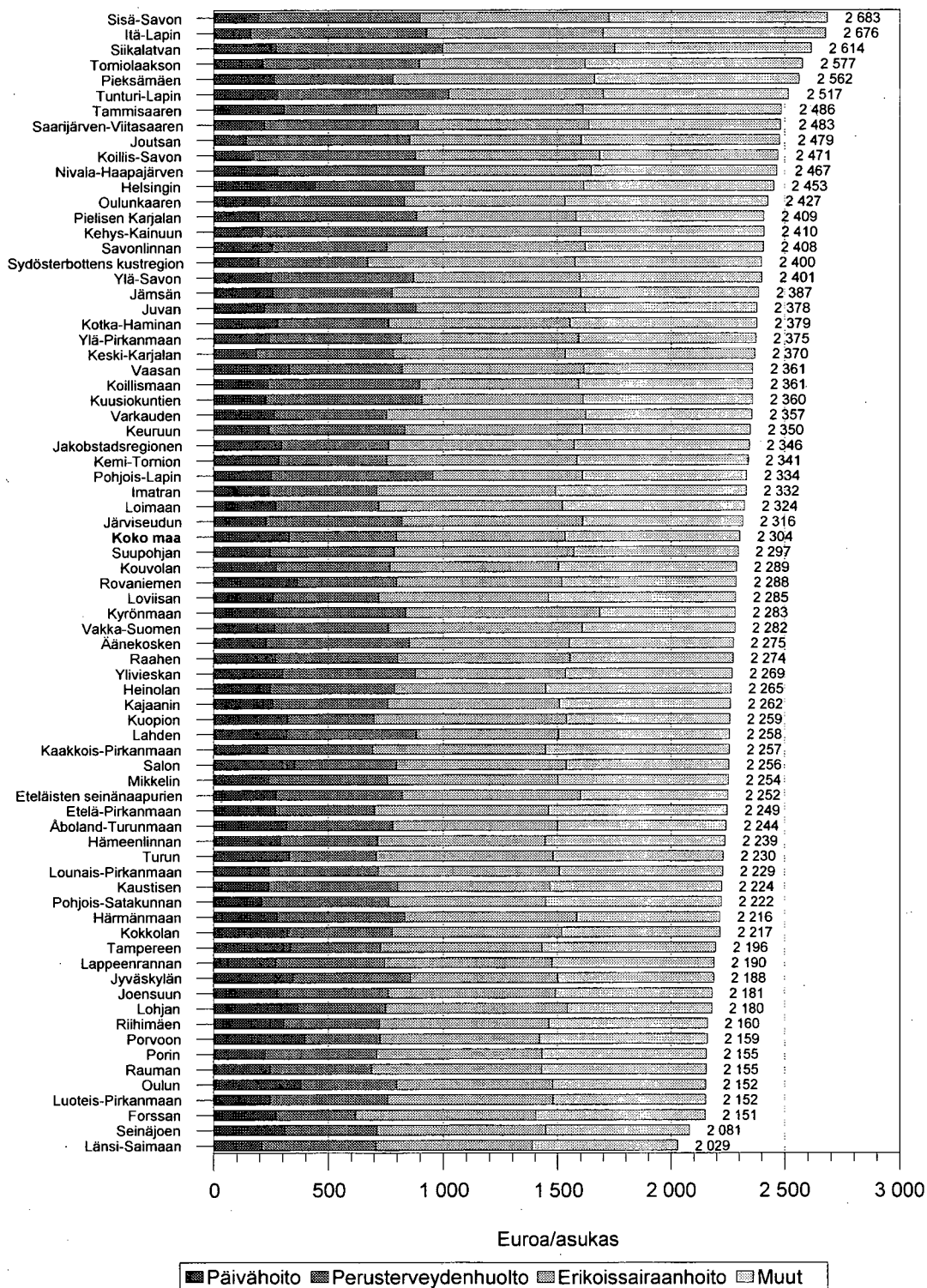

Kuva 13.2. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004.

Kuva 13.3. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2004.

Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004

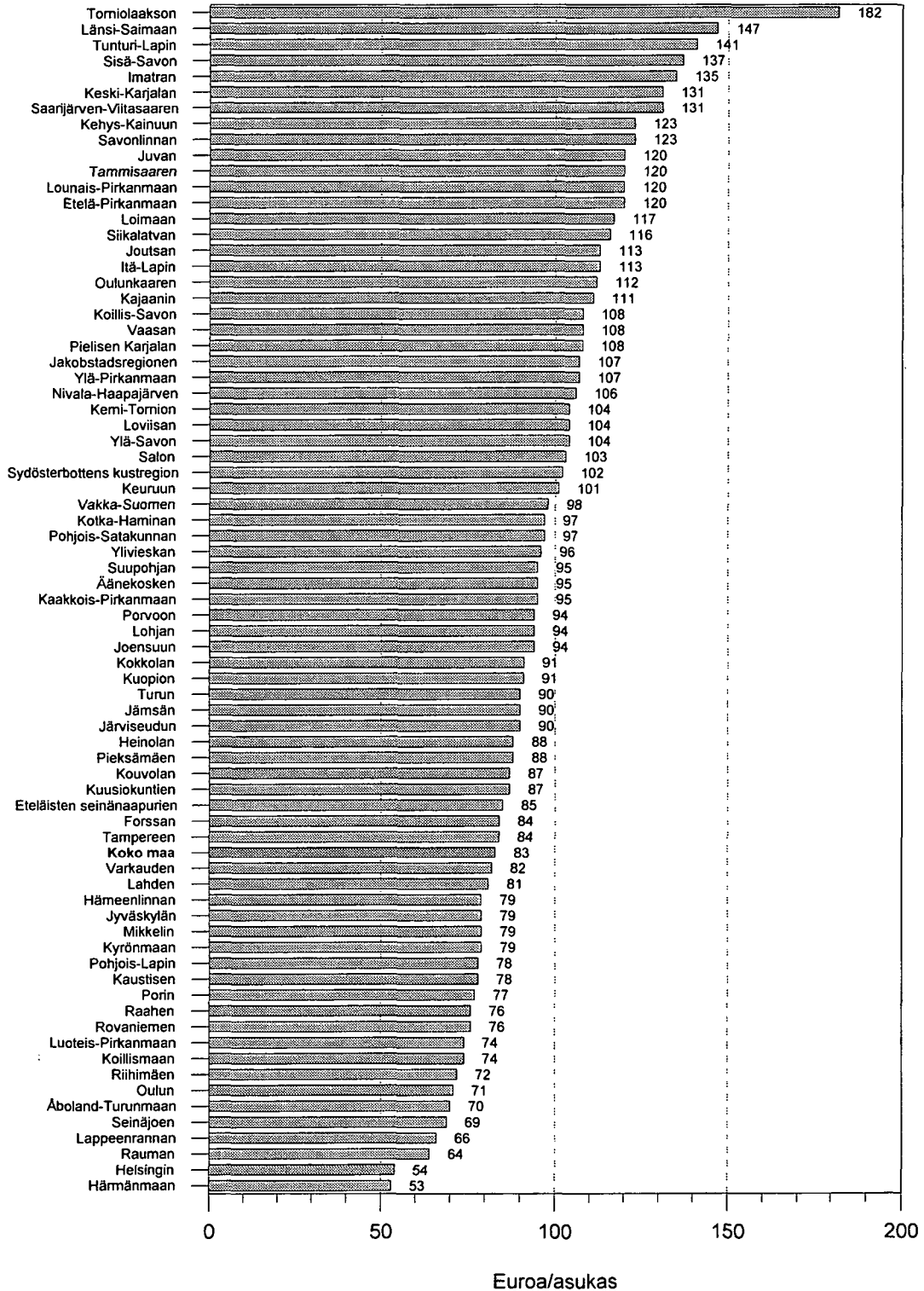
Vuoden 2005 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Ahvenanmaan seutukuntien tieto puuttuu

Kuva 13.4. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004.

Kuntien kotipalvelun netto- kustannukset seutukunnittain 2004

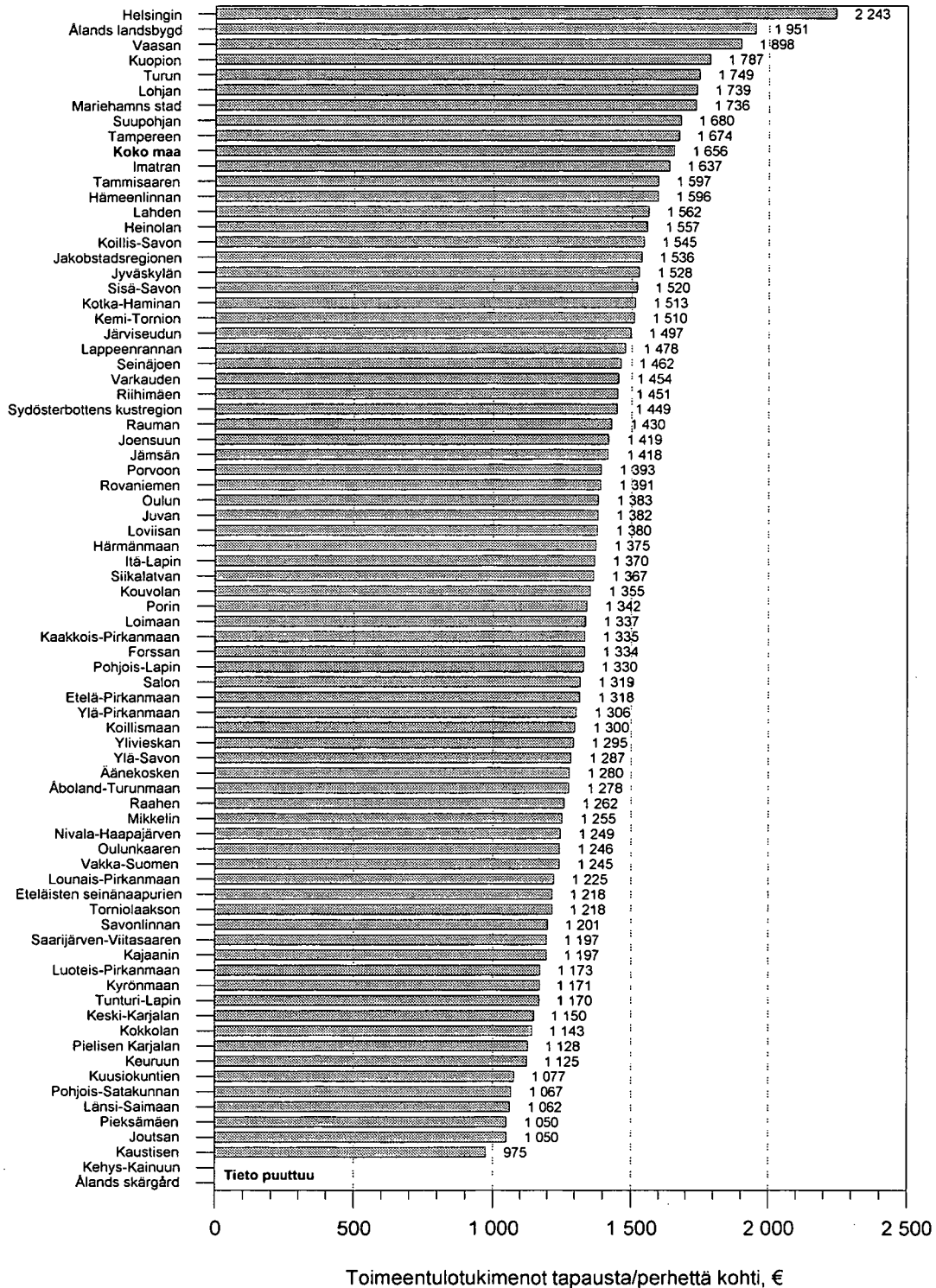
Vuoden 2005 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Ahvenanmaan seutukuntien tieto puuttuu

Kuva 13.5. Kuntien kotipalvelun nettokustannukset seutukunnittain 2004.

Kuntien toimeentulotukimenot seutukunnittain 2004

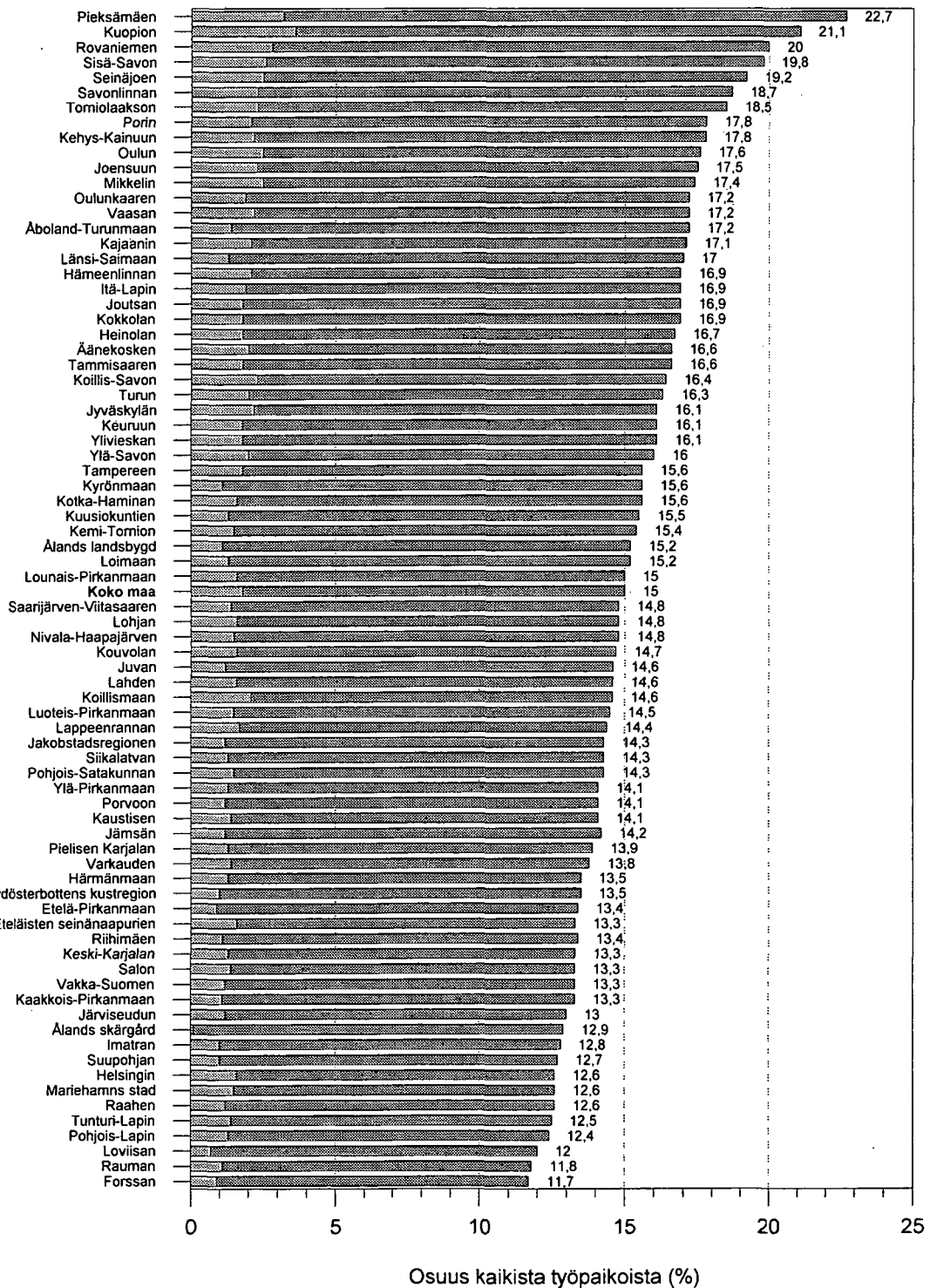

Vuoden 2005 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 13.6. Kuntien toimeentulotukimenot seutukunnittain 2004.

Terveysthuolto- ja sosiaalipalveluiden työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2004*

*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

	Miehet		Naiset
--	--------	--	--------

Kuva 13.7. Terveysthuolto- ja sosiaalipalveluiden työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2004.

Teollisuus

Jalostuselinkeinoissa työskenteli vuonna 2004 (ennakkotieto) koko maassa yhteensä reilu 573 000 henkilöä, joista yli 76 % on miehiä. Suurin ikäluokka jalostuksen toimialoilla sekä miehissä että naisissa olivat 50–54-vuotiaat.

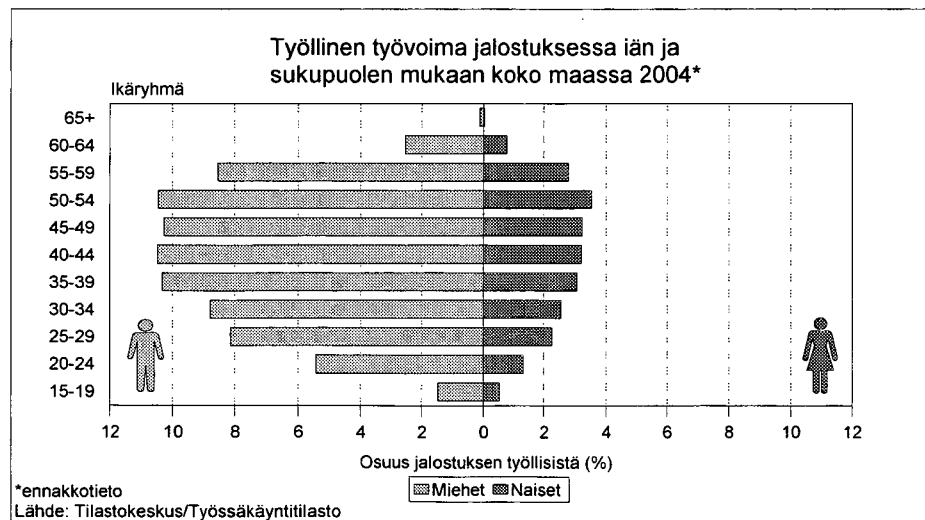
Suhteellisesti eniten jalostus työllisti Etelä-Pirkanmaan ja Raahen seutukunnissa, yli 40 % työvoimasta. Tunturi- ja Pohjois-Lapin seutukunnissa jalostuksessa työskentelevien osuus oli pienin, alle 13 %. Myös koko Ahvenanmaan alueella jalostus työllisti suhteessa vähän. Maakunnista jalostuksen merkitys elinkeinona on suurin Satakunnassa ja Päijät-Hämeessä.

Vuosien 2000 ja 2004 (ennakkotieto) välillä jalostuksen työpaikat ovat vähentyneet 55 seutukunnan alueella, eniten Itä-Lapin ja Vakka-Suomen seutukunnissa. Sisä-Savon ja Tunturi-Lapin seutukunnissa jalostuksen työpaikat ovat lisääntyneet suhteellisesti eniten.

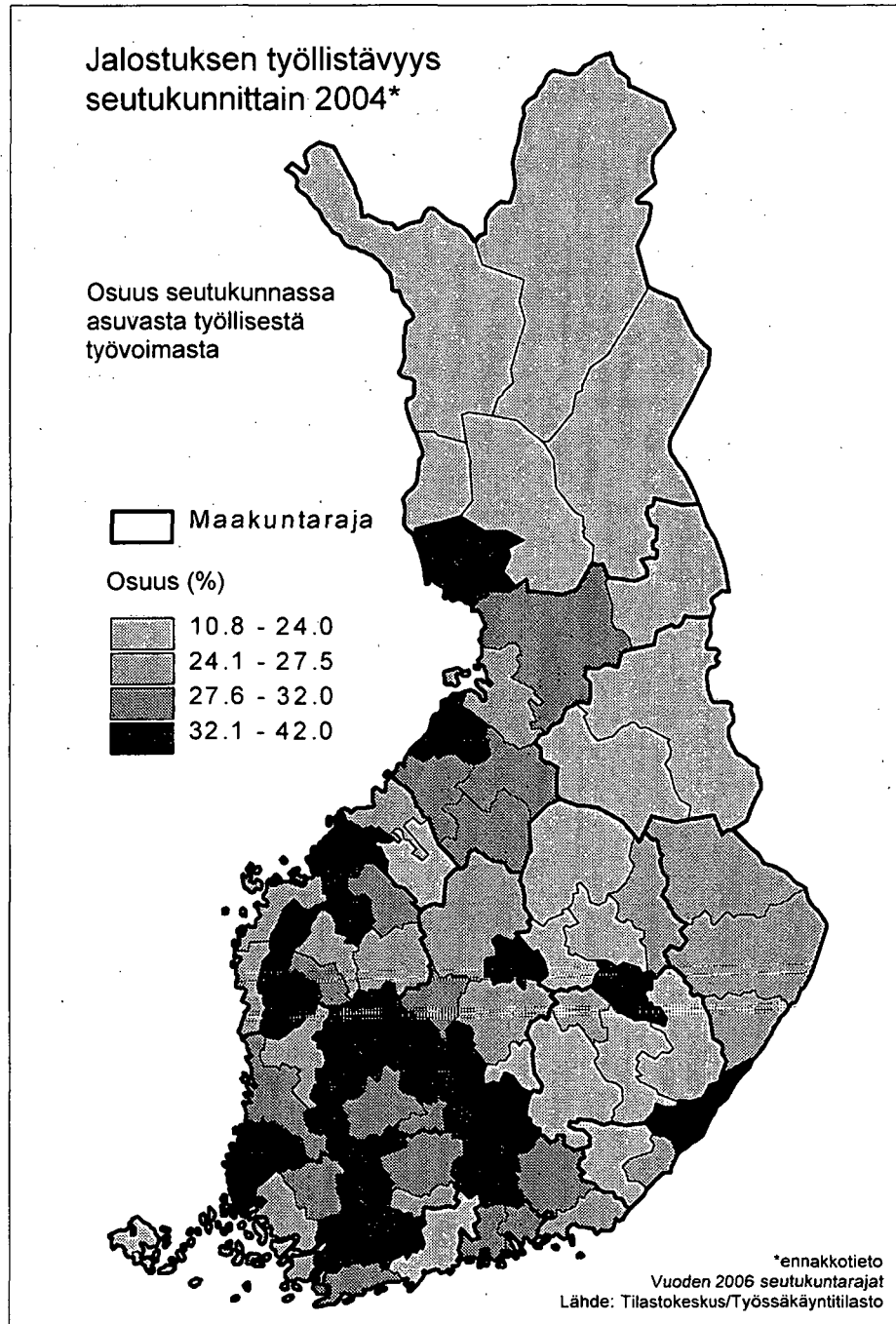
Suurimmat teollisuustoiminnan toimipaikat henkilöstön määrällä mitattuna olivat vuonna 2004 Äänekosken, Raahen ja Varkauden seutukunnissa. Niiden teollisuustoiminnassa työskenteli keskimäärin yli 25 palkattua henkilöä toimipaikkaa kohti. Jalostusarvo suhteessa väestöön oli suurin Salon seutukunnassa, lähes 19 000 euroa asukasta kohti. Tuottavuustarkastelussa (jalostusarvo/henkilöstö) kärkiseutukunnat olivat Åboland-Turunmaa, Porvoo, Loviisa, Salo ja Oulu.

Viennin osuus teollisuustoimitusten bruttoarvosta oli enimmillään vuonna 2004 Lohjan seutukunnassa. Kaustisen seutukunnassa vastaava osuus oli pienin. Maakunnittain tarkasteltuna 10 maakunnan alueella yli puolet teollisuustoimitusten bruttoarvosta meni vientiin. Vientiin menevä osuus oli suurin Lapissa ja pienin Etelä-Pohjanmaalla.

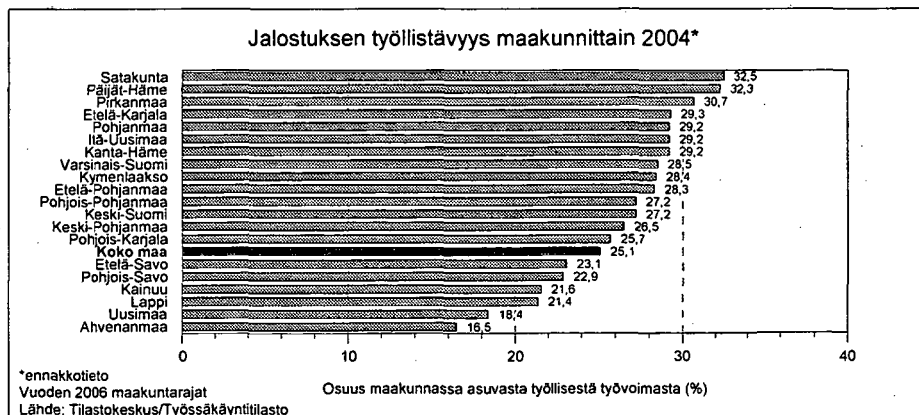
Teollisuustoiminnan jalostusarvoa, henkilöstöä ja viennin arvoa seutukuntakohtaisesti laskettaessa perusyksikkönä on käytetty kuntaa. Jos kunnassa on alle kolme teollisuustoimipaikkaa, se ei ole laskennassa mukana.

Kuva 14.1. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.

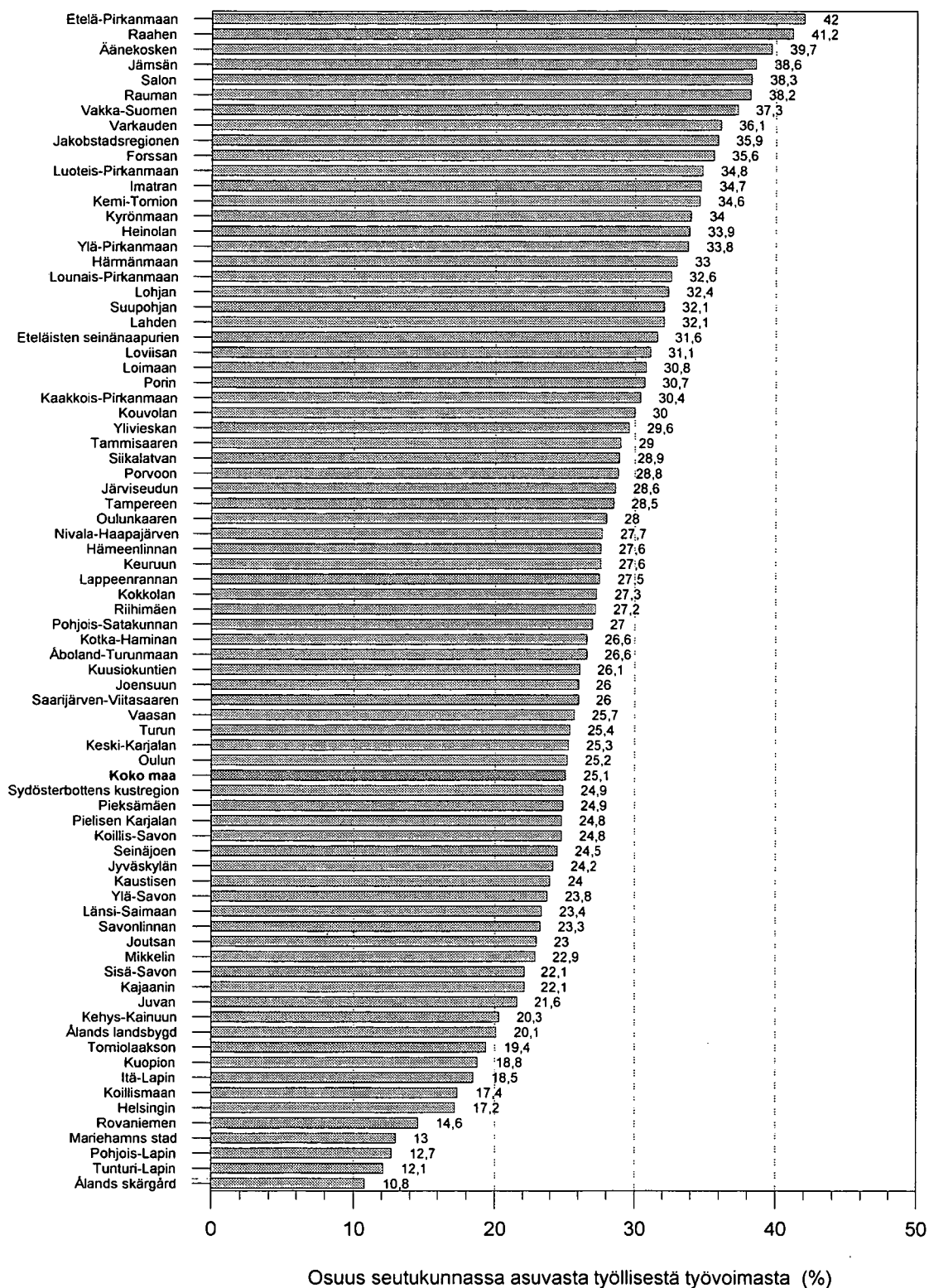

Kuva 14.2. Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2004.

Kuva 14.3. Jalostuksen työllistävyys maakunnittain 2004.

Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2004*

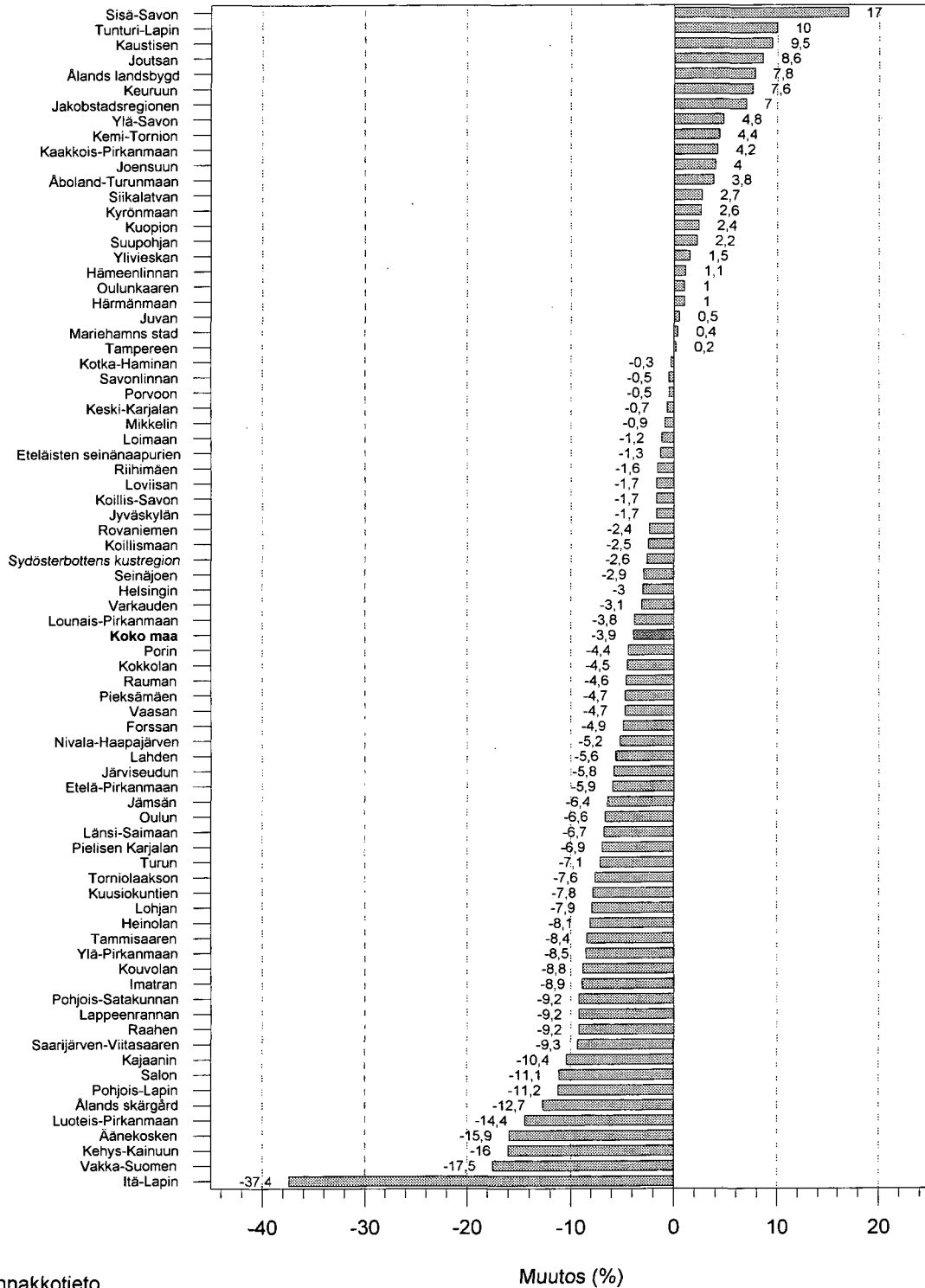
*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 14.4. Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2004.

Jalostuksen työpaikkojen muutos seutukunnittain 2000 - 2004*

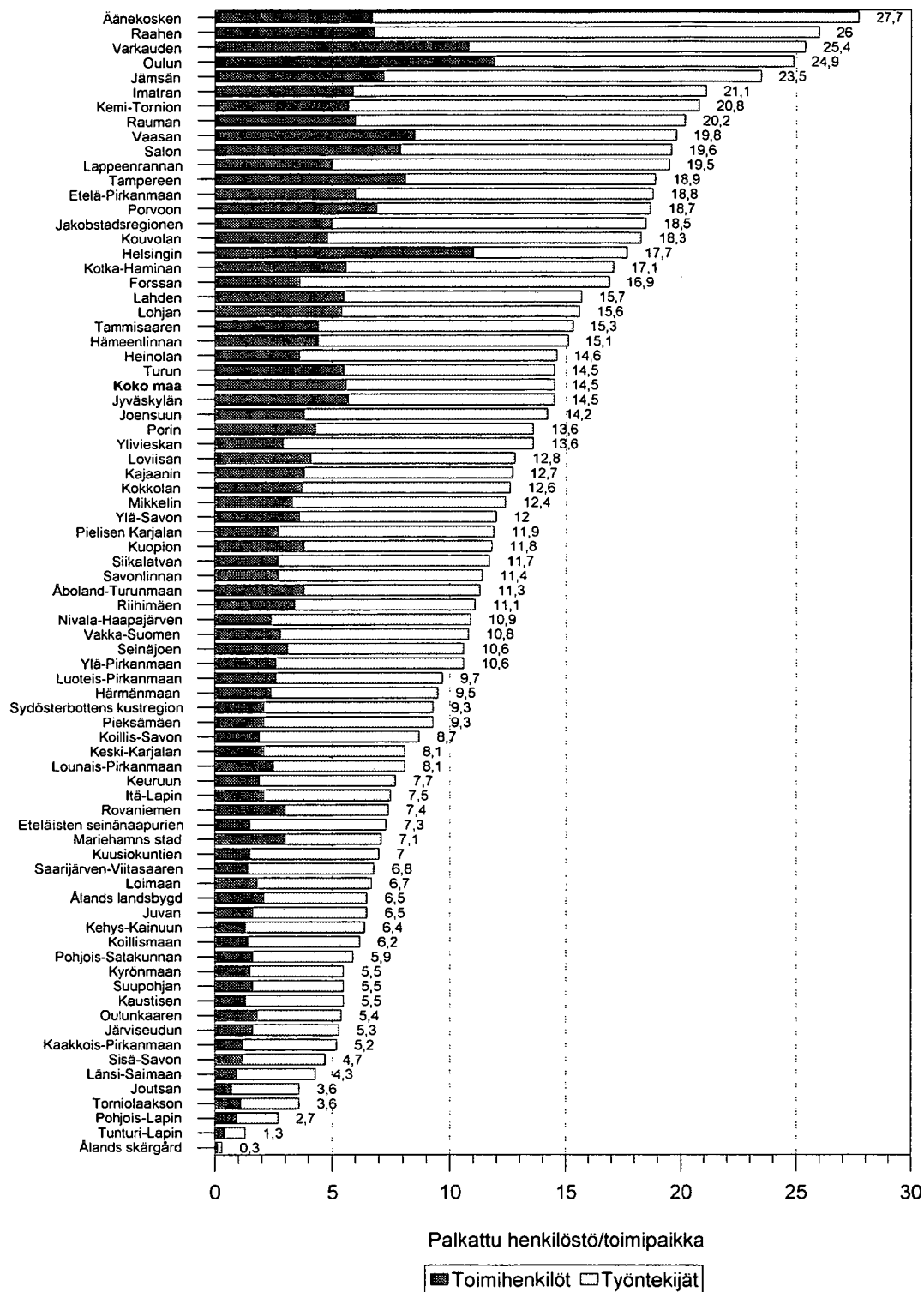
*ennakkotieto

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 14.5. Jalostuksen työpaikkojen muutos seutukunnittain 2000–2004.

Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2004

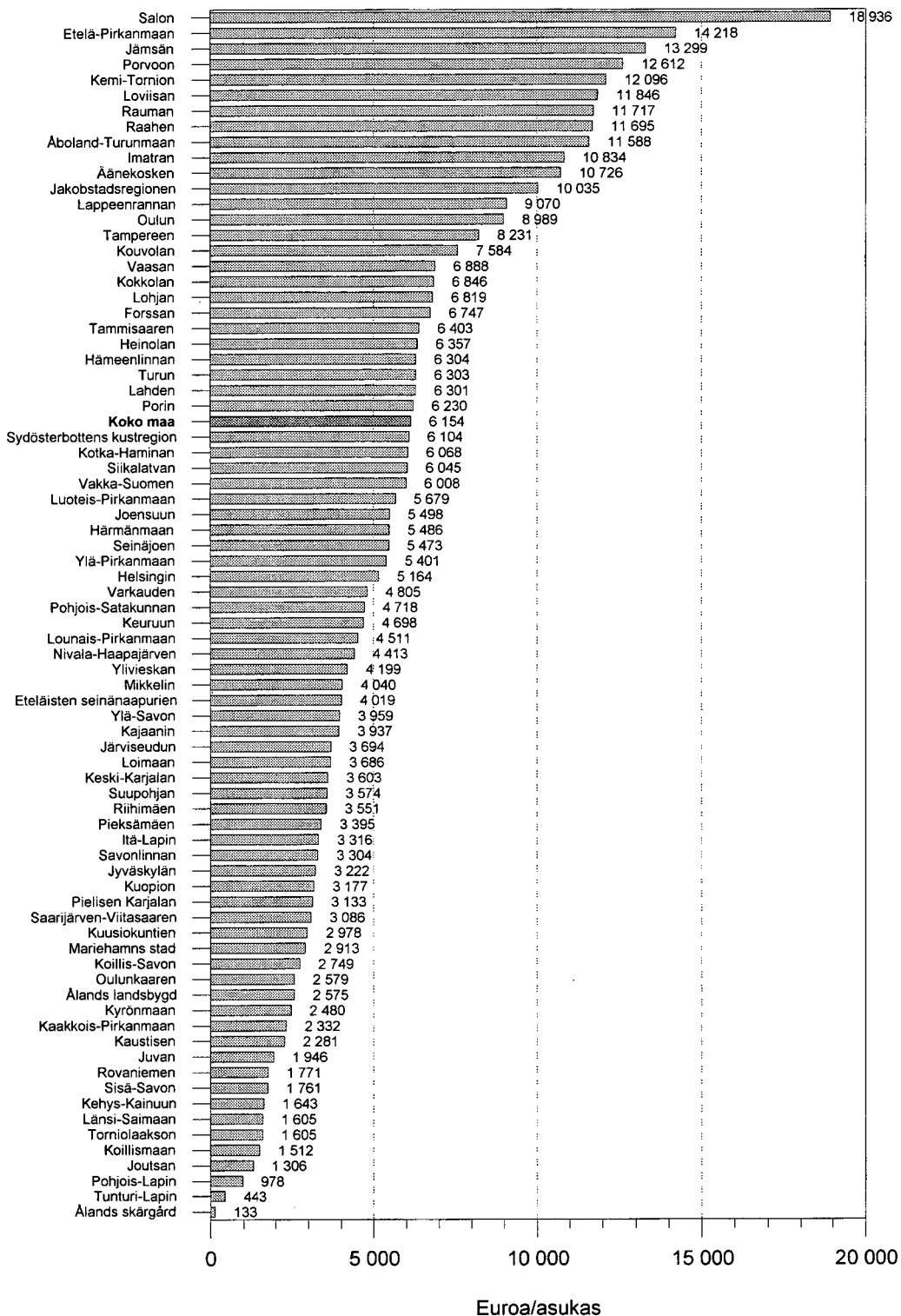

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Teollisuuden alue- ja toimialatilasto

Kuva 14.6. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2004.

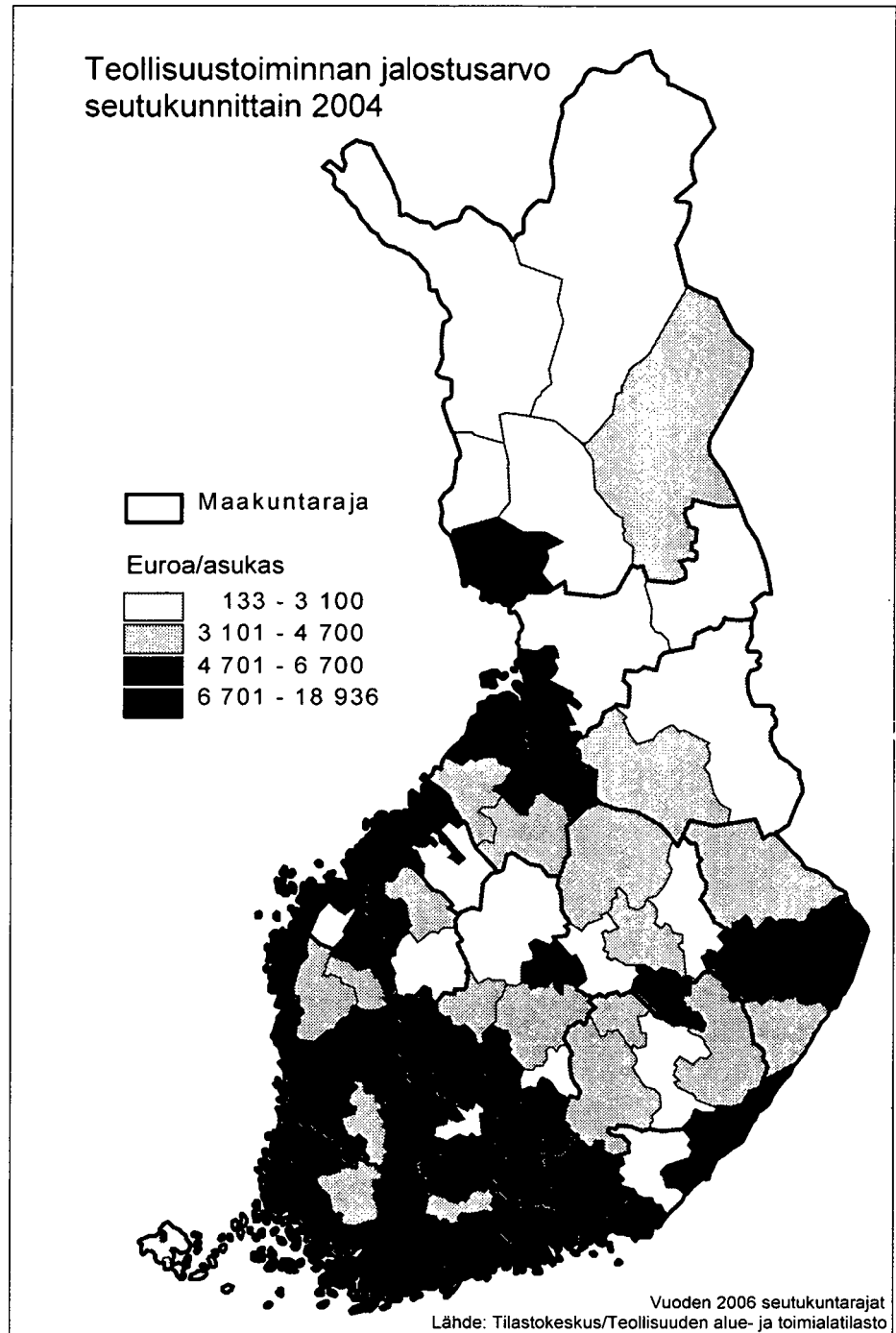
Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2004

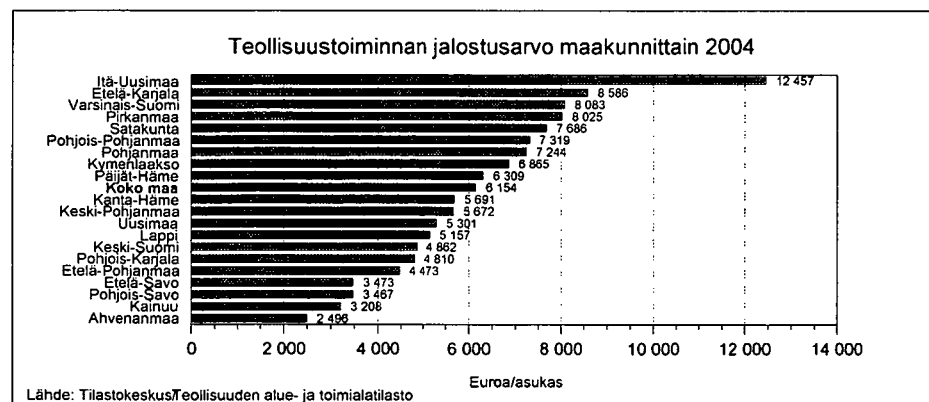
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Teollisuuden alue- ja toimialatilasto

Kuva 14.7. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2004.

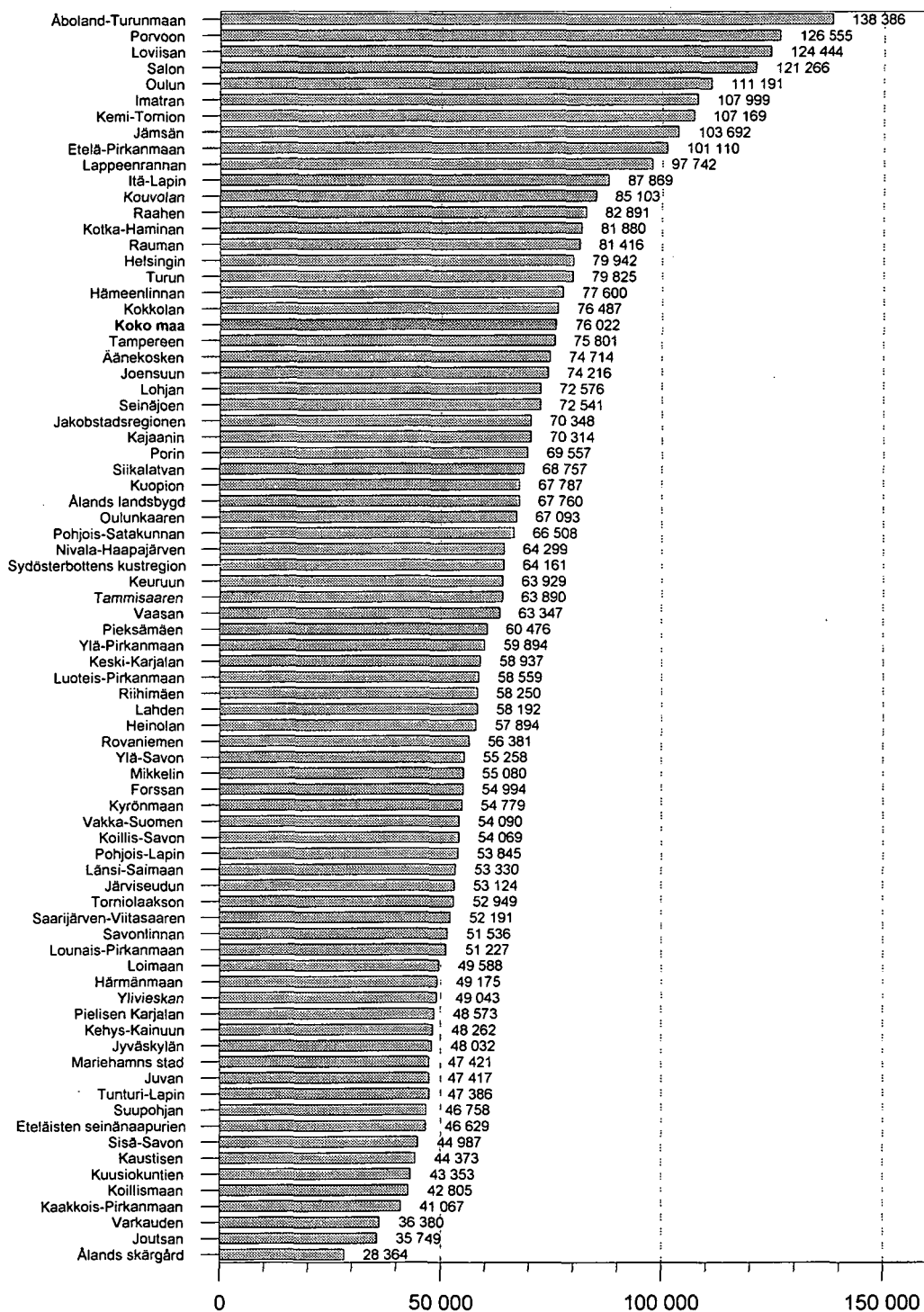

Kuva 14.8. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2004.

Kuva 14.9. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2004.

Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2004

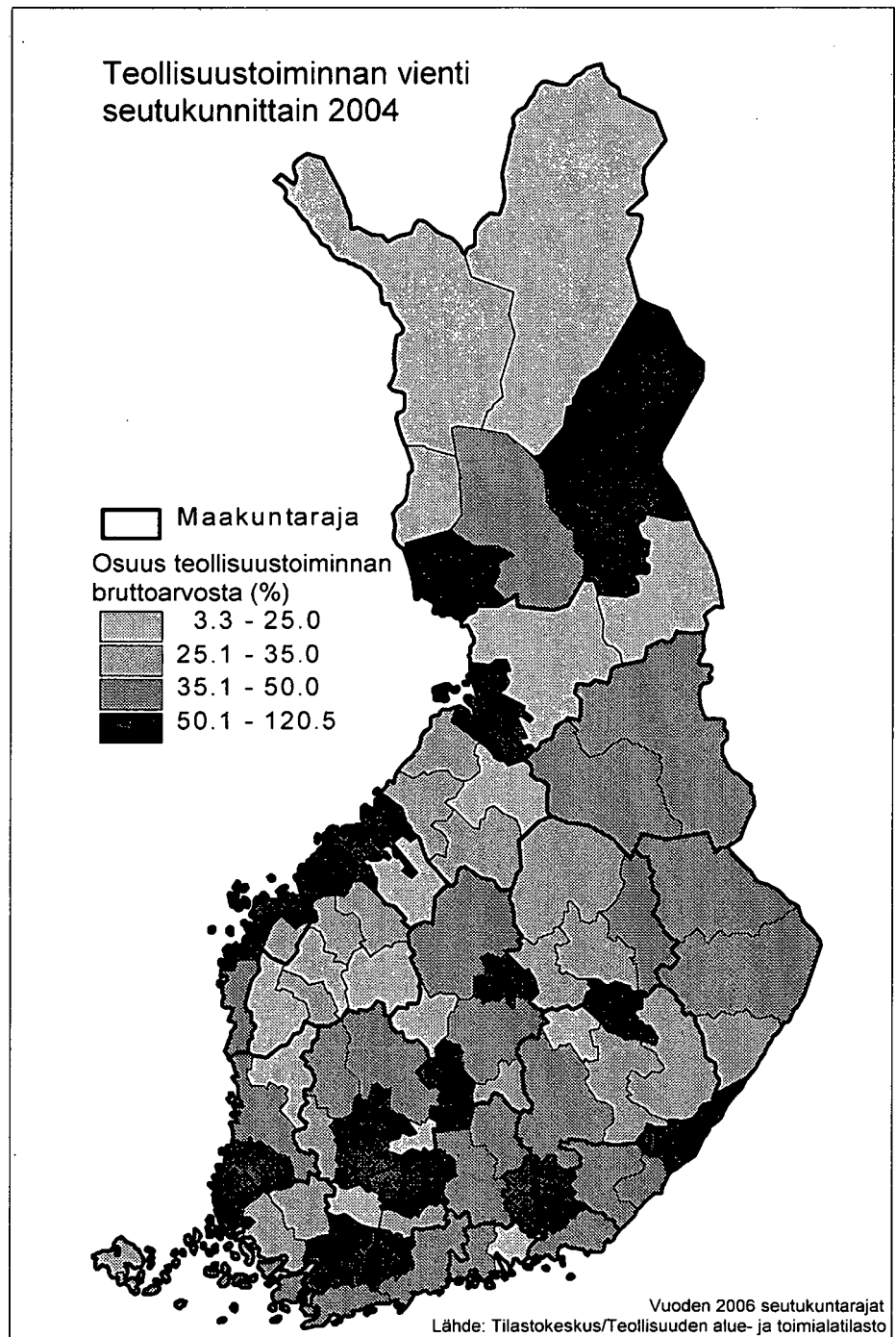

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista

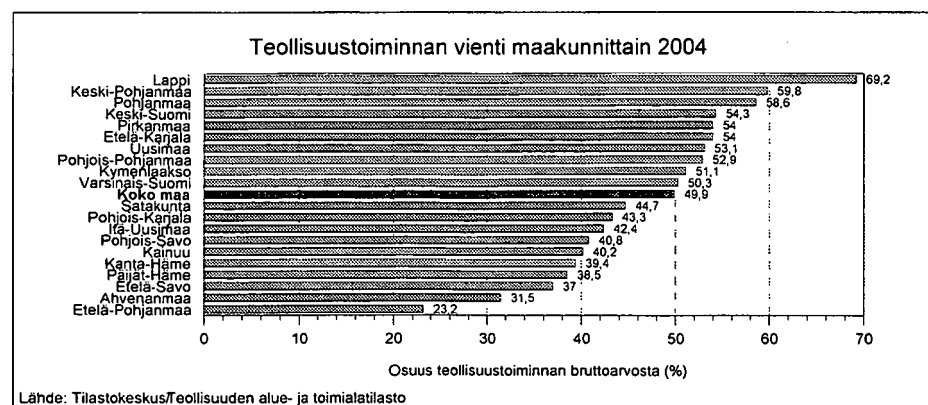
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Teollisuuden alue- ja toimialatilasto

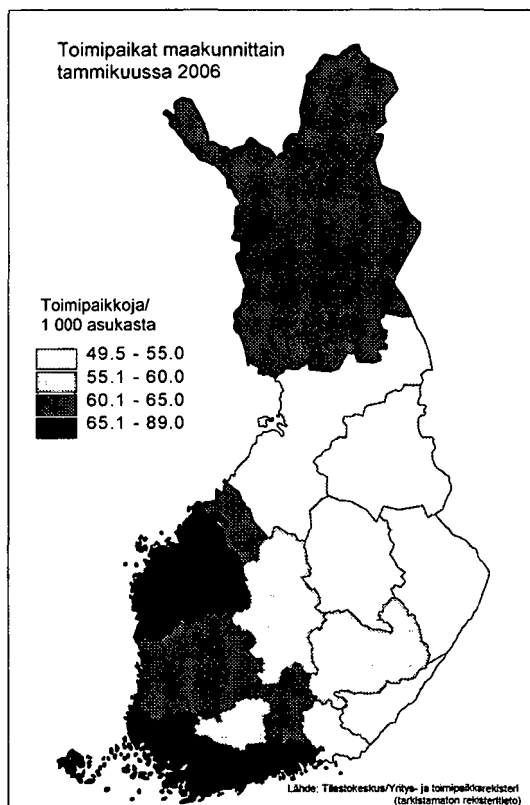
Kuva 14.10. Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2004.

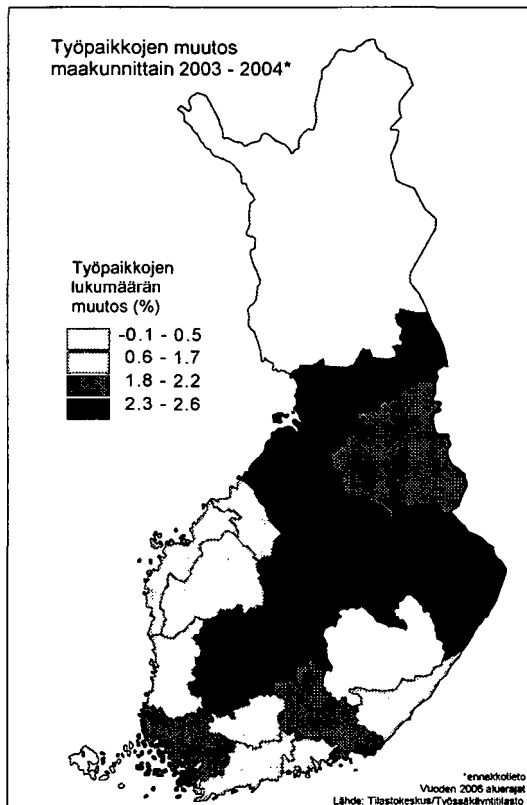
Kuva 14.11. Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2004.

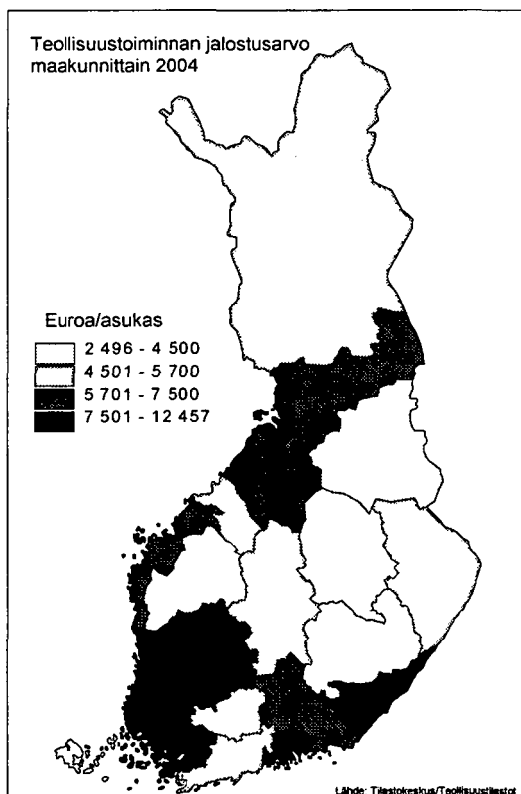
Kuva 14.12. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2004.

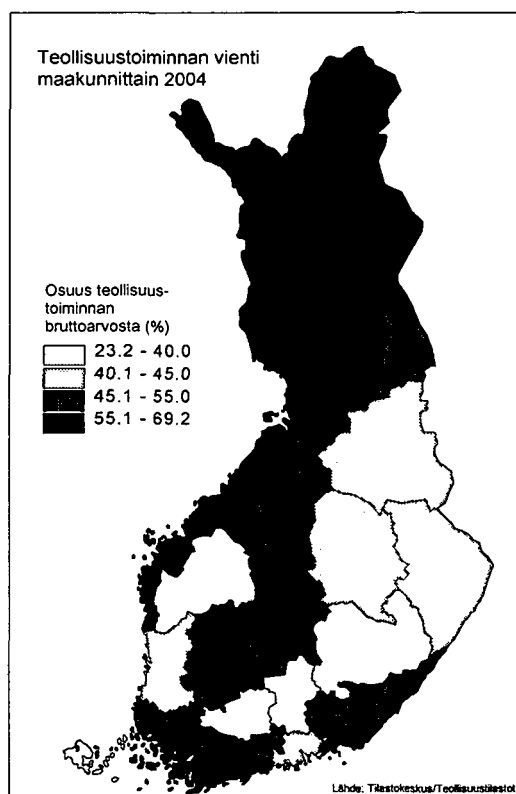
Kuva 14.13. Toimipaikat maakunnittain 2006.

Kuva 14.14. Työpaikkojen muutos maakunnittain 2003–2004.

Kuva 14.15. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2004.

Kuva 14.16. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2004.

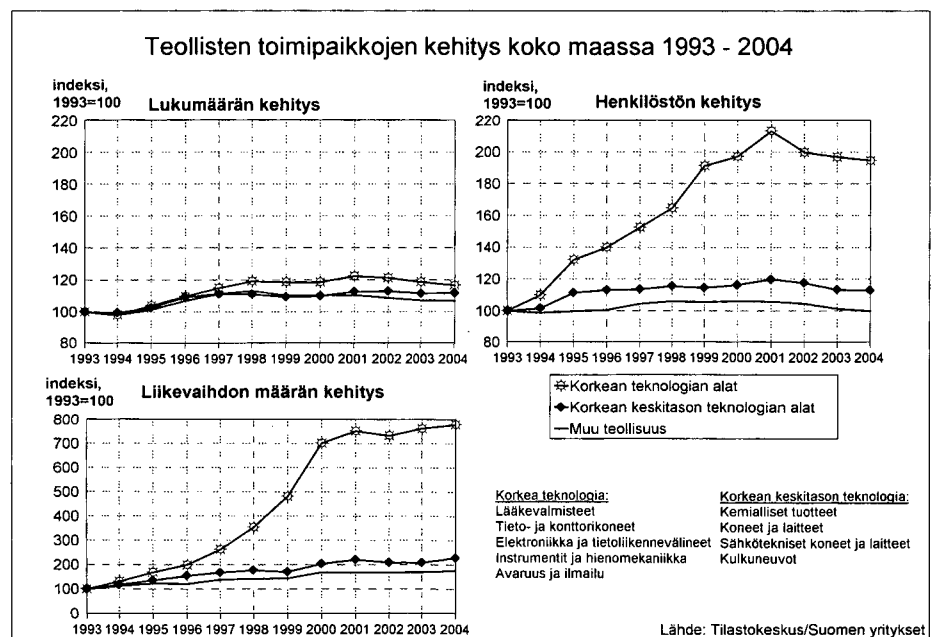
Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta

Korkea teknologia

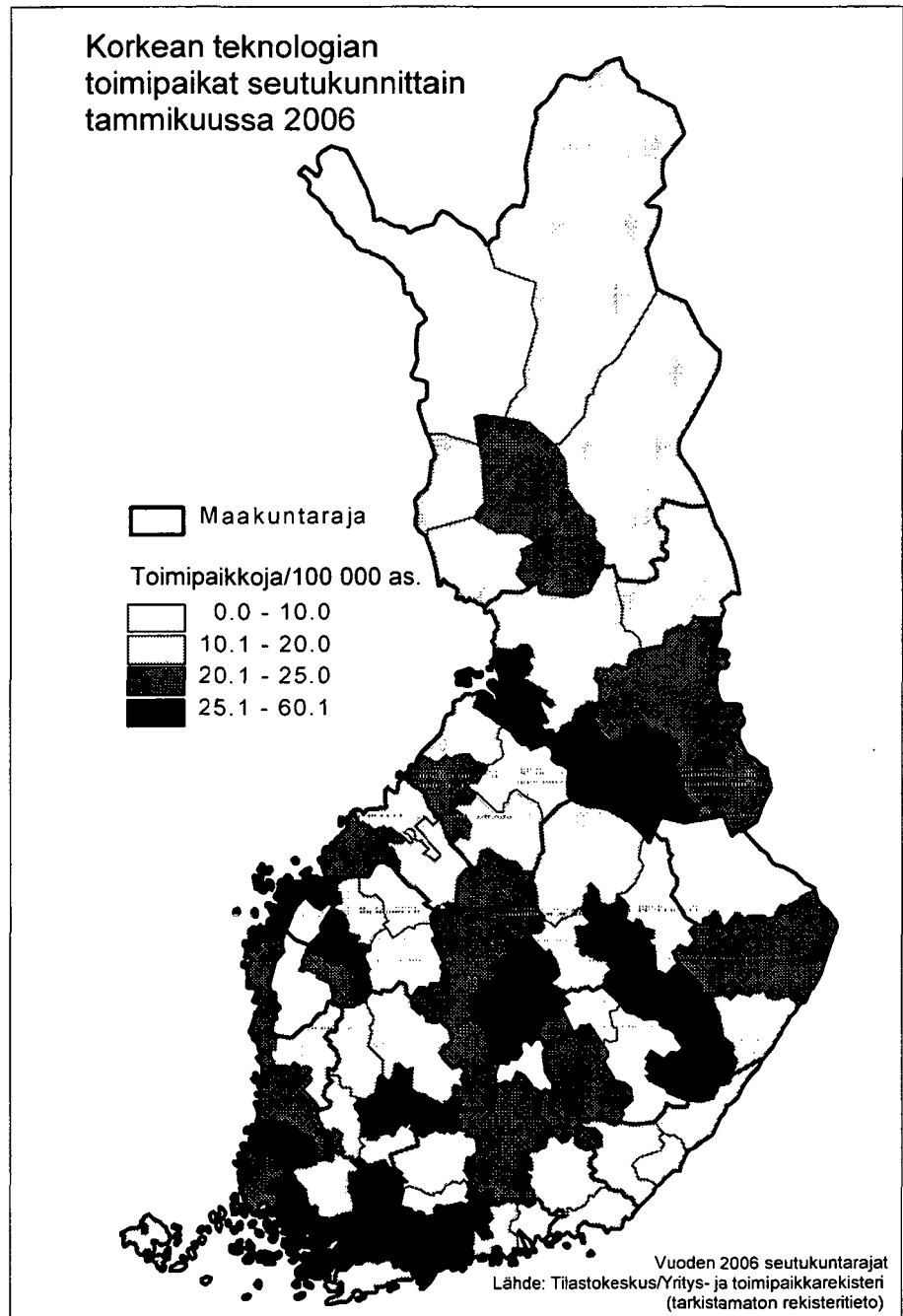
Korkean teknologian (=huipputeknologia) toimialoiksi katsotaan tässä tarkastelussa OECD:n määrittelyn mukaisesti avaruus ja ilmailu, tieto- ja konttorikoneiden, elektroniikka- ja tietoliikennevälineiden, instrumenttien ja hienomekaniikan sekä lääkkeiden valmistus. Korkean keskitason teknologian toimialoja ovat sähkötekniisten koneiden ja laitteiden, kulkuneuvojen, kemiallisten tuotteiden sekä koneiden ja laitteiden valmistus. Vuoden 2004 ja sitä aiemmissa julkaisuissa instrumenttien ja hienomekaniikan valmistuksen toimiala katsottiin kuuluvan korkean keskitason teknologian aloihin. Tämän takia tässä julkaisussa esitetyt tiedot eivät ole vertailukelpoisia aiempien vuosien julkaisujen kanssa.

Vuonna 2004 korkean ja korkean keskitason teknologian toimialoilla oli varsinaisia toimipaikkoja yhteensä 6 423 eli noin 24 % koko teollisuuden toimipaikoista. Näillä korkean ja korkean keskitason teknologian toimialoilla työskenteli 143 143 henkilöä, mikä vastaa 37 % koko teollisuuden henkilöstöstä. Liikevaihtoa nämä toimipaikat keräsivät yli 48,6 miljardia euroa, mikä vastaa 46 % kaikkien teollisuustoimipaikkojen liikevaihdosta. Korkean teknologian alat ovat kehittyneet viime vuosina voimakkaammin kuin muut teollisuuden alat. Näillä aloilla henkilöstön määrä kaksinkertaistui vuodesta 1993 vuoteen 2004. Liikevaihto kehittyi vieläkin voimakkaammin, lähes kahdeksankertaiseksi.

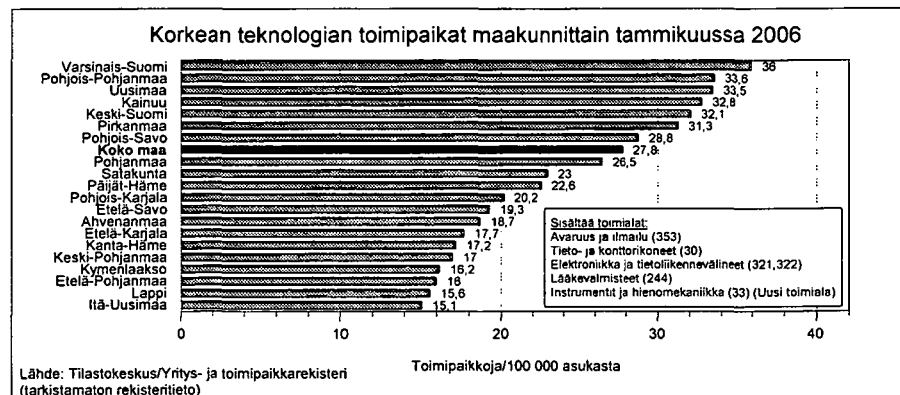
Vuoden 2006 tammikuussa huipputeknologian toimipaikkoja oli väestömäärään suhteutettuna eniten Salon seutukunnassa. Viiden seutukunnan alueella näitä toimipaikkoja ei ollut lainkaan. Maakunnista Varsinais-Suomessa ja Pohjois-Pohjanmaalla huipputeknologian toimipaikkoja oli suhteellisesti eniten, Itä-Uudellamaalla vähiten.

Kuva 15.1. Teollisten toimipaikkojen kehitys koko maassa 1993–2004.

Kuva 15.2. Korkean teknologian toimipaikat seutukunnittain 2006.

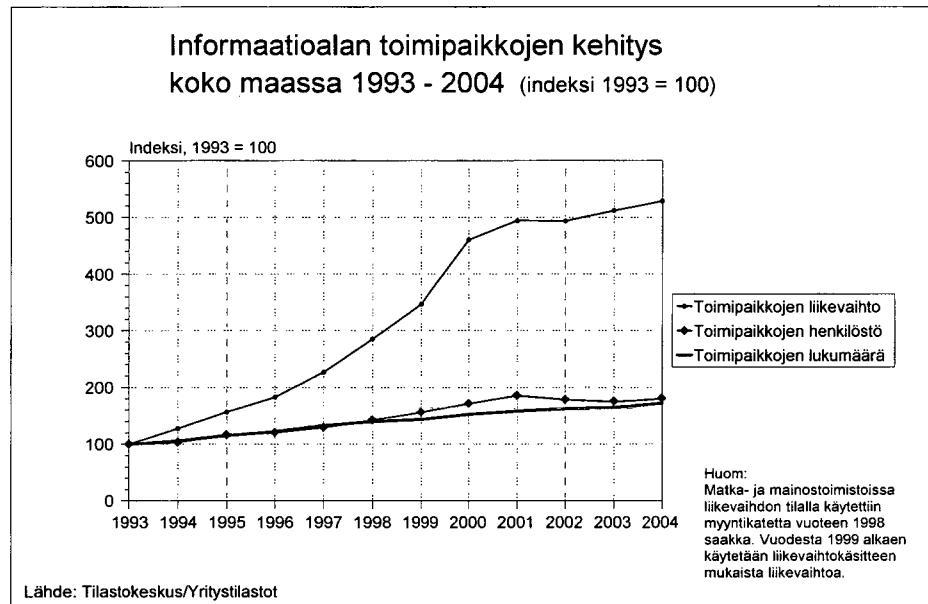

Kuva 15.3. Korkean teknologian toimipaikat maakunnittain 2006.

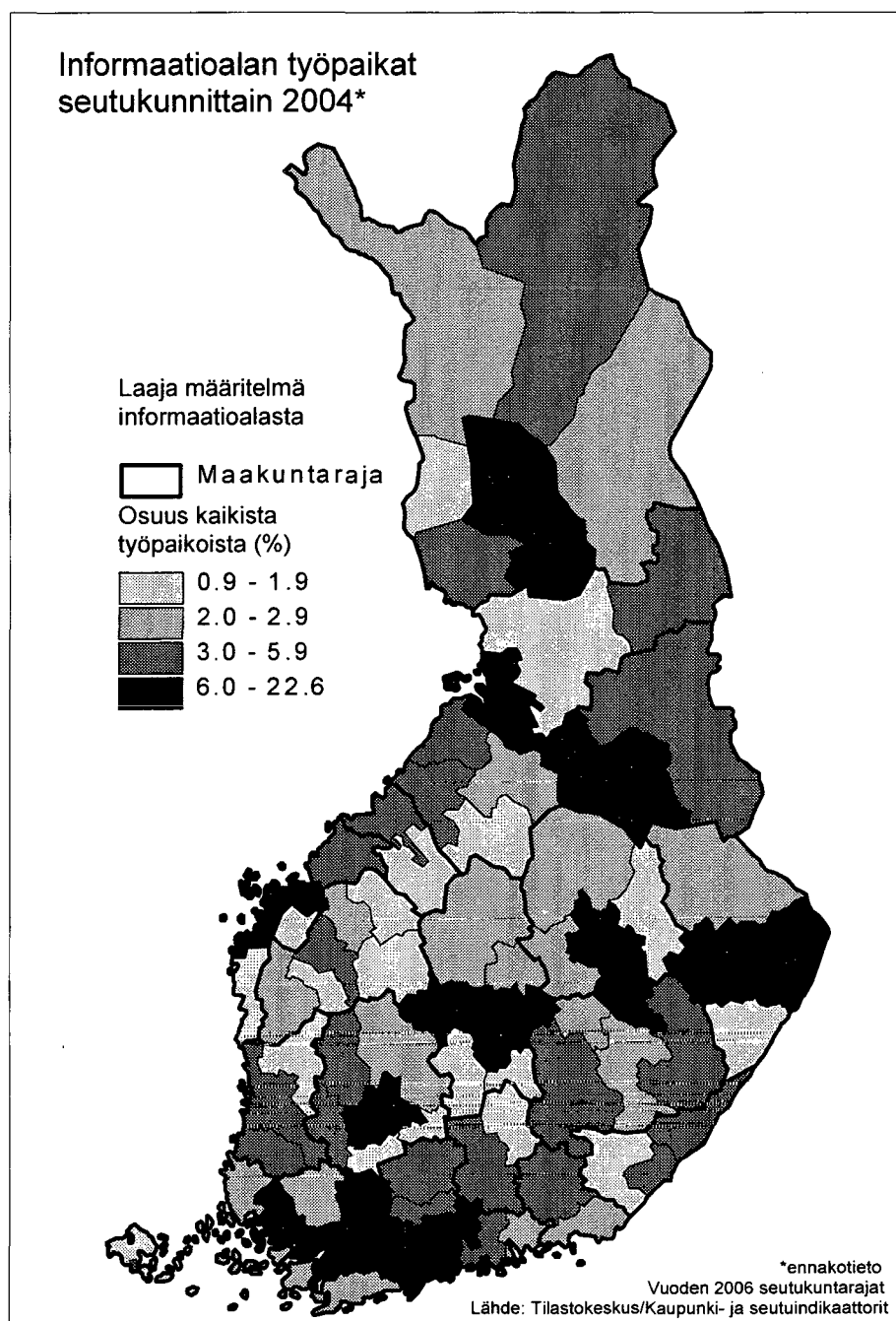
Informaatiotoimialat

Informaatiotoimiala jakaantuu tavara-, sisältö- ja palvelutuotantoon. Tässä julkaisussa tarkastellaan informaatiotietä ns. *laajan määritelmän* mukaisesti. Tarkemmat toimialoittaiset määritelmät löytyvät julkaisun lopusta. Vuoden 2004 ennakkotietojen mukaan informaatioalan työpaikkoja oli suhteellisesti eniten Salon, Oulun ja Helsingin seutukunnissa, yli 15 % kaikista työpaikoista. Salon seutukunnissa osuus oli lähes 23 %. Maakunnista Uudellamaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla tämä osuus oli suurin, Etelä-Pohjanmaalla pienin.

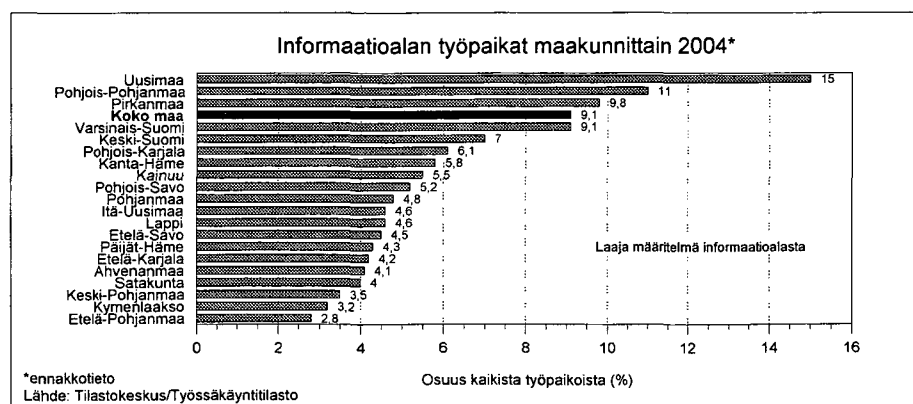
Informaatioalan yritysten toimipaikkoja oli eniten Helsingin ja Mariehamns stadin seutukunnissa asukaslukuun suhteutettuna. Suhteellisesti vähiten informaatioalan toimipaikkoja oli Siikalatvan, Kehys-Kainuun ja Oulunkaaren seutukunnissa. Tieto on Tilastokeskuksen Yritys- ja toimipaikkarekisterin tammikuun 2006 tiedoista. Yhteensä informaatioalan (laaja määritelmä) toimipaikkoja oli tuolloin koko maassa 32 272.

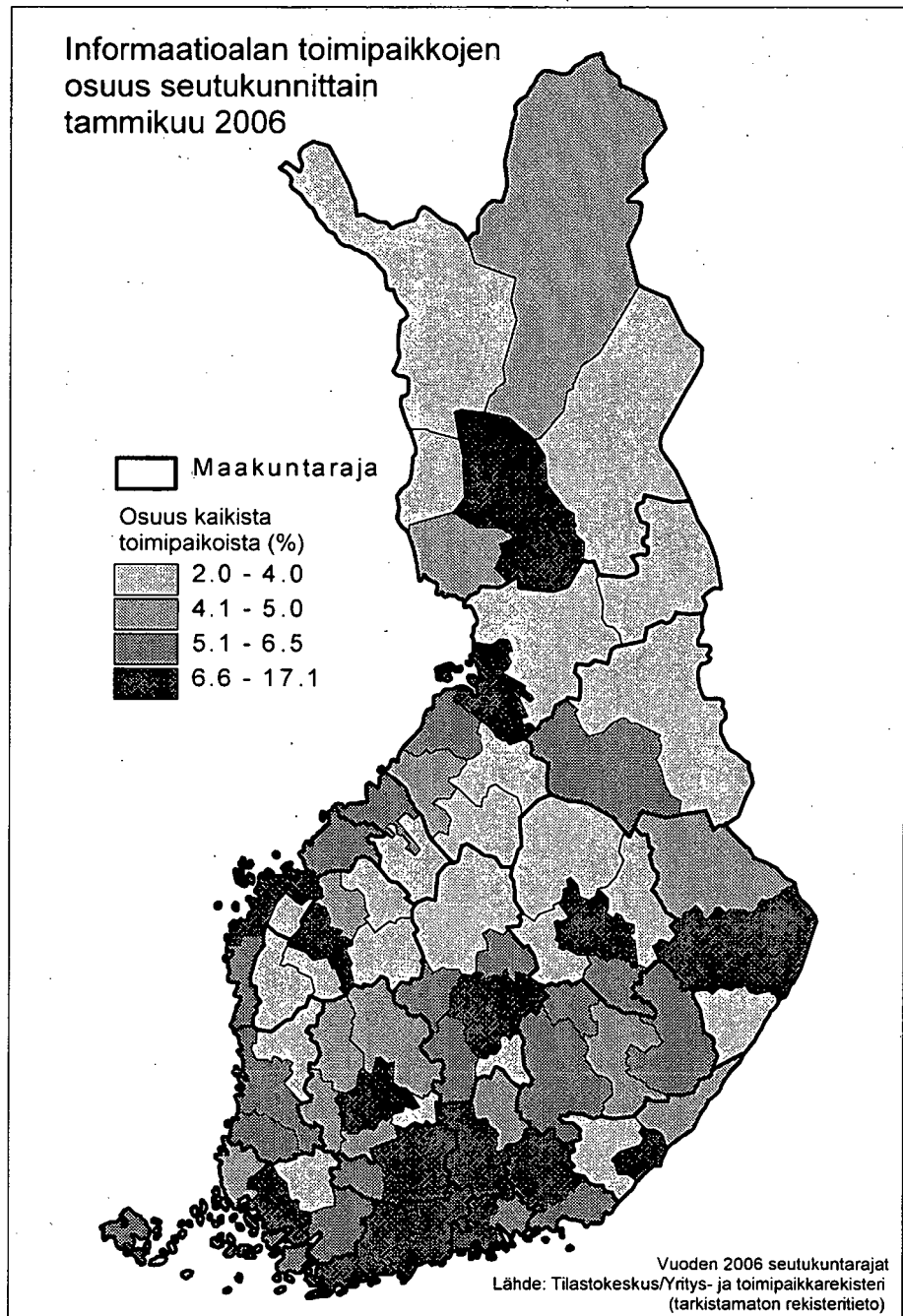
Kuva 15.4. Informaatioalan toimipaikkojen kehitys koko maassa 1993–2004.

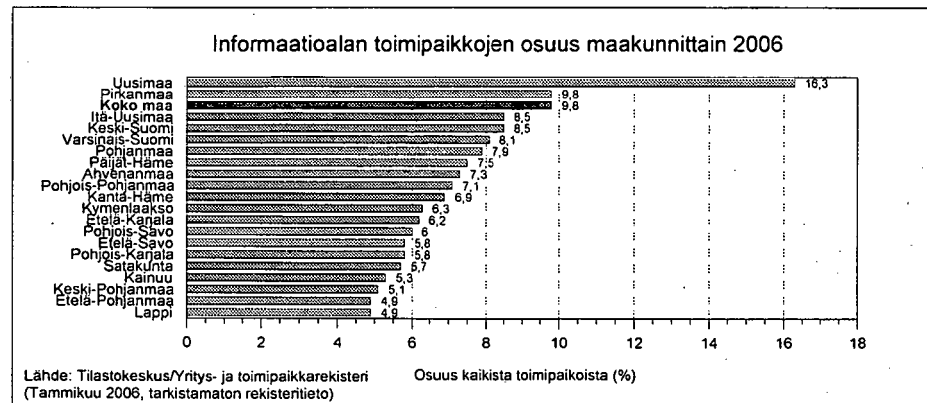
Kuva 15.5. Informaatioalan työpaikat seutukunnittain 2004.

Kuva 15.6. Informaatioalan työpaikat maakunnittain 2004.

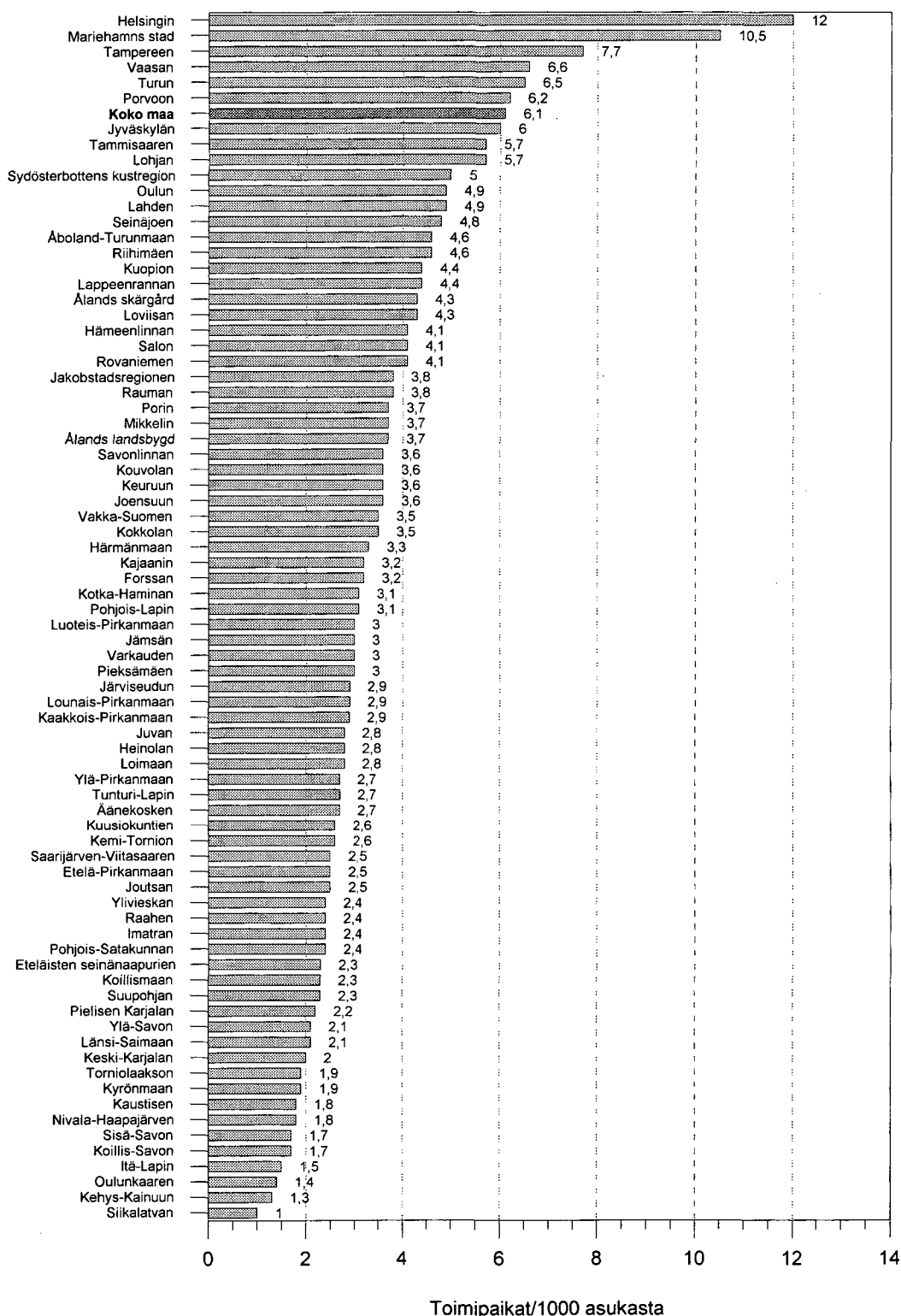

Kuva 15.7. Informaatioalan toimipaikkojen osuus seutukunnittain 2006.

Kuva 15.8. Informaatioalan toimipaikkojen osuus maakunnittain 2006.

Informaatioalan toimipaikat seutukunnittain tammikuussa 2006

Lähde: Tilastokeskus/Yritys- ja toimipaikkarekisteri (tarkistamaton rekisteritieto)

Kuva 15.8. Informaatioalan toimipaikat seutukunnittain tammikuussa 2006.

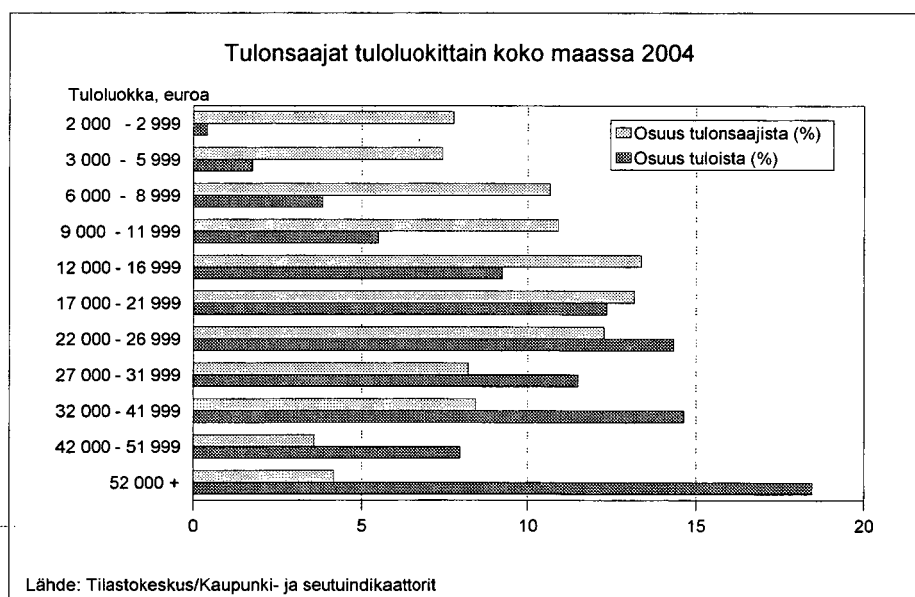
Tulot

Vuonna 2004 tulonsaajien keskimääräiset tulot olivat koko maassa 21 139 euroa, mikä oli 5 % enemmän kuin edellisenä vuonna. Miehillä keskitulot olivat 25 172 euroa ja naisilla 17 350 euroa.

Noin 26 %:lla tulonsaajista veronalaiset tulot olivat alle 9 000 euroa vuonna 2004. Heidän tulonsa muodostivat kuitenkin vain alle 6 % kaikista tuloista. Suurituloisimman ryhmän muodostavat yli 52 000 euron tulonsaajat. Heitä oli 4,3 % tulonsaajista, mutta heidän tulonsa kattoivat lähes viidenneksen kaikista tuloista.

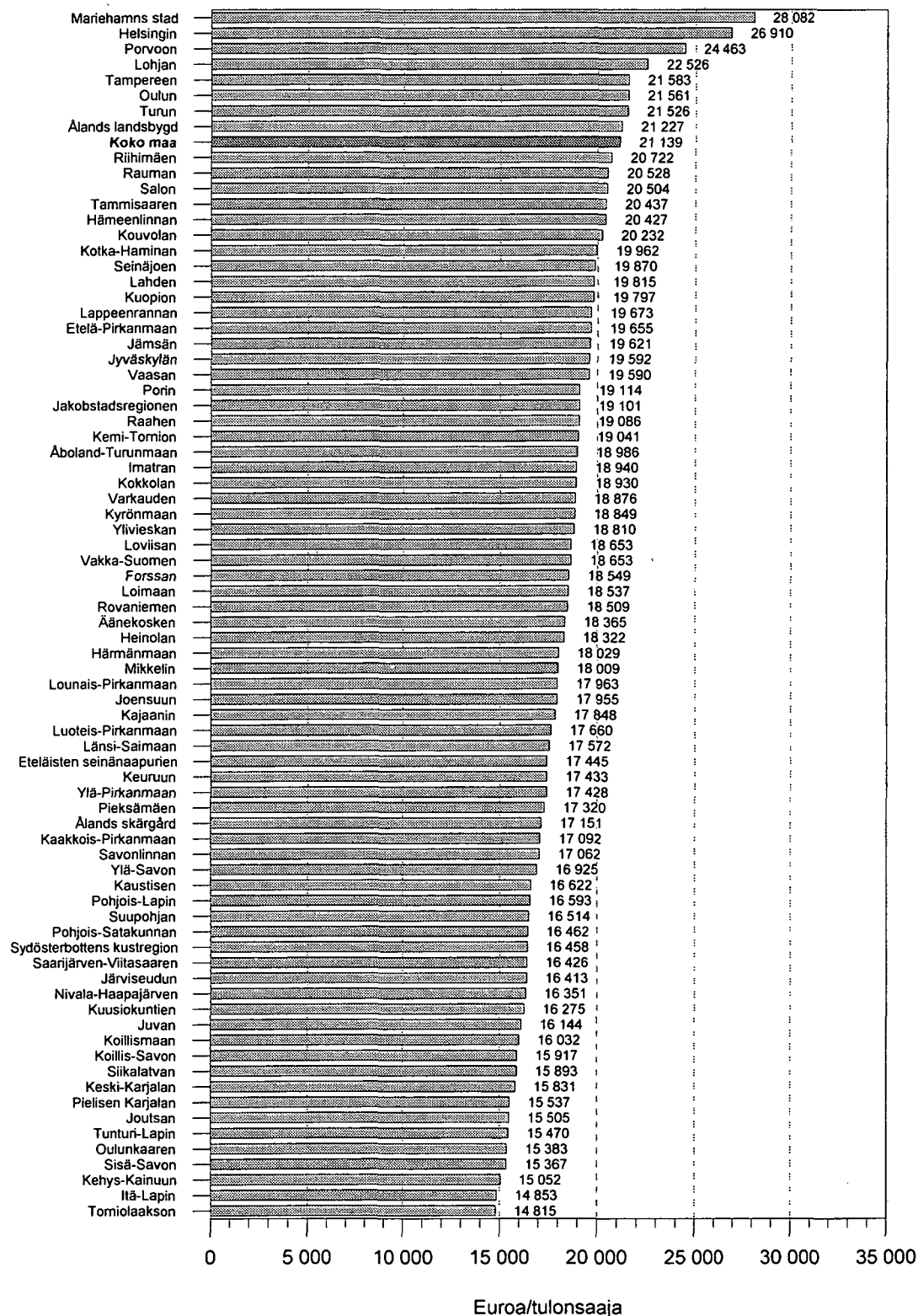
Mariehamns stadissa valtionveron alaiset tulot olivat vuonna 2004 maan korkeimmat, 28 000 euroa tulonsaajaa kohti. Lisäksi seitsemässä muussa seutukunnassa tulot olivat suuremmat kuin maassa keskimäärin. Keskitulot olivat pienimmät Tornionlaakson seutukunnassa (14 815 euroa). Maakunnittain keskimääräiset tulot vaihtelivat Uudenmaan 26 436 eurosta Kainuun 16 927 euroon.

Valtionveron alaiset tulot tulonsaajaa kohti vähenivät ainoastaan Loimaan seutukunnassa vuosien 2002 ja 2003 välillä. Tulojen kasvu oli suurinta Ålands skärgårdin seutukunnassa. Kokonaistulot nousivat vastaavana aikana koko maassa 5,6 % ja tulonsaajien lukumäärä lisääntyi 0,6 %. 28 seutukunnassa tulonsaajien määrä väheni vuonna 2004, eniten Pielisen Karjalan seutukunnan alueella.

Kuva 16.1. Tulonsaajat tuloluokittain koko maassa 2004.

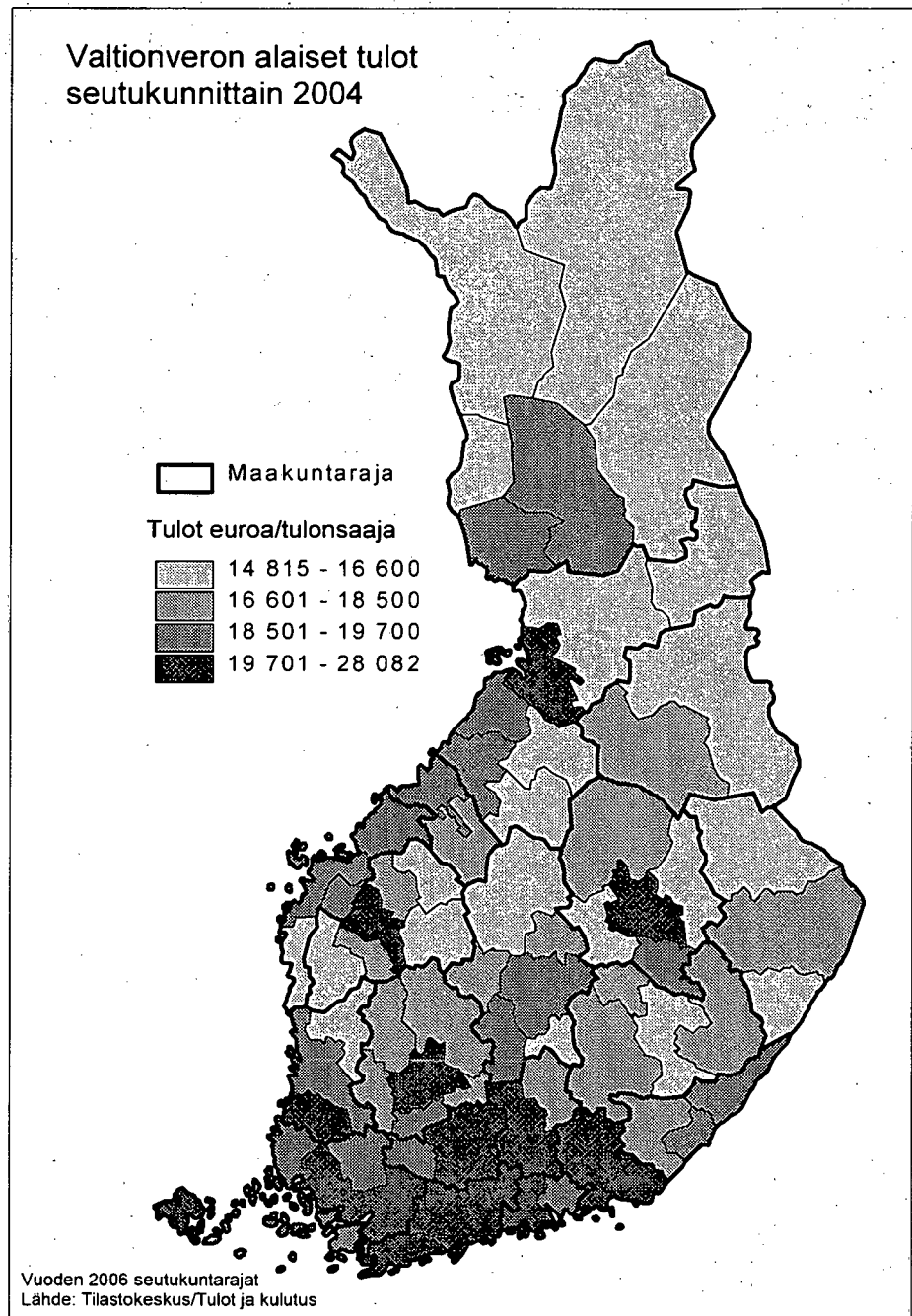
Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2004

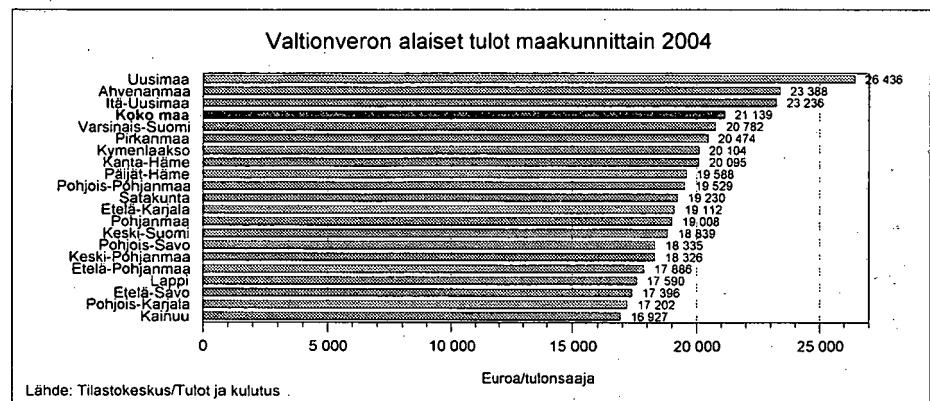
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

Kuva 16.2. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2004.

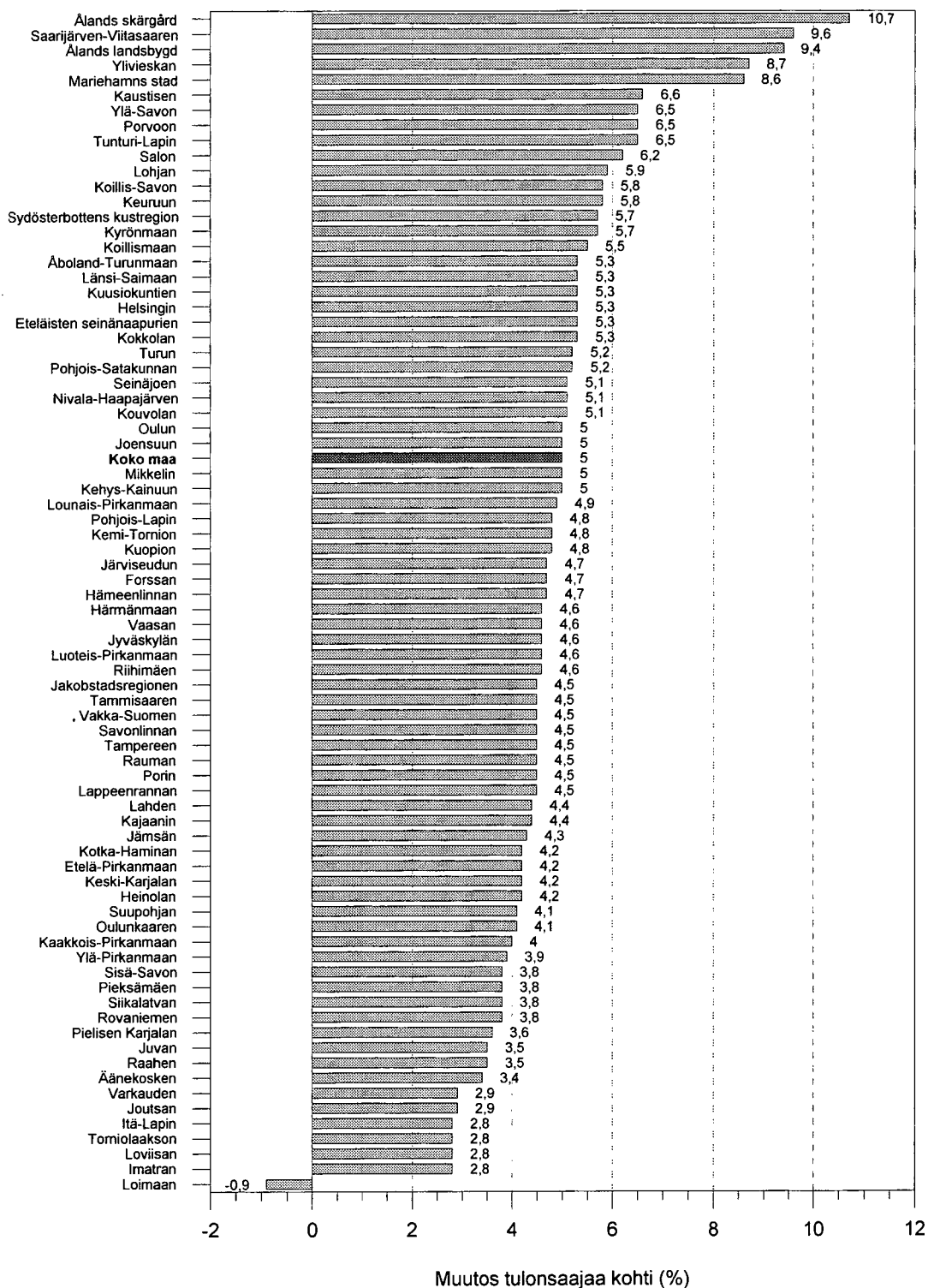

Kuva 16.3. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2004.

Kuva 16.4. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 2004.

Valtionveron alaisten tulojen muutos tulonsaajaa kohti seutukunnittain 2003 - 2004

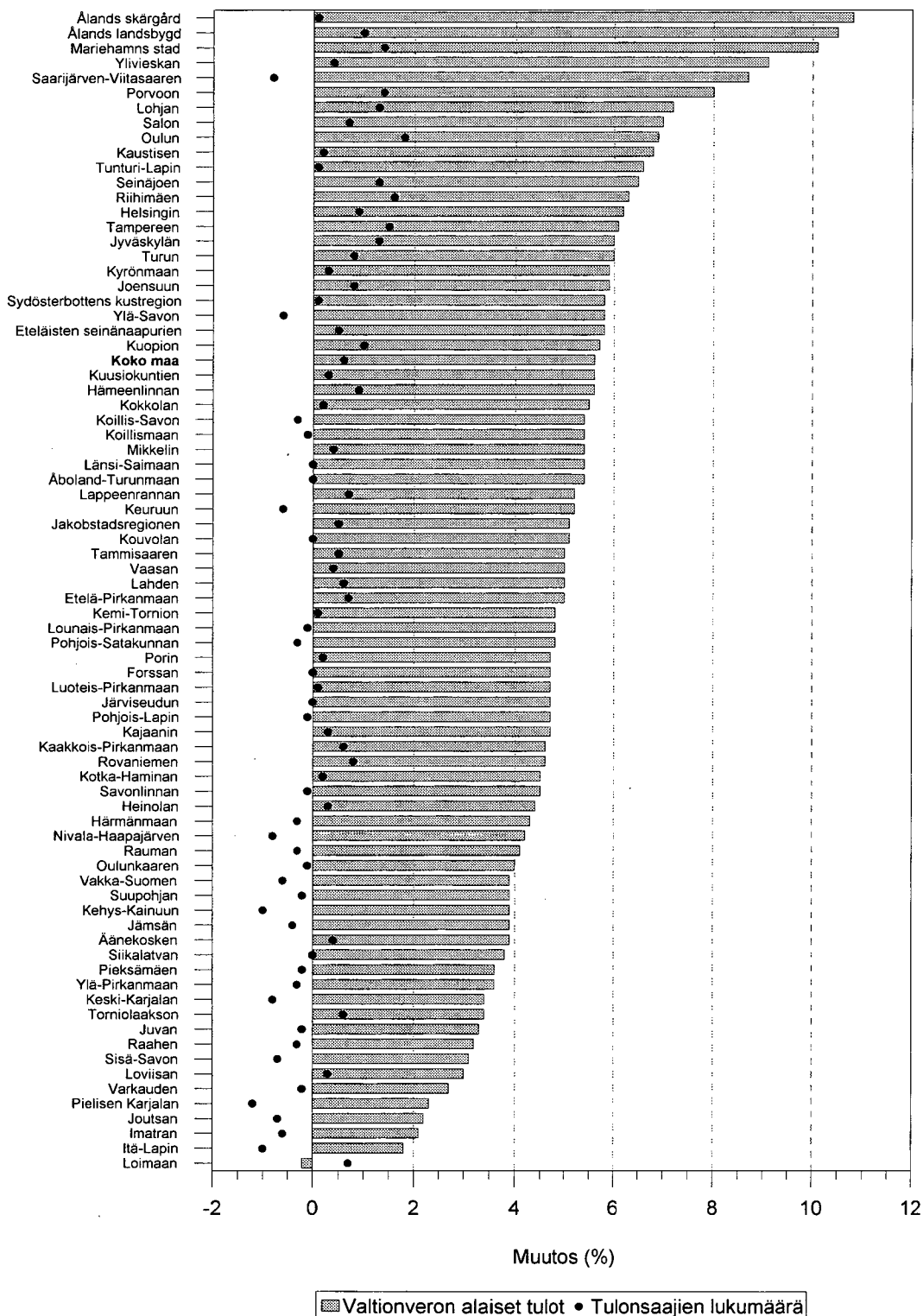

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

Kuva 16.5. Valtionveron alaisten tulojen muutos tulonsaajaa kohti seutukunnittain 2003–2004.

Valtionveron alaisten tulojen ja tulonsaajien lukumäärän muutos seutukunnittain 2003 - 2004

Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

Kuva 16.6. Valtionveron alaisten tulojen ja tulonsaajien lukumäärän muutos seutukunnittain 2003–2004.

Työmarkkinat

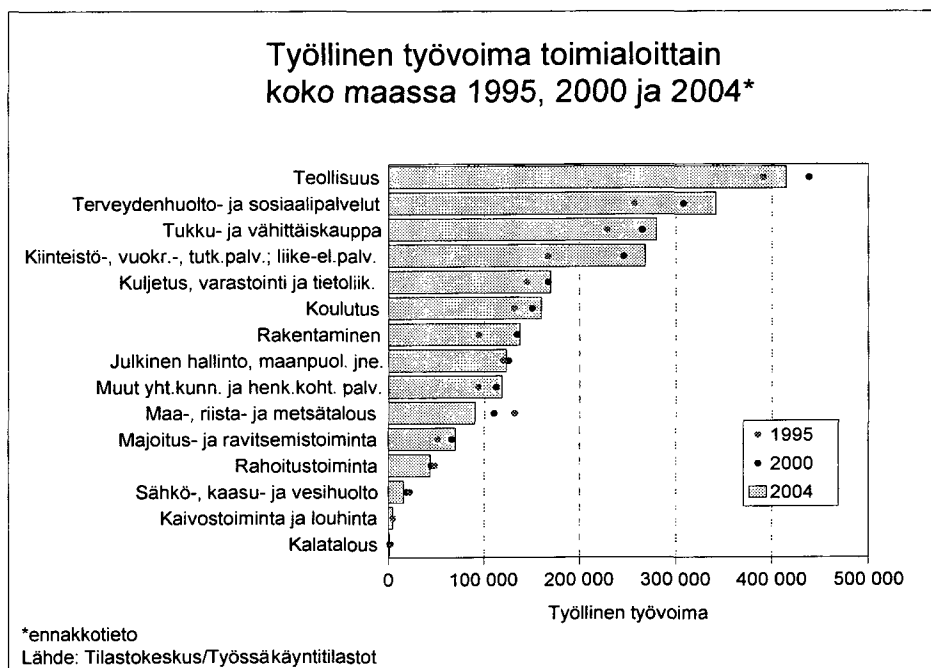
Työllisyys

Suomessa oli vuoden 2004 lopussa (ennakkotieto) 2,3 miljoonaa *työllistä työntekijää*. Teollisuus on toimialoista merkittävin työllistäjä toimialaluokituksen kirjaintasolla mitattuna. Kalatalouden sekä kaivostoiminnan ja louhinnan työllistävyys oli vähäisintä.

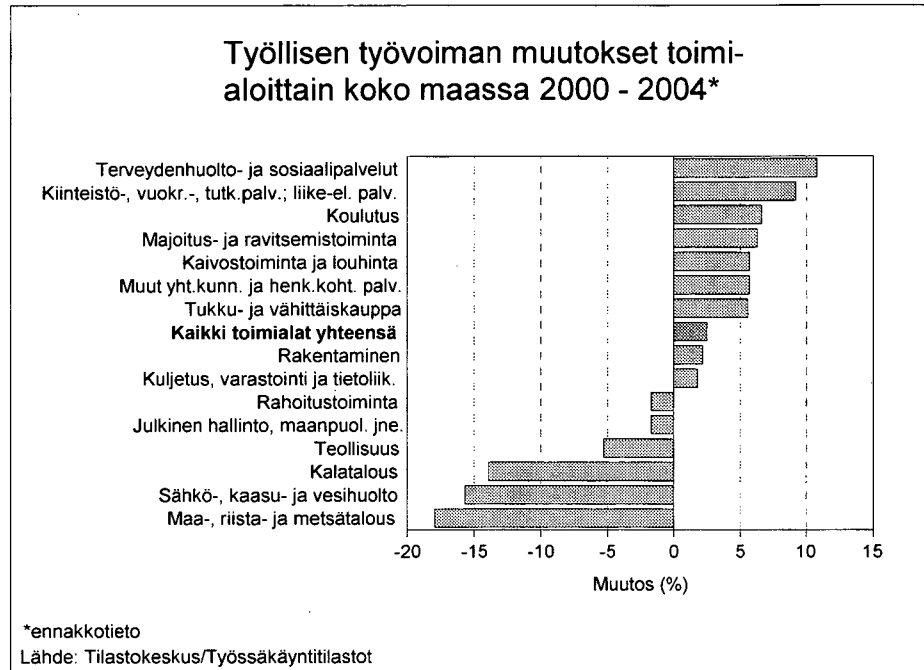
Vuoden 2001 työssäkäyntiluvuista lähtien on ollut käytössä uusi toimialaluokitus TOL 2002, joka korvaa toimialaluokituksen 1995. Toimialaluokituksen uudistamisen myötä muutamia toimintoja on siirretty eri toimialoille tai luotu uusia. Muutos vaikeuttaa joidenkin toimialojen vertailukelpoisuutta edellisiin vuosiin.

Työpaikkojen määrä lisääntyi koko maassa 1,7 % vuosina 2003–2004 (ennakkotieto). Pirkanmaalla lisäys oli suurin, 2,6 %. Ahvenanmaalla työpaikkojen määrä väheni samana aikana. (kuva 14.14.).

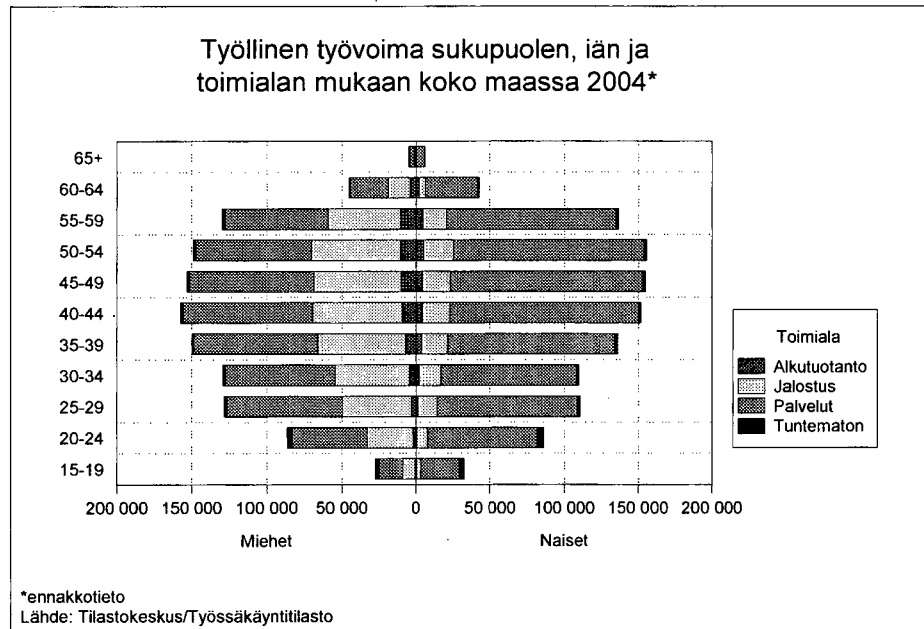
Vuodesta 2000 vuoteen 2004 työllisten määrä on lisääntynyt suhteellisesti eniten terveydenhuolto- ja sosiaalipalveluissa, 11 %. Suhteellisesti eniten työllisten määrä väheni maa-, riista- ja metsätaloudessa.

Kuva 17.1. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 1995, 1998 ja 2004.

Kuva 17.2. Työllisen työvoiman muutokset toimialoittain koko maassa 2000–2004.

Kuva 17.3. Työllinen työvoima sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2004.

Työpaikkaomavaraisia seutukuntia oli vuonna 2004 (ennakkotieto) 20. Näissä seutukunnissa, joissa oli enemmän työpaikkoja kuin alueella asuvia työllisiä, työpaikkaomavaraisuusaste ylitti 100 prosenttia. Alhaisimman omavaraisuusasteen seutukunnat, Ålands landsbygd ja Kyrönmaa (alle 65 %), sijaitsevat työpaikkaomavaraisten Mariehamns stadin (191 %) ja Vaasan (107 %) seutukuntien läheisyydessä. Maakunnista vain Ahvenanmaa, Uusimaa ja Pohjanmaa ovat työpaikkaomavaraisia.

Työllisyysaste kuvaa työllisten osuutta työikäisistä. Luku lasketaan 15–64-vuotiaiden työllisten prosenttiosuutena samanikäisestä väestöstä. Koko maassa työllisyysaste vuonna 2004 (ennakkotieto) oli 65,1 %. Ahvenanmaan seutukunnissa työllisyysaste oli yli 74 %. Alimmillaan se oli Kehys-Kainuun seutukunnassa, 50,2 %.

Taloudellinen huoltosuhde ilmaisee, kuinka monta työvoiman ulkopuolella olevaa henkilöä tai työtöntä on yhtä työllistä kohti. Huoltosuhde oli vuonna 2004 (ennakkotieto) koko maassa 1,29. Korkein se oli Torniolaakson, Kehys-Kainuun, Itä-Lapin ja Pielisen Karjalan seutukunnissa (yli 2) sekä matalin Ålands landsbygdin seutukunnassa (0,97).

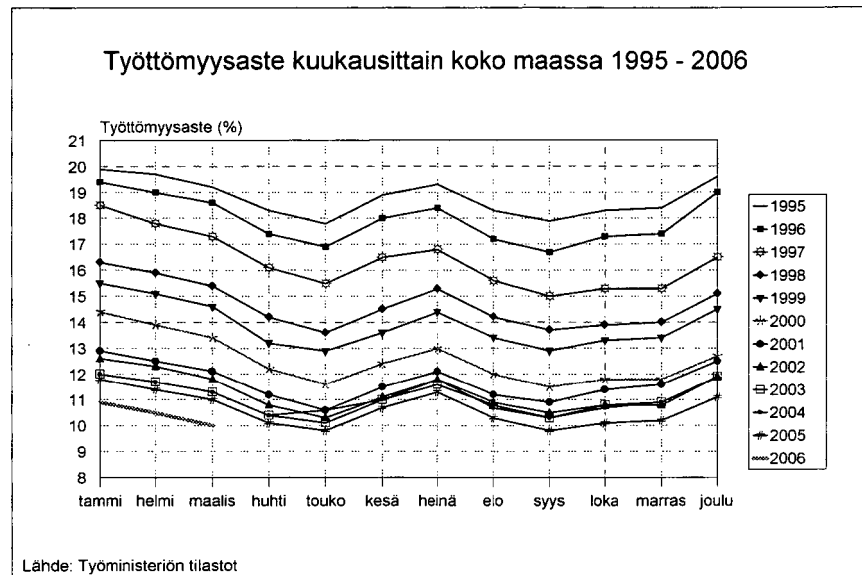
Työttömyys

Vuodesta 1995 lähtien kuukausien työttömyysaste on laskenut Suomessa selvästi vuoteen 2003 saakka, jonka jälkeen työttömyysaste on laskenut hitaammin. Maaliskuussa 2006 työttömyysaste oli Työministeriön tilastojen mukaan 10 %, mikä on yhden %-yksikön verran vähemmän kuin vuotta aiemmin. Työttömyysaste nousi kahdessa seutukunnassa maaliskuusta 2005 maaliskuuhun 2006, eniten Kaakkois-Pirkanmaan seutukunnassa.

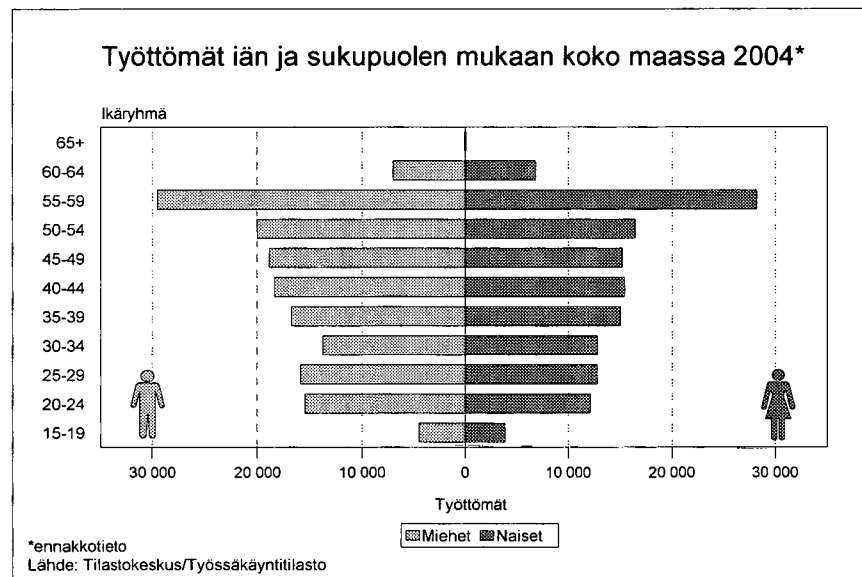
Alueiden väliset työttömyyserot ovat maassamme suuret. Maaliskuussa 2006 työttömyys oli suurimmillaan Kainuun, Lapin ja Pohjois-Karjalan maakunnissa. Ahvenanmaalla työttömiä oli suhteessa vähiten, 2,2 % työvoimasta. Seutukuntien työttömyysaste vaihteli Ahvenanmaan seutukuntien alle 3 %:sta Kehys-Kainuun ja Itä-Lapin 21,4 %:iin.

Yli neljännes koko maan työttömistä oli pitkäaikaistyöttömiä maaliskuussa 2006. Pitkäaikaistyöttömäksi lasketaan henkilö, joka on ollut yli vuoden ilman työtä. Manner-Suomessa Koillismaan, Eteläisten seinänaapurien, Järvisseudun ja Torniolaakson seutukunnissa pitkäaikaistyöttömien osuus työttömistä oli pienin, alle 15 %. Jämsän ja Tammisaaren seutukunnassa pitkäaikaistyöttömiä oli suhteellisesti eniten, yli kolmannes kaikista työttömistä.

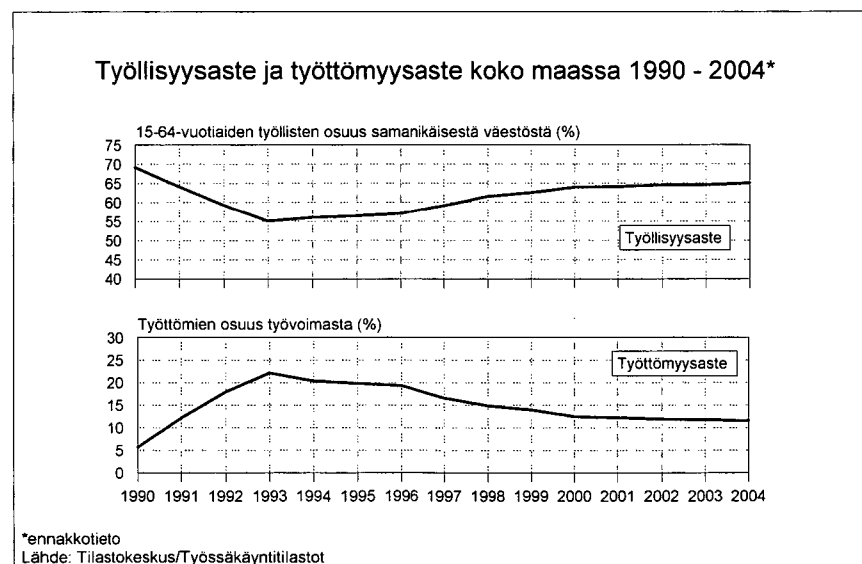
Yli kolmannes työttömistä oli täyttänyt 50 vuotta vuoden 2004 lopussa työssäkäyntitilaston ennakkotiedon mukaan. Suurimman yksittäisen työttömien 5-vuotisikäryhmän muodostivat 55–59-vuotiaat. Heitä oli työttöminä lähes 58 000.

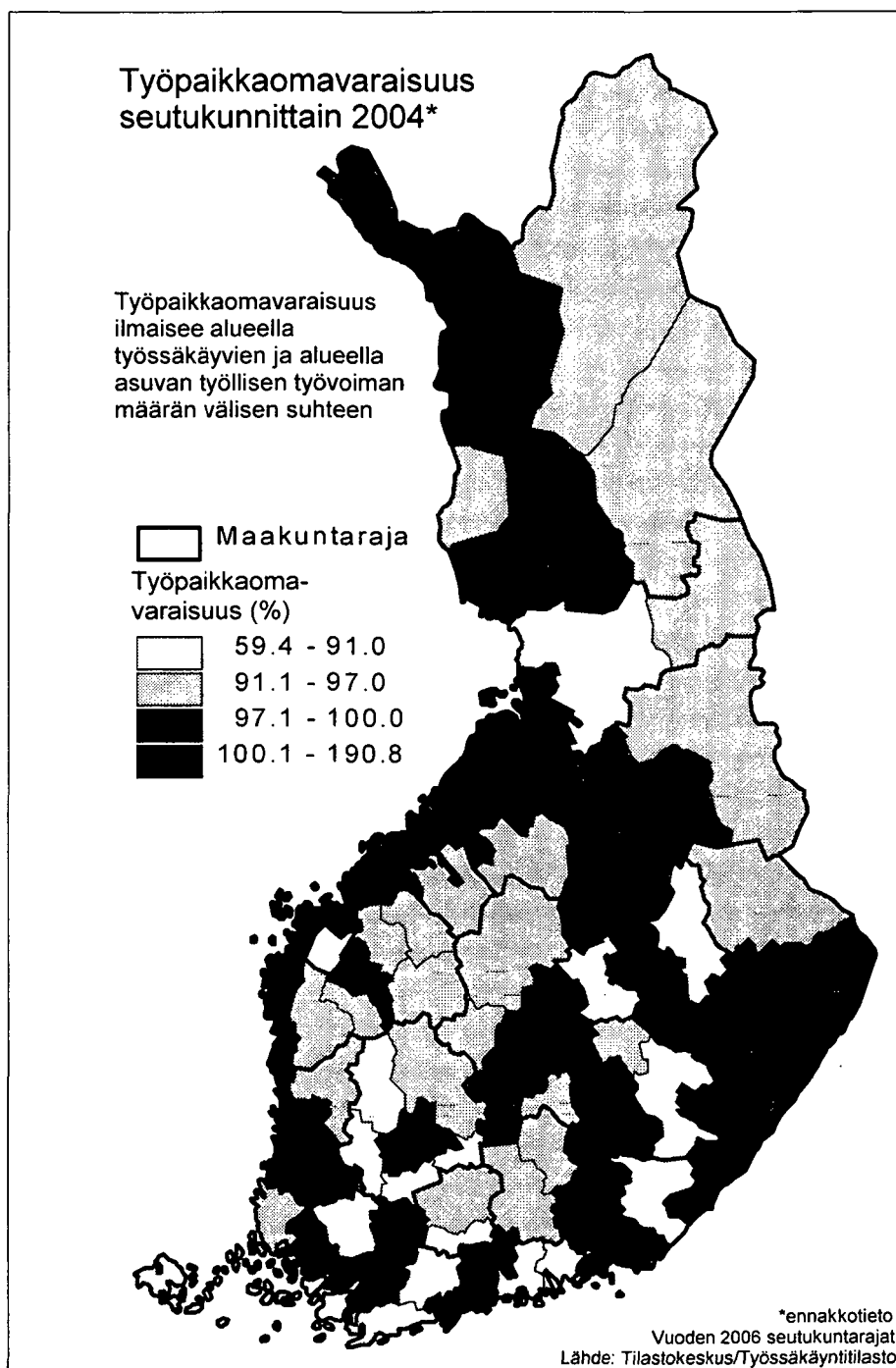
Kuva 17.4. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995–2006.

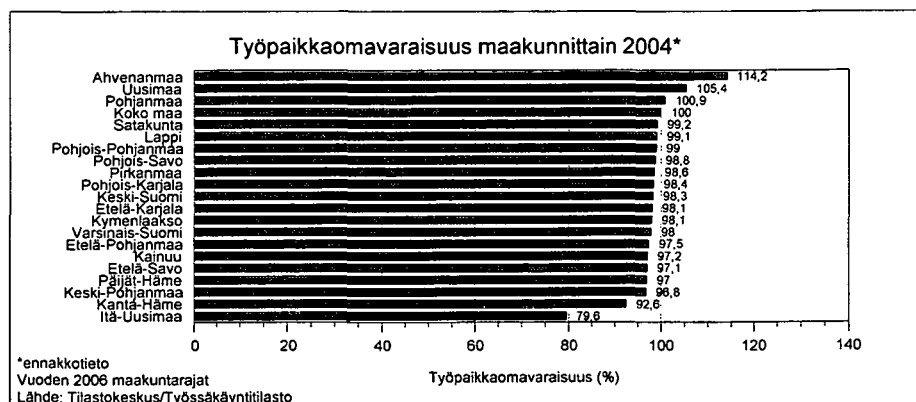
Kuva 17.5. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.

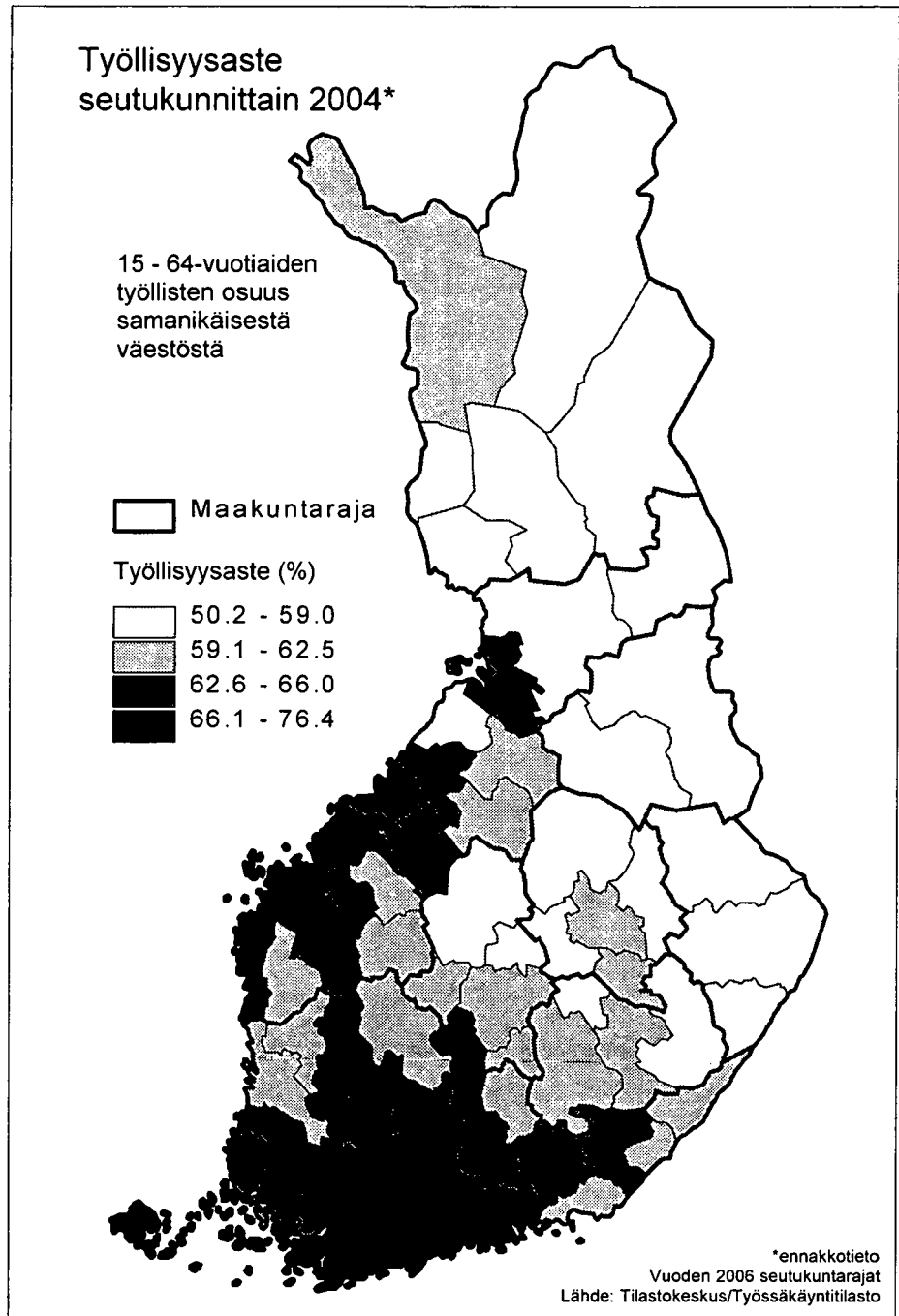
Kuva 17.6. Työllisyysaste ja työttömyysaste koko maassa 1990–2004.

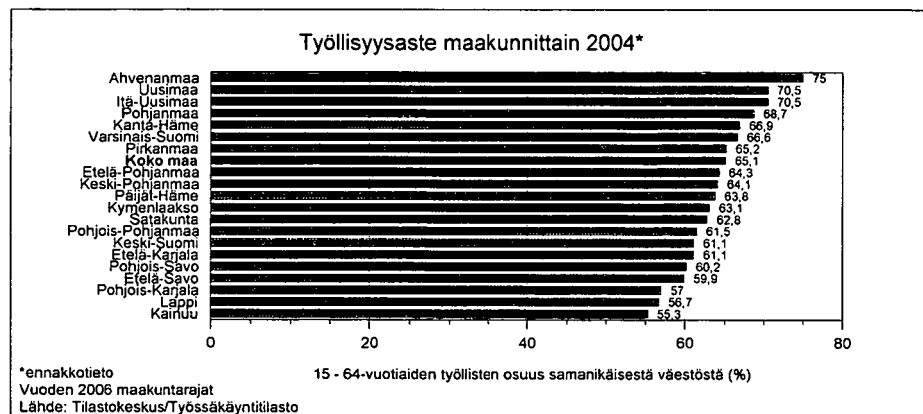
Kuva 17.7. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2004.

Kuva 17.8. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2004.

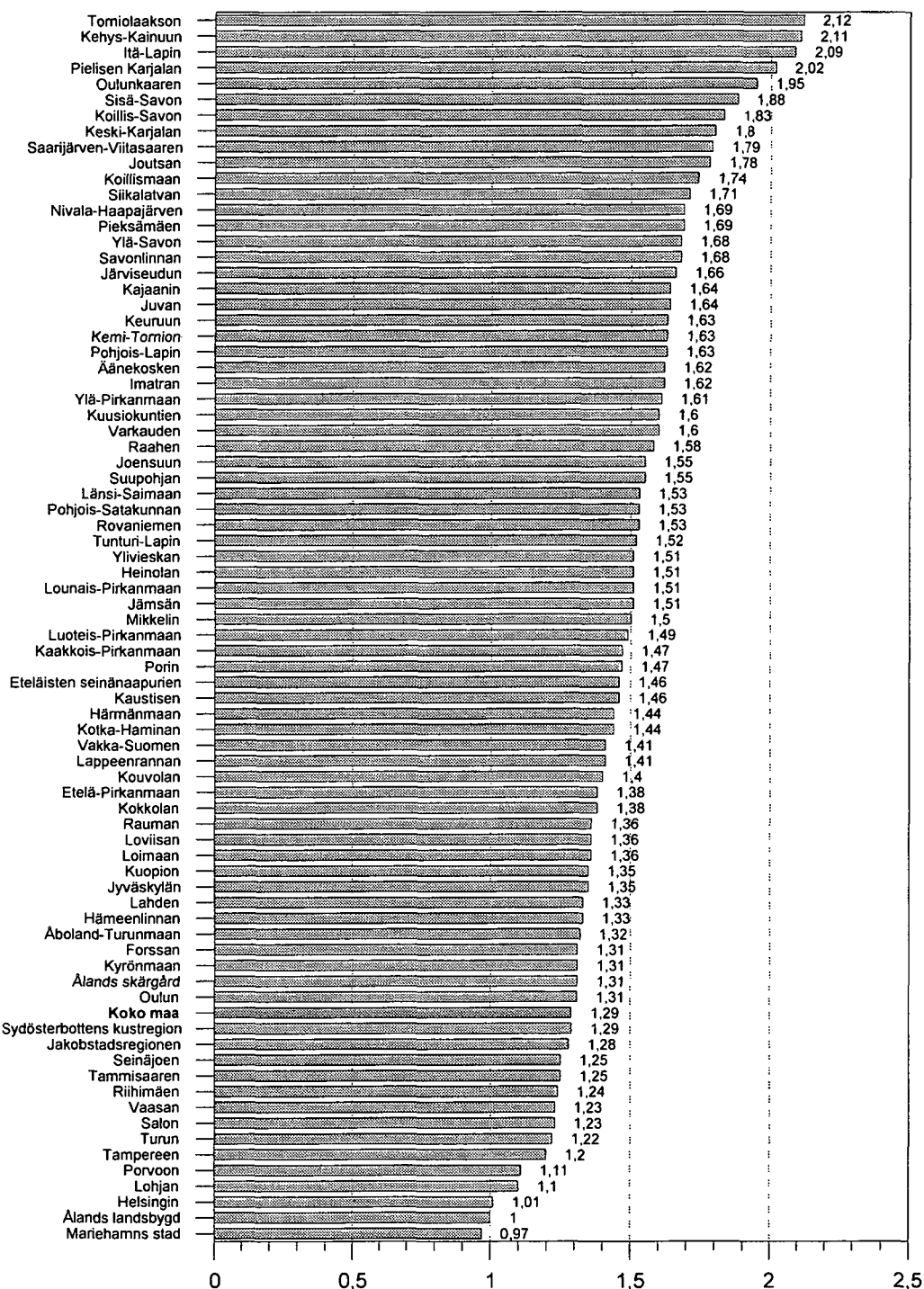

Kuva 17.9. Työllisyysaste seutukunnittain 2004.

Kuva 17.10. Työllisyysaste maakunnittain 2004.

Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2004*

Työvoiman ulkopuolella olevat ja työttömät yhtä työllistä kohti

*ennakkotieto

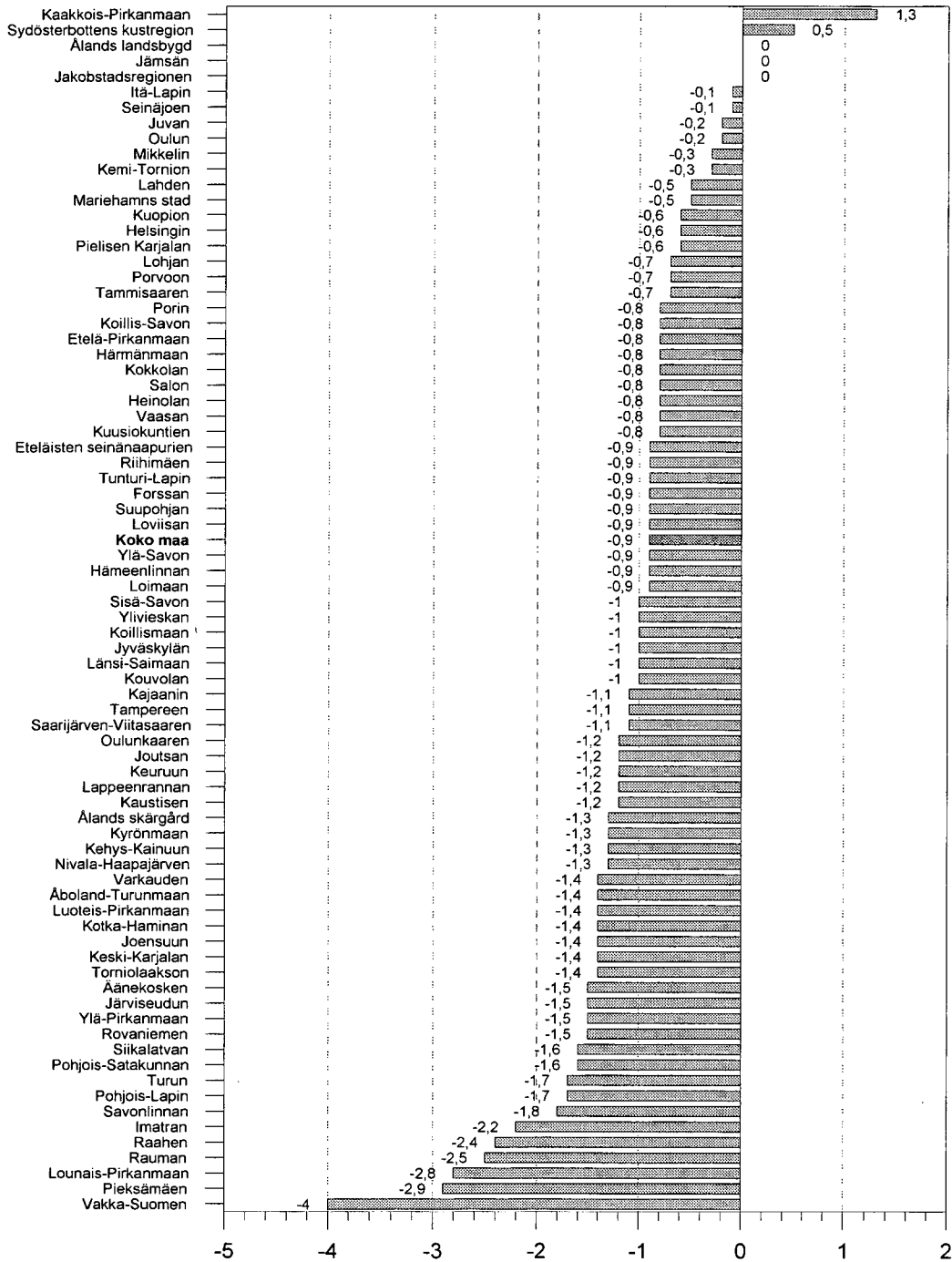
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 17.11. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2004.

Työttömyyden muutos seutukunnittain 2005 - 2006

Maaliskuu 2005 - maaliskuu 2006

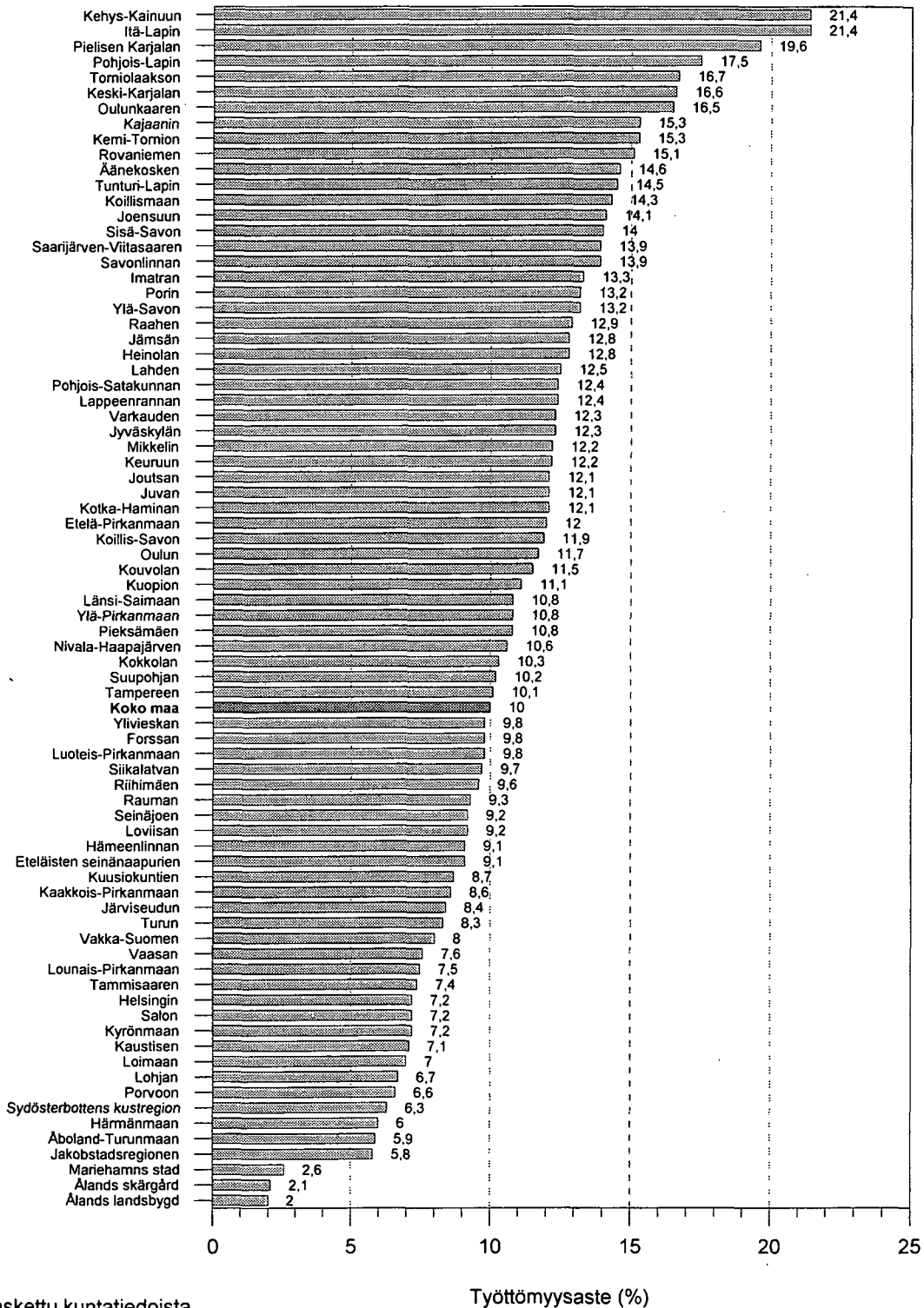

Laskettu kuntatiedoista
Vuoden 2006 seutukuntarajat
Lähde: Työministeriön tilastot

Muutos (%-yksikköä)
← Työttömyys laskenut Työttömyys nousut →

Kuva 17.12. Työttömyyden muutos seutukunnittain 2005–2006.

Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2006

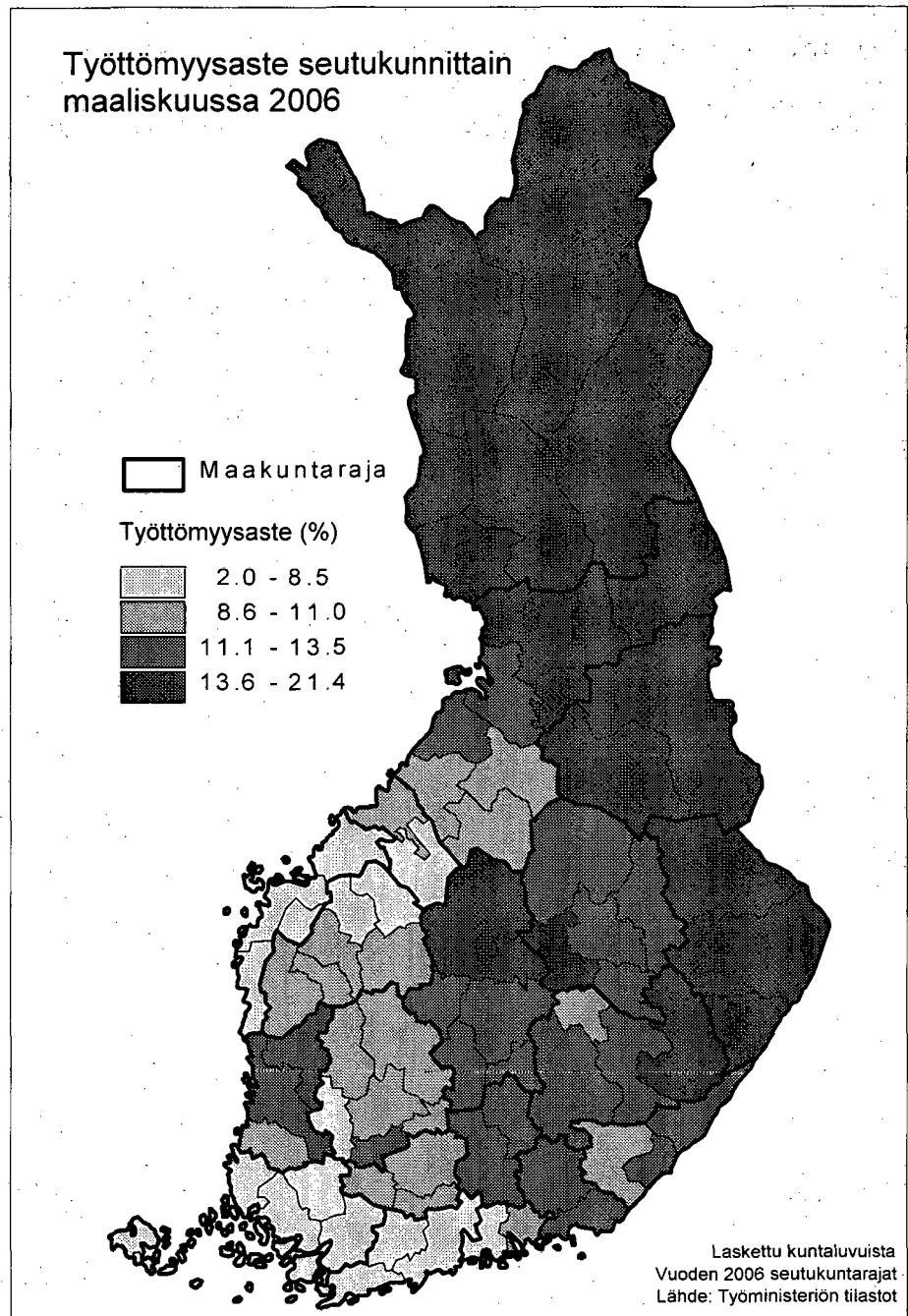

Laskettu kuntatiedoista

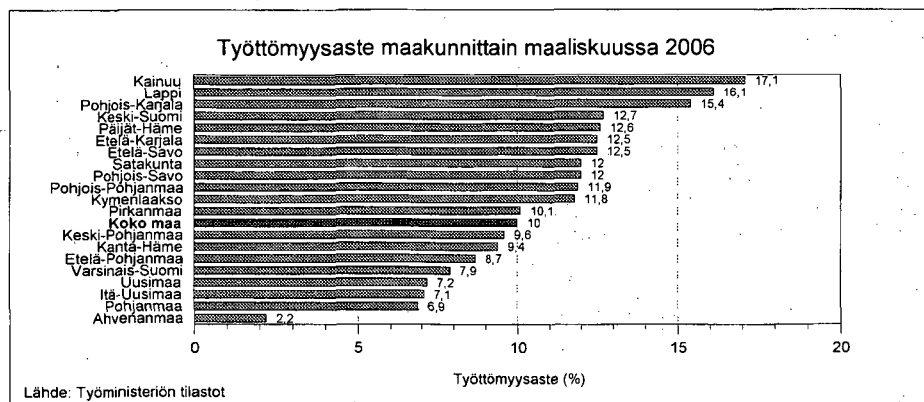
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Työministeriön tilastot

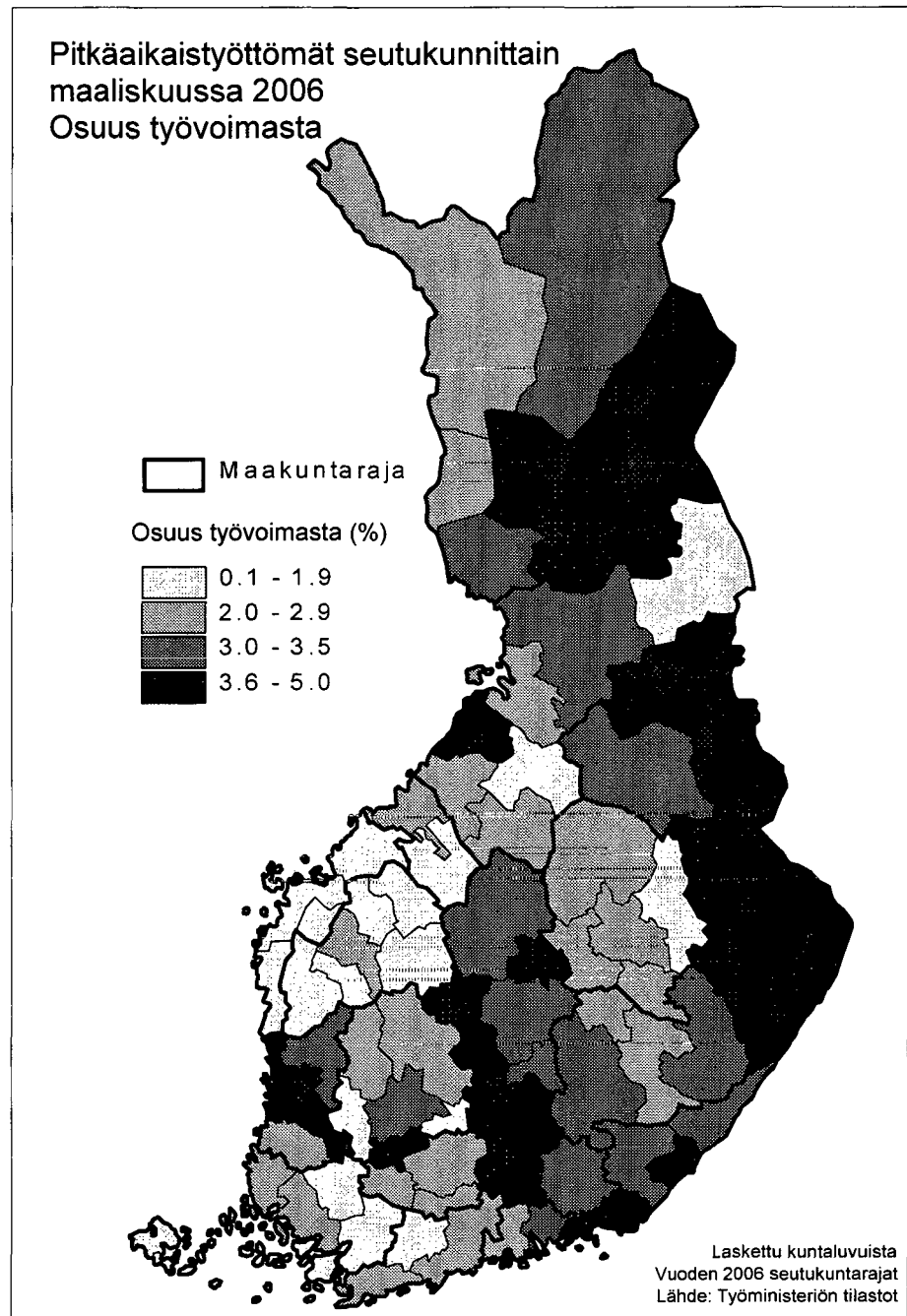
Kuva 17.13. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2006.

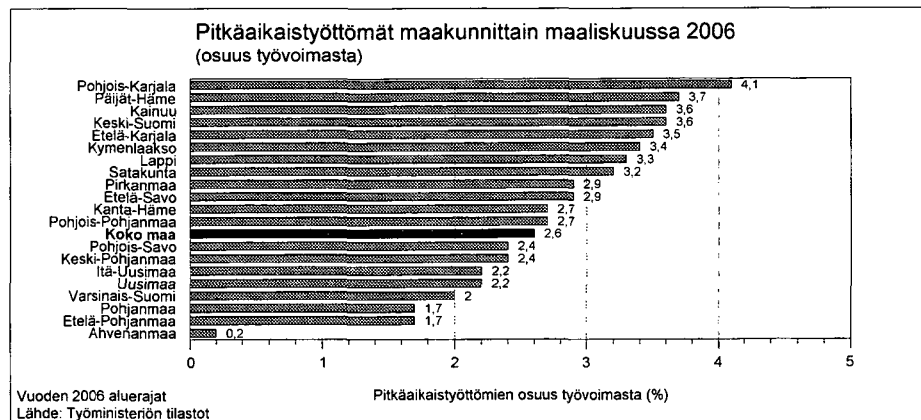
Kuva 17.14. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2006.

Kuva 17.15. Työttömyysaste maakunnittain maaliskuussa 2006.

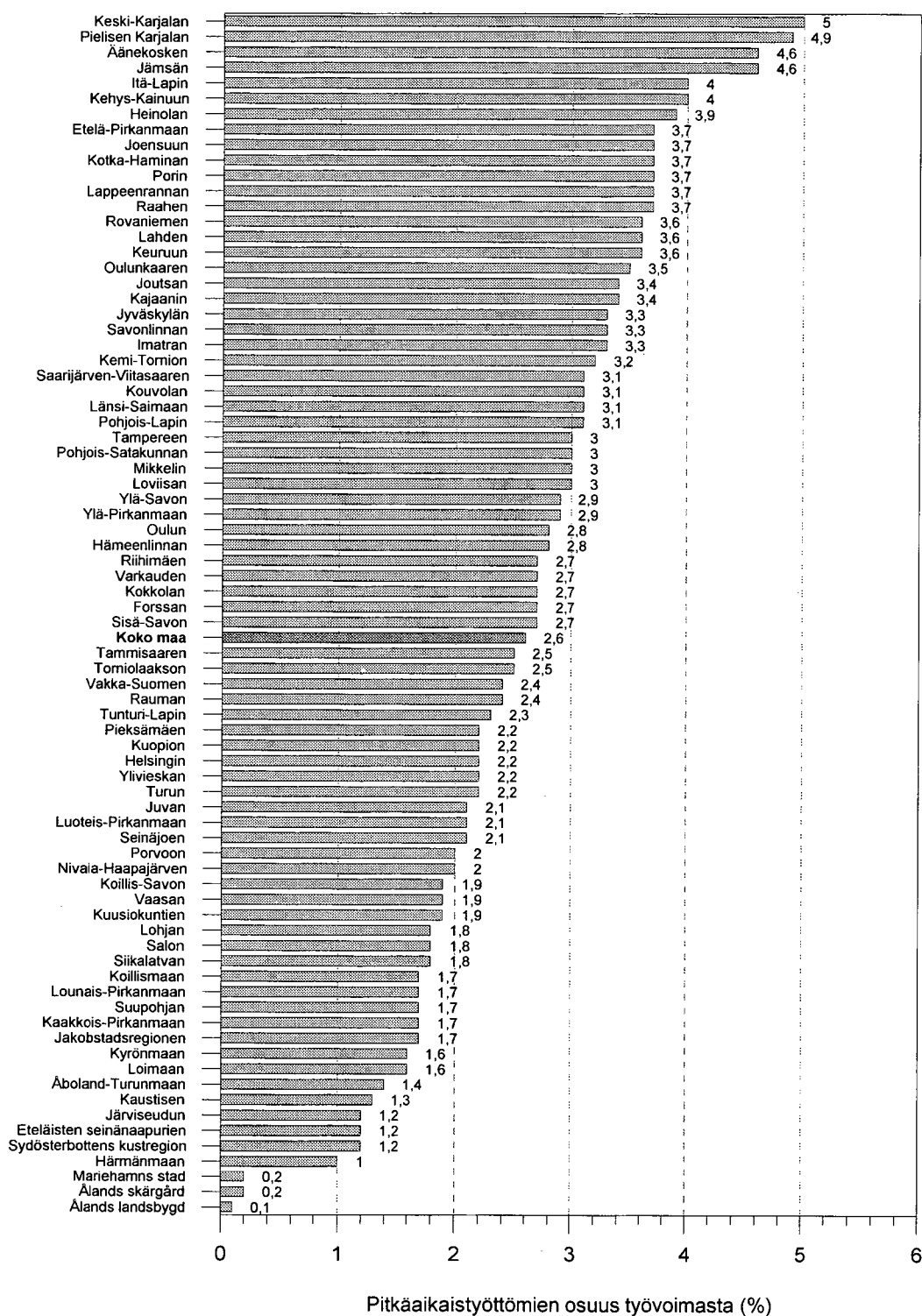

Kuva 17.16. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta).

Kuva 17.17. Pitkäaikaistyöttömät maakunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta).

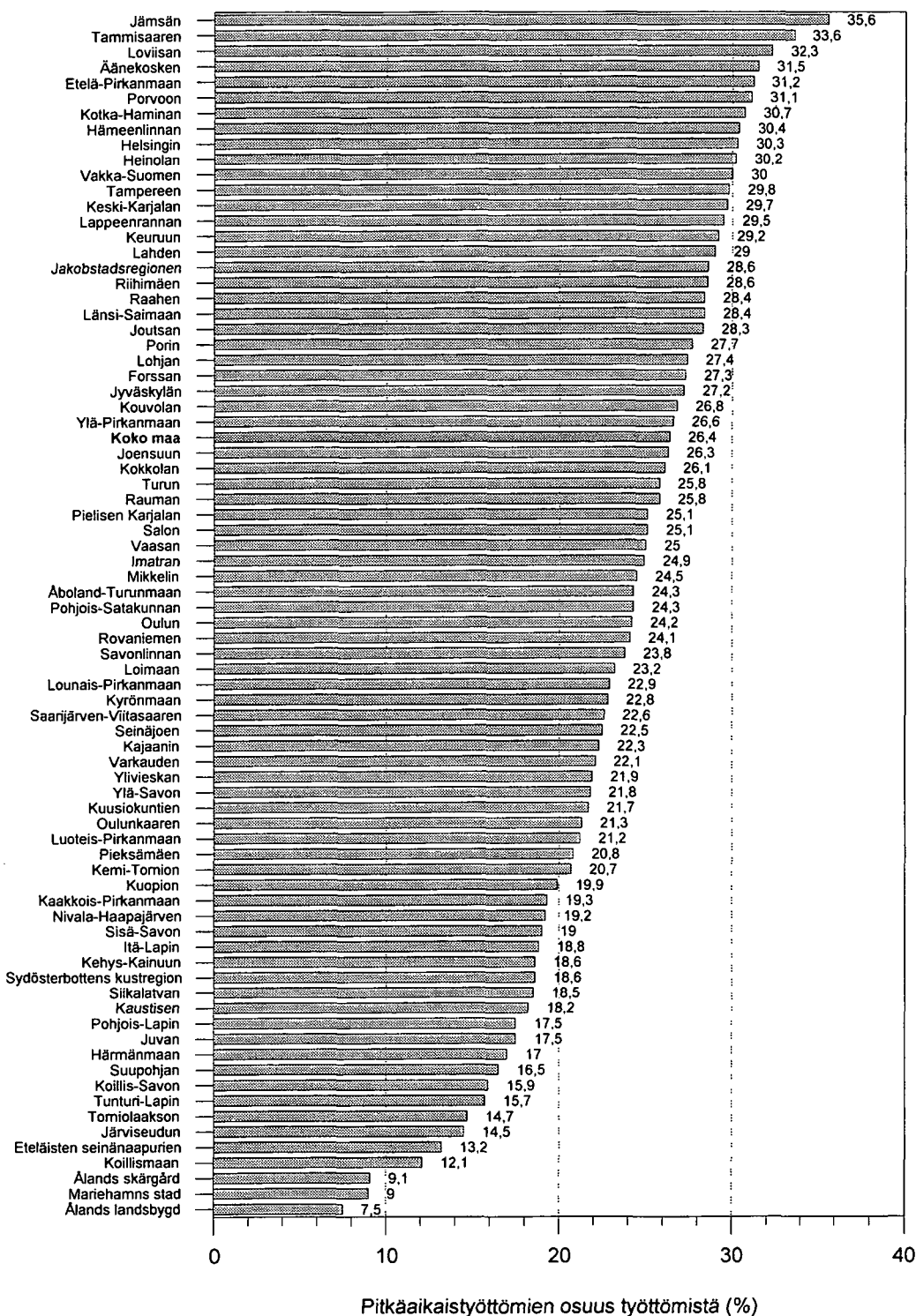
Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta)

Vuoden 2006 seutukuntarajat
Lähde: Työministeriön tilastot

Kuva 17.18. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta).

Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työttömistä)

Laskettu kuntaluvuista

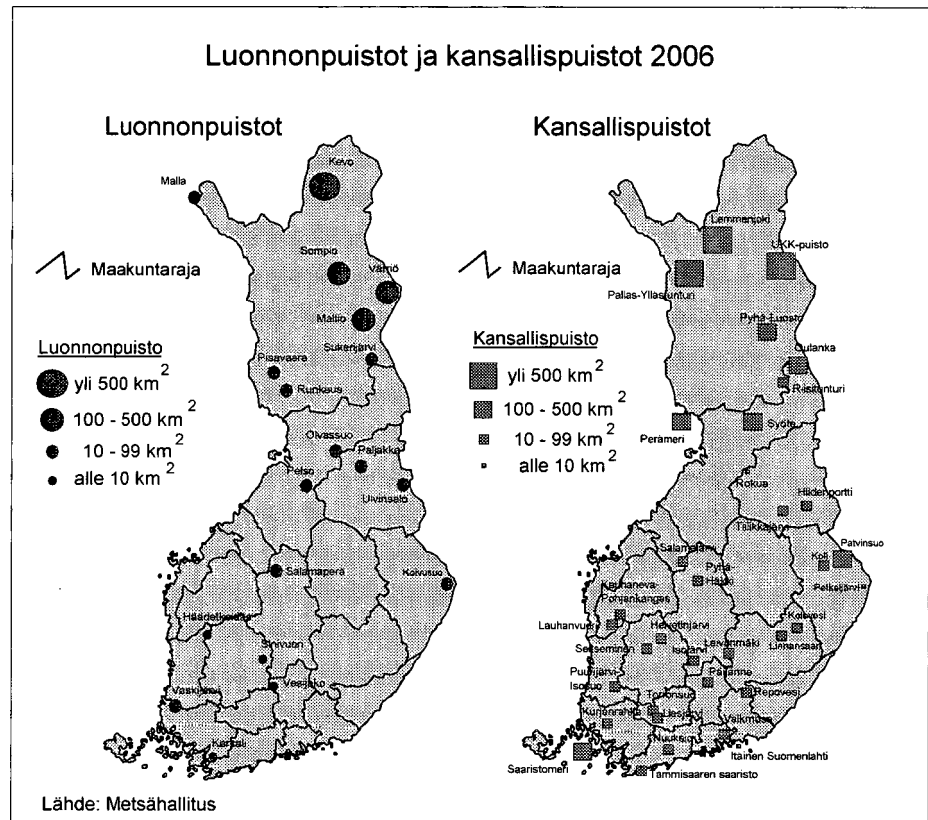
Vuoden 2006 seutukuntarajat

Lähde: Työministeriön tilastot

Kuva 17.19. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työttömistä).

Ympäristö

Suomessa on 35 kansallispuistoa, niiden yhteispinta-ala on noin 817 000 hehtaaria. Uusimmat muutokset tapahtuivat, kun Liesjärven kansallispuisto laajeni ja kaksi uutta puistoa, Pyhä-Luosto ja Pallas-Ylläs perustettiin alkuvuodesta 2005. Samalla Pallas-Ounas ja Pyhätunturin kansallispuistot lakkautettiin. Luonnonpuistoja on Suomessa 19 ja niiden kokonaispinta-ala on noin 153 000 hehtaaria.

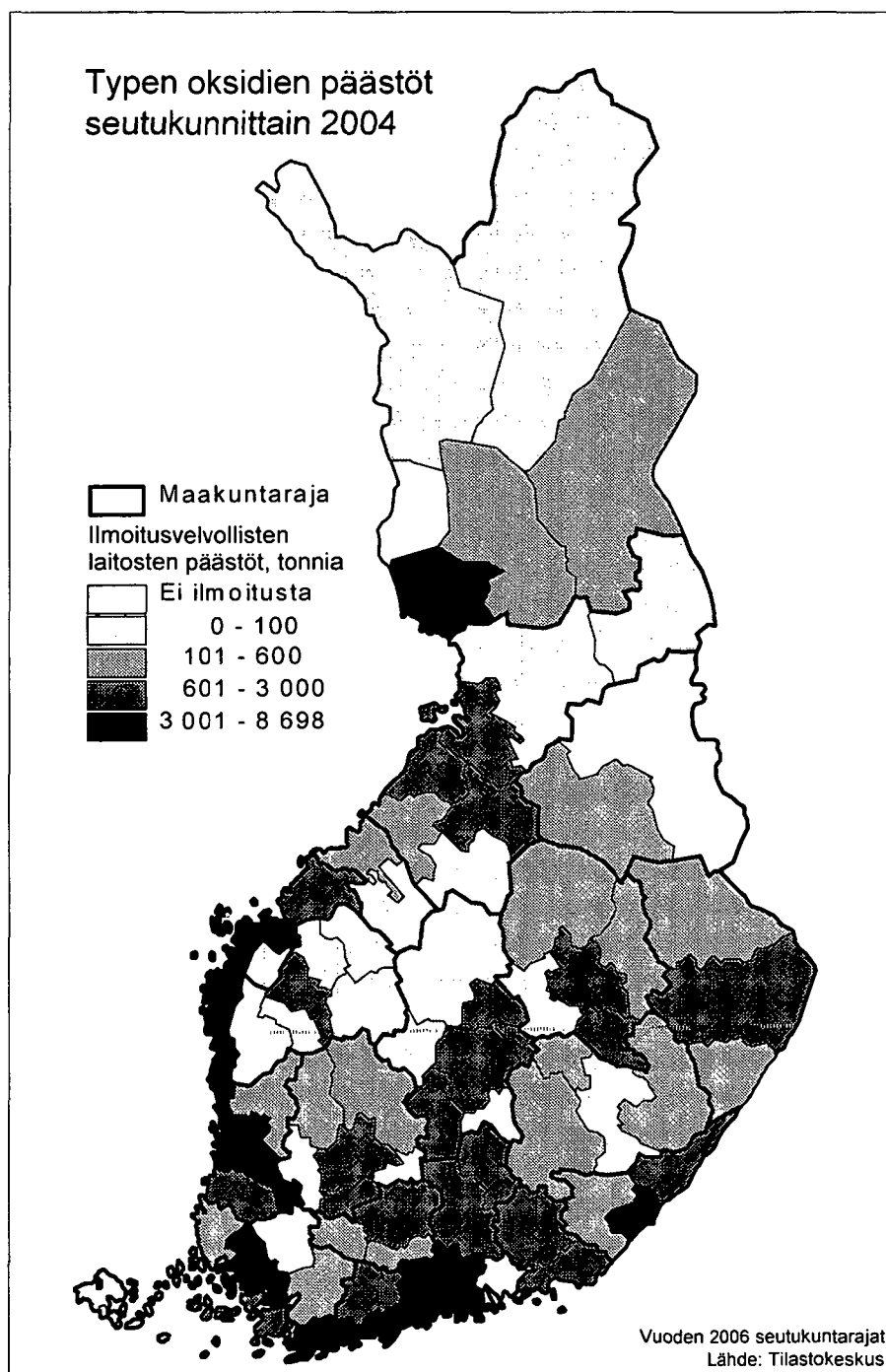

Kuva 18.1. Luonnonpuistot ja kansallispuistot maakunnittain 2006.

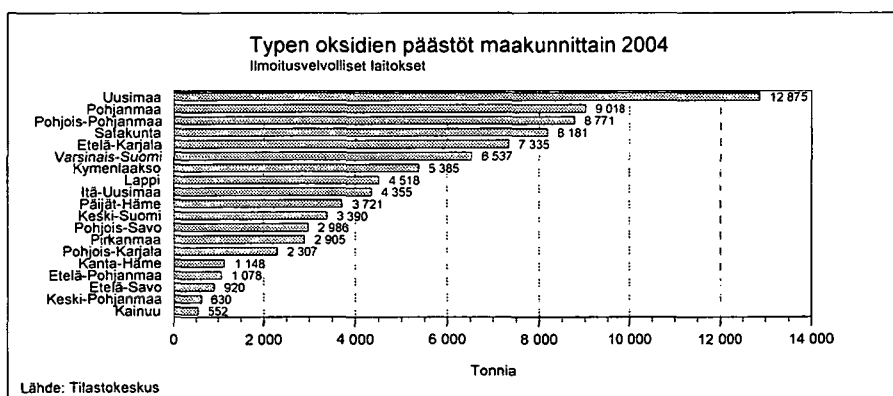
Päästötietojen tarkastelussa ovat mukana vain ilmoitusvelvollisten laitosten päästöt, ei esimerkiksi liikenteen aiheuttamat päästöt. Vuonna 2004 Ahvenanmaalla sekä neljässä Manner-Suomen seutukunnassa ei sijainnut ilmoitusvelvollisia laitoksia.

Rikkipäästöjä syntyi maakunnittain tarkasteltuna eniten Satakunnassa, typipäästöjä Uudellamaalla ja hiukkaspäästöjä Pohjois-Pohjanmaalla.

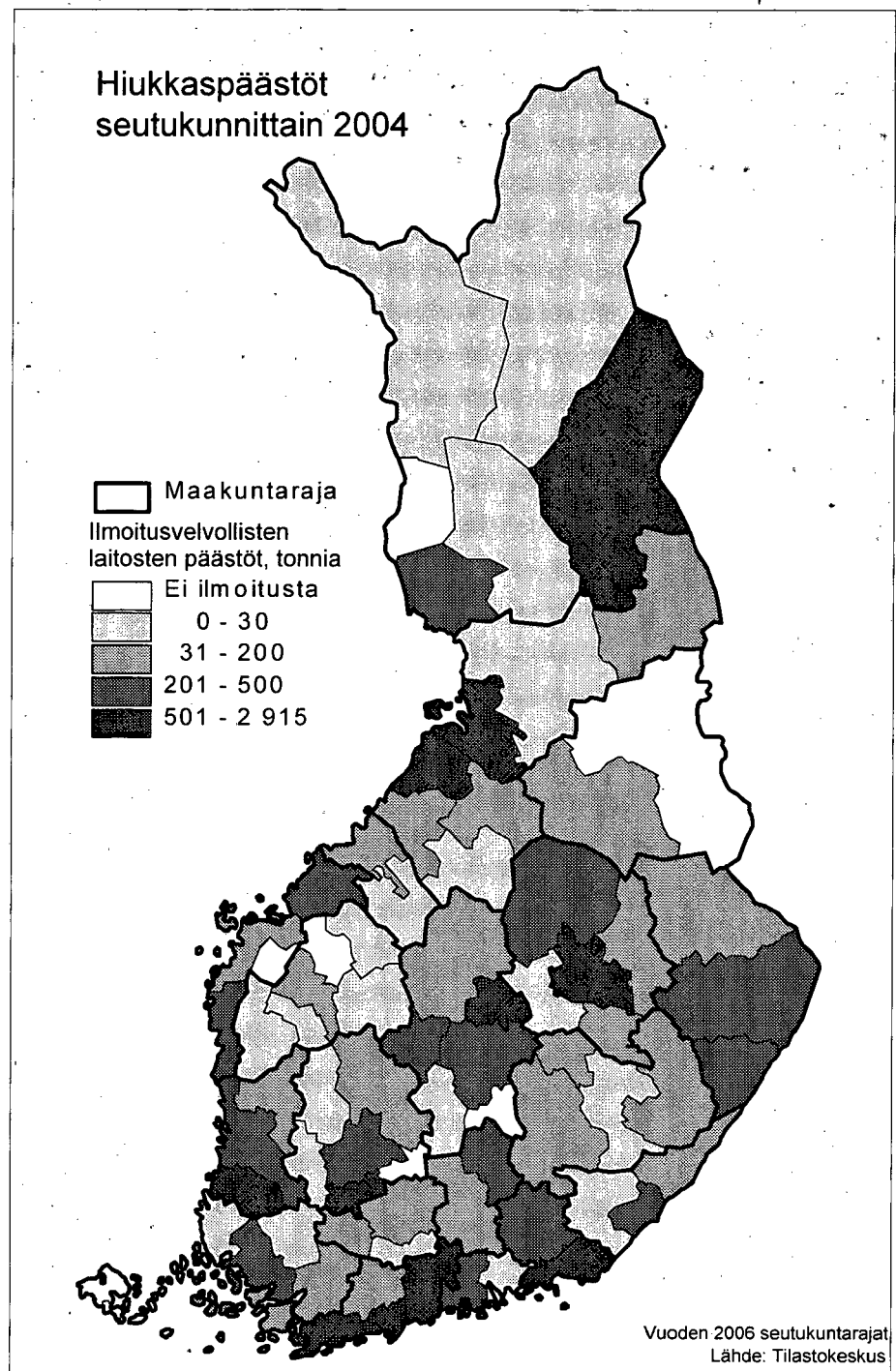
Vuonna 2004 seutukunnittain tarkasteltuna ilmoitusvelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöjä oli eniten Porin seutukunnassa. Toiseksi eniten niitä oli Helsingin seutukunnassa. Typen oksidien päästöissä samat seutukunnat olivat kärjessä, mutta päinvastaisessa järjestyksessä. Hiukkaspäästöjä oli eniten Raahen seutukunnassa.

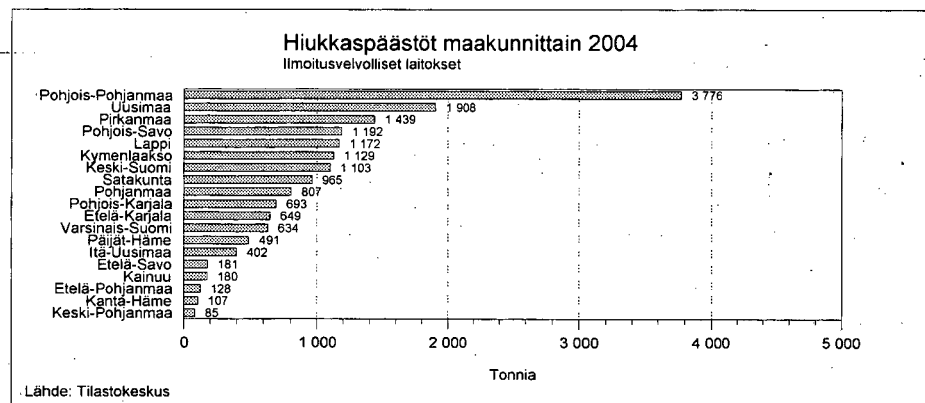
Kuva 18.2. Typen oksidien päästöt seutukunnittain 2004.

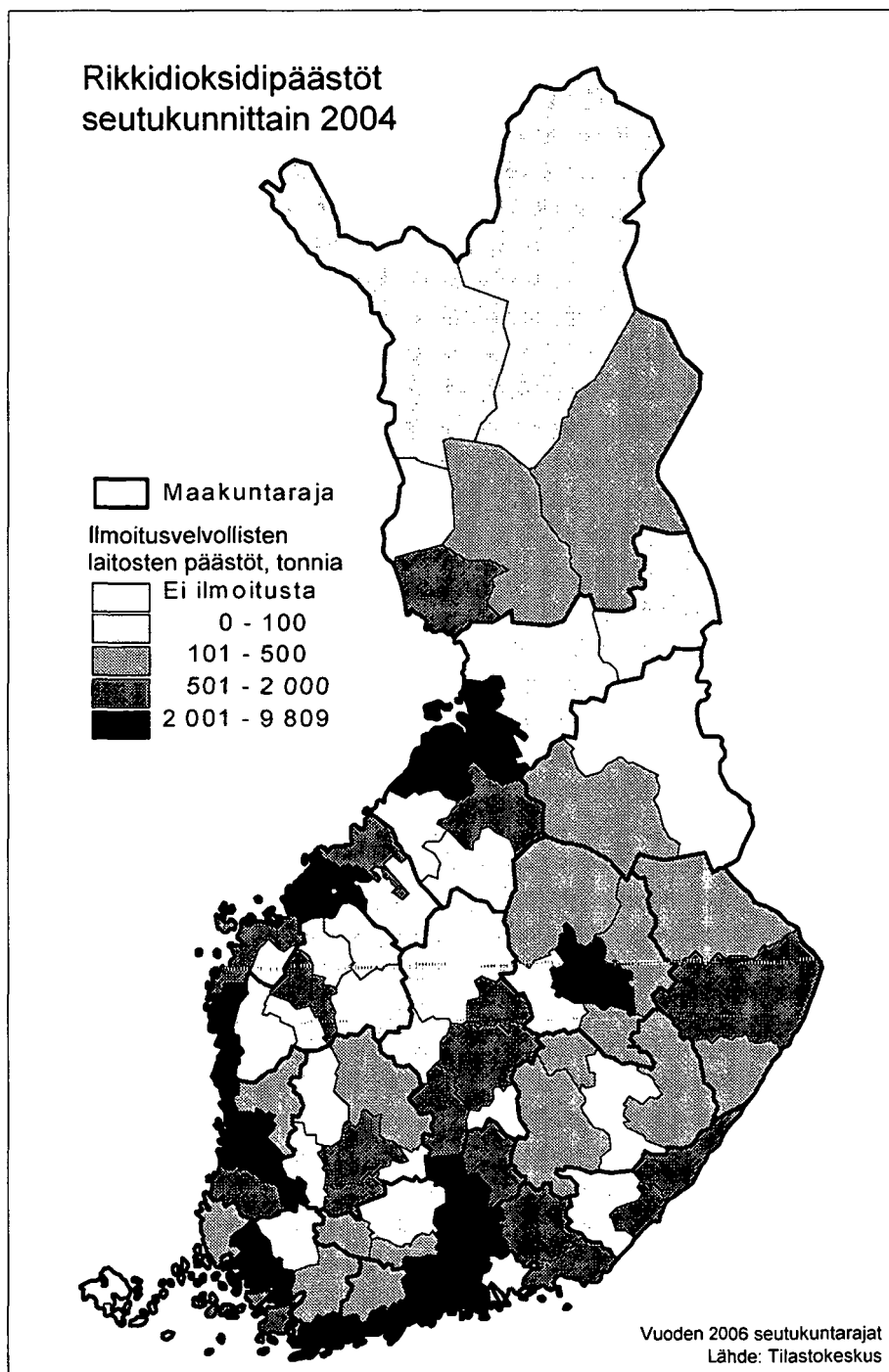
Kuva 18.3. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2004.

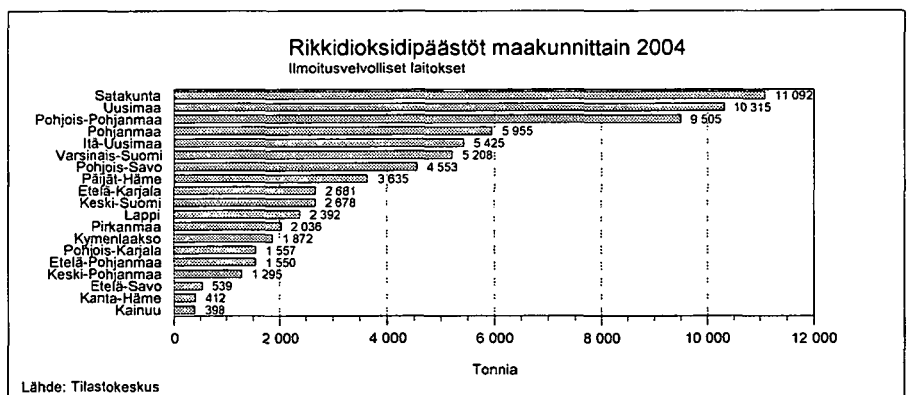
Kuva 18.4. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 2004.

Kuva 18.5. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2004.

Kuva 18.6. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 2004.

Kuva 18.7. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2004.

Yritykset ja toimipaikat

Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut sekä liike-elämän palvelut oli vuonna 2004 suurin yksittäinen toimiala *yritysten* lukumäärällä mitattuna. Henkilökuntaa ja liikevaihtoa oli sen sijaan teollisuuden yrityksissä enemmän. Teollisuudessa syntyi 35,5 % kaikkien yritysten liikevaihdosta. Henkilökunnasta 30 % työskenteli teollisuudessa.

Sekä teollisuuden että vähittäiskaupan yritysten määrä oli korkeimmillaan vuonna 1990. Sen jälkeen yritysten määrä väheni teollisuudessa vuoteen 1994 ja vähittäiskaupassa vuoteen 1995 asti. Muutaman vuoden nousun jälkeen vuonna 1999 yritysten määrä kääntyi taas laskuun, joka jatkui edelleen vuoteen 2003. Vuonna 2004 yritysten määrä pysyi vuoden 2003 tasolla.

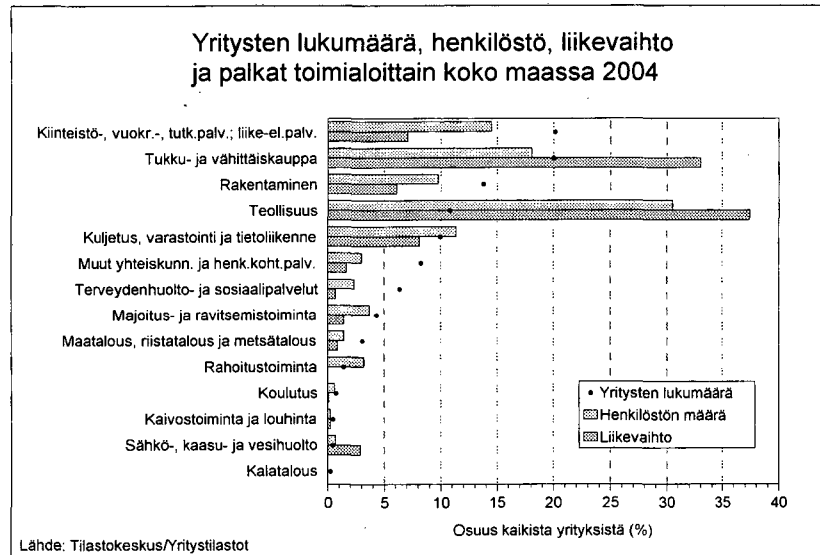
Koko maan *yritystoimipaikoista* 28 % sijaitsi Uudellamaalla vuonna 2004. Uudenmaan osuus koko maan toimipaikkojen henkilöstöstä oli yli kolmannes ja liikevaihdon osuus koko maan liikevaihdosta oli 44 %.

Toimipaikkojen lukumäärä väheni 8 seutukunnan alueella vuonna 2004. Suhteellisesti eniten toimipaikkoja menettivät Pieksämäen, Kehys-Kainuun ja Ålands skärgårdin seutukunnat. Toimipaikkojen lukumäärä kasvoi suhteellisesti eniten Jämsän ja Porvoon seutukunnissa.

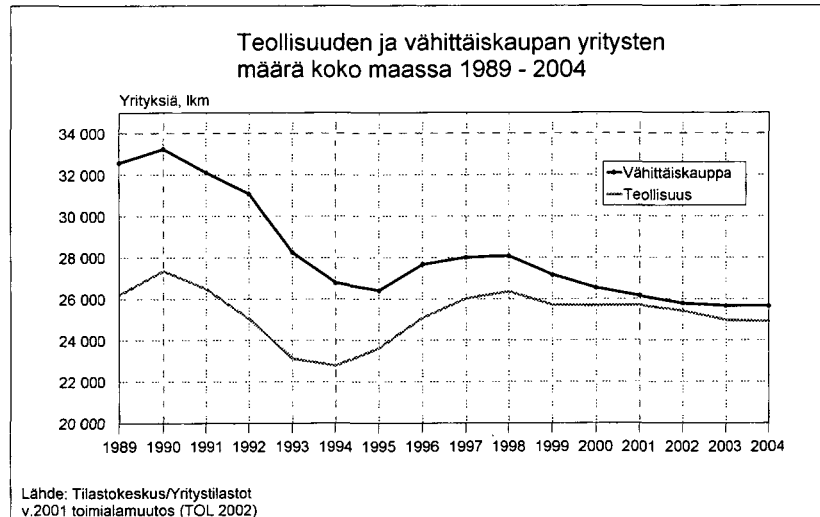
Henkilöstön määrä väheni 26 seutukunnan alueella, eniten Ålands skärgårdissa, Itä-Lapissa ja Luoteis-Pirkanmaalla. Henkilöstön määrä kasvoi vastaavana aikana suhteellisesti eniten (yli 5 %) Kyrönmaan ja Tunturi-Lapin seutukuntien alueella.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan tammikuussa 2006 yritysten toimipaikkoja oli koko maassa 329 257 (tarkistamaton rekisteritieto). Määrällisesti vähiten toimipaikkoja oli Ålands skärgårdin seutukunnassa. Asukaslukuun suhteutettuna toimipaikkoja oli kuitenkin siellä eniten (114 kappaletta/1 000 asukasta). Maakunnista toimipaikkojen suhteellinen määrä oli pienin Kainuussa sekä Pohjois-Pohjanmaalla ja suurin Ahvenanmaalla.

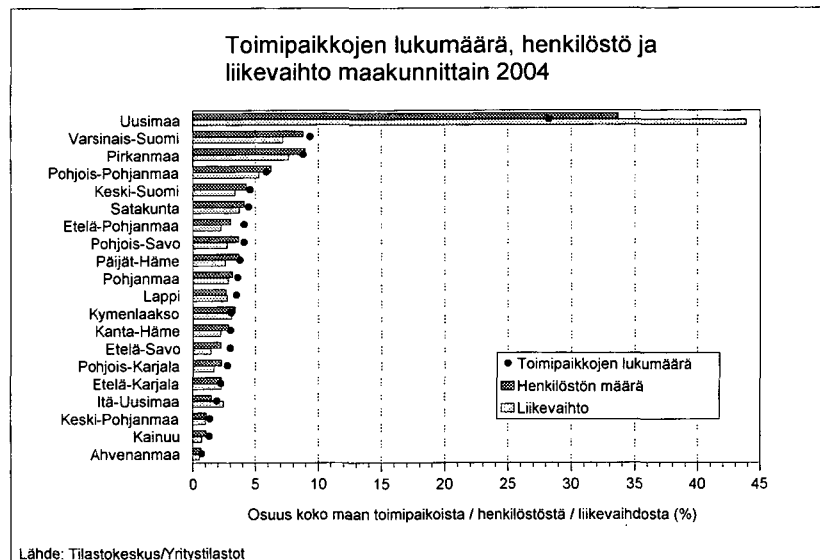
Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterissä toimiala N (Terveystieteiden tutkimus- ja sosiaalipalvelut) on laajennettu koskemaan kaikkia verohallinnon ennakkoperintärekisterissä olevia yrityksiä ja voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä. Laajennuksen myötä mukaan on saatu toimialaryhmästä aiemmin puuttuneet yksityisyrittäjät. Rekisteritietojen ja yritystilastojen luvut eivät ole vertailukelpoisia.

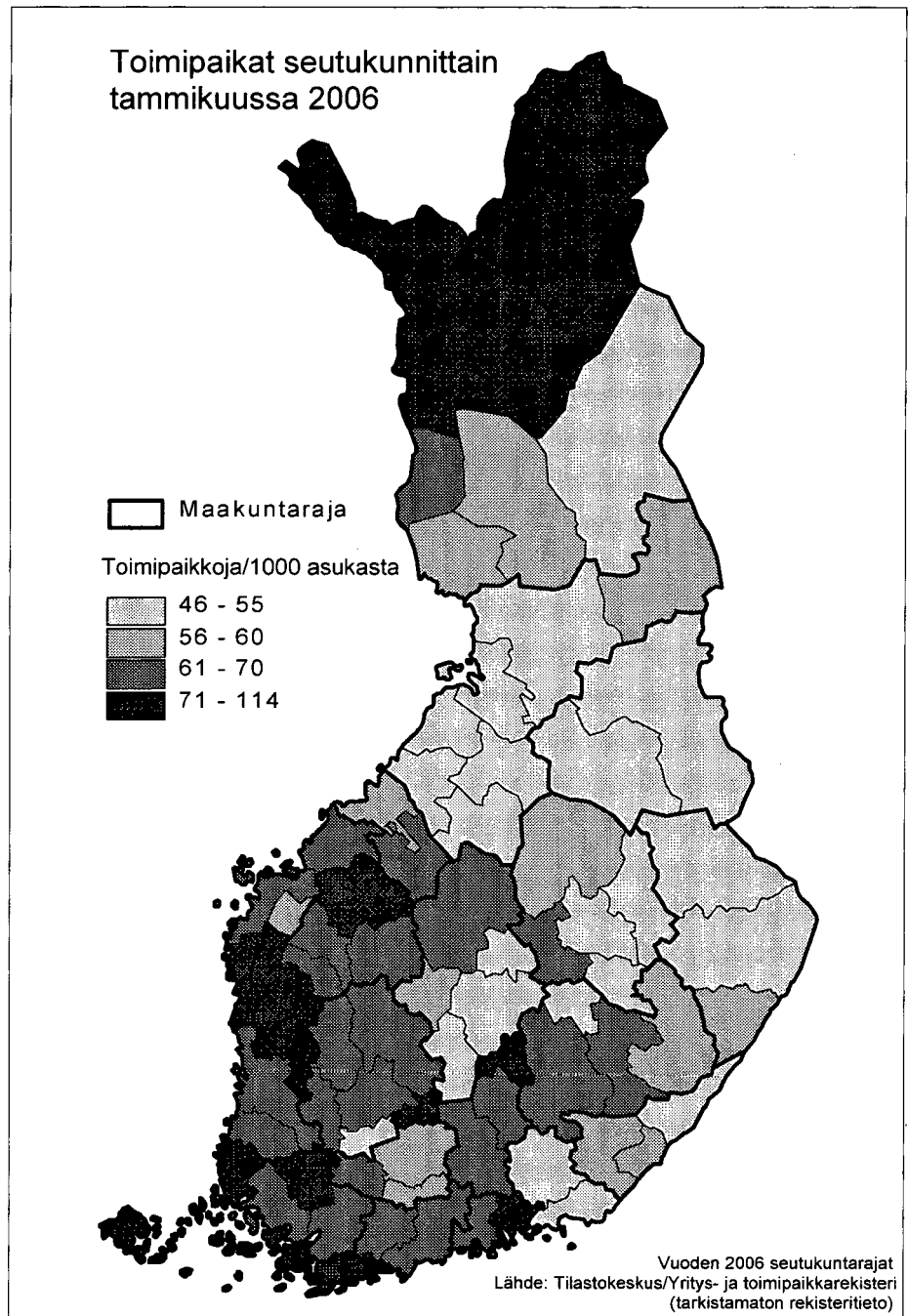
Kuva 19.1. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 2004.

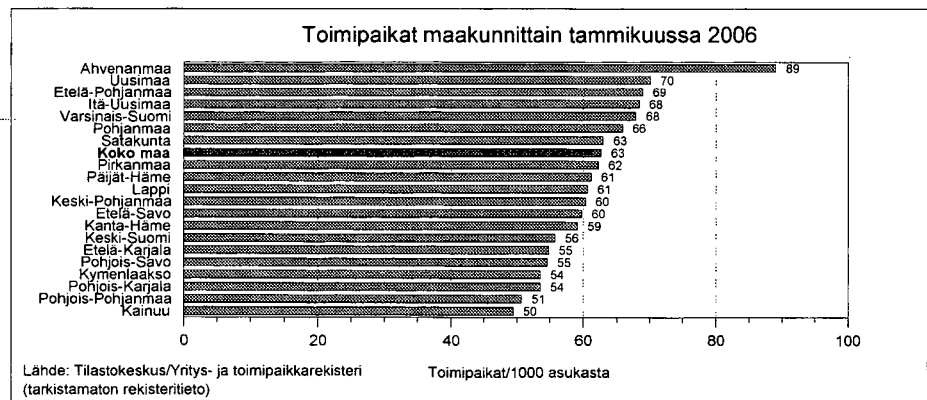
Kuva 19.2. Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä koko maassa 1989–2004.

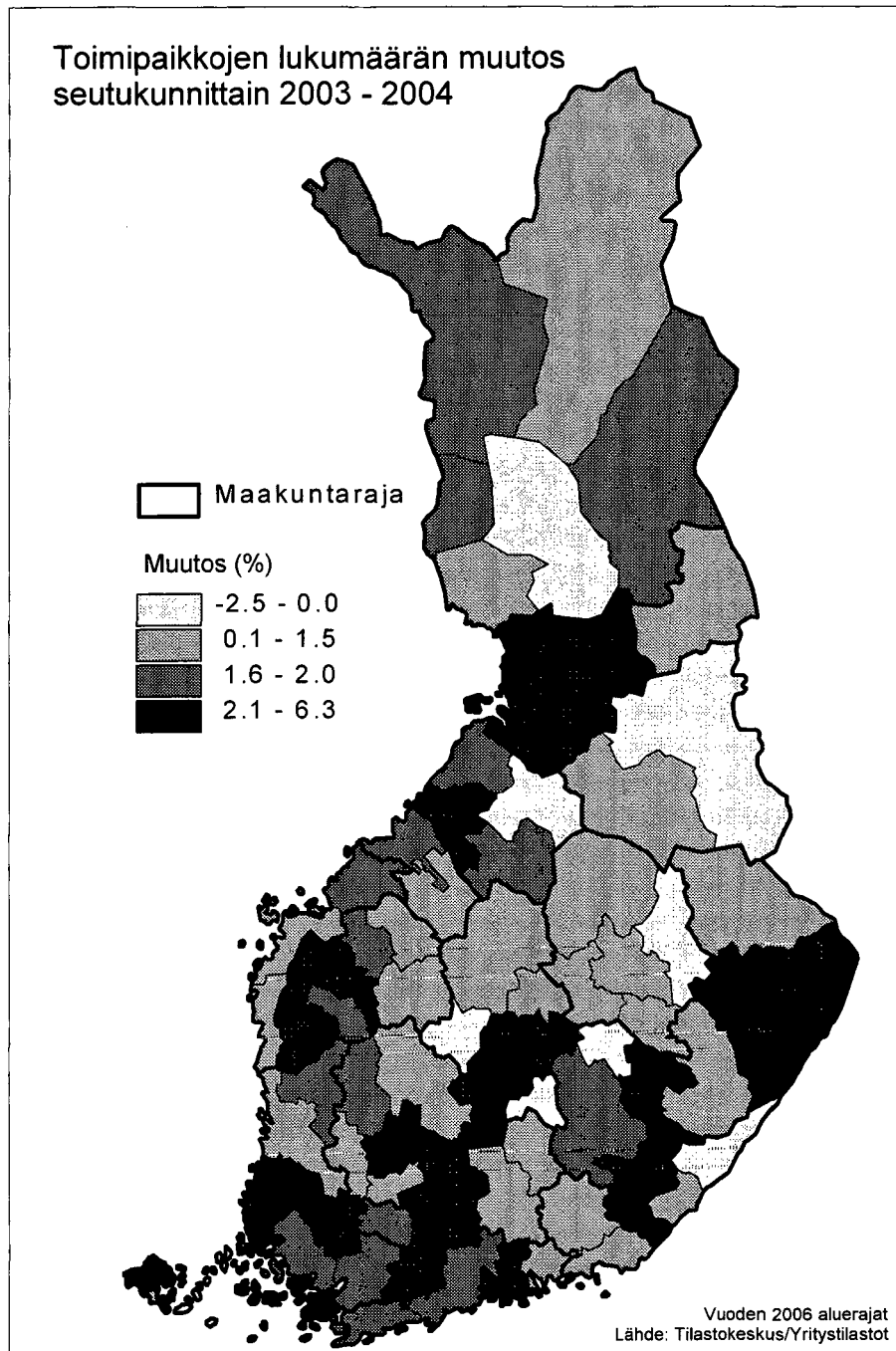
Kuva 19.3. Toimipaikkojen lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto maakunnittain 2004.

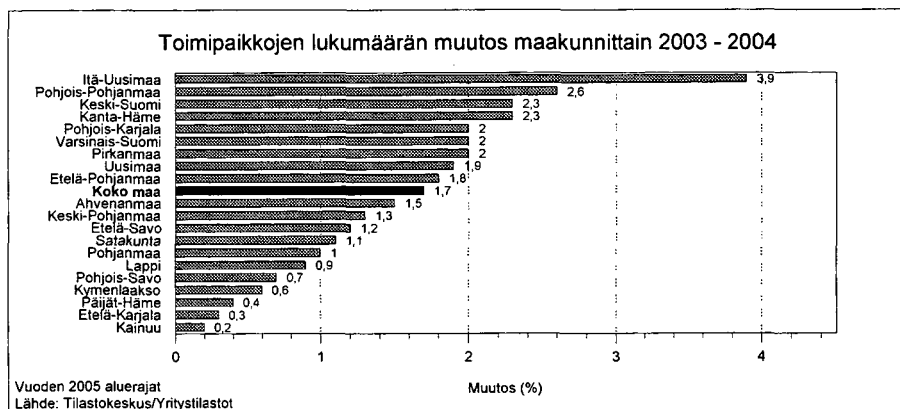
Kuva 19.4. Toimipaikat seutukunnittain 2006.

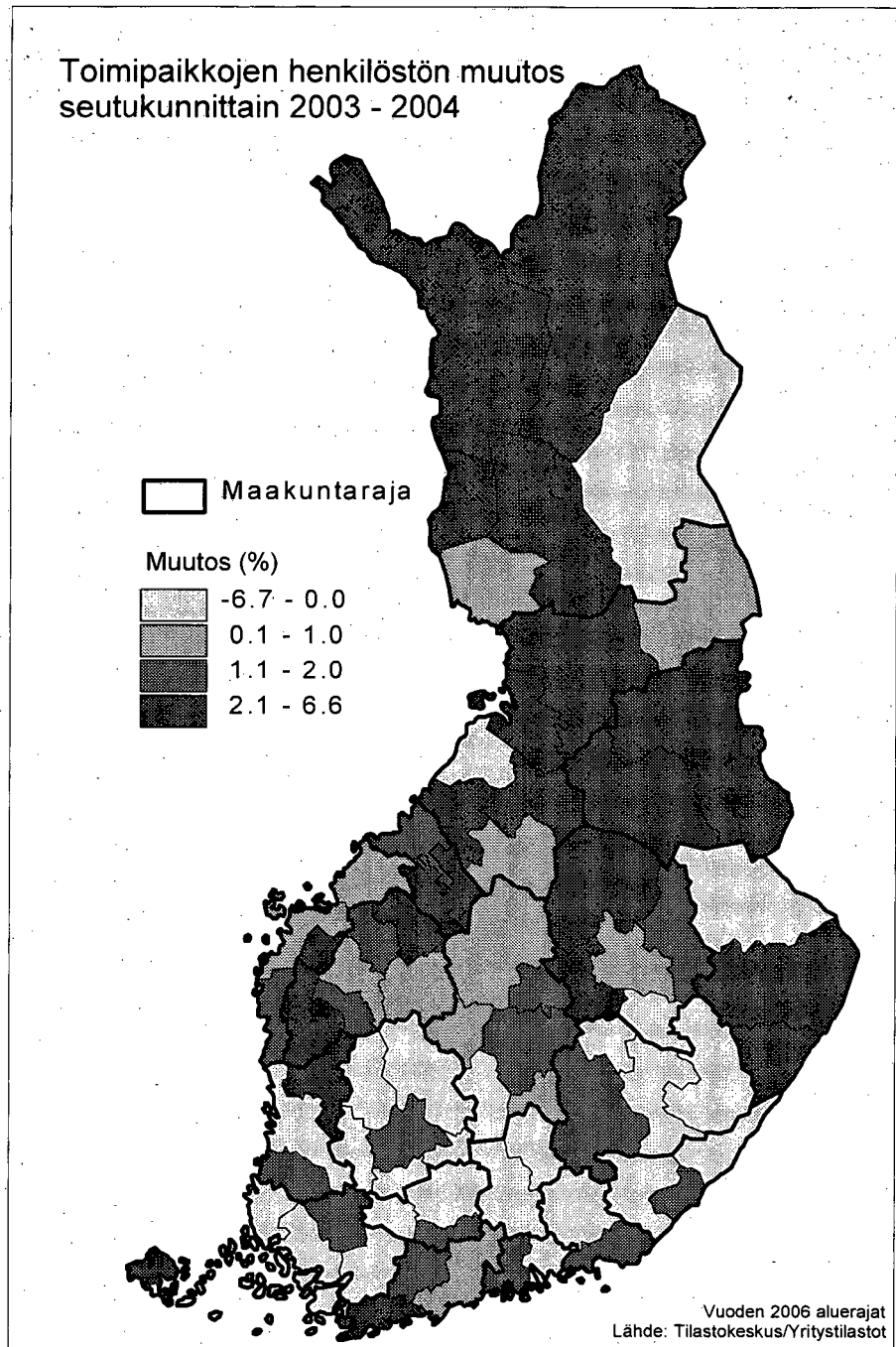
Kuva 19.5. Toimipaikat maakunnittain 2006.

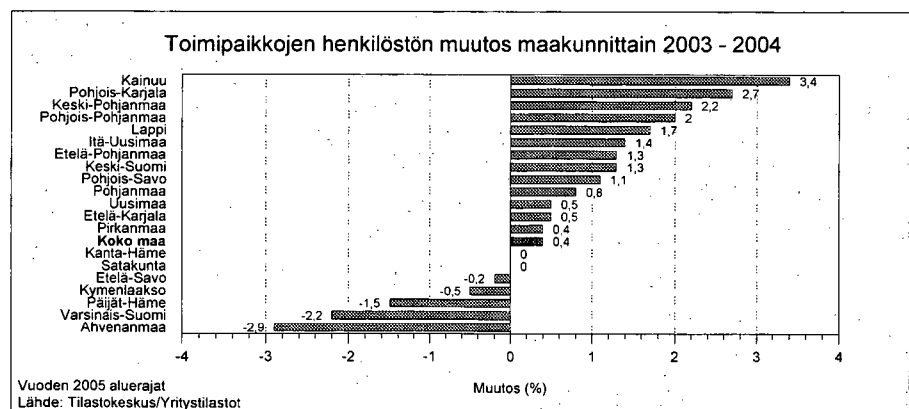
Kuva 19.6. Toimipaikkojen lukumäärän muutos seutukunnittain 2003–2004.

Kuva 19.7. Toimipaikkojen lukumäärän muutos maakunnittain 2003–2004.

Kuva 19.8. Toimipaikkojen henkilöstön muutos seutukunnittain 2003–2004.

Kuva 19.9. Toimipaikkojen henkilöstön muutos maakunnittain 2003–2004.

Aluemuutokset 1.1.2005

Seutukuntamuutokset

Kärkikuntien seutukunta (094) lakkautettiin jolloin Parikkalan kunta (580) siirtyi Imatran seutukuntaan (093).

Outokummun seutukunta (121) lakkautettiin, jolloin Outokummun (309) ja Polvijärven (607) kunnat siirtyivät Joensuun seutukuntaan (122).

Ilomantsin seutukunta (123) lakkautettiin, jolloin Ilomantsin kunta (146) siirtyi Joensuun seutukuntaan (122).

Mynämäki (503) siirtyi Vakka-Suomen seutukunnasta (024) Turun seutukuntaan (023).

Punkalaidun (619) siirtyi Porin seutukunnasta (043) Lounais-Pirkanmaan seutukuntaan (068).

Pohjoisten seinänaapurien seutukunnan (142) nimi muuttui Seinäjoen seutukunnaksi (142). Muutos tapahtui jo 1.1.2004.

Maakuntamuutokset

Punkalaidun (619) siirtyi Satakunnan maakunnasta (04) Pirkanmaan maakuntaan (06). Muutos huomioidaan kansallisella tasolla.

Lisätietoa aluemuutoksista Tilastokeskuksen julkaisusta *Kunnat ja kuntapohjaiset aluejaot 2006* (Käsikirjoja 28) ja Tilastokeskuksen nettisivulta www.tilastokeskus.fi/luokitukset

Aluemuutokset 1.1.2006

Ei seutukunta- tai maakuntamuutoksia.

KÄYTETYT TIETOLÄHTEET

Tilastokeskuksen Internet-palveluita:

AlueOnline	www.tilastokeskus.fi/alueonline
StatFin-tilastopalvelu	www.tilastokeskus.fi/statfin
Kaupunki- ja seutuindikaattorit	www.tilastokeskus.fi/kasit
Altika	www.tilastokeskus.fi/altika

Tilastokeskus	www.tilastokeskus.fi	Sisäasiainministeriö	www.intermin.fi
Adato Energia Oy	www.energia.fi	TE-keskus	www.te-keskus.fi
Ilmailulaitos	www.ilmailulaitos.fi	Tullihallitus	www.tulli.fi
Metsähallitus	www.metsahallitus.fi	Tielaitos	www.tiehallinto.fi
Oikeusministeriö	www.om.fi	Työministeriö	www.mol.fi
Ympäristöhallinto	www.ymparisto.fi		

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 3:n mukaan enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huonelukuun.

Alueella työssäkäyvillä tarkoitetaan kaikkia tällä alueella työssäkäyviä henkilöitä riippumatta heidän asuinpaikastaan. Alueella työssäkäyvät muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Aluetilinpidon tietosisältö on laajentunut ja tiedot ovat yhteensopivia koko maan tietojen kanssa. Uusittu aluetilinpito vastaa käsitteiltään ja luokituksiltaan Euroopan kansantalouden tilinpitäjärjestelmän 1995 ohjeistusta (EKT95). Tietoja taloustoimista on suuralueittain, maakunnittain ja seutukunnittain

Asuntokunta. Kaikki henkilöt, jotka ovat vakinaisesti kirjoilla samassa asunnossa eli joilla on väestön keskusrekisterin henkilörekisterissä sama kotipaikkatunnus, muodostavat asuntokunnan.

Arvonlisäys on bruttokansantuotteen toimialoittainen arvo.

Bruttokansantuote (BKT). Bruttokansantuote on lopputulos kotimaassa vuoden aikana tapahtuneesta taloudellisesta tuotantotoiminnasta. Bkt:sta ei vielä ole vähennetty tuotantovälineistön kulumista (kiinteän pääoman arvon vähene- mistä).

Informaatiosektorin laaja määritelmä (TOL2002)

Tavaratuotanto

3001 Konttorikoneiden valmistus, 3002 Tietokoneiden jne. valmistus, 3130 Eristettyjen johtimien ja kaapelien valmistus, 3210 Elektronisten piirien ja muiden elektronisten osien valmistus, 3220 Televisio- ja radiolähettimien sekä lankapuhelin- ja lennätinlaitteiden valmistus, 3230 TV- ja radiovastaanottimien, äänen- ja kuvantallennus- ja -toistolaitteiden valmistus, 3320 Mittauslaitteiden jne. valmistus, 3330 Teollisuuden prosessinsäätölaitteiden valmistus

Palvelutuotanto

51432 Viihde-elektronikan tukkukauppa, 51840 Tietokoneiden, oheislaitteiden ja ohjelmistojen tukkukauppa, 51862 Tietoliikennevälineiden tukkukauppa, 642 Teleliikenne, 7133 Konttorikoneiden ja -varusteiden sekä tietokoneiden vuokraus, 72 Tietojenkäsittelypalvelu

Sisältötuotanto

Laajaan sisältötuotantoon lasketaan kuuluvaksi toimialat:

221 Kustantaminen, 7413 Markkinatutkimus ja mielipideselvitykset, 7414 Liikkeenjohdon konsultointi, 744 Mainospalvelu, 921 Elokuva- ja videotoiminta, 922 Radio- ja televisioiminta, 924 Uutistoimistot, 222 Paiminen ja siihen liittyvät palvelut, 223 Tallenteiden jäljentäminen, 71401 Videofilmien vuokraus, 73 Tutkimus ja kehittäminen, 7485 Sihteeri- ja käännöspalvelu, 923 Muut kulttuuri- ja viihdepalvelut, 925 Kirjastot, arkistot, museot ja muut kulttuurilaitokset

Jalostusarvo (EU:n määritelmän mukainen arvonlisäys perushintaan sisältäen tukipalkkiot) mittaa eri tuotantotehtäjäiden yhteenlaskettua jalostusarvoa toimipaikan liiketoiminnasta. Tuotannon bruttoarvon avulla voidaan laskea jalostusarvo seuraavasti: BRUTTOARVO - aine- ja tarvikeostot - ostot yrityksen muilta toimipaikoilta - varustojen muutos - ulkopuoliset palvelut - muut kiinteät ja muuttuvat kulut pl. henkilöstökulut + kauppatavaroiden hankinta = JALOSTUSARVO.

Koulutusasteen mittaaminen perustuu koulutusaikaan.

Koulutustaso on koulutusta kuvaava kolminumeroinen mittainluku, joka on laskettu kunkin alueen 20 vuotta täytäneestä väestöstä tietyn kaavan mukaan. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso ja sitä suurempi on vastaava lukuarvo.

Muuttotase on nettomuutto suhteutettuna alueen asukaslukuun.

Nettomuutto on alueen tulomuutto - lähtömuutto.

NUTS (Nomenclature of territorial units for statistics) on EU:n hierarkkinen alueluokitusjärjestelmä, jonka mukaan laaditaan kaikki EU:n alueelliset tilastot: NUTS 1 (Manner-Suomi, Ahvenanmaa), NUTS 2 (suuralueet 5 kpl), NUTS 3 (maakunnat 20 kpl), NUTS 4 (seutukunnat 77 kpl) ja NUTS 5 (kunnat 431 kpl).

Pitkäaikaistyötön on henkilö, jonka työttömyys on kestänyt yli vuoden.

Rakennus on erillinen, sijaintipaikalleen kiinteästi rakennettu tai pystytetty, omalla sisäänkäynnillä varustettu rakennelma, joka sisältää eri toimintoihin tarkoitettua katettua ja yleensä ulkoseinien tai muista rakennelmista (rakennuksista) erottavien seinien rajoittamaa tilaa.

Rakentamisvuodella tarkoitetaan vuotta, jona rakennus valmistui käyttökuntoon.

Seutukunta on kuntien yläpuolelle luotu toiminnallinen välitaso. Niiden rajauksesta on päättänyt Sisäasiainministeriö. Seutukuntia Suomessa 77 kpl (1.1.2006).

Tilastollinen kuntaryhitys. Kaupunkimaiset kunnat: Väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. **Taajaan asutut kunnat:** Väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000, mutta alle 15 000. **Maaseutumaiset kunnat:** Väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 sekä kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4000.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeiseksi tutkinnoiksi katsotaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa loppuun suoritettut tutkinnot, joissa koulutusaika on vähintään 400 tuntia. Työllisyyskoulutuksen osalta tutkinnoksi katsotaan vain työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutusammattiin tai tutkintoon johtaneen koulutuksen suoritus.

Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 15–74 -vuotiaat henkilöt, jotka laskentahetkellä ovat työllisiä.

Työllisyysaste lasketaan 15–64-vuotiaiden työllisten prosenttiosuutena samanikäisestä väestöstä.

Työpaikkaomavaraisuus on alueella olevat työpaikat/työlliset*100. Mikäli alueen työpaikkojen lukumäärä on suurempi kuin työllisten lukumäärä, alueen työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 %.

Työttömyysasteella tarkoitetaan työttömän työvoiman prosenttiosuutta koko työvoimasta.

Yritystoimipaikat on tilastoitu kunnittain. Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat.

KUNNALLISTALOUDEN KÄSITTEET:

Tehtäväkohtaiset nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalon menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja arvonalentumiset sekä vyörytyserät. Käyttötalouteen on laskettu toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus.

Vuosikate muodostuu seuraavasti: toimintakate + verotulot ja valtionosuudet - arvonlisäveron takaisinperintä + korkotuotot + osinkotuotot + muut rahoitustuotot - korkokulut - muut rahoituskulut.

Kuvaluettelo

- Kuva 1.1. Maakunnat ja seutukunnat 2006.
Kuva 1.2. Väestötiheys seutukunnittain 1.1.2006.
Kuva 1.3. Väestötiheys maakunnittain 1.1.2006.
Kuva 2.1. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 2000 ja 2005.
Kuva 2.2. Väestön ikärakenne koko maassa 1990–2005.
Kuva 2.3. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne koko maassa 2005.
Kuva 2.4. Väestö ikä- ja sukupuolirakenne kuntaryhmittäin koko maassa 2005.
Kuva 2.5. Väkiluku seutukunnittain 2005.
Kuva 2.6. Väkiluku seutukunnittain 2005.
Kuva 2.7. Väkiluku maakunnittain 2005.
Kuva 2.8. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2005.
Kuva 2.9. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2005.
Kuva 2.10. Väkiluvun muutos maakunnittain 2005.
Kuva 2.11. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2005.
Kuva 2.12. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2005.
Kuva 2.13. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2005.
Kuva 2.14. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2005.
Kuva 2.15. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2005.
Kuva 2.16. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2005.
Kuva 2.17. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2005.
Kuva 2.18. Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2005.
Kuva 2.19. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2005.
Kuva 2.20. Väestön keski-ikä maakunnittain 1980 ja 2005.
Kuva 2.21. Väestön keski-ikä muutos seutukunnittain 2000–2005.
Kuva 2.22. Väestön keski-ikä muutos maakunnittain 2000–2005.
Kuva 2.23. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2005.
Kuva 2.24. Sukupuolirakenne maakunnittain 2005.
Kuva 2.25. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1975–2005 sekä ennuste vuoteen 2040.
Kuva 2.26. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2005.
Kuva 2.27. Syntyneiden enemmyys seutukunnittain 2005.
Kuva 2.28. Syntyneiden enemmyys seutukunnittain 2005.
Kuva 2.29. Syntyneiden enemmyys maakunnittain 2005.
Kuva 2.30. Muuttovoittoa saaneet seutukunnat 1980–2005.
Kuva 2.31. Siirtolaisuus koko maassa 1945–2005.
Kuva 2.32. Muuttotase seutukunnittain 2005.
Kuva 2.33. Muuttotase seutukunnittain 2005.
Kuva 2.34. Muuttotase maakunnittain 2005.
Kuva 2.35. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2005.
Kuva 2.36. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2005.
Kuva 2.37. Ulkomaalaisten määrä ja muutos 1976–2005 koko maassa.
Kuva 2.38. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2005.
Kuva 2.39. Ulkomaan kansalaiset seutukunnittain 2005.
Kuva 2.40. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 2005.
Kuva 2.41. Väestötiheys maakunnittain 2006.
Kuva 2.42. Muuttotase maakunnittain 2005.
Kuva 2.43. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2005.
Kuva 2.44. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2005.
Kuva 3.1. Asunnot talotyyppin ja huoneluvun mukaan koko maassa 2004.
Kuva 3.2. Asuntojen neliöhinnat maakunnittain 2004–2005.
Kuva 3.3. Asuntokuntien keskikoko seutukunnittain 2004.
Kuva 3.4. Asuntokuntien keskikoko maakunnittain 2004.
Kuva 3.5. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2004.
Kuva 3.6. Ahtaasti asuvat asuntokunnat maakunnittain 2004.
Kuva 3.7. Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevat asunnot seutukunnittain 2004.
Kuva 3.8. Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevat asunnot maakunnittain 2004.
Kuva 3.9. Omistusasuminen seutukunnittain 2004.
Kuva 3.10. Omistusasuminen maakunnittain 2004.
Kuva 3.11. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2004.
Kuva 3.12. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2004.
Kuva 3.13. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 2002–2004.
Kuva 3.14. Kesämökit seutukunnittain 2004.
Kuva 3.15. Kesämökit maakunnittain 2004.
Kuva 4.1. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2004.
Kuva 4.2. Sähkön tuotanto maakunnittain 2004.
Kuva 4.3. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 2004.
Kuva 4.4. Sähkön kulutus maakunnittain 2004.
Kuva 4.5. Jalostuksen sähkön kulutus seutukunnittain 2004.
Kuva 4.6. Jalostuksen sähkön kulutus maakunnittain 2004.
Kuva 4.7. Maatalouden sähkön kulutus seutukunnittain 2004.
Kuva 4.8. Maatalouden sähkön kulutus maakunnittain 2004.
Kuva 4.9. Yksityinen sähkön kulutus seutukunnittain 2004.
Kuva 4.10. Yksityinen sähkön kulutus maakunnittain 2004.
Kuva 5.1. Bruttokansantuotteen muutos 1996–2005.
Kuva 5.2. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain 1997–2004, EU 25=100.
Kuva 5.3. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004.
Kuva 5.4. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 2004.
Kuva 5.5. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004.
Kuva 5.6. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti seutukunnittain 2004, vuosi 1997 = 100.
Kuva 5.7. Aluetilipidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 2004, vuosi 1997 = 100.
Kuva 5.8. Arvonlisäyksen kasvu seutukunnittain 2003–2004.
Kuva 5.9. Arvonlisäyksen kasvu maakunnittain 2003–2004.

- Kuva 5.10. Toimialojen osuudet arvonnisäyksestä maakunnittain 2004.
- Kuva 5.11. Alkutuotannon arvonnisäys seutukunnittain 2004.
- Kuva 5.12. Teollisuuden ja rakentamisen arvonnisäys seutukunnittain 2004.
- Kuva 5.13. Palvelutoimialojen arvonnisäys seutukunnittain 2004.
- Kuva 6.1. Tutkinnon suorittaneet sukupuolen ja koulutusasteen mukaan kuntaryhmittäin koko maassa 2004.
- Kuva 6.2. Koulutusaste seutukunnittain 2004.
- Kuva 6.3. Koulutustaso seutukunnittain 2004.
- Kuva 6.4. Koulutustaso maakunnittain 2004.
- Kuva 6.5. Koulutuksen työpaikat seutukunnittain 2004.
- Kuva 6.6. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004.
- Kuva 7.1. Vuosikate kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.
- Kuva 7.2. Verotulot kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.
- Kuva 7.3. Verotulot kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.
- Kuva 7.4. Verotulot kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.
- Kuva 7.5. Vuosikate kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.
- Kuva 7.6. Valtionosuus kuntien talousarviossa seutukunnittain 2006.
- Kuva 7.7. Valtionosuus kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.
- Kuva 7.8. Kuntien henkilökunta seutukunnittain 2004.
- Kuva 7.9. Kuntien henkilökunta maakunnittain 2004.
- Kuva 8.1. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2005.
- Kuva 8.2. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2005.
- Kuva 8.3. Henkilöautot seutukunnittain 2005.
- Kuva 8.4. Henkilöautot maakunnittain 2005.
- Kuva 8.5. Tieliikenteessä loukkaantuneet seutukunnittain 2005.
- Kuva 8.6. Tieliikenteessä loukkaantuneet maakunnittain 2005.
- Kuva 8.7. Rautatieliikenteen matkustajien määrä kotimaan liikenteessä 1980–2004.
- Kuva 8.8. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1991–2005.
- Kuva 8.9. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2005.
- Kuva 8.10. Yöpymisvuorokaudet majoitusmuodon mukaan koko maassa 1993–2005.
- Kuva 8.11. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2006.
- Kuva 8.12. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2006.
- Kuva 8.13. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus seutukunnittain 2006.
- Kuva 8.14. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1.1.2005.
- Kuva 8.15. Yöpymiset hotelleissa matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2005.
- Kuva 8.16. Yöpymiset majoitusliikkeissä kansallisuuden mukaan maakunnittain 2005.
- Kuva 8.17. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2004.
- Kuva 9.1. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.
- Kuva 9.2. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2004.
- Kuva 9.3. Alkutuotannon työllistyvyys maakunnittain 2004.
- Kuva 9.4. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2004.
- Kuva 9.5. Alkutuotannon työpaikkojen muutos seutukunnittain 2000–2004.
- Kuva 9.6. Tilojen keskimääräinen peltoala seutukunnittain 2003.
- Kuva 9.7. Tilojen keskimääräinen peltoala maakunnittain 2003.
- Kuva 9.8. Tilojen keskimääräinen metsäala seutukunnittain 2003.
- Kuva 9.9. Tilojen keskimääräinen metsäala maakunnittain 2003.
- Kuva 9.10. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa seutukunnittain 2003.
- Kuva 9.11. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa maakunnittain 2003.
- Kuva 9.12. Maatilatalouden velat tilaa kohti seutukunnittain 2003.
- Kuva 9.13. Maatilatalouden velat tilaa kohti maakunnittain 2003.
- Kuva 10.1. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta maakunnittain 2005.
- Kuva 10.2. Poliisin tietoon tulleet rikokset seutukunnittain 2005.
- Kuva 10.3. Poliisin tietoon tulleet rikokset maakunnittain 2005.
- Kuva 10.4. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset seutukunnittain 2005.
- Kuva 10.5. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset maakunnittain 2005.
- Kuva 11.1. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.
- Kuva 11.2. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2004.
- Kuva 11.3. Palvelutoimialojen työllistyvyys maakunnittain 2004.
- Kuva 11.4. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2004.
- Kuva 11.5. Palvelutyöpaikkojen muutos seutukunnittain 2000–2004.
- Kuva 12.1. Valmistuneet asunnot neljännesvuosittain koko maassa 1994–2005.
- Kuva 12.2. Asuntotuotanto huoneluvun mukaan koko maassa 1982–2005.
- Kuva 12.3. Asuntotuotanto seutukunnittain 2005.
- Kuva 12.4. Asuntotuotanto maakunnittain 2005.
- Kuva 12.5. Asuntotuotanto seutukunnittain 2005.
- Kuva 12.6. Valmistuneet rakennukset seutukunnittain 2004.
- Kuva 12.7. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 2004.

Kuva 13.1. Terveysthuolto- ja sosiaalipalveluiden työllistyvyys iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.
Kuva 13.2. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004.
Kuva 13.3. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2004.
Kuva 13.4. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2004.
Kuva 13.5. Kuntien kotipalvelun nettokustannukset seutukunnittain 2004.
Kuva 13.6. Kuntien toimeentulotukimenot seutukunnittain 2004.
Kuva 13.7. Terveysthuolto- ja sosiaalipalveluiden työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2004.
Kuva 14.1. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.
Kuva 14.2. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2004.
Kuva 14.3. Jalostuksen työllistyvyys maakunnittain 2004.
Kuva 14.4. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2004.
Kuva 14.5. Jalostuksen työpaikkojen muutos seutukunnittain 2000–2004.
Kuva 14.6. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2004.
Kuva 14.7. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2004.
Kuva 14.8. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2004.
Kuva 14.9. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2004.
Kuva 14.10. Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2004.
Kuva 14.11. Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2004.
Kuva 14.12. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2004.
Kuva 14.13. Toimipaikat maakunnittain 2006.
Kuva 14.14. Työpaikkojen muutos maakunnittain 2003–2004.
Kuva 14.15. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2004.
Kuva 14.16. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2004.
Kuva 15.1. Teollisten toimipaikkojen kehitys koko maassa 1993–2004.
Kuva 15.2. Korkean teknologian toimipaikat seutukunnittain 2006.
Kuva 15.3. Korkean teknologian toimipaikat maakunnittain 2006.
Kuva 15.4. Informaatioalan toimipaikkojen kehitys koko maassa 1993–2004.
Kuva 15.5. Informaatioalan työpaikat seutukunnittain 2004.
Kuva 15.6. Informaatioalan työpaikat maakunnittain 2004.
Kuva 15.7. Informaatioalan toimipaikkojen osuus seutukunnittain 2006.
Kuva 15.8. Informaatioalan toimipaikkojen osuus maakunnittain 2006.

Kuva 15.9. Informaatioalan toimipaikat seutukunnittain tammikuussa 2006.
Kuva 16.1. Tulonsaajat tuloluokittain koko maassa 2004.
Kuva 16.2. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2004.
Kuva 16.3. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2004.
Kuva 16.4. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 2004.
Kuva 16.5. Valtionveron alaisten tulojen muutos tulonsaajaa kohti seutukunnittain 2003–2004.
Kuva 16.6. Valtionveron alaisten tulojen ja tulonsaajien lukumäärän muutos seutukunnittain 2003–2004.
Kuva 17.1. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 1995, 1998 ja 2004.
Kuva 17.2. Työllisen työvoiman muutokset toimialoittain koko maassa 2000–2004.
Kuva 17.3. Työllinen työvoima sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2004.
Kuva 17.4. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995–2006.
Kuva 17.5. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2004.
Kuva 17.6. Työllisyysaste ja työttömyysaste koko maassa 1990–2004.
Kuva 17.7. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2004.
Kuva 17.8. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2004.
Kuva 17.9. Työllisyysaste seutukunnittain 2004.
Kuva 17.10. Työllisyysaste maakunnittain 2004.
Kuva 17.11. Taloudellinen huoltosuhde seutukunnittain 2004.
Kuva 17.12. Työttömyyden muutos seutukunnittain 2005–2006.
Kuva 17.13. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2006.
Kuva 17.14. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2006.
Kuva 17.15. Työttömyysaste maakunnittain maaliskuussa 2006.
Kuva 17.16. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta).
Kuva 17.17. Pitkäaikaistyöttömät maakunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta).
Kuva 17.18. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työvoimasta).
Kuva 17.19. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työttömistä).
Kuva 18.1. Luonnonpuistot ja kansallispuistot maakunnittain 2006.
Kuva 18.2. Typen oksidien päästöt seutukunnittain 2004.
Kuva 18.3. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2004.
Kuva 18.4. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 2004.
Kuva 18.5. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2004.
Kuva 18.6. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2004.
Kuva 18.7. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2004.

Kuva 19.1. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 2004.

Kuva 19.2. Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä koko maassa 1989–2004.

Kuva 19.3. Toimipaikkojen lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto maakunnittain 2004.

Kuva 19.4. Toimipaikat seutukunnittain 2006.

Kuva 19.5. Toimipaikat maakunnittain 2006.

Kuva 19.6. Toimipaikkojen lukumäärän muutos seutukunnittain 2003–2004.

Kuva 19.7. Toimipaikkojen lukumäärän muutos maakunnittain 2003–2004.

Kuva 19.8. Toimipaikkojen henkilöstön muutos seutukunnittain 2003–2004.

Kuva 19.9. Toimipaikkojen henkilöstön muutos maakunnittain 2003–2004.

LÄÄNI:**Maakunta:**

Seutukunta

Kunnat 2006

ETELÄ-SUOMEN LÄÄNI:**Uusimaa:**

Helsingin

Espoo, Helsinki, Hyvinkää, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Siuntio, Tuusula, Vantaa

Lohjan

Karjalohja, Karkkila, Lohja, Nummi-Pusula, Sammatti, Vihti

Tammisaaren

Hanko, Inkoo, Karjaa, Pohja, Tammisaari

Kanta-Häme:

Hämeenlinnan

Hattula, Hauho, Hämeenlinna, Janakkala, Kalvola, Lammi, Renko, Tuulos

Riihimäen

Hausjärvi, Loppi, Riihimäki

Forssan

Forssa, Humpvila, Jokioinen, Tammela, Ypäjä

Päijät-Häme:

Lahden

Artjärvi, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahti, Nastola, Orimattila, Padasjoki

Heinolan

Hartola, Heinola, Sysmä

Kymenlaakso:

Kouvolan

Anjalankoski, Elimäki, Iitti, Jaala, Kouvola, Kuusankoski, Valkeala

Kotka-Haminan

Hamina, Kotka, Miehikkälä, Pyhtää, Virolahti

Etelä-Karjala:

Lappeenrannan

Joutseno, Lappeenranta

Länsi-Saimaan

Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari, Ylämaa

Imatran

Imatra, Parikkala, Rautjärvi, Ruokolahti

Itä-Uusimaa:

Porvoon

Askola, Myrskylä, Porvoo, Pukkila, Sipoo

Loviisan

Lapinjärvi, Liljendal, Loviisa, Pernaja, Ruotsinpyhtää

LÄNSI-SUOMEN LÄÄNI:**Varsinais-Suomi:**

Åboland-Turunmaan

Dragsfjärd, Houtskari, Iniö, Kemiö, Korppoo, Nauvo, Parainen, Västanfjärd

Salon

Halikko, Kiikala, Kisko, Kuusjoki, Muurla, Perniö, Perteli, Salo, Somero, Suomusjärvi, Särkisalo

Turun

Askainen, Kaarina, Lemu, Lieto, Masku, Merimasku, Mynämäki, Naantali, Nousiainen, Paimio, Piikkiö, Raisio, Rusko, Rymättylä, Sauvo, Turku, Vahto, Velkua

Vakka-Suomen

Kustavi, Laitila, Mietoinen, Pyhärinta, Taivassalo, Uusikaupunki, Vehmaa

Loimaan

Alastaro, Aura, Koski Tl, Loimaa, Marttila, Mellilä, Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki, Yläne

Satakunta:

Rauman

Eura, Eurajoki, Kiukainen, Kodisjoki, Köyliö, Lappi, Rauma, Säskylä

Porin

Harjavalta, Huittinen, Kokemäki, Luvia, Merikarvia, Nakkila, Noormarkku, Pomarkku, Pori, Ulvila, Vampula

Pohjois-Satakunnan

Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Lavia, Siikainen

Pirkanmaa:

Luoteis-Pirkanmaan

Hämeenkyrö, Ikaalinen, Kihniö, Parkano, Viljakkala

Kaakkois-Pirkanmaan

Kuhmalahti, Luopioinen, Pälkäne

Etelä-Pirkanmaan

Kylmäkoski, Toijala, Urjala, Valkeakoski, Viiala

Tampereen

Kangasala, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Tampere, Vesilahti, Ylöjärvi

Lounais-Pirkanmaan

Mouhijärvi, Punkalaidun, Suodenniemi, Vammala, Äetsä

Ylä-Pirkanmaan

Juupajoki, Kuru, Längelmäki, Mänttä, Orivesi, Ruovesi, Vilppula, Virrat

Keski-Suomi:

Jyväskylän

Hankasalmi, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Korpilahti, Laukaa, Muurame, Petäjävesi, Toivakka, Uurainen

Joutsan

Joutsa, Leivonmäki, Luhanka

Keuruun

Keuruu, Multia

Jämsän

Jämsä, Jämsänkoski, Kuhmoinen

Äänekosken

Konnevesi, Sumiainen, Suolahti, Äänekoski

Saarijärven-Viitasaaren

Kannonkoski, Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas, Pylkönmäki, Saarijärvi, Viitasaari

Etelä-Pohjanmaa:

Suopohjan

Isojoki, Jurva, Karijoki, Kauhajoki, Teuva

Seinäjoen

Ilmajoki, Nurmo, Seinäjoki, Ylistaro

Eteläisten seinänaapurien
Kuusiokuntien
Härmänmaan
Järviseudun

Jalasjärvi, Kurikka
Alavus, Kuortane, Lehtimäki, Soini, Töysä, Ähtäri
Alahärmä, Kauhava, Lapua, Ylihärmä
Alajärvi, Evijärvi, Korttesjärvi, Lappajärvi, Vimpeli

Pohjanmaa:

Kyrönmaan
Vaasan
Sydösterbottens kustregion
Jakobstadsregionen

Isokyrö, Laihia, Vähäkyrö
Korsnäs, Maalahti, Maksamaa, Mustasaari, Oravainen, Vaasa, Vöyri
Kaskinen, Kristiinankaupunki, Närpiö
Kruunupyö, Luoto, Pedersören kunta, Pietarsaari, Uusikaarlepyy

Keski-Pohjanmaa:

Kaustisen
Kokkolan

Halsua, Kaustinen, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Ullava, Veteli
Himanka, Kannus, Kokkola, Kälviä, Lohtaja

ITÄ-SUOMEN LÄÄNI:

Etelä-Savo:

Mikkelin
Juvan
Savonlinnan
Pieksämäen

Haukivuori, Hirvensalmi, Kangasniemi, Mikkelin, Mäntyharju, Pertunmaa, Ristiina
Joroinen, Juva, Puumala, Rantasalmi
Enonkoski, Heinävesi, Kerimäki, Punkaharju, Savonlinna, Savonranta, Sulkava
Pieksämäki, Pieksänmaa

Pohjois-Savo:

Ylä-Savon
Kuopion
Koillis-Savon
Varkauden
Sisä-Savon

Iisalmi, Keitele, Kiuruvesi, Lapinlahti, Pielavesi, Sonkajärvi, Varpaisjärvi, Vieremä
Karttula, Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi
Juankoski, Kaavi, Nilsiä, Rautavaara, Tuusniemi
Leppävirta, Varkaus
Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto

Pohjois-Karjala:

Joensuun
Keski-Karjalan
Pielisen Karjalan

Eno, Ilomantsi, Joensuu, Kontiolahti, Liperi, Outokumpu, Polvijärvi, Pyhäselkä
Kesälahti, Kitee, Rääkkylä, Tohmajärvi
Juuka, Lieksa, Nurmes, Valtimo

OULUN LÄÄNI:

Pohjois-Pohjanmaa:

Oulun

Oulunkaaren
Raahen
Siikalatvan
Nivala-Haapajärven
Ylivieskan
Koillismaan

Hailuoto, Haukipudas, Kempele, Kiiminki, Liminka, Lumijoki, Muhos, Oulu,
Oulunsalo, Tyrnävä
Ii, Kuivaniemi, Pudasjärvi, Utajärvi, Yli-Ii, Ylikiiminki
Pyhäjoki, Raahen, Ruukki, Siikajoki, Vihanti
Haapavesi, Kestilä, Piippola, Pulkila, Pyhäntä, Rantsila
Haapajärvi, Kärsämäki, Nivala, Pyhäjärvi, Reisjärvi
Alavieska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen, Sievi, Ylivieska
Kuusamo, Taivalkoski

Kainuu:

Kehys-Kainuun
Kajaanin

Hyrnsalmi, Kuhmo, Puolanka, Suomussalmi
Kajaani, Paltamo, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Vuolijoki

LAPIN LÄÄNI

Lappi:

Rovaniemen
Kemi-Tornion
Torniolaakson
Itä-Lapin
Tunturi-Lapin
Pohjois-Lapin

Ranua, Rovaniemi
Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola, Tornio
Pello, Ylitornio
Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski
Enontekiö, Kittilä, Kolari, Muonio
Inari, Sodankylä, Utsjoki

AHVENANMAA:

Ahvenanmaa:

Mariehamn stad
Ålands landsbygd
Ålands skärgård

Maarianhamina
Eckerö, Finström, Geta, Hammarland, Jomala, Lemland, Lumparland, Saltvik, Sund
Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga, Vårdö

Tutustu

AlueOnline-verkkopalveluun

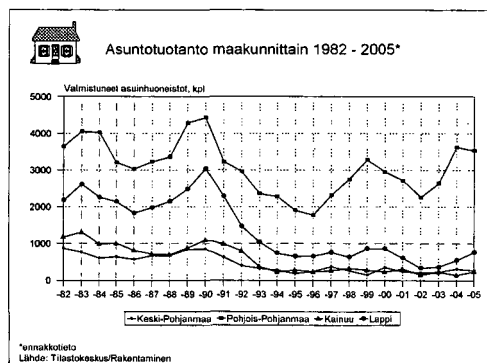
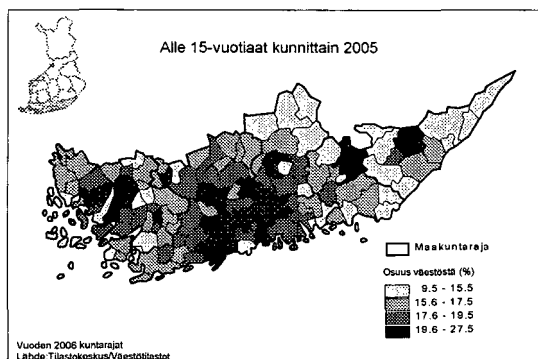
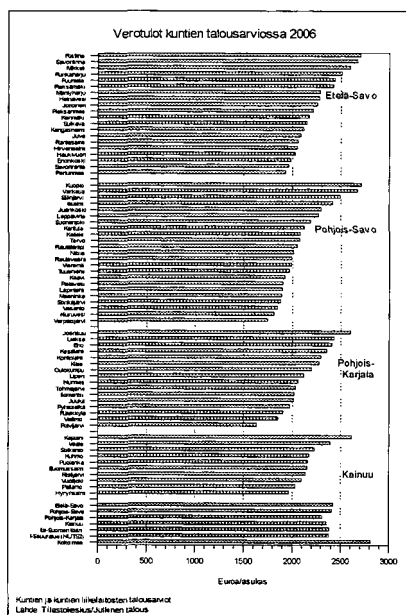
www.tilastokeskus.fi/alueonline

Tiesitkö, että tämän katsauksen kaikki kuvat ovat saatavissa **AlueOnline**-verkkopalvelusta. **AlueOnline**-palvelussa kuvat ovat värillisiä ja niitä on runsaasti enemmän kuin paperiversiossa.

AlueOnline-palvelun teemakartat ja diagrammit ovat PowerPoint-kuvia ja voit hyödyntää niitä esimerkiksi omissa esityksissäsi tai teksteissäsi.

AlueOnline-palvelun aineistoja päivitetään jatkuvasti heti tilastojen valmistuttua. Käytettävissäsi on siten aina tuoreimmat tilastokuvat.

AlueOnline-käyttäjätunnuksen voit tilata yksittäiseen tai kaikkiin kuuteen eri katsaukseen. Hinnat alkaen 232 euroa.

Osoite:
 Kirkkokatu 16, 6. krs
 90100 OULU

Puhelin:
 (08) 535 1410
Sähköposti: oulu@tilastokeskus.fi

Faksi:
 (08) 535 1430

Internet:
www.tilastokeskus.fi/oulu
www.tilastokeskus.fi/alueonline

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2006 on seutukunnittaiseen ja maakunnittaiseen aluejakoon perustuva vuosikat-
saus. Se antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille valmiiksi muokattua aluetietoa Suomen 77 seutukunnasta ja 20
maakunnasta. Katsaus sisältää havainnollisia diagrammeja ja teemakarttoja eri aihepiireistä aihealueittain:

- Alueet
- Asuminen
- Energia
- Kansantalous
- Koulutus
- Kunnallistalous
- Liikenne ja matkailu
- Maa-, metsä- ja kalatalous
- Oikeus
- Palvelut
- Rakentaminen
- Sosiaaliturva ja terveys
- Teollisuus
- Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta
- Tulot
- Työmarkkinat
- Väestö
- Ympäristö
- Yritykset ja toimipaikat

Seutukunta- ja maakuntakatsaus ja sen sisältämä materiaali on kokonaisuudessaan saatavana Internetistä AlueOnline-
palvelun kautta. Myös yksittäisten kuvien tulostus on palvelusta mahdollista. Tutustu palveluun osoitteessa:
www.tilastokeskus.fi/alueonline

Aluekatsaus-sarjan julkaisut vuonna 2006

Tuotenro

- 9731 Itä-Suomen katsaus 2006
- 9732 Etelä-Suomen katsaus 2006
- 9733 Länsi-Suomen katsaus 2006
- 9892 Pohjois-Suomen katsaus 2006
- 9914 Kuntakatsaus 2006
- 9726 Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2006

www.tilastokeskus.fi/aluekatsaus

Julkaisujen myynti: Tilastokeskus

Aluepalvelut:	puhelin	faksi	sähköposti	ISSN 1456-2480
Oulu	(08) 535 1410	(08) 535 1430	oulu@tilastokeskus.fi	ISBN 952-467-555-2
Seinäjoki	(06) 429 0600	(06) 429 0645	seinajoki@tilastokeskus.fi	Tuotenro: 9726
Tampere	(03) 3141 5900	(03) 3141 5950	tampere@tilastokeskus.fi	EF
Turku	(02) 274 3430	(02) 245 6444	turku@tilastokeskus.fi	
Myyntipalvelu	(09) 1734 2011	(09) 1734 2500	myynti@tilastokeskus.fi	